

ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΛΟΡΜΠΕΡ ΚΑΙ ΝΤΟΥΝΤΕ

Α. Ο Ζωντανός Χριστιανισμός

«Εκείνος που κρατάει τις εντολές μου και τις εκτελεί, αυτός με αγαπάει· κι αυτός που με αγαπάει θ' αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, κι εγώ θα τον αγαπήσω και θα του φανερώσω τον εαυτό μου».

Αυτά σας δίδαξα όλον αυτό τον καιρό που βρίσκομαι κοντά σας.

Αλλά το Πνεύμα το Άγιο, ο Παράκλητος, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, εκείνος θα σας διδάξει τα πάντα και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα σας έχω πει εγώ... Ο ίδιος ο Θεός θα τους διδάσκει όλους...».¹

Ευ. Ιωάννη 14, 21. 25-26.6,45

«Να μεταδώσετε τη διδασκαλία Μου στ' αδέρφια σας καθαρή και ανόθευτη, όπως την έχετε πάρει από Εμένα», λέει ο Ιησούς στο Μεγάλο Ευαγγέλιο, μιλώντας στους μαθητές Του. «Αν αυτοί σας ακούσουν και δεχθούν να ζήσουν σύμφωνα με, αυτά που λέω, τα λόγια Μου θα έχουν εντελώς άλλο αποτέλεσμα στην καρδιά και στο νου τους απ' ό,τι όλες μαζί οι αποδείξεις που μπορούν να βρεθούν μέσα στον κόσμο της ύλης! Κι αυτό, γιατί τα λόγια Μου κρύβουν μέσα τους Δύναμη, Ισχύ και Ζωή. Αν Με πιστέψουν τότε οι άνθρωποι, αν ζουν και ενεργούν σύμφωνα με τη διδασκαλία και με το θέλημά Μου, θα βρουν από μόνοι τους τον αληθινό δάσκαλο που θα τους οδηγήσει σε όλες τις άλλες αλήθειες, μέσα στον ίδιο τους τον εαυτό (θα βρουν δηλαδή το θεϊκό πνευματικό σπινθήρα που έβαλε ο Θεός μέσα στην καρδιά τους).

Όποιος λοιπόν επιθυμεί να βρει το Θεό και το βασίλειό του, όπου είναι η ζωή αιώνια, πρέπει ν' αρχίσει να ψάχνει μέσα στο ήσυχο καμαράκι της καρδιάς του. (Ματθ. 6,6)

Μέσα στην αγάπη για το Θεό και το συνάνθρωπό του, θα βρει και τον ίδιο το Θεό. Όποιος ψάχνει στα σοβαρά και δεν το βάζει κάτω, θα βρει σίγουρα αυτό που λαχταράει. Όποιος όμως χάσει τον ενθουσιασμό του πάνω στο ψάξιμο, θα δυσκολευθεί ή και αποκλείεται να βρει αυτό που θα ήθελε μεν να αποκτήσει, αλλά δίχως να παιδευθεί πολύ. Κι αυτό είναι κάτι που ισχύει τόσο για τούτον, όσο και για τον άλλο κόσμο». (Γ. Λόρμπερ «Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» (Μ.Ε.Ι)

«Τα δικά μου τα πρόβατα αναγνωρίζουν τη φωνή μου, κι εγώ τα αναγνωρίζω και με ακολουθούν»

Όποιος είναι πρόθυμος να τηρεί το θέλημά του, αυτός θα καταλάβει αν αυτά που λέω προέρχονται από το Θεό ή τα λέω από μόνος μου».

(Ευ. Ιωάννη 10,27.7,17)

¹* Μετάφραση Βιβλικής Εταιρίας.

«Τότε ο Ιησούς τους μίλησε πάλι και τους είπε: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου· Εκείνος που με ακολουθεί δε θα πλανιέται μέσα στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως που φέρνει στη ζωή.

Εκείνος που κατάγεται από το Θεό καταλαβαίνει τα λόγια του Θεού· γι' αυτό εσείς δεν καταλαβαίνετε, γιατί δεν κατάγεστε από το Θεό.

Όταν όμως θα έρθει εκείνος, το Πνεύμα της Αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Γιατί δε θα μιλήσει από μόνος του, αλλά θα πει όσα θ' ακούσει, και θα σας αναγγείλει αυτά που μέλλουν να συμβούν».

(Ευ. Ιωάννη 8,12.47-16,13)

Το Πνεύμα αυτό δεν μπορεί να το δεχτεί ο κόσμος, γιατί ούτε το διακρίνει ούτε το γνωρίζει. Εσείς όμως το γνωρίζετε γιατί μένει κοντά σας και θα είναι μέσα σας» (Ευ. Ιωάννη 14,17)

«Όταν θα εφαρμόσεις τη διδασκαλία στην πράξη, η πίστη σου θα γίνει ζωντανή. Το αποτέλεσμα θα είναι πως χάρη σ' αυτή τη ζωντανή πίστη θα φθάσεις σιγά-σιγά να έχεις ο ίδιος πνευματική ενόραση και συναίσθηση των πραγμάτων. Έτσι θα είσαι απόλυτα πεισμένος γι' αυτά που ξέρεις. Κι αυτό είναι χίλιες φορές προτιμότερο για την ανθρώπινη ψυχή από το να ψάχνει και να ερευνάει με κόπο μόνη της, ώσπου μια ημέρα των ημερών να πεισθεί από τις εμπειρίες που μάζεψε καθ' οδόν πως αυτή είναι η αλήθεια και να την κάνει πια κτήμα της. Βέβαια και μια τέτοια ψυχή ανταμείβεται για τους κόπους της και το ζήλο της. Το καλύτερο είναι όμως όταν η ψυχή έχει πάρει την αλήθεια από το στόμα του Θεού, να πιστεύει και να ενεργεί ανάλογα. Γιατί με αυτό τον τρόπο η αγάπη την φέρνει να ενωθεί με το πνεύμα Μου. Και τούτο εδώ σε μία ώρα μέσα θα της δώσει πολύ περισσότερη και φαινότερη σοφία απ' όση θα αποκτούσε αν έψαχνε εκατό χρόνια μόνη της.

Αυτός δεν είναι λόγος όμως για μια ψυχή που πιστεύει να παραμελήσει τη σωστή αναζήτηση και έρευνα! Γιατί ο κάθε άνθρωπος οφείλει να εξετάζει τα πάντα, όσα μαθαίνει από ανθρώπου στόμα, και να κρατάει το καλύτερο που είναι και πάντα αλήθεια. Αντίθετα, αυτά που είναι φανερό πως τα έχω αποκαλύψει Εγώ ο Ίδιος δεν χρειάζεται να τα παραελέγχει κανείς· φθάνει να τα πιστεύει και να τα κάνει πράξη, και γρήγορα θα δει τα αποτελέσματα ζωντανά στον εαυτό του. Όποιος Με πιστεύει, κάνει το θέλημά Μου και Με αγαπάει πάνω απ' όλα, τον δε διπλανό του σαν τον εαυτό Του σ' αυτόν θα έρθω Εγώ ο Ίδιος και θα του αποκαλυφθώ όπως είμαι!» Γ. Λόρμπερ «Μ.Ε.Ι»

«Ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε...» (Ευ. Ματθ. 7,7)

«Ελέγχετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό!»

(Προς Θεσσ. Α' 5,21)

Ο αποκαλυπτικός Λόγος του Θεού²

Σ' ένα από τα έργα του Λόρμπερ, την «Θεία Οικονομία», ο Κύριος εξηγεί πως χρησιμοποιεί πάντα τρεις τρόπους για να αποκαλύψει το είναι και το θέλημά του στους ανθρώπους: μέσα από την τάξη και ευνομία που επικρατεί στη φύση, μέσα στην ίδια την πνευματική καρδιά του ανθρώπου, και τέλος μέσα από τα θεϊκά μηνύματα, το θείο Λόγο.

Για το θείο Λόγο διαβάζουμε τα εξής:

«Από τον πρώτο άνθρωπο της γης ως αυτήν εδώ την ώρα, δεν πέρασε χρόνος χωρίς να λάβουν οι άνθρωποι μια αποκάλυψη του Θεού».

2 * Αποσπάσματα από το βιβλίο «Θεός και Δημιουργία» του Β. Λουτς εκδ. Πύρινος Κόσμος

«Και θα σας πω κάτι άλλο ακόμα: προφήτες θα υπάρχουν πάντα, μέχρι το τέλος του κόσμου, σε όλους τους λαούς της γης, σ' ό,τι και να πιστεύουν! Γιατί όταν θα έχουν κοπεί όλα τα άλλα νήματα ανάμεσα σε ουρανό και γη, χάρη στους προφήτες θα μείνει ένας μυστικός δεσμός, που καμιά σκοτεινή δύναμη δεν θα μπορεί να τον καταστρέψει».

«Θα βάλω τους νόμους μου μέσα στις καρδιές τους και θα τους χαράξω στο νου τους».

(Προς Εβραίους 10,16)

«Αυτό που βλέπετε είναι εκείνο που είπε ο Θεός μέσω του προφήτη Ιωήλ:

Αυτό θα συμβεί στις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός:

Θα χαρίσω πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου
σε κάθε άνθρωπο·
έτσι, οι γιοι σας κι οι θυγατέρες σας
θα προφητεύσουν·
οι νέοι σας θα δουν οράματα
κι ο γέροντές σας θα ονειρευτούν θεϊκά όνειρα
και σ' αυτούς που μου ανήκουν,
άντρες και γυναίκες,
θα χαρίσω, τις ημέρες εκείνες,
πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου,
κι αυτοί θα κηρύξουν την αλήθεια του Θεού.
Τότε θα δείξω θαυμαστά σημάδια
πάνω, στον ουρανό, και κάτω, στη γη:
αίμα και φωτιά και σύννεφο καπνού.
Ο ήλιος θα μεταβληθεί σε σκοτάδι
και το φεγγάρι θα γίνει κόκκινο σαν αίμα
πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου
η μεγάλη και λαμπρή.

Όποιος τότε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί».

Πράξεις Αποστόλων, 2,16-21

«Σ' εμάς όμως τα φανέρωσε ο Θεός με το Άγιο Πνεύμα. Γιατί το Πνεύμα εξετάζει τα πάντα, ακόμη και τα πιο βαθιά κρυμμένα σχέδια του Θεού. Αλήθεια, ποιος από τους ανθρώπους ξέρει τα μυστικά τού άλλου, εκτός το πνεύμα του ίδιου του ανθρώπου που βρίσκεται μέσα του; Έτσι και τα μυστικά του Θεού κανένας δεν μπορούσε να τα ξέρει εκτός από το Πνεύμα του Θεού. Κι εμείς δεν λάβαμε το πνεύμα του κόσμου, αλλά το Πνεύμα που στέλνει ο Θεός, για να μπορούμε να μάθουμε όσα ετοίμασε ο Θεός για χάρη μας. Γι' αυτά μιλάω, κι όχι με λόγια που διδάσκει η ανθρώπινη σοφία,

αλλά με λόγια που διδάσκει το ίδιο το Πνεύμα, ερμηνεύοντας σ' αυτούς που έχουν το Πνεύμα αυτά τα πνευματικά πράγματα. ¹⁴ Όποιος όμως δεν έχει το Πνεύμα, δεν παραδέχεται τα δώρα που φανερώνει το Πνεύμα του Θεού, αφού για κείνον όλα αυτά είναι μωρία και δεν μπορεί να τα καταλάβει, γιατί αυτά τα πράγματα κατανοούνται μόνο με τη Βοήθεια του Πνεύματος. Αντίθετα, ο άνθρωπος που έχει το Πνεύμα όλα τα καταλαβαίνει, αυτόν όμως κανείς από κείνους που δεν έχουν το Πνεύμα δεν είναι σε θέση να τον καταλάβει. Γιατί, καθώς λέει η Γραφή,

Τις σκέψεις του Κυρίου ποιος κατάλαβε για να του γίνει σύμβουλος;

Εμείς όμως οι πνευματικοί έχουμε το νου και τις σκέψεις του Χριστού».

Προς Κορινθίους Α' 2, 10 – 16

Πίσω από την πολυμορφία κρύβεται η θεϊκή Σοφία

Ο αποκαλυπτικός Λόγος του Θεού παρουσιάζει μία τεράστια ποικιλία, τόσο στη μορφή, όσο και στο περιεχόμενο, για να ικανοποιήσει τις διαφορετικές ανάγκες και ικανότητες αντίληψης των ανθρώπων. Σχετικά μ' αυτό το αξιοσημείωτο γεγονός, διαβάζουμε στο «Ρόμπερτ Μπλουμ» του Λόρμπερ την εξής παρατήρηση:

«Με τη διδασκαλία του Θεού (στ' αυθεντικά κείμενα), τα πράγματα έχουν όπως και με την υπόλοιπη δημιουργία: κοιτάζοντάς την με τη σκέτη ανθρώπινη λογική, δίνει την εντύπωση μιας εντελώς χαοτικής ασυναρτησίας. Το γήινο μυαλό ψάχνει μάταια ν' ανακαλύψει εκεί μέσα μια κάποια συστηματοποίηση, μία σαφή τάξη, αυτό που για εκείνο αποτελεί μία φυσική λογική. Παράδοξα περιστατικά και ηθικά διδάγματα, συνήθως κρυμμένα μέσα σε μυστικιστικές εικόνες, φτιάχνουν ένα αξεχώριστο συνονθύλευμα. Εδώ διαβάζει κανείς ένα παραμύθι όλο θαύματα, εκεί μία επίκληση σε μία σελίδα παρακάτω ξεπροβάλλει μία ανώτερη ηθική. Τις πιο πολλές φορές όμως, για το ανθρώπινο μυαλό αυτή η ηθική έχει λιγότερη συνάφεια με τις άλλες διηγήσεις, παρομοιώσεις και καταστάσεις, απ' όση ομοιογένεια εμφανίζει η πληθωρική χλωρίδα σ' ένα εύφορο χωράφι, όπου ένας καλός βοτανολόγος μπορεί να βρει κοντά-κοντά τα πιο ετερόκλητα είδη για τη συλλογή του. Ωστόσο αυτό δεν αντιφάσκει στο παραμικρό με την τάξη που διακρίνει τη θεϊκή διδασκαλία· ίσα-ίσα την επιβεβαιώνει. Γιατί μ' αυτό τον τρόπο ακριβώς η Θεότητα εξαναγκάζει τον άνθρωπο να υπερβεί τη νωθρότητα που έχει από φυσικού του. Τον υποχρεώνει να σκέφτεται αδιάκοπα και να ανασκαλεύει εδώ κι εκεί, για να βρει το δρόμο του ανάμεσα σε όλα αυτά που με την πρώτη ματιά του φαίνονται σαν «πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένοι»... Επίσης η φύση της θείας διδασκαλίας είναι τέτοια, που κάθε πνεύμα μπορεί ν' αφομοιώνει από εκεί μέσα και να τρέφεται όπως το φυτό από το χώμα, με τα θρεπτικά στοιχεία που είναι κατάλληλα για τη δική του ιδιοσυγκρασία κι έτσι να εξελίσσεται ώσπου να φθάσει την τελειότητα».

«Το πνεύμα είναι μία δύναμη αυτόνομη, με απόλυτη αρμονία και τάξη μέσα του. Όπως καταλαβαίνετε λοιπόν, όταν Εγώ, που είμαι η προαιώνια Αρχή, απευθύνομαι στον εξωτερικό κόσμο από την ακατάλυτη πνευματική σφαίρα, προσέχω να μην πάει τίποτα χαμένο από το καθαρά θεϊκό στοιχείο. Αντίθετα, φροντίζω πάντοτε ώστε το θεϊκό Πνεύμα να διαπερνάει ολότελα ολόκληρη την αποκάλυψη. Όσον αφορά όμως την εξωτερική μορφή της αποκάλυψης, υποχρεωτικά κάθε φορά προσαρμόζεται στις δεδομένες συνθήκες. Ως εκ τούτου εμφανίζεται αναγκαστικά αντιφατικό σε πάρα πολλά σημεία ως προς την εξωτερική μορφή, ενώ, στο εσωτερικό της, επικρατεί η μεγαλύτερη δυνατή τάξη και αρμονία. Πάρτε για παράδειγμα τα γραπτά κείμενα τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης. Πόσες χιλιάδες κλάδους, παρακλάδια και ρίζες μπορείτε να ξεχωρίσετε εκεί μέσα; Εξωτερικά φαίνονται όλα ν' αντιφάσκουν μεταξύ τους. Διδαχές γύρω από το

ίδιο θέμα είναι γραμμένες σε διαφορετικές εκδοχές. Οι διάφοροι προφήτες προαναγγέλλουν το ίδιο γεγονός εντελώς αλλιώς. Ακόμη και οι τέσσερις ευαγγελιστές διηγούνται το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια. Συχνά μάλιστα οι τοποθεσίες όπου έχουν εξελιχθεί τα γεγονότα δεν συμφωνούν πλήρως μεταξύ τους· επίσης, πολλές φορές ποικίλουν και τα χρονικά δεδομένα. Όποιος λοιπόν ξεκινάει από την εξωτερική παρουσίαση των γεγονότων και θέλει να βρει την εσωτερική συνάφεια των αποκαλύψεων, με πάσα βεβαιότητα θα χάσει το δρόμο και δύσκολα θα καταλήξει στο κέντρο».

Γ. Λόρμπερ «Μ.Ε.Ι»

«Αυτό είναι το μήνυμα που ακούσαμε από τον Ιησού Χριστό και σας το μεταφέρουμε: Ο Θεός είναι φως, και δεν υπάρχει σ' αυτόν καθόλου σκοτάδι».

Ιωάννη Α', 1,5

«Το γράμμα οδηγεί στο θάνατο, ενώ το Πνεύμα δίνει ζωή». Προς Κορ. Β' 3,6

Το Πνεύμα του Θεού ακτινοβολεί στο άπειρο

Στο «Μ.Ε.Ι.» πληροφορούμαστε αναλυτικά για τις πνευματικές δυνάμεις που ακτινοβολεί στο άπειρο το τρομακτικό Κέντρο Δύναμης του Θεού. Αυτές οι δυνάμεις που στον Λόρμπερ ονομάζονται «αιθερική σφαίρα Ζωής», είναι με άλλα λόγια το Άγιο Πνεύμα Του: «Ο αένας κι απέραντος χώρος της Δημιουργίας είναι πλημμυρισμένος από το Πνεύμα Μου. Και τούτο είναι η καθαρή αγάπη, ζωή, φως, σοφία, εντελώς διαυγής συνείδηση, συγκεκριμένα αισθήματα, όραση, ακοή, σκέψη, θέληση και ενέργεια. Στο πρόσωπό Μου (τον Ιησού), βρίσκεται το εστιακό σημείο όλου αυτού του μοναδικού, αιώνιου Πνεύματος».

«Ο Θεός αποφάσισε προαιωνίως όλα τα έργα του».

Πράξεις Απ. 15,18

Για το ίδιο θέμα, διαβάζουμε σ' ένα άλλο σημείο του «Μεγάλου Ευαγγελίου»: «Το άσπιλο Πνεύμα του Θεού σαν ουσία ή σαν στοιχείο, είναι στο βάθος του Φωτιά και Φως ή, αλλιώς ειπωμένο, είναι αυτή καθαυτή η Αγάπη και η Σοφία. Αλλά μη φανταστείτε μ' αυτό μία φυσική φωτιά ή μια αισθησιακή αγάπη, κι ούτε ένα φως σαν του ήλιου της γης, αν και υπάρχει μία αντιστοιχία ανάμεσα σ' αυτά τα δυο. Γιατί η Φωτιά του Πνεύματος είναι άχραντη Ζωή και το Φως του είναι καθαρή Σοφία... Πίσω απ' την αιθέρια ουσία που γεμίζει το άπειρο, (που ρέει μέσα του δηλαδή), υπάρχει η πνευματική Φωτιά που δεν είναι ορατή στις ανθρώπινες αισθήσεις. Είναι η κυρίαρχη Δύναμη, η οποία, πηγάζοντας από το Θεό, γεμίζει το άπειρο, ενεργεί και δημιουργεί αδιάκοπα. Ο ίδιος ο Θεός στο κέντρο του είναι το άναρχο, άκτιστο Πνεύμα και αρχέτυπος Άνθρωπος. Αυτός γεμίζει την απεραντοσύνη, που και τούτη απορρέει από Εκείνον με τις μεγαλειώδεις σκέψεις και ιδέες Του. Η Αγάπη του πλημμυρίζει αυτές τις σκέψεις και ιδέες, ώσπου να γίνουν μία ζωντανή Φωτιά, όπως είναι κι αυτός ο Ίδιος· η Σοφία του τους δίνει εσωτερική τάξη και μορφή· χάρη στη Θέλησή του, γίνονται ξεχωριστές και σαν αυθύπαρκτες οντότητες. Αυτές οι οντότητες είναι προικισμένες με την ικανότητα να εξελίσσονται και να αναπαράγονται διαρκώς από μόνες τους. Με το πέρασμα του χρόνου, μπορούν, ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια της εξέλιξης, σύμφωνα με την Τάξη που έχει ορίσει ο Θεός, να ενώνονται αναμεταξύ τους. Και στο τέλος, (οι ανώτερες και πιο σύνθετες μορφές ζωής) μπορούν ν' αναρριχηθούν ως την ομοιότητα με το Θεό».

«Κι εμείς γνωρίζουμε πια την αγάπη που μας έχει ο Θεός κι εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας σ' αυτήν».

Ο Θεός είναι αγάπη· κι όποιος ζει μέσα στην αγάπη ζει μέσα στο Θεό, κι ο Θεός μέσα σ' αυτόν». Α' Ιωάννη 4,16

Ο Θεός είναι πνεύμα. Κι αυτοί που τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν πνευματικά κι αληθινά».

Κατά Ιωάννη 4,24

«Μέσα στο κέντρο της άπειρης Δύναμης ήμουν Εγώ ανέκαθεν η Αγάπη και η ίδια η Ζωή». Και στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» λέει ο Ιησούς: «Ο αιώνιος, αληθινός Θεός, είναι καθαρή Αγάπη και γι' αυτό υπέρτατη Σοφία. Χάρη στη Σοφία Του γέννησε από μέσα Του όλους τους κόσμους και τους ανθρώπους. Επειδή ο Ίδιος είναι η αμιγής Αγάπη, θέλει να Τον αγαπούν όλοι οι άνθρωποι πριν και πάνω απ' όλα. Και επειδή όλοι οι άνθρωποι είναι δημιουργήματά Του, θέλει ν' αγαπάει ο ένας τον άλλο σαν τον εαυτό του. Εφόσον ο Θεός αγαπάει όλους τους ανθρώπους πιο πολύ κι από πατέρα, γιατί να μην Τον αγαπούν κι αυτοί απ' τη μεριά τους πάνω απ' όλα, όταν θα έχουν καταλάβει ποιος είναι στην ουσία; Χωρίς την ουσιαστική Αγάπη, δεν πρόκειται ποτέ να βρείτε το Θεό, να γνωρίσετε πραγματικά αυτό που είναι και άρα, δεν θα μπορέσετε ποτέ να έρθετε κοντά Του. Μόνον η Αγάπη σάς δείχνει αλάθητα το δρόμο που οδηγεί σ' Αυτόν».

«Όλα υπάρχουν από αυτόν και μέσω αυτού, κι αυτόν έχουν σκοπό τους. Ας είναι δοξασμένος στους αιώνες! Αμήν».

Προς Ρωμαίους 11,36

Στο «Μ.Ε.Ι.» ένας σοφός εξηγεί αυτή τη θεϊκή Αγάπη με τους παρακάτω συλλογισμούς: «Σίγουρα η μεγαλύτερη αγαλλίαση για το Θεό, που είναι ο Δημιουργός και ο Πατέρας για όλους τους κόσμους, τους αγγέλους και τους ανθρώπους, θα είναι να κάνει όλο και πιο ευτυχισμένους εκείνους που όλο και πιο πολύ γνωρίζουν και αγαπούν τον Ίδιο και τα έργα Του! Για τούτο το λόγο έσπειρε το απέραντο διάστημα με αμέτρητα έργα από την άπειρη Σοφία και Δύναμή του και δημιούργησε σκεπτόμενα όντα, προικισμένα και αυτά με σοφία. Αυτά τα όντα, εκστατικά μπρος στη Σοφία και τη Δύναμη του Δημιουργού τους, συνεπαίρνονται από κάθε νέα αποκάλυψη της μεγαλοσύνης Του. Κι αυτό τα σπρώχνει να Τον λατρεύουν με όλο μεγαλύτερη θέρμη. Πιστεύω πως αυτό και μόνο πρέπει να είναι η μεγαλύτερη ευτυχία για το Θεό! Για να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους αυτής της γης, στους αγγέλους στους ουρανούς και στα υπόλοιπα πλάσματα του σύμπαντος να γίνουν ακόμη πιο ευτυχισμένα, κατέβηκε ο Ίδιος σαν άνθρωπος σ' αυτή τη γη. Γι' αυτό μας φανερώθηκε όπως φανερώνεται ο ένας άνθρωπος στον άλλον».

«Αν, λοιπόν, ισχυριστούμε πως έχουμε κοινωνία με το Θεό, ενώ ζούμε στο σκοτάδι, λέμε ψέματα, και οι πράξεις μας δε συμφωνούν με την αλήθεια. Αν όμως ζούμε μέσα στο φως, όπως ο Θεός είναι στο φως, τότε έχουμε κοινωνία και μεταξύ μας, και το αίμα που πρόσφερε με το θάνατό του ο Υιός του ο Ιησούς μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία».

Ιωάννη Α' 1,6-7

«Και όπως ομολογούμε, είναι μεγάλο το μυστήριο της πίστεως που μας αποκαλύφθηκε:

Ο Θεός φανερώθηκε ως άνθρωπος,

το Πνεύμα απέδειξε ποιος ήταν·

φανερώθηκε στους αγγέλους,

κηρύχθηκε στα έθνη,

τον πίστεψε ο κόσμος,
αναλήφθηκε με δόξα».

Προς Τιμόθεον Α' 3,16

Το ενιαίο και αδιαίρετο Βασίλειο του Θεού

Σε διάφορα σημεία της Νέας Αποκάλυψης αναφέρεται καθαρά πως στο πρόσωπο του Ιησού ενσαρκώθηκε ο μοναδικός Θεός και Πλάστης Ιεχωβά Σαβαώθ. Σ' αυτόν είναι ενωμένοι Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Ένας τριπρόσωπος Θεός είναι αδύνατο να υπάρξει. Τους λόγους τους μαθαίνουμε στο «Μ.Ε.Ι.»:

«Η άναρχη Δύναμη του Θεού είναι ελεύθερη να πηγαίνει όπου θέλει. Συνεπώς, έχει κάθε δικαίωμα να μεταμορφώνεται για να φανεί με σάρκα και οστά στους ανθρώπους που έχει η ίδια πλάσει, σαν ένας αιώνιος, υπερτέλειος άνθρωπος. Αλλά παρ' όλη την παντοδυναμία του, ο Θεός δεν έχει και δεν μπορεί να έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει άλλες θεότητες, εντελώς όμοιες μ' αυτόν. Διότι αν το μπορούσε, θα 'πρεπε τότε να δημιουργήσει άλλα τόσα άπειρα, εκτός από το ένα άπειρο που υπάρχει. Ο κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος καταλαβαίνει τι παραλογισμός είναι αυτός! Διότι αφού υπάρχει ένα διάστημα που εκτείνεται απεριόριστα προς όλες τις κατευθύνσεις, πού θα χωρούσε ένα δεύτερο, εξίσου άπειρο διάστημα;

Κατά συνέπεια, ένας δεύτερος τέλειος θεός, με πραγματικά απεριόριστη παντοκρατορία, είναι εξίσου αδιανόητος, όσο ένα δεύτερο άπειρο. Απ' αυτό μπορείτε να συμπεράνετε και μόνοι σας πως Εγώ που είμαι τώρα εμπρός σας ενσαρκωμένος σαν ένας Υιός του ανθρώπου, δεν είμαι ένας δεύτερος Θεός. Είμαι ο ίδιος κι απaráλλακτος Θεός που ήμουν και θα είμαι πάντα.

Αν δημιουργούσα άλλους δυο Θεούς εκτός από Εμένα, όπως ας πούμε τον «Υιό» και το «Άγιο Πνεύμα», οι οποίοι θα ήταν διαφορετικά πρόσωπα από Εμένα, αναγκαστικά θα είχαν την απαίτηση να έχουν κι αυτοί παντοδυναμία και απεριόριστη εξουσία. Ένας Θεός χωρίς απόλυτη παντοδυναμία είναι προφανώς αδιανόητος. Όπως εξάλλου δεν μπορεί να υπάρξει ένα δεύτερο ή ακόμη κι ένα τρίτο άπειρο, γιατί εξυπακούεται πως το διάστημα θα μοιραζόταν αναγκαστικά σε πολλά μέρη που το ένα θα περιόριζε το άλλο.

Δεν μπορεί να υπάρξει παρά μονάχα ένας Θεός με ένα θεϊκό δικαίωμα επικυριαρχίας. Διότι αν υπήρχαν τρεις, το Βασίλειο του Θεού, που είναι ένα και μοναδικό και απεριόριστο, θα διαμελιζόταν. Θα 'ταν αδύνατο να υπάρξει, όσο αδύνατο είναι να υπάρξουν τρία άπειρα, το ένα δίπλα στο άλλο. Ο λόγος που μπορεί και υφίσταται αιώνια το ενιαίο βασίλειο του Θεού, είναι επειδή αυτός είναι ο αποκλειστικός βασιλιάς και κύριός του. Γι' αυτό γράφτηκε από τους προφήτες που μέσα τους μιλούσε ο Θεός, πως «ο Θεός δεν θα μοιραστεί με κανέναν την παντοδυναμία του» («Μ.Ε.Ι.» 8, 26-27)

«Γιατί ένας είναι ο Θεός κι ένας μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός».

Προς Τιμόθεον 2,5

Του αποκρίθηκε ο Ιησούς: « Η πρώτη και σπουδαιότερη εντολή είναι: “Άκου Ισραήλ: ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας και μοναδικός Κύριος”.»

Κατά Μάρκον 12,29

Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα

«Εγώ, ο Χριστός, είμαι ο μοναδικός Θεός που υπάρχει! Άνθρωποι, άγγελoi, εξουσίες και κυριότητες, όλα τα πράγματα στον ουρανό και στη γη, Με προσκυνούσαν πάντα και θα προσκυνούν στην αιωνιότητα μόνον Εμένα. Το ίδιο πράγμα βλέπετε στον Κόσμο, όπου ο άπειρος χώρος της Δημιουργίας κρύβει μέσα του σαν νά 'ταν ένα τίποτα όλα τα διαστήματα, όπου έφθασαν στην ολοκλήρωσή τους οι περίοδοι δημιουργίας των διαφόρων κόσμων. Σε σας τους ανθρώπους μπορεί να φαίνονται απίστευτα μεγάλα, όμως σε σύγκριση μ' αυτό τον άπειρο χώρο, είναι σαν ανυπόστατα μηδενικά.

Τι είδους Θεός θα ήταν ο Πατέρας, αν με το όνομα Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα δεν εννοείτο ένας μοναδικός, μονοούσιος Θεός, παρά θα έπρεπε να ξεχωρίσει κανείς τον Υιό απ' τον Πατέρα και τον Πατέρα από τό Άγιο Πνεύμα; Όταν η Γραφή των προφητών, που οι άνθρωποι από δικό τους φταίξιμο δεν την καταλαβαίνουν, λέει ότι ο Πατέρας έδωσε στον Υιό όλη την ισχύ και την εξουσία στον ουρανό και στη γη, και Του έδωσε το Άγιο Πνεύμα για συνεργάτη, σαν τι λογής Θεό θεωρείτε τον Πατέρα; Άραγε τον θεωρείτε καν για Θεό; Κανονικά, με το σκοτάδι που επικρατεί στο μυαλό των ανθρώπων, θα πρέπει να φαντάζεστε πως ο Θεός-Πατέρας "παραγέρασε" και παραχώρησε την εξουσία στον Υιό, όπως παλιά ο Φαραώ στην Αίγυπτο που, καταβεβλημένος από τα γεράματα, παρέδωσε τη διακυβέρνηση στον Ιωσήφ. Δεν αποκλείεται να σκέφτεσθε κιόλας πως το έκανε για ν' απολαύσει ανενόχλητος την ησυχία και την απραξία Του! Πόσο ανόητο και τυφλό θα πρέπει να είναι το ανθρώπινο μυαλό, για να πιστεύει μία τέτοια ασυναρτησία!

Αν υπήρχε ένας "Υιός" κι ένα "Άγιο Πνεύμα" σαν ξεχωριστά πρόσωπα από τον "Πατέρα", όπως υπάρχουν οι άγγελοι κι οι άνθρωποι, θα 'πρεπε αναγκαστικά να είναι δημιουργήματά Του. Κι αυτό γιατί, όσο τέλεια κι αν θα ήταν η οντότητά τους, θα την χρωστούσαν σ' αυτόν τον ένα Δημιουργό και όχι σε μια ολοδική τους προαιώνια Παντοδυναμία. Πώς γίνεται όμως να είναι ίδιος αυτός που χρωστάει την ύπαρξή του σ' έναν άλλο, μ' εκείνον που προαιώνια οφείλει την ύπαρξή του στον ίδιο του τον εαυτό; Μπορεί ο εφήμερος χρόνος να είναι ίδιος με την αιωνιότητα; Ή ο περιορισμένος χώρος όμοιος με το άπειρο;... Κι αφού ο Υιός" υπήρχε προαιώνια, πώς ήταν δυνατό να γεννηθεί! Κι αφού το "Άγιο Πνεύμα" υπήρχε κι εκείνο προαιώνια, πώς ήταν δυνατό να προέλθει από τον "Πατέρα" και τον "Υιό"; Με λίγα λόγια, αν τα τρία θεϊκά πρόσωπα είναι προαιώνια, δηλαδή δεν έχουν αρχή, πώς θα μπορούσε το ένα να δώσει την αρχή της ύπαρξης στο άλλο;

Δεν γίνεται βέβαια! Ακούστε Με και πιστέψτε ό,τι σας λέω: σαν άνθρωπος με σάρκα είμαι τώρα μπροστά σας ο Υιός. Δεν Με γέννησε ποτέ κανένας άλλος (σ' αυτό το σώμα) εκτός από Εμένα τον Ίδιο, και είμαι, συνεπώς, ο προαιώνιος μοναδικός Πατέρας του Εαυτού Μου. Πού αλλού θα μπορούσε να είναι ο Πατέρας παρά μέσα στον Υιό και πού αλλού θα μπορούσε να είναι ο Υιός παρά μέσα στον Πατέρα;»

Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη

Ήρθε στον τόπο το δικό του,

και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν.

Σ' όσους όμως τον δέχτηκαν και πίστεψαν σ' αυτόν

έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού.

Απ' το Θεό γεννήθηκαν αυτοί

και όχι από γυναίκας αίμα,
ούτε από επιθυμία ανθρώπινη
επιθυμία άντρα.

Κι ο Λόγος έγινε άνθρωπος
κι έστησε τη σκηνή του ανάμεσά μας,
και είδαμε τη θεϊκή του δόξα,
τη δόξα που ο μοναχογιός την έχει απ' τον Πατέρα,
κι ήρθε γεμάτος χάρη θεϊκή κι αλήθεια για μας.
Ο νόμος δόθηκε δια του Μωυσή,
η χάρη η θεϊκή όμως κι η αλήθεια
ήρθε σ' εμάς δια του Ιησού Χριστού».

Ιωάννη 1, 11-14.17

Αυτός που έρχεται από το Θεό

«Αυτός που έρχεται από το Θεό είναι ανώτερος από όλους· αυτός που προέρχεται από τη γη έχει ανθρώπινη προέλευση και μιλάει ανάλογα. Αυτός που έρχεται από το Θεό είναι ανώτερος απ' όλους και κηρύττει ό,τι είδε κι άκουσε· κανείς όμως δε δέχεται τη μαρτυρία του. Αυτός που δέχεται τη μαρτυρία του αναγνωρίζει ότι ο Θεός λέει την αλήθεια. Γιατί τα λόγια του Θεού λαλεί αυτός που στάλθηκε από το Θεό, αφού ο Θεός τού δίνει το Πνεύμα απεριόριστα. Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό και του έδωσε εξουσία πάνω σε όλα. Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή· εκείνος που αρνείται να πιστέψει στον Υιό δε θα δει τη ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του».

Ιωάννη 3,31-36

«Ο Θεός Πατέρας μάς λύτρωσε από τη σκοτεινή εξουσία του σατανά
και μας πολιτογράφησε στη βασιλεία του αγαπητού Υιού του,
ο οποίος μας έδωσε την απολύτρωση, μας συγχώρησε τις αμαρτίες.
Αυτός είναι εικόνα του άορατου Θεού,
ο πρωτότοκος πάσης κτίσης».

Προς Κολοσσαείς 1, 13.15

«Επειδή λοιπόν «τα παιδιά» αυτά ήταν άνθρωποι, έγινε κι ο Ιησούς άνθρωπος, για να καταργήσει με το θάνατό του αυτόν που εξουσίαζε το θάνατο, δηλαδή το διάβολο, και μ' αυτόν τον τρόπο ν' απελευθερώσει όσους ο φόβος του θανάτου τούς είχε καταδικάσει να είναι δούλοι σ' όλη τους τη ζωή. Δεν έρχεται να βοηθήσει αγγέλους, αλλά *τους απογόνους του Αβραάμ*. Έπρεπε λοιπόν να γίνει σ' όλα όμοιος με *τ' αδέρφια του*, ώστε να γίνει σπλαχνικός και πιστός αρχιερέας στην υπηρεσία του Θεού, για τη συγχώρηση των αμαρτιών του λαού. Έτσι, επειδή ο ίδιος υπέφερε και δοκιμάστηκε, μπορεί τώρα να βοηθήσει αυτούς που δοκιμάζονται».

Προς Εβραίους 2, 14-15.17.18

Ο Θεός είναι Ένας!

«Γι' αυτό πάντα υπήρχε και θα υπάρχει στον αιώνα τον άπαντα μόνο ένας Θεός με ένα πρόσωπο! Τούτο εδώ το σώμα Μου είναι η τρισεύγενη μορφή του Πατέρα, η οποία υλοποιήθηκε για χάρη των ανθρώπων και αγγέλων. Ο σκοπός ήταν να γίνω ένας Θεός χειροπιαστός και ορατός, για να μπορούν να Με βλέπουν, να Μ' ακούνε και να Μου μιλούν χωρίς να πρέπει να χάσουν τη ζωή τους!

Γι' αυτό Εγώ, ο Ιησούς, είμαι Θεός πέρα για πέρα! Μέσα Μου είναι ο "Πατέρας" και η Δύναμη που πηγάζει από Εμένα, το ίδιο ισχυρή με την Αγάπη, τη Σοφία και την παντοδύναμη Θέλησή Μου, είναι το "Άγιο Πνεύμα"! Αυτή είναι η Δύναμη που πλημμυρίζει το άεναο άπειρο, δρώντας απ' άκρου σ' άκρο.

Εγώ, όπως Με βλέπετε ανάμεσά σας σαν Θεάνθρωπο σ' αυτή την αίθουσα στο όρος των Ελαίων, βρίσκομαι ολόκληρος κι αδιαίρετος μαζί σας, με όλο το άναρχο, προαιώνιο Κέντρο Μου. Δηλαδή, σαν αληθινός Θεός και άνθρωπος συνάμα, δεν βρίσκομαι αυτοπροσώπως πουθενά αλλού αυτή τη στιγμή, ούτε σ' αυτή τη γη ούτε σε κάποια άλλη. Όμως με τη Δύναμη που πηγάζει από Εμένα, που είναι το «Άγιο Πνεύμα», γεμίζω με την Ενέργειά Μου όλους τους ουραμούς κι όλο το άπειρο.

Βλέπω τα πάντα, από το πιο μεγάλο ως το πιο μικρό. Δεν Μου διαφεύγει τίποτα και γνωρίζω και το παραμικρό. Βάζω όλα τα πράγματα σε Τάξη και δημιουργώ το καθετί. Κατευθύνω τις μοίρες όλων και κρατάω όλα τα ηνία του σύμπαντος στο χέρι Μου.

Τώρα που τα' ακούσατε από το στόμα Μου, καταλαβαίνετε για ποιο λόγο πρέπει να δυναμώνετε τους ανθρώπους που πιστεύουν σ' Εμένα, ακουμπώντας τα χέρια σας πάνω τους στο όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Άμα τους διδάσκετε παράλληλα την Αλήθεια σωστά, δεν πρόκειται να τους μπερδέψουν τα ονόματα από τις τρεις ιδιότητες του Θεού και να πιστέψουν λανθασμένα πως πρόκειται για τρεις εντελώς ξεχωριστές θεϊκές Οντότητες. Αλλά σας το τονίζω και θέλω να το βάλετε καλά μέσα στην καρδιά σας, πως πρέπει παντού και πάντα να λέτε την Αλήθεια γι' αυτά τα πράγματα. Όπου εκλείψει η Αλήθεια απ' τους ανθρώπους, θα φτωχύνουν πνευματικά και θα παραστρατίσουν, ακολουθώντας κάθε λογής λανθασμένες δοξασίες. Και τότε θα είναι πολύ δύσκολο να τους ξαναφέρει κανείς στο δρόμο της Αλήθειας!»

Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη

«Τους είπε ο Ιησούς: «Εγώ είμαι αυτό το ψωμί, ο άρτος της ζωής. Όποιος έρχεται σ' εμένα δε θα πεινάσει, κι όποιος πιστεύει σ' εμένα δε θα διψήσει ποτέ.

Το θέλημα εκείνου που με έστειλε είναι τούτο: Όποιος παραδέχεται τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, να αποκτήσει αιώνια ζωή· κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα».

Κανένας δεν μπορεί να έρθει κοντά μου, αν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που μ' έστειλε· κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα».

Κατά Ιωάννη 6, 35.40.44

«Ο Ιησούς γύρισε σ' αυτούς και τους είπε: «Αυτά που διδάσκω δεν είναι δικά μου αλλά εκείνου που μ' έστειλε. Εκείνος που μιλάει από μόνος του επιδιώκει τον έπαινο των άλλων για τον εαυτό του· όποιος όμως επιδιώκει τον έπαινο εκείνου που τον έστειλε, αυτός είναι αξιόπιστος και δεν υπάρχει τίποτα ψεύτικο σ' αυτόν».

Ιωάννη 7, 16.18

«Τους είπε λοιπόν πάλι ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως εγώ είμαι η πόρτα για τα πρόβατα. Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα ήταν κλέφτες και ληστές· έτσι, τα πρόβατα δεν τους αναγνώρισαν. Εγώ είμαι η θύρα· όποιος περάσει από μένα θα βρει σωτηρία, και θα μπαίνει και θα βγαίνει και θα βρίσκει βοσκή. Ο κλέφτης δεν έρχεται παρά μόνο για να κλέψει, να σφάζει και να εξολοθρέψει· εγώ όμως ήρθα για να έχουν τα πρόβατά μου ζωή, και μάλιστα ζωή περίσσια. Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων. Τα δικά μου τα πρόβατα αναγνωρίζουν τη φωνή μου, κι εγώ τα αναγνωρίζω και με ακολουθούν· εγώ τους δίνω αιώνια ζωή και δε θα χαθούν ποτέ, γιατί κανείς δε θα μπορέσει να τ' αρπάξει από την εξουσία μου. Ο Πατέρας μου που μου τα είχε δώσει, είναι ισχυρότερος απ' όλους. Κανείς δεν μπορεί ν' αρπάξει, ό,τι βρίσκεται στα χέρια του. Εγώ κι ο Πατέρας είμαστε ένα».

Ιωάννη 10,7 – 11. 27-30

Ο Ιησούς είναι ο Πατέρας και Θεός

Στο «Ρόμπερτ Μπλουμ» του Λόρμπερ διαβάζουμε για έναν καθολικό μοναχό, ο οποίος στον άλλο κόσμο αναθεωρεί σιγά-σιγά τις παλιές εκκλησιαστικές δοξασίες του, ακούγοντας κάποιες αόρατες, ουράνιες φωνές να του ψιθυρίζουν:

«Ο Εσταυρωμένος Ιησούς είναι ο μοναδικός Θεός στους ουρανούς και σ' όλη την απεραντοσύνη. Αυτός είναι ο Πρωτοπλάστης όλων των πραγμάτων, αυτός μοναχός του έφτιαξε όλους τους αγγέλους, τους ανθρώπους, τα ζώα, τα φυτά και όλη την ύλη. Είναι ο Πατέρας ως προς την προαιώνια Αγάπη του, ο αιώνιος Υιός ως προς τη Σοφία του και το Άγιο Πνεύμα ως προς την απεριόριστη Ισχύ, Ενέργεια κι Εξουσία του. Άνοιξε την καρδιά σου σ' αυτόν τον Ιησού και μίλα του ελεύθερα! Αγάπα Αυτόν που τόσο σ' αγάπησε και σ' αγαπάει, που από Αγάπη για όλους τους ανθρώπους, έγινε άνθρωπος και γεύθηκε στο σώμα του τον πιο πικρό θάνατο, για να ανοίξει το δρόμο σε όλους σας για την αθανασία. Η αθανασία είναι Ζωή αιώνιας ευδαιμονίας, όπως είναι η Ζωή του Θεού. Αυτόν λοιπόν το θησαυρό ανυπολόγιστης αξίας, έκανε δώρο ο Ιησούς σ' όλα τα πλάσματα. Και το μόνο που χρειάζεται πια για να πάρει ο καθένας στα χέρια του τούτο το δώρο, είναι να το ζητήσει με αγάπη απευθείας απ' τον άγιο Πατέρα και να το δεχτεί μ' ευγνωμοσύνη. Μ' αυτό γίνεται δική του η ευδαιμονία και ζει αιώνια στη συντροφιά του σαν ένας δεύτερος Θεός. Ο Ιησούς, ο Πατέρας και Θεός όλων μας, είναι η Αγάπη στην πιο αγνή μορφή της, που δεν καταδικάζει κανέναν και άλλο δεν ποθεί απ' το να κάνει τον καθένα ευτυχισμένο. Αλλά πρέπει και ο άνθρωπος να θέλει αυτό που θέλει και η Αγάπη του Θεού, για να μπορέσει να ευτυχήσει. Γιατί ο Θεός δεν εξαναγκάζει κανέναν, κι ακόμα λιγότερο στον κόσμο των πνευμάτων. Γι' αυτό και στον καθένα δίνεται αυτό που θέλει ο ίδιος. Με άλλα λόγια, ό,τι ζητάς, θα λάβεις! Μακριά απ' την Αγάπη του Θεού δεν υπάρχει για κανέναν ούτε ζωή ούτε ευτυχία. Όποιος την έχει κάνει κτήμα του και θέλει ό,τι θέλει αυτή η ιερή Αγάπη, ζει και ευτυχεί για πάντα» («Ρόμπερτ Μπλουμ» 1, 126).

Το μυστήριο της οντότητας του Ιησού είναι ότι σ' Αυτόν ενώνεται η Τριάδα

Σύμφωνα λοιπόν με τη Νέα Αποκάλυψη, υπάρχει μόνο ένας αιώνιος και άπειρος Θεός, ο οποίος συγκεντρώνει στο πρόσωπό του όλη τη θεία Αγάπη, Σοφία και Εξουσία. Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα δεν είναι παρά πλευρές του είναι αυτού του μοναδικού Θεού. Ο Πατέρας είναι το Θεϊκό Κέντρο Δύναμης απ' όπου πηγάζει η Αγάπη· ο Υιός είναι η Σοφία που απορρέει απ' αυτό· το Άγιο Πνεύμα είναι η Δύναμη που ακτινοβολεί.

Ο Αντίποδας: ο Εωσφόρος

και οι δικοί του Άγγελοι³

Η αποκάλυψη στον Λόρμπερ θα ήταν ελλιπής και μονόπλευρη, αν δεν περιλάμβανε και εκείνες τις σκοτεινές δυνάμεις οι οποίες αποτελούν τον αντίποδα στο Θεό και στις φωτεινές στρατιές του.

Μάθαμε πρωτύτερα για τον Εωσφόρο ή Σατανά, πως κάποτε είχε τη μεγαλύτερη δύναμη και εξουσία απ' όλα τ' αρχέγονα πνεύματα.

«Όταν τούτο το πνεύμα λεγόταν Σατανά, η θέση του απέναντι στη Θεότητα ήταν σαν της γυναίκας απέναντι στον άνδρα», διαβάζουμε στο «Γη και Σελήνη». «Η Θεότητα θα φύτευε τις ατέλειωτες, αέναες ιδέες Της μέσα σ' αυτό το πνεύμα για να ωριμάσουν μέσα στο συγκεντρωμένο φως του. Από το φως αυτού του πνεύματος θα είχε πηγάσει μία δημιουργία από αγνότατα όντα και τούτο το ζωντανό φως θα πλήθαινε και θ¹ απλωνόταν σε όλη την απεραντοσύνη.

Το πνεύμα αυτό είχε ένα μεγάλο προορισμό, να γίνει σχεδόν ένας δεύτερος θεός δίπλα στο Δημιουργό. Γι' αυτό έπρεπε να υποβληθεί σε μία δοκιμασία της ελευθερίας του ανάλογη με τη σπουδαιότητα του προορισμού του. Όμως δεν τα κατάφερε, γιατί θέλησε να υψωθεί πάνω από τη Θεότητα και να Την κάνει υποτελή του. Αυτό που διέπραξε δηλαδή ήταν ότι θέλησε να πάρει τα πρωτεία από το Θεό! Επειδή όμως η Θεότητα δεν μπορούσε να του παραδώσει την πρωτοκαθεδρία, εξοργίστηκε πάρα πολύ κι ήθελε πραγματικά να Την καταστρέψει. Τότε η Θεότητα αιχμαλώτισε όλα τα μέλη του και πήρε όλες τις οντότητες που ήταν μέσα του. Μ' αυτές τις οντότητες για υλικό έπλασε τα ουράνια σώματα. Και το πνεύμα αυτής της απέραντης ψυχής το φυλάκισε με τα πιο δυνατά δεσμά στα κατάβαθα της ύλης.

Κι αν θέλετε να ξέρετε πού κατοικεί αυτό το καταχθόνιο πνεύμα με το ουσιαστικό εγώ του, ή το ζωτικό του κέντρο, δεν είναι δύσκολο να το μάθετε. Η έδρα, που είναι συνάμα και η φυλακή του, είναι το πιο σκληρό, κεντρικό σημείο της Γης σας. Πάνω σ' αυτό το σημείο πιέζουν τα πάντα, ώστε να μην μπορεί ο εγκάθειρκτος να κουνηθεί πολύ και να καταστρέψει ό,τι έχει και δεν έχει πάνω της η Γη».

«Να είστε νηφάλιοι κι άγρυπνοι. Ο αντίπαλός σας ο διάβολος περιφέρεται σαν το λιοντάρι που βρυχάται, ζητώντας κάποιον να καταβροχθήσει».

Πέτρου Α' 5,8

«Έγινε τότε πόλεμος στον ουρανό· από τη μια ο Μιχαήλ με τους αγγέλους του κι από την άλλη ο δράκοντας. Ο δράκοντας με τους αγγέλους του πολέμησε αλλά δεν επικράτησε, κι έτσι δεν του επιτράπηκε να μείνει άλλο στον ουρανό. Έτσι ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφης ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος και σατανάς και παραπλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και τους αγγέλους του. Κι άκουσα μια δυνατή φωνή στον ουρανό να λέει:

«Έφτασε τώρα η σωτηρία και η δύναμη

κι η βασιλεία του Θεού μας

κι η εξουσία του Μεσσία του.

Διώχτηκε από τον ουρανό ο κατήγορος των αδερφών μας,

που τους κατηγορούσε μέρα νύχτα

3 * Από το βιβλίο «Θεός και Δημιουργία» του Β. Λουτς

μπροστά στο Θεό μας».

Αποκ. 12, 9 –10

«Το Σατανά ακολουθεί ένας συρφετός από τυφλούς οπαδούς. Κατά καιρούς στέλνει τους υποτακτικούς του ανάμεσα στους ανθρώπους με την εντολή να πιάσουν όποιον μπορούν και να δοκιμάσουν κάθε μέσο για να στρατολογήσουν την ψυχή του στο στρατόπεδο του. Μόλις πάρουν αυτή την εντολή τούτοι οι κακούργοι, γλιστρούν λαθραία μέσα από κρυφά περάσματα, και ξεφυτρώνουν στον πάνω κόσμο. Τις προθέσεις τους βέβαια τις κρατάνε μυστικές, μήπως συναντήσουν κανένα καλύτερο πνεύμα και τους υποψιασθεί. Επειδή όμως στο Βασίλειο των πνευμάτων, είτε καλά είναι είτε κακά, η ελευθερία της θέλησης είναι απόλυτα σεβαστή (με την προϋπόθεση, βέβαια, πως κάποιο πνεύμα δεν έχει κατά νου να κάνει μεγάλο κακό σ' όποιον πέσει στην παγίδα του), τους επιτρέπεται ν' ανέβουν στον επάνω κόσμο. Εννοείται βέβαια πως βρίσκονται διαρκώς κάτω από ουράνια παρακολούθηση» (Γ. Λόρμπερ «Γη και Σελήνη», κεφ. 58).

«Και μη σας φαίνεται παράξενο, γιατί ο ίδιος ο σατανάς μεταμφιέζεται σε άγγελο φωτός».

Προς Κορινθίους Β' 11,14

«Ποιος είναι ο ψεύτης; Δεν είναι αυτός που αρνείται πως ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο αντίχριστος. Αυτός αρνείται συγχρόνως και τον Πατέρα και τον Υιό».

Ιωάννη Α' 2,22

«Έφτασε, λοιπόν, το παράπτωμα ενός ανθρώπου για να κυριαρχήσει ο θάνατος σ' όλον τον κόσμο, εξαιτίας ενός ανθρώπου. Το ίδιο, κι ακόμα περισσότερο, ο ένας Ιησούς Χριστός θα γίνει η αιτία να κυριαρχήσουν μέσα στην αληθινή ζωή όσοι αποδέχονται την άφθονη χάρη του Θεού και τη δωρεά της λυτρώσεως. Το συμπέρασμα είναι πως, όπως το ένα παράπτωμα έγινε αιτία καταδίκης όλων των ανθρώπων, έτσι και το σωτήριο έργο έγινε αιτία σωτηρίας και ζωής για όλους τους ανθρώπους. Κι όπως η παρακοή του ενός ανθρώπου έκανε όλη την ανθρωπότητα αμαρτωλή, έτσι και με την υπακοή του ενός θα αναγνωριστούν όλοι δίκαιοι από το Θεό».

Προς Ρωμαίους 5, 17-19

«Ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος, κι όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε. Εκείνος εξαρχής ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτα αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους».

Ευ. Ιωάννη 8, 44

«Πιστεύω πραγματικά πως όσα υποφέρουμε τώρα δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον. Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού. Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχτηκε κι αυτή στη φθορά, όχι γιατί έφταιγε αλλά γιατί έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε.

Έχει όμως πάντοτε την ελπίδα, κι αυτή ακόμα η κτίση, πως θ' απελευθερωθεί από την υποδούλωσή της στη φθορά, και θα μετάσχει στην ελευθερία που θ' απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού. Ξέρουμε καλά ότι ως τώρα όλη η κτίση στενάζει και κραυγάζει από πόνο, σαν την ετοιμόγεννη γυναίκα. Κι όχι μόνο η κτίση. Το ίδιο κάνουμε κι εμείς: έχουμε ως αρραβώνα του νέου κόσμου το Άγιο Πνεύμα, εσωτερικά όμως στενάζουμε κι εμείς, γιατί λαχταρούμε να γίνουμε για πάντα παιδιά του Θεού και να γλιτώσει το σώμα μας από τη φθορά».

Η πορεία μέσα από αμέτρητες μορφές ζωής ως την ομοίωση με το Θεό

«Η ύλη, από την πιο σκληρή πέτρα μέχρι τον αιθέρα ψηλά πάνω από τα σύννεφα, είναι ψυχική ουσία που καταδικάστηκε να γίνει στερεή. Ο προορισμός της είναι, χάρη σ' αυτή την αναγκαστική απομόνωση, ν' αποκτήσει την ανεξαρτησία της και να επιστρέψει σε μία αδέσμευτη, καθαρά πνευματική υπόσταση. Για να φθάσει όμως εκεί, πρέπει πρώτα η ψυχή που έχει απελευθερωθεί από την ύλη να περιδιαβεί απ' όλες της υπαρκτές βαθμίδες της ζωής, αναπτύσσοντας διαρκώς μεγαλύτερη αυτονομία και δραστηριότητα. Στην κάθε νέα βαθμίδα πρέπει να μπει πάλι σ' ένα νέο υλικό "κουκούλι", ή σώμα, με το οποίο προσελκύει και απορροφάει τις νέες ουσίες ζωής και ενέργειας που χρειάζεται για ν' αναπτυχθεί.

Το πνεύμα της ψυχής, που προέρχεται από το Θεό, διακρίνει πεντακάθαρα τότε η ψυχή η οποία βρίσκεται στο σώμα ενός φυτού ή ενός ζώου είναι αρκετά ώριμη για ν' ανέβει σε μια ψηλότερη βαθμίδα ζωής. Τότε αυτό το πνεύμα που την συνοδεύει και την καθοδηγεί διαρκώς, φροντίζει ώστε η ψυχή να αφήσει το σώμα, που της είναι πια άχρηστο. Επειδή είναι πια προικισμένη με πιο αναπτυγμένες ευφυΐες (ιδιότητες), η ψυχή είναι σε θέση να σχηματίσει ένα άλλο σώμα. Με αυτό το σώμα τώρα, μπορεί, για ένα ορισμένο διάστημα, ν' αναπτύξει μεγαλύτερη δραστηριότητα, ώστε ν' ανέβει ξανά σε μια ψηλότερη βαθμίδα ζωής, δράσης και ευφυΐας. Κι αυτό συνέχεια, μέχρι να φθάσει στη βαθμίδα του ανθρώπου. Εκεί είναι εντελώς ελεύθερη πια. Και με το τελευταίο της (υλικό) σώμα, μπορεί να φθάσει στην πλήρη αυτογνωσία, στη Θεογνωσία, και στην αγάπη για το Θεό. Χάρη σ' αυτή την αγάπη είναι πια σε θέση να ενωθεί ολοκληρωτικά με το αθάνατο πνεύμα με το οποίο την έχει μπολιάσει ο Θεός· αυτή την ένωση την ονομάζουμε τότε Νέα Γέννηση ή Πνευματική Αναγέννηση. Η ανθρώπινη ψυχή που έχει φθάσει σ' αυτό το επίπεδο είναι πια τέλεια. Έχοντας τότε μία ολότελα ανεξάρτητη υπόσταση και ζωή, είναι αδύνατο πια να διαλυθεί στα εξ' ων συνετέθη και να την καταπιούν οι δίνες της παντοδύναμης θεϊκής Ζωής».

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη», ένας άγγελος εξηγεί το θαύμα της δημιουργίας με παράδειγμα τα φυτά σ' ένα μαθητή του Ιησού: «Καθαρό πνεύμα εμφανίζεται ήδη στην οργανική ύλη. Για όποιον θέλει να εμβαθύνει περισσότερο στα πράγματα, αυτό σημαίνει πως ό,τι βλέπουμε εξωτερικά, αυτό που οι άνθρωποι αισθάνονται θεωρούν σημαντικό, στην πραγματικότητα δεν έχει καμία σημασία. Το μόνο που είναι αληθινά ουσιαστικό, είναι το καθαρό πνεύμα που υπάρχει κρυμμένο μέσα στο σπόρο.

Τούτο το καθαρό πνεύμα που περικλείεται από το φλοιό του φύτρου, αποτελεί μία σκέψη (του Θεού), μεστή με αγάπη, γνώση και θέληση. Είναι δε εντελώς ξεχωριστή απ' όλες τις άλλες σκέψεις και ιδέες, που είναι εξίσου ξεχωριστές. Αυτό το πνεύμα που είναι κλεισμένο μέσα στο φυτικό έμβρυο, είναι κάτοχος μιας αλάθητης ευφυΐας κι έχει πλήρη συνείδηση της δύναμής του. Έτσι αντιλαμβάνεται αμέσως τότε ο σπόρος, που είναι η υλική κατοικία που έχει κτίσει μόνο του, είναι αρκετά ώριμος, ώστε να μπορεί ν' αρχίσει τη δραστηριότητά του σαν καθαρό πνεύμα. Όταν ο σπόρος πέσει στη νοτισμένη γη κι ο εξωτερικός υλικός φλοιός του μαλακώσει, τότε το πνεύμα αναλαμβάνει αμέσως δουλειά, κάνοντας σωστή χρήση της ευφυΐας του και της θέλησής του. Αναγνωρίζει με ακρίβεια ποια στοιχεία από τη γη, το νερό, τον αέρα, το φως και τη θερμότητα του ήλιου το ευνοούν στην ανάπτυξή του. Τα προσελκύει τότε κοντά του και φτιάχνει μ' αυτά ό,τι ταιριάζει στο χαρακτήρα του, σύμφωνα με την έμφυτη τάξη του. Γι' αυτό το λόγο βλέπουμε ένα φυτό να βλασταίνει μέσα από τη γη με τα ίδια πάντα γνωρίσματα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Το πνεύμα φτιάχνει το ένδυμά του, δηλαδή τα εξωτερικά ορατά μέρη του φυτού από τη ρίζα ως την

κορφή, γιατί η αποκλειστική του επιδίωξη είναι να μπορέσει να πολλαπλασιασθεί δημιουργικά μέσα στους νέους σπόρους και ν' αναπαράγει άπειρες φορές το εγώ του. Όταν τελειώσει το έργο του, εγκαταλείπει το υλικό του ένδυμα. Τότε, ενωμένο με τα πιο αναπτυγμένα ψυχικά στοιχεία που τράβηξε μαζί του τη στιγμή που αποχωριζόταν το περίβλημά του, περνάει στο σχηματισμό άλλων τελειότερων μορφών και υπάρξεων.

Όσα σου είπα τώρα για τα φυτά, ισχύουν (σε μικρότερο βαθμό) για τα ορυκτά και (σε μεγαλύτερο βαθμό) για τα ζώα, αλλά κυρίως για τον άνθρωπο. Πρώτα-πρώτα όμως ισχύει για όλα τα ουράνια σώματα, τα σφαιρικά περιβλήματα και για ολόκληρο τον «Μεγάλο Κοσμικό Άνθρωπο»... Παντού, σ' όλο το σύμπαν, υπάρχει κι ενεργεί ένα καθαρό πνεύμα (σαν κεντρικό σημείο κάθε ζωντανής ύπαρξης), ακολουθώντας την έμφυτη ευφυΐα του και χρησιμοποιώντας τη δύναμη της θέλησής του. Και έτσι είναι που δημιουργείται το χορτάρι, ένα ζώο, ο άνθρωπος, ακόμη κι ένας κόσμος ολόκληρος!»

«Από εδώ κι εμπρός», καταλήγει τη διδασκαλία του ο άγγελος, «παρατήρησε με προσοχή τη φύση και σίγουρα θα δεις μόνος σου αυτά που σου εξήγησα. Μην περιμένεις βέβαια να σου αναφέρω όλα τα ορυκτά, όλα τα φυτά και όλα τα ζώα ένα ένα και να σου φανερώσω σε ποιο βαθμό περιέχουν καθαρό πνεύμα, ψυχική ουσία και ακατέργαστη ύλη. Το παράδειγμα που σου έδωσα μ' ένα σπυρί σιτάρι, αρκεί για να καταλάβεις πώς έχουν τα πράγματα σε όλα τα επίπεδα. Εξάλλου αυτός ο κανόνας που σου ανέφερα ισχύει για όλη την αιωνιότητα και όλη την απεραντοσύνη! Αν κατάλαβες το Α, μπορείς να καταλάβεις και το Ω!»

«Και μην αυταπατάστε λέγοντας, “καταγόμαστε από τον Αβραάμ”. Να είστε βέβαιοι πως ο Θεός, ακόμη κι απ' αυτές εδώ τις πέτρες μπορεί να κάνει απογόνους του Αβραάμ».

Ευ. Ματθαίου 3,9

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ;

Το Νόημα και ο Σκοπός της Ανθρώπινης Ύπαρξης

«Ο Ιησούς τους είπε: «Μήπως δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας, “εγώ είπα είστε θεοί”;

Σ' όσους όμως τον δέχτηκαν και πίστεψαν σ' αυτόν έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού».

Ευ. Ιωάννη 10,34. 1,12

Ο Στόχος του Θεού

«Οι σκέψεις Μου δεν είναι οι σκέψεις σας, οι δρόμοι σας δεν είναι οι δρόμοι Μου, λέει ο Κύριος παρά όσο απέχει ο ουρανός απ' τη γη, άλλο τόσο απέχουν οι δρόμοι Μου απ' τους δικούς σας και οι σκέψεις Μου από τις δικές σας σκέψεις».

Διαβάζοντας στις σελίδες του Λόρμπερ για το σχέδιο του Θεού με τον άνθρωπο, μας έρχονται στο νου αυτοί οι στίχοι του Ησαΐα, του προφήτη-ποιητή.

Στο «Μ.Ε.Ι.» διαβάζουμε σχετικά: «Ο Θεός, που είναι παντοδύναμος, θα μπορούσε να γεννήσει από μέσα του ένα πνεύμα που θα το προίκιζε με τέλεια Σοφία και Δύναμη και μάλιστα όχι μόνον ένα αλλά μυριάδες τέτοια πνεύματα στο λεπτό.

Αλλά αυτά τα πνεύματα δεν θα είχαν καμία αυτοτέλεια, επειδή θα ήθελαν και θα έκαναν ό,τι κι ο Θεός. Η θεϊκή Βούληση θα έπρεπε να τα διαπότιζε διαρκώς, ώστε να μπορούν να κινούνται και να πράττουν όπως θα υπαγόρευε εκείνη. Από μόνα τους δεν είναι τίποτα άλλο από σκέτες σκέψεις και ιδέες του Θεού.

Εφόσον όμως ο προορισμός τους είναι να γίνουν σιγά-σιγά όντα ανεξάρτητα, είναι απαραίτητο να διανύσουν όλο το δρόμο της ύλης. Με άλλα λόγια να καταδικασθούν για ένα διάστημα σε στέρηση της ελευθερίας της θέλησής τους, όπου μόνο η Θέληση του Θεού τους δίνει στερεή υπόσταση, με τη μορφή που βλέπετε εδώ στη Γη. Άμα ολοκληρωθεί αυτή η πορεία, έχουν γίνει πια αυτοτελή παιδιά του Θεού, που σκέφτονται και ενεργούν ελεύθερα από μόνα τους. Εντούτοις, κάνουν διαρκώς ό,τι είναι το Θέλημα του- Όχι όμως επειδή τους το επιβάλλει καταναγκαστικά, αλλά γιατί αναγνωρίζουν από μόνα τους πως είναι το πιο σοφό που υπάρχει. Κι από μόνα τους αποφασίζουν να το ακολουθήσουν στις πράξεις τους.

Τότε όμως έχουν το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος: μακαριότητα κι ευδαιμονία στη ζωή.

Έτσι έχουν τα πράγματα, καλέ Μου φίλε! Απ' αυτό και μόνο μπορείς ν' αντιληφθείς και να θαυμάσεις την παμμεγίστη Σοφία του αληθινού Θεού. Γιατί βλέπεις πως ο Θεός, από υπέρμετρη Αγάπη και Σοφία, τις σκέψεις και τις ιδέες Του τις διαμορφώνει και τις ανατρέπει ώστε να γίνουν παιδιά Του ανεξάρτητα και παρόμοια μ' Αυτόν!»

«Στο Θεό επιτρέπεται να φτιάξει κατά κάποιο τρόπο μοναχά το σπόρο και να τον εφοδιάσει με όλες τις δυνατές ικανότητες, σαν να περιβάλλεται όμως από ένα φλοιό. Η παραπέρα ανάπτυξη κι εξέλιξη του στη ζωή, ωστόσο, εναπόκειται στον ίδιο το σπόρο. Ο Θεός ακτινοβολεί και τον περιβάλλει αδιάκοπα με ζωή. Ο σπόρος πρέπει να πάρει από μόνος του ενέργεια απ' αυτή τη ζωή, για να οικοδομήσει μια δική του, αυτόνομη ύπαρξη. Και κάτι τέτοιο δεν γίνεται εύκολα, ούτε στη στιγμή».

«Ήρθα μέσα σ' ένα σώμα σ' αυτό τον κόσμο, ακριβώς για να σας δώσω το πιο καλό πρότυπο ζωής. Ακολουθώντας αυτό το πρότυπο, ο καθένας μπορεί να κατακτήσει την τελειότητα στη ζωή. Και τούτο το πρότυπο λέει με δύο λόγια: «Αγάπα τον Θεό πάνω απ' όλα με όλες σου τις δυνάμεις και τον διπλανό σου όπως αγαπάς τον εαυτό σου τον ίδιο!» Όποιος ακολουθεί και πραγματοποιεί αυτόν τον κανόνα ολόψυχα κι ακούραστα, είναι ίδιος μ' Εμένα. Γι' αυτό και θα οδηγηθεί στην απόλυτη Σοφία, Δύναμη κι Εξουσία!»

«Απονεκρώστε, λοιπόν, ό,τι σας συνδέει με το αμαρτωλό παρελθόν: Την πορνεία, την ηθική ακαθαρσία, το πάθος, την κακή επιθυμία και την πλεονεξία, που είναι ειδωλολατρία. Τώρα πετάξτε τα όλα αυτά από πάνω σας: Την οργή, το θυμό, την πονηριά, την κακολογία και την αισχρολογία. Μη λέτε ψέματα ο ένας στον άλλο, αφού βγάλατε από πάνω σας τον παλιό αμαρτωλό εαυτό σας με τις συνήθειές του, και ντυθήκατε τον καινούριο άνθρωπο, που ανανεώνεται συνεχώς σύμφωνα με την εικόνα του δημιουργού του, ώστε με τη νέα ζωή του να φτάσει στην τέλεια γνώση του Θεού. Σ' αυτή τη νέα κατάσταση δεν υπάρχουν πια εθνικοί και Ιουδαίοι, περιτμημένοι κι απερίτμητοι, βάρβαροι, Σκύθες, δούλοι, ελεύθεροι· του Χριστού είναι όλα και ο Χριστός είναι σε όλα.

Ως εκλεκτοί, λοιπόν, του Θεού, αγιασμένοι και αγαπημένοι του, αποκτήστε φιλευσπλαχνία, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία.¹³ Να ανέχεστε με υπομονή ο ένας τον άλλο, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, κάθε φορά που δημιουργούνται παράπονα ανάμεσά σας. Όπως ο Χριστός σάς συγχώρησε τα παραπτώματα, έτσι να κάνετε κι εσείς μεταξύ σας. Πάνω απ' όλα, να έχετε αγάπη, που είναι ο σύνδεσμος όλων και οδηγεί στην τελειότητα. Η ειρήνη του Θεού, στην οποία έχετε κληθεί όλοι σαν ένα σώμα, ας κατευθύνει τις καρδιές σας. Για όλα να

ευγνωμονείτε το Θεό. Ο λόγος του Χριστού, με όλο τον πλούτο του, ας μένει μόνιμα ανάμεσά σας. Κι έτσι, να διδάσκετε και να συμβουλευέτε ο ένας τον άλλο με σοφία. Να ψάλλετε μ' ευγνωμοσύνη στον Κύριο απ' την καρδιά σας ψαλμούς, ύμνους κι άσματα που εμπνέει το Άγιο Πνεύμα. Καθετί που λέτε ή κάνετε ας γίνεται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, κι έτσι να ευχαριστείτε δια του Χριστού το Θεό Πατέρα».

Προς Κολοσσαείς 3,5.8-17

«Έτσι φτάνω πια στο σημείο να μη διαπράττω εγώ ο ίδιος το κακό αλλά η αμαρτία, που έχει εγκατασταθεί μέσα μου. Και μαρτυρεί γι' αυτό η ίδια η συνείδησή μου: δεν κατοικεί μέσα μου, δηλαδή στο είναι μου, το καλό. Απόδειξη, πως θέλω να κάνω το καλό, δεν βρίσκω όμως τη δύναμη να το μετατρέψω σε πράξη. Έτσι, δεν κάνω το καλό που θα 'θελα, αλλά υπηρετώ το κακό, που δεν το θέλω. Αν όμως κάνω αυτό που δε θέλω, τότε την πράξη μου δεν την καθορίζω πια εγώ αλλά η αμαρτία, που έχει θρονιαστεί μέσα μου.

Συνεπώς, η πείρα δείχνει ότι, ενώ θέλω να κάνω το καλό, οι πράξεις μου δείχνουν πως κάνω το κακό. Εσωτερικά συμφωνώ και χαίρομαι με όσα λέει ο νόμος του Θεού. Διαπιστώνω όμως πως η πράξη μου ακολουθεί έναν άλλο νόμο, που αντιστρατεύεται το νόμο με τον οποίο συμφωνεί η συνείδησή μου: είναι ο νόμος της αμαρτίας που κυριαρχεί στην ύπαρξή μου και με κάνει αιχμάλωτό της. Τι δυστυχισμένος, αληθινά, που είμαι! Ποιος μπορεί να με λυτρώσει από την ύπαρξη αυτή, που έχει υποταχτεί στο θάνατο; Ας ευχαριστήσουμε το Θεό που το έκανε αυτό, με το σωτήριο έργο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Άρα, λοιπόν, εγώ ο ίδιος, ενώ συμφωνώ θεωρητικά με το νόμο του Θεού, στην πράξη είμαι υποταγμένος στο νόμο της αμαρτίας».

Προς Ρωμαίους 7,17 – 25

Όλη η πλάση είναι ένα σχολείο

«Ο κόσμος, όντας ένα στερεό υπόβαθρο της Αγάπης Μου, αποτελεί ένα μεγάλο σχολείο όπου οι άνθρωποι ζουν για λίγο καιρό μακριά Μου. Έτσι θα πρέπει, από καθαρά δική τους εσωτερική παρόρμηση, να ξυπνήσει μέσα τους μεγάλη λαχτάρα να έρθουν κοντά Μου. Τα εξωτερικά θέληγτρα του κόσμου υπάρχουν απλά σαν αντίποδας, για να παριστάνουν τον πειρασμό ώστε να μπορέσουν ν' αναζητήσουν εθελοντικά την Αγάπη Μου. Το πρώτο βήμα γίνεται όταν ο κόσμος αρχίζει να χάνει τη σαγήνη του για τον άνθρωπο, είτε γιατί καθοδηγήθηκε σ' αυτό το αποτέλεσμα είτε επειδή αυτό τον δασκάλεψε η πείρα. Κι αν συνάμα ο πόθος του να έρθει κοντά Μου φουντώνει όλο και πιο πολύ, δεν θ' αργήσει να αποκτήσει το χάρισμα της πνευματικής όρασης κι ακοής. Αν και θα έχει ακόμη θνητό σώμα, θ' ακούει τη φωνή του άγιου Πατέρα, και πότε-πότε θα μπορεί να Τον βλέπει μπροστά του. Με αυτό τότε θα τον πλημμυρίσει το πνεύμα της Αιώνιας Αγάπης και θα βλέπει ενορατικά μέλλον, παρόν και παρελθόν σ' ολόκληρο το σύμπαν. Κι ο θάνατος θα είναι για τον καθένα μια ανείπωτα γλυκιά ευτυχία. Γιατί τότε θ' αρχίσει να βλέπει καθαρά πως όταν πεθαίνει το σώμα του, ο ίδιος δεν πεθαίνει μαζί του· αντίθετα, αφυπνίζεται ολότελα κι ανοίγει τα μάτια του στην Αιώνια Ζωή» («Θεία Οικονομία», τόμος 1, κεφ. 80).

Ιάκωβος Λόρμπερ

«Θέλω ακόμα να σας πω και τούτο: Να καθορίζει το Πνεύμα τη διαγωγή σας και τότε δε θ' ακολουθείτε τις αμαρτωλές επιθυμίες σας. Γιατί οι αμαρτωλές επιθυμίες είναι αντίθετες με το Πνεύμα, και φυσικά το Πνεύμα αντίθετο με τις αμαρτωλές επιθυμίες. Αυτά τα δύο αντιμάχονται το

ένα το άλλο, και γι' αυτό άλλωστε δεν κάνετε αυτά που θα θέλατε να κάνετε. Αν έχετε το Πνεύμα για οδηγό, δεν είστε υπόδουλοι στο νόμο.

Είναι ολοφάνερο ποια είναι τα αμαρτωλά έργα: Είναι η μοιχεία, η πορνεία, η ηθική ακαθαρσία, η αισχρότητα, η ειδωλολατρία, η μαγεία, οι έχθρες, οι φιλονικίες, οι ζήλιες, οι θυμοί, οι διαπληκτισμοί, οι διχόνειες, τα σχίσματα, οι φθόνοι, οι φόννοι, οι μέθες, οι ασωτίες και τα παρόμοια. Σας προειδοποιώ, όπως σας προειδοποίησα κι άλλοτε: όσοι κάνουν τέτοια πράγματα δε θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.

Αντίθετα, ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια. Τίποτε απ' αυτά δεν καταδικάζει ο νόμος. Άλλωστε όσοι είναι του Χριστού έχουν σταυρώσει τον αμαρτωλό εαυτό τους μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες του».

Προς Γαλάτας 5, 16-24

«Όλοι έχουν να λένε για την υπακοή σας στο Θεό. Χαίρομαι, λοιπόν, για σας. Σας θέλω όμως να είστε σοφοί για το καλό κι ανυποχώρητοι στο κακό. Κι ο Θεός της ειρήνης πολύ σύντομα θα συντρίψει το σατανά και θα τον υποτάξει σ' εσάς. Ας είναι πάντα μαζί σας η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Προς Ρωμαίους 16, 19-20

«Αγαπητοί μου, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλο, γιατί η αγάπη προέρχεται από το Θεό. Όποιος αγαπάει δείχνει ότι έχει αναγεννηθεί από το Θεό και ότι γνωρίζει το Θεό. Όποιος δεν αγαπάει δε γνώρισε το Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη. Έτσι αποδείχτηκε η αγάπη του Θεού για μας: Απέστειλε τον Υιό του το μονογενή στον κόσμο για να μας χαρίσει τη νέα ζωή, αν ενωθούμε μ' αυτόν. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της αγάπης του Θεού: Όχι ότι εμείς τον αγαπήσαμε, αλλά ότι αυτός μας αγάπησε και έστειλε τον Υιό του, που θυσιάστηκε για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας. Αν ο Θεός, αγαπητοί μου, έτσι μας αγάπησε, οφείλουμε κι εμείς ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλο.

Κανένας δεν αξιώθηκε ποτέ ως τώρα να δει το Θεό· αν αγαπάμε ο ένας τον άλλο, είμαστε σε κοινωνία με το Θεό, και η αγάπη του μέσα μας έχει ολοκληρωθεί.

Μας έδωσε το Πνεύμα του· έτσι είμαστε βέβαιοι πως είμαστε σε κοινωνία με το Θεό και ο Θεός μ' εμάς. Εμείς οι ίδιοι με τα μάτια μας είδαμε και καταθέτουμε τη μαρτυρία μας, ότι ο Πατέρας έστειλε τον Υιό του για να σώσει τον κόσμο. Όποιος παραδέχεται πως ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο απεσταλμένος Υιός του Θεού, ο Θεός κατοικεί μέσα σ' αυτόν και αυτός ζει ενωμένος με το Θεό. Κι εμείς γνωρίζουμε πια την αγάπη που μας έχει ο Θεός κι εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας σ' αυτήν.

Ο Θεός είναι αγάπη· κι όποιος ζει μέσα στην αγάπη ζει μέσα στο Θεό, κι ο Θεός μέσα σ' αυτόν».

Ιωάννη Α' 4, 7-16

Αυτενέργεια και Καθοδήγηση

Η τελειοποίηση στο σχολείο της ζωής

«Ο Κύριος έδωσε τις αδυναμίες στον άνθρωπο, για να δοκιμασθεί στην ανεξαρτησία του, γιατί σε τελευταία ανάλυση αυτές καθορίζουν την πνευματική ελευθερία όλων μας. Για να ελευθερώσουμε ολότελα το πνεύμα μας, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε και να υπερνικήσουμε τις αδυναμίες μας. Ο Κτίστης μας έδωσε επί τούτου τις αδυναμίες, για να αποτελούν την ατελή πλευρά της ύπαρξης μας. Χρέος μας είναι να μετατρέψουμε (με τη βοήθεια του), την ατέλεια σε τελειότητα.

Έτσι θα μεγαλώσουμε και θ' αποδείξουμε την ομοιότητα μας με το Θεό και από μόνοι μας θα διαμορφώσουμε μία ζωή αληθινά ελεύθερη για πάντα»

(«Θεία Οικονομία», τόμος 3, κεφ. 110).

«Έχοντας, λοιπόν, γύρω μας τόσο μεγάλη στρατιά μαρτύρων ας τινάξουμε από πάνω μας κάθε φορτίο, και την αμαρτία που εύκολα μας εμπλέκει, κι ας τρέχουμε με υπομονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου, που έχουμε μπροστά μας. ²Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτόν που, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε το σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού».

Προς Εβραίους 12, 1-2

Μακάριος ο άνθρωπος που δέχεται με υπομονή τις δοκιμασίες! Γιατί, αν υποστεί με επιτυχία τις δοκιμασίες, θα κερδίσει το βραβείο της αιώνιας ζωής, που υποσχέθηκε ο Θεός σ' όσους τον αγαπούν.

¹³Κανένας απ' αυτούς που μπαίνουν σε πειρασμό να μη λέει: «Ο Θεός με βάζει σε πειρασμό». Γιατί ο Θεός ούτε μπαίνει σε πειρασμό από το κακό ούτε βάζει σε πειρασμό κανέναν. ¹⁴Καθένας μπαίνει σε πειρασμό από τη δική του επιθυμία. Αυτή τον παρασύρει και τον εξαπατάει· έπειτα η επιθυμία αυτή συλλαμβάνει το κακό και γεννάει την αμαρτία και η αμαρτία, όταν ολοκληρωθεί, φέρνει το θάνατο. Να ξέρετε καλά, αγαπητοί μου αδερφοί: Κάθε άνθρωπος πρέπει να είναι πρόθυμος στο να ακούει, να μη βιάζεται να μιλάει και να μη βιάζεται να οργίζεται. Γιατί ο οργισμένος άνθρωπος δεν κάνει αυτό που για το Θεό είναι δίκαιο και σωστό.

Γι' αυτό, διώξτε από πάνω σας όλη τη βρωμιά και την πληθώρα της κακίας και δεχτείτε με ταπεινοφροσύνη το λόγο που φύτεψε μέσα σας ο Θεός και που μπορεί να σώσει τις ψυχές σας. Αυτόν το λόγο να τον κάνετε πράξη κι όχι μόνο να τον ακούτε ξεγελώντας τους εαυτούς σας.

²³Γιατί όποιος ακούει το λόγο του Θεού και δεν τον εφαρμόζει, αυτός μοιάζει με άνθρωπο που βλέπει τον εαυτό του μέσα σ' έναν καθρέφτη· ²⁴τον βλέπει και φεύγοντας ξεχνάει αμέσως πώς ήταν. ²⁵Όποιος όμως μελέτησε τον τέλειο νόμο, δηλαδή το νόμο της ελευθερίας, και έμεινε σταθερός σ' αυτόν, όποιος δεν υπήρξε απλός ακροατής που ξεχνάει, αλλά τον εφάρμοσε στην πράξη, αυτός με την έμπρακτη αυτή εφαρμογή θα είναι μακάριος. Αν κάποιος νομίζει ότι θρησκεύει, αλλά δε βάζει χαλινάρι στη γλώσσα του, εξαπατάει την καρδιά του και η θρησκεία του είναι μάταιη. Γιατί για τον Θεό θρησκεία καθαρή κι αμόλυντη είναι η συμπαράσταση σε ορφανά και χήρες και να διατηρείτε αγνό τον εαυτό σας από την επιρροή του κόσμου».

Ιακώβου 1,12 15. 19-27

⁵«Όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός, αυτός είναι γεννημένος από το Θεό· κι όποιος αγαπάει τον πατέρα, αγαπάει επίσης και το παιδί του. Μ' αυτόν τον τρόπο γνωρίζουμε ότι αγαπάμε τα παιδιά του Θεού: Όταν αγαπάμε το Θεό και τηρούμε τις εντολές του. ³Πραγματικά, την αγάπη μας για το Θεό την εκφράζουμε τηρώντας τις εντολές του. Κι οι εντολές του δεν είναι δύσκολο να εφαρμοστούν, ⁴αφού κάθε παιδί του Θεού μπορεί να νικήσει τον κόσμο. Να πώς μπορούμε να νικούμε τον κόσμο: με την πίστη μας. ⁵Ποιος μπορεί να νικάει τον κόσμο; Μόνον όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού».

Επιστολή Ιωάννη Α' 5, 1-5

«Είναι απαραίτητο ο ουρανός και η κόλαση να κατοικούν κάτω από την ίδια στέγη, αν θέλει ο Πατέρας τα' αληθινά παιδιά του να φθάσουν στην αθανασία και στη Λαμπρότητά του. Χωρίς αγώνα δεν υπάρχει νίκη! Όταν σε κάποιον προσφέρεται η δυνατότητα να κατακτήσει το μεγαλύτερο αγαθό που υπάρχει, είναι αυτονόητο πως θα πρέπει να καταβάλει τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια· για να φθάσει κανείς σ' ένα ακραίο σημείο, πρέπει να ξεκινήσει με ορμή από το άλλο άκρο».

Μια βαθύτερη εξήγηση γιατί τόσο συχνά στον κόσμο μας επικρατούν οι σκοτεινές πλευρές του, βρίσκουμε στα λόγια του Ιησού στο «Μ.Ε.Ι.»:

«Αναγκαστικά αυτός ο κόσμος προσφέρει όλους τους δυνατούς πειρασμούς, αλλιώς θα ήταν αδιάφορος και άχρηστος για τον άνθρωπο, όπως είναι η έρημος για τα άγρια ζώα. Μάταια και άσκοπα θα του είχε δοθεί η θέληση, παρόμοια μ' εκείνη του Θεού, η λογική και η νοημοσύνη. Τι θα μπορούσε να προκαλέσει την αγάπη του, σαν τι θα ποθούσε και θα λαχταρούσε; Πώς θ' ακόνιζε και θα καθάριζε τη λογική του;

Και τι θα ξυπνούσε και θα έδινε ζωή στη νοημοσύνη του;

Επομένως αυτή η φανταστική ποικιλία σε καλά και κακά, σε ευγενικά και κατώτερα πράγματα, υπάρχει μόνο για χάρη του ανθρώπου, ώστε να τα γνωρίσει όλα, να τα κρίνει, να τα διαλέξει και να τα χρησιμοποιήσει όπως πρέπει. Από κει μπορεί να συμπεράνει τότε πως όλα αυτά είναι έργο ενός πάνσοφου, καλού και παντοδύναμου Πλάστη· και όταν κανείς αρχίσει να διαλογίζεται έτσι, αυτός ο Πλάστης δεν παραλείπει ποτέ να φανερώσει στον άνθρωπο που ψάχνει, από πιο κοντά το πρόσωπο του. Και ως γνωστό, έτσι γινόταν πάντα».

Και συνοψίζοντας, καταλήγει:

«Η υλιστική ζωή (δηλαδή η έμφυτη προδιάθεση προς τον εγωισμό και τις πρόσκαιρες απολαύσεις του κόσμου), πρέπει να υπερτερεί σαν βάρος μέσα στην κάθε ψυχή. Έτσι αναγκάζεται να κινητοποιηθεί, προκειμένου ν' απαλλαγεί απ' αυτό το μικρό υπέρβαρος της ύλης· μ' αυτό τον τρόπο μαθαίνει να χρησιμοποιεί σωστά την ελεύθερη θέληση της. Για να μπορεί να γίνει αυτό, οι Ουρανοί της έδιναν πάντοτε τη διδασκαλία πεντακάθαρη σαν εφόδιο, έτσι που η ψυχή να κινείται ελεύθερα ανάμεσα στο πνεύμα και την ύλη».

¹³ Έτσι θα καταλήξουμε όλοι στην ενότητα που δίνει η πίστη κι η βαθιά γνώση του Υιού του Θεού, θα γίνουμε ώριμοι και θα φτάσουμε στην τελειότητα που μέτρο της είναι ο Χριστός. Δε θα είμαστε πια νήπια, δε θα κλυδωνιζόμαστε και δε θα μας πηγαίνει πέρα δώθε ο άνεμος κάθε διδασκαλίας, η ανθρώπινη δολιότητα και τα τεχνάσματα που μηχανεύεται η απάτη. ¹⁵ Αντίθετα, έχοντας την αληθινή πίστη και την αγάπη, ας φτάσουμε σε όλα μας αυτόν που είναι η κεφαλή, δηλαδή το Χριστό. ¹⁶ Αυτός συναρμολογεί και συνδέει με αρθρώσεις ολόκληρο το σώμα· και κάθε μέλος, κατά το μέτρο του χαρίσματος που του χορηγήθηκε, συμβάλλει στην αύξηση του σώματος και στην οικοδομή του με αγάπη.

²² Να πετάξετε από πάνω σας τον παλιό εαυτό σας, που σας συνδέει με την προηγούμενη ζωή σας και που φθείρεται με τις απατηλές επιθυμίες του. ²³ Να ανανεωθείτε σ' όλο το πνευματικό σας βάθος. ²⁴ Να ντυθείτε τον καινούριο άνθρωπο, που ο Θεός κατά το σχέδιό του τον έπλασε για να ζει με δικαιοσύνη και αγιότητα που προέρχονται από την αλήθεια.

Εκδηλώσεις του καινούριου ανθρώπου

²⁵Πετάξτε από πάνω σας το ψέμα και ο καθένας ας λείπει την αλήθεια στο διπλανό του, γιατί είμαστε μέλη του ίδιου σώματος. ²⁶Όταν οργίζεστε, μη φτάνετε ως την αμαρτία· η δύση του ήλιου ας μη σας βρίσκει ακόμα οργισμένους. ²⁷Μη δίνετε με τη συμπεριφορά σας χώρο να δρα ο διάβολος. ²⁸Όποιος έκλεβε ας μην κλέβει πια, αλλά ας εργάζεται τίμια με τα δικά του χέρια, για να μπορεί να δίνει και σ' όποιον έχει ανάγκη. ²⁹Κανένας βλαβερός λόγος ας μη βγαίνει από το στόμα σας παρά μόνο ωφέλιμος, που να μπορεί να οικοδομήσει, όταν χρειάζεται, και να κάνει καλό σ' αυτούς που τον ακούνε. ³⁰Μη λυπείτε με τη συμπεριφορά σας το Πνεύμα του Θεού το Άγιο, το οποίο αποτελεί τη σφραγίδα του Θεού πάνω σας, εγγύηση ότι θα έρθει η ημέρα της τελικής απολύτρωσης. ³¹Διώξτε μακριά σας κάθε δυσαρέσκεια, θυμό, οργή, κραυγή, κατηγορία, καθώς και κάθε άλλη κακότητα. ³²Να φέρεστε μεταξύ σας με καλοσύνη κι ευσπλαχνία, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, όπως κι ο Θεός σας συγχώρησε δια του Χριστού».

Προς Εφεσίους 4,13 – 16. 22-32

«Μένετε άγρυπνοι και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός· το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως αδύναμη».

Ματθαίος 26,41

«Η μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος το οποίο σας χάρισε ο Θεός και βρίσκεται μέσα σας; Δεν ανήκετε στον εαυτό σας· σας αγόρασε ο Θεός και πλήρωσε το τίμημα. Το Θεό λοιπόν να δοξάζετε με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, που ανήκουν σ' αυτόν».

Προς Κορινθίους Α' 6, 19-20

«Ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε, χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί. ⁸Γιατί όποιος ζητάει λαβαίνει κι όποιος ψάχνει βρίσκει κι όποιος χτυπά του ανοίγεται. Μα και όποιος από σας, αν του ζητήσει το παιδί του ψωμί, θα του δώσει λιθάρι; ¹⁰ Ή, αν του ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι; ¹¹Αφού, λοιπόν, εσείς, παρ' όλο που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας καλά πράγματα, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας σας θα δώσει αγαθά σ' όσους του το ζητούν».

Όταν θα φθάσει κανείς στο σημείο να συνειδητοποιήσει πως είν' αλήθεια αυτά τα πράγματα, τούτη η ανώτερη συνείδηση θα κατευθύνει τη θέλησή του όπως ένας καλός καβαλάρης το άλογό του. Τότε η ψυχή θα θελήσει σιγά – σιγά ν' ακολουθήσει ό,τι συνειδητοποίησε σαν αληθινό, καλό κι ωφέλιμο. Έτσι, θέληση και συνείδηση εναρμονίζονται όλο και πιο πολύ, ώσπου να ταυτισθούν απόλυτα, σημάδι πως ο άνθρωπος έφθασε στην τελείωσή του» (Ιάκωβου Λόρμπερ «Ρόμπερτ Μπλουμ» 2, 254).

Ο χρυσός κανόνας

¹² «Όλα όσα θέλετε να σας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά να τους κάνετε κι εσείς· σ' αυτό συνοψίζονται ο νόμος και οι προφήτες».

Η στενή πύλη και η δύσκολη οδός

¹³«Μπείτε από τη στενή πύλη· Γιατί είναι πλατιά η πύλη κι ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στο χαμό, και πολλοί μπαίνουν απ' αυτήν. ¹⁴ Είναι στενή η πύλη και γεμάτη δυσκολίες η οδός που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τη βρίσκουν».

Κατά Ματθαίο 7, 7-14

Η αληθινή ελευθερία

Σ' αυτό το επίπεδο της πνευματικής αναγέννησης ανοίγεται πια για τον άνθρωπο η αληθινή κι απόλυτη ελευθερία.

«Για να φθάσει κανείς σ' αυτή την ύψιστη κορυφή», λέει ένας φωτισμένος ακόλουθος του Ιησού, «είναι απαραίτητο να ανοίξει στο Θεό ολόκληρο το είναι του, σώμα, ψυχή και πνεύμα, εντελώς ανεπιφύλακτα, με μία αποκλειστική, μονάκριβη Αγάπη. Μια τέτοια συνάντηση στη μέση του δρόμου του Δημιουργού με το δημιούργημα Του και του δημιουργήματος με το Δημιουργό του, σημαίνει κατ' ανάγκη πλήρη εξίσωση στο τέλος ανάμεσα στον προαιώνιο Πλάστη και στο γέννημα Του. Ο Θεός γίνεται ένα με μας, κι εμείς γινόμαστε ένα μαζί Του, χωρίς να περιοριστεί στο παραμικρό η ατομικότητα μας και η απόλυτη ελευθερία της θέλησης. Χωρίς αυτή την ολοκληρωτική εξίσωση δημιουργήματος και Δημιουργού, είναι αδιανόητη η τέλεια ελευθερία στη θέληση και στην εξουσία. Κι αυτό βέβαια, γιατί η θέληση του Δημιουργού δεν μπορεί παρά να είναι εντελώς απεριόριστη και μόνο αν γίνει η θέληση του δημιουργήματος εντελώς ένα με του Δημιουργού, μπορεί να είναι κι αυτή απεριόριστη.

Εφόσον θέλουμε ό,τι θέλει ο Κύριος, κατ' επέκταση η θέληση μας είναι κι αυτή απόλυτα ελεύθερη, αφού κι Εκείνου η θέληση είναι ελεύθερη απόλυτα. Αν όμως η θέληση μας είναι αντίθετη ή μόνο εν μέρει ταυτίζεται με του Θεού, είμαστε αξιολύπητοι σκλάβοι της εθελοτυφλίας μας. Την τέλεια ελευθερία θα τη βρούμε μόνο μέσα στο Θεό. Έξω απ' το Θεό δεν υπάρχει παρά καταδίκη και θάνατος».

Με άλλα λόγια, σ' αυτό το επίπεδο τελειότητας πέφτουν οι φραγμοί και τα δεσμά από τη θέληση μας, όσο πιο πολύ ενστερνιζόμαστε εκούσια το θέλημα του Θεού σαν τον απόλυτο Νόμο στις σκέψεις και τις πράξεις μας. Οι φραγμοί στη θέληση μας, που ήταν απαραίτητοι στις προηγούμενες ανώριμες φάσεις της εξέλιξης μας, είναι πια περιττοί· γι' αυτό έχουμε την «εξουσιοδότηση» να τη χρησιμοποιούμε όπως θέλουμε μέσα στη Δημιουργία.

B. Λουτς «Θεός και Δημιουργία»

«Έτσι συμβαίνει με την ανάσταση των νεκρών: (Η ψυχή) σπέρνεται μέσα σ' ένα φθαρτό σώμα, εγείρεται στην αφθαρσία· σπέρνεται μέσα στην ατιμία, εγείρεται στη δόξα· σπέρνεται στην αδυναμία, εγείρεται στη δύναμη. Σπέρνεται ψυχικό σώμα, εγείρεται πνευματικό σώμα. Υπάρχει σώμα ψυχικό και υπάρχει σώμα πνευματικό. Έτσι είναι και γραμμένο: ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ γεννήθηκε με ζωντανή ψυχή· ο έσχατος Αδάμ γεννήθηκε με πνεύμα ζωοποιό. Μα δεν είναι πρώτα το πνευματικό, αλλά το ψυχικό κι έπειτα το πνευματικό. Ο πρώτος άνθρωπος προέρχεται από το χώμα της Γης, ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος, προέρχεται από τον Ουρανό. Όπως είναι ο γήινος άνθρωπος είναι και οι υπόλοιποι γήινοι· κι όπως ο επουράνιος, είναι και οι επουράνιοι. Και όπως φορέσαμε την εικόνα του γήινου, θα φορέσουμε και την εικόνα του επουράνιου. Να τι λέει, αδερφοί μου:

Άνθρωποι από σάρκα κι αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού ούτε η φθορά να κληρονομήσει την αφθαρσία...»

Η πρόσκαιρη και η αιώνια κατοικία

Ξέρουμε πως, αν η επίγεια σκηνή που κατοικούμε, δηλαδή το σώμα, διαλυθεί, έχουμε στους ουρανούς κατοικία αιώνια, οικοδομημένη από το Θεό κι όχι από ανθρώπινα χέρια. Γι' αυτό τώρα στενάζουμε, περιμένοντας με λαχτάρα να ντυθούμε το ουράνιο σώμα μας. Κι αν ντυθούμε με το ουράνιο σώμα, δεν θα μείνουμε γυμνοί. ⁴Γιατί εμείς που είμαστε στο επίγειο σώμα στενάζουμε από το βάρος του. Όχι πως θέλουμε να το αποβάλλουμε· θέλουμε να ντυθούμε ένα καινούριο. Έτσι η ζωή θα νικήσει το θάνατο. Αυτός που μας προετοίμασε γι' αυτό το άφθαρτο σώμα είναι ο Θεός. Αυτός μας έδωσε το Πνεύμα ως εγγύηση.

Ας έχουμε, λοιπόν, πάντα θάρρος κι ας ξέρουμε όσο ζούμε σ' αυτό το σώμα είμαστε μακριά από τον Κύριο. ⁷Ζούμε τώρα με την πίστη, δε βλέπουμε καθαρά. ⁸Αλλά έχουμε θάρρος, και προτιμάμε να φύγουμε απ' αυτό το σώμα και να πάμε κοντά στο Κύριο. ⁹Γι' αυτό κι αγωνιζόμαστε με ζήλο, για να είμαστε ευάρεστοι στο Θεό, είτε μένοντας στο σώμα είτε φεύγοντας απ' αυτό. ¹⁰Γιατί όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλά ή κακά έπραξε σ' αυτή τη ζωή.

Προς Κορινθίους Β' 5, 1-10

Η Νέα Γη – Προς Ρωμαίους κεφ. 8

... Τίποτα δεν θα μείνει με την παλιά του μορφή. Ακόμη κι οι άνθρωποι δεν θα αισθάνονται πια τόσο βαρύ το γήινο φόρεμά τους· το σώμα που θα τους περιβάλλει θα έχει μία πιο πνευματοποιημένη μορφή, μολονότι θ' αποτελείται ακόμη από γήινη – υλική ουσία.

Πάντως οι άνθρωποι δεν θα υποφέρουν από αδυναμίες και παθήσεις του σώματος και θα μπορούν να περνούν τη ζωή τους στη νέα Γη σε μια κατάσταση που αληθινά μπορεί να χαρακτηριστεί παραδεισένια...

Αρ. 7520

«Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου;»

...Όσο ζείτε στη Γη, έχετε αγωνία για την ώρα του θανάτου...

Η πίστη σ' Εμένα όμως, στον Ιησού Χριστό, σας χαρίζει ένα μακάριο τέλος, έστω κι αν δεν φαίνεται έτσι στους συνανθρώπους σας. εγώ μόνον είμαι κυρίαρχος του θανάτου κι Εγώ γνωρίζω σε ποιον μπορώ να χαρίσω την αιώνια ζωή. Κι αυτός ο άνθρωπος δεν χρειάζεται πια να φοβάται το θάνατο, την επιθανάτια αγωνία και τρόπο· γιατί πέθανα για χάρη του με το μαρτυρικό θάνατο, ούτως ώστε να αποφύγουν οι δικοί Μου, οι οποίοι Με ακολουθούν και επομένως θέλουν να είναι αληθινοί ομολογητές του Ιησού Χριστού και όντως ήταν όσο ζούσαν στη Γη...

...Έστω κι αν φαίνεται ότι το σώμα του υποφέρει, Εγώ καθορίζω το μέγεθος του πόνου· και είναι αλήθεια ότι και η Αγάπη Μου συναποφασίζει και δεν δίνει στον άνθρωπο περισσότερο πόνο απ' ό,τι είναι ικανός ν' αντέξει και απ' ό,τι είναι αναγκαίο για την ψυχή του.

Γι' αυτό μπόρεσα να πω με πεποίθηση: «Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου;» ...Θα χαρίσω ένα μακάριο τέλος σ' εκείνους που Μου είναι αφοσιωμένοι και Μου μένουν πιστοί ακόμη και στις ώρες

του αγώνα και της δοκιμασίας, γιατί τους δίνω συνάμα τη δύναμη ν' αντέξουν και να Μου αποδείξουν ότι Μου είναι πιστοί.

...Κι αυτή είναι η μεγαλύτερη νίκη επί Γης: να Μου είσαστε αφοσιωμένοι με σταθερή πίστη ως το τέλος, αυτήν δε την πίστη θα σας την χαρίσει η αγάπη σας, γιατί απ' αυτήν μονάχα πηγάζει μία ζωντανή πίστη...

Αρ. 7480

Αρ. 7637 1-7-1960

«Θα σας στείλω τον Παράκλητο το Πνεύμα της Αλήθειας...» (Κατά Ιωάννη 14,15)

...Όταν πορευόμουν στη Γη, υποσχέθηκε επανειλημμένα στους ανθρώπους να τους ενισχύσω με το Πνεύμα Μου, όταν δεν θα βρισκόμουν πια ανάμεσά τους... Τους προανήγγειλα καθαρά και με σαφήνεια την επενέργεια του Πνεύματός Μου με τα λόγια: «Θα σας στείλω τον Παράκλητο, το Πνεύμα της Αλήθειας, που θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια και θα σας θυμίσει όλα όσα σας έχω πει...»

Μα τώρα όταν σας φέρνει ολοφάνερα την αλήθεια, εσείς απορρίπτετε την προσφορά Μου... επειδή δεν καταλαβαίνετε το Λόγο Μου, επειδή δεν συλλογίζεστε καθόλου για το τι εννοούν άραγε αυτά τα λόγια.

Και ως συνέπεια δεν έχετε καταλάβει σωστά ούτε την έκχυση του Πνεύματος στους μαθητές Μου, καθότι διαφορετικά δεν θα αμφιβάλλατε παρά θα πιστεύατε...

Αλλά Εγώ έχω θέσει έναν όρο: «Όποιος τηρεί τις εντολές Μου, αυτός Με αγαπάει... και θα έρθω να τον βρω και θα του φανερώσω τον εαυτό Μου...» Μα εσείς δεν ζείτε πια με αγάπη, αλλιώς θα καταλαβαίνατε καθαρά αυτά τα λόγια Μου και θα ήσασταν πρόθυμοι να αποδεχτείτε χωρίς ν' αμφιβάλλετε το Λόγο Μου που σας διοχετεύω κάτω στη Γη «μέσω του Πνεύματός Μου»...

Και τότε θα προσπαθούσατε επίσης να διαπλάσετε τον εαυτό σας έτσι ώστε να γίνει δοχείο του Πνεύματός Μου. Εάν πιστεύατε στην «επενέργειά Μου εντός σας», θα αγωνιζόσασταν γι' αυτήν, καθότι τότε οδηγείστε επίσης στην Αλήθεια, όπως το υποσχέθηκα. Όμως δεν δίνετε προσοχή στα λόγια που είπα όταν πορευόμουν στη Γη. Δεν τους δίνετε προσοχή γιατί σας είναι ακατανόητα και σας είναι ακατανόητα επειδή δεν ζείτε πια με αγάπη, η οποία εγγυάται συνάμα την ορθή κατανόηση...

Ως εκ τούτου ούτε η ανάγνωση της Αγίας Γραφής σας ωφελεί ιδιαίτερα, άμα δεν έχετε μέσα σας αγάπη, η οποία σας αποκωδικοποιεί τη σωστή σημασία των λόγων Μου. Γιατί και αυτή η κατανόηση επίσης, η ορθή σκέψη... είναι επενέργεια του Πνεύματος στο εσωτερικό σας, η οποία όμως είναι δυνατή μονάχα σε μια καρδιά που πλημμυρίζει απ' αγάπη. Κατά πρώτο λόγο πρέπει να τηρείτε τις εντολές Μου και άρα να ζείτε μ' αγάπη και τότε ως αποτέλεσμα μπορώ να σας αποκαλυφθώ μέσω του Πνεύματός Μου.

Μα εσείς οι άνθρωποι δεν το γνωρίζετε πια αυτό, πράγμα που αποδεικνύει επίσης η αντίσταση από την πλευρά εκείνων που ανήκουν σ' εκκλησιαστικές κοινότητες ή οργανώσεις, που ναι μεν στηρίζονται στη Βίβλο, όμως δεν καταλαβαίνουν σωστά το περιεχόμενό της... Και χρειάζονται να διδαχθούν κατά πρώτον από το Πνεύμα Μου, προκειμένου να μπορεί να τους δοθεί η ορθή κατανόηση. Τότε μόνο θα μπορούν επίσης να πιστέψουν ότι στέλνω σε σας τους ανθρώπους «τον Παράκλητο, το Πνεύμα που θα σας οδηγήσει σε όλη την Αλήθεια...».

Β. Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Η εντολή της αγάπης

«Διδάσκαλε, ποια είναι η πιο μεγάλη εντολή στο νόμο;»³⁷ Κι αυτός του είπε: «Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου.³⁸ Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή.³⁹ Και δεύτερη, το ίδιο σπουδαία μ' αυτή: ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.⁴⁰ Σ' αυτές τις δύο εντολές συνοψίζεται όλος ο νόμος κι οι προφήτες».

Ματθαίος 22, 36-40⁴

Οι δυνάμεις του θείου Πνεύματος που πηγάζουν από τη θεία πρωταρχική πηγή, κατανέμονται με τρόπο ευεργετικό για τη ζωή όλης της Δημιουργίας. Μόνο έτσι μπορεί το βασίλειο της ζωής, που σχεδίασε και δημιούργησε η θεία αγάπη, να συνεχίσει την ύπαρξή του μέσα σε αρμονία και να εξελιχθεί με στόχο την τελείωση όλων των δημιουργημάτων. Αυτή είναι, η αιώνια ιδέα-σκοπός, πάνω στην οποία είναι θεμελιωμένος ο πρωταρχικός νόμος της ζωής!

Αν από τα πλάσματα έλειπε η τάση προς τον Θεό κι η αγάπη γι' αυτόν, τότε σύντομα θα έχαναν τις δυνάμεις τις απαραίτητες για τη δική τους ύπαρξη και ακόμη γρηγορότερα τις δυνάμεις ακτινοβολίας της αγάπης για τον πλησίον. Αν όμως οι τελευταίες στερέψουν εντελώς, τότε σύντομα, ολόκληρο το βασίλειο της ζωής της Δημιουργίας θα αποσυντεθεί και θα ξαναγίνει άτομα και σωματίδια. Τότε, όλα τα πλάσματα και τα στοιχεία της Δημιουργίας θα προσπαθούσαν να ζήσουν αποκλειστικά το καθένα για τον εαυτό του, όμως σύντομα θα έπαυαν να υπάρχουν, εξαιτίας της έλλειψης των θείων δυνάμεων της ζωής.

Ο συλλογισμός αυτός κάνει φανερό ότι ο θεμελιώδης νόμος της αγάπης είναι απαραίτητος σε ολόκληρη την υλική και πνευματική Δημιουργία, τόσο στους ουρανούς, όσο και στη γη. Όταν δε οι άνθρωποι προσεύχονται σύμφωνα με τη συμβουλή του Ιησού: «Πάτερ ημών, γενηθήτω το θέλημά Σου!», το πρώτο πράγμα που εννοείται είναι ότι πρέπει να εκπληρωθεί από όλα τα όντα, στις ουράνιες και στις επίγειες σφαίρες, η διπλή εντολή της αγάπης για τον Θεό και τον πλησίον.

Γι' αυτό, στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» του Λόρμπερ διαβάζουμε για παράδειγμα:

«Το Θέλημα του Θεού για όλους τους ανθρώπους (πνεύματα και αγγέλους) είναι εν συντομία το εξής: Να αναζητάς και να γνωρίσεις τον Θεό, και να τον αγαπάς πάνω απ' όλα, τον δε πλησίον σου, δηλαδή κάθε άλλο δημιούργημα που χρειάζεται τη βοήθειά σου, να το αγαπάς σαν τον εαυτό σου. Και αυτό που θέλεις να κάνουν οι άλλοι σε σένα σύμφωνα με τη λογική, αυτό να κάνεις κι εσύ στους συνανθρώπους σου. Έτσι θα έχετε μεταξύ σας ενότητα και ειρήνη, η δε ευλογία και ευαρέσκεια του Θεού θα ακτινοβολεί πάνω από τα κεφάλια σας ως αληθινό φως της ζωής».

Η ίδια βασική σκέψη εκφράζεται από τον Χριστό στον τόμο 3, με τα λόγια: «Κατά τ' άλλα, η διδασκαλία Μου μπορεί να συνοψιστεί στο ότι πρέπει κανείς ν' αγαπά τον Θεό πάνω απ' όλα και τον πλησίον σαν τον εαυτό του.

Όμως, το ν' αγαπά κανείς τον Θεό πάνω απ' όλα σημαίνει να προσπαθεί με όλη του την καρδιά να γνωρίσει τον Θεό και το αποκαλυμμένο θέλημά Του, ύστερα να δρα από αληθινή αγάπη στον Θεό που γνώρισε και να φέρεται σε κάθε συνάνθρωπο όπως κάθε λογικός άνθρωπος φέρεται στον εαυτό του. Φυσικά, εδώ εννοείται μια αγάπη καθαρή και όσο το δυνατόν πιο ανιδιοτελής, τόσο για τον Θεό, όσο και για κάθε συνάνθρωπο. Όπως κάθε τι το καλό κι αληθινό πρέπει να το αγαπάμε μόνον επειδή είναι καλό κι αληθινό, έτσι και ο Θεός θέλει να τον αγαπάμε επειδή μόνον Εκείνος είναι στον ύψιστο βαθμό καλός κι αληθινός. Όμως, τον πλησίον πρέπει να τον αγαπάς, επειδή είναι σαν κι εσένα όμοιος με τον Θεό και φέρει όπως κι εσύ το θείο πνεύμα μέσα του.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο βασικός πυρήνας της διδασκαλίας Μου. Και είναι εύκολο να τον σεβαστείς, πολύ ευκολότερο από το να τηρείς τις χιλιάδες νόμων του Ναού, που συνήθως έχουν επινοηθεί από το πνεύμα ιδιοτέλειας των υπηρετών του Ναού και είναι γεμάτοι από αυτό».

Το βασίλειο του Θεού μέσα στον άνθρωπο

«Με την όσο γίνεται ακριβέστερη τήρηση της διδασκαλίας Μου», συνεχίζει στο ίδιο σημείο ο Χριστός, «ο αρχικά δέσμιος θείος πνευματικός σπινθήρας μέσα στον άνθρωπο γίνεται όλο και πιο ελεύθερος, μεγαλώνει και τέλος διαπερνά ολόκληρο τον άνθρωπο, έλκοντας τα πάντα στη δική του ζωή, που είναι ζωή του Θεού και συνεπώς θα πρέπει να διαρκέσει αιώνια μέσα σε μακαριότητα. Κάθε άνθρωπος που αναγεννάται έτσι μέσα στο πνεύμα του, δεν θα γνωρίσει ποτέ πια θάνατο, η δε αποδέσμευση από τη σάρκα και κάθε ύλη θα είναι γι' αυτόν η μεγαλύτερη ευδαιμονία. Γιατί το πνεύμα και η ψυχή του ανθρώπου είναι μέσα στο σωματικό περίβλημα σαν τον φυλακισμένο, που κοιτάζει από το στενό παράθυρο της φυλακής του έξω στη γη και βλέπει εκεί ελεύθερους ανθρώπους να ευχαριστιούνται κάνοντας διάφορες ωφέλιμες ασχολίες, ενώ εκείνος φθίνει μέσα στη φυλακή. Πόσο χαρούμενος θα είναι ο φυλακισμένος, αν έρθει ο φύλακας και τον απελευθερώσει από τα δεσμά, λέγοντας: «Φίλε, είσαι ελεύθερος!»

Φύγε και απόλαυσε την πλήρη ελευθερία. Όμως, ο άνθρωπος μπορεί να πετύχει το στόχο αυτόν μόνο με την ακριβή και ειλικρινή τήρηση των εντολών Μου για την αγάπη.»

«Όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. Γιατί ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία κι όποιος φοβάται την τιμωρία, δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη. ¹⁹Εμείς αγαπάμε το Θεό, γιατί εκείνος πρώτος μάς αγάπησε. ²⁰Αν κάποιος πει «αγαπώ το Θεό», μισεί όμως τον αδερφό του, είναι ψεύτης. Γιατί, πραγματικά, αυτός που δεν αγαπάει τον αδερφό του, τον οποίο βλέπει, πώς μπορεί να αγαπάει το Θεό, τον οποίο δε βλέπει; ²¹ Αυτή την εντολή μάς έδωσε ο Χριστός: Όποιος αγαπάει το Θεό πρέπει ν' αγαπάει και τον αδερφό του».

Ιωάννη Επ. Α' 4, 18-21

Από την ατραπό της αγάπης στη σοφία, τη δύναμη και τη ζωή.

Η πρωταρχική αιτία κάθε είναι και κάθε γίνεσθαι βρίσκεται στην **αγάπη** του Θεού για τον άνθρωπο και όλα τα δημιουργήματα. Γι' αυτό, επίσης, κάθε ελπίδα τελείωσης του ανθρώπου βρίσκεται στην αγάπη του για τον Θεό, δηλαδή τη σύνδεση της καρδιάς με την πρωταρχική πηγή. «Να επιδιώκετε το βασίλειο του Θεού μέσα σας, και όλα τ' άλλα -σοφία, δύναμη, ισχύς και αιώνια ζωή- θα σας δοθούν χάρισμα!» λένε οι Γραφές.

«Αν κάποιος επενδύει την αγάπη του στον υλικό κόσμο, τότε αυτή πνίγεται από την εξουσία του θανάτου, που εγκατοικεί στην ύλη. Όποιος όμως κατευθύνει την αγάπη του σε Μένα, την πηγή κάθε ζωής, και την επενδύει πάνω Μου, αυτός συνδέει την αγάπη του με την πρωταρχική αγάπη ή με την πρωταρχική ζωή κάθε ζωής και αυτός τότε θα γίνει απόλυτα ζωντανός.

Όμως, η αγάπη αυτή καθαυτήν είναι τυφλή, Γι' αυτό διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να χαθεί και να αφανιστεί. Για τον λόγο αυτό, δίνω στην αγάπη για Μένα, ανάλογα με το μέγεθος της, αμέσως τη δίκαιη αναλογία της σε φως. Αυτό το δώρο λέγεται χάρη, με την οποία εισρέω σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με το μέγεθος της αγάπης του.

Αν, συνεπώς, κάποιος κατέχει την αληθινή αγάπη και ζωντανεύει μέσα του τον νόμο Μου, που είναι η ύψιστη αγάπη, ποταμοί φωτός χύνονται πάνω του και τα μάτια του θα διαπεράσουν τη γη και θ' ατενίζουν τα βάθη του ουρανού.»

Γιάκομπ Λόρμπερ

Αν μπορώ να λαλώ όλες της γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός. ² Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη έτσι που

να

μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. ³Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί.

⁴Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δε ζηλοφθονεί εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται, ⁵ είναι ευπρεπής, δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει, ⁶ δε χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό. ⁷ Εκείνος που αγαπάει, όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει.

⁸Ποτέ η αγάπη δε θα πάψει να υπάρχει. Τα θεία μηνύματα των προφητών κάποτε δε θα υπάρχουν πια· η γλωσσολαλία θα πάψει· θα σταματήσει η γνώση των μυστηρίων του Θεού. ⁹Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας.

¹⁰ Όταν όμως το τέλει που περιμένουμε θα 'ρθεί, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει.

¹¹Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού. ¹²Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη· τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε το Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει.

¹³Θα μείνουν τελικά για πάντα αυτά τα τρία: η πίστη, η ελπίδα κι η αγάπη. Και απ' αυτά, το πιο σπουδαίο είναι η αγάπη».

Προς Κορινθίους Α', 13

Όμως, η αγάπη δεν δίνει μόνο σοφία αλλά και δύναμη, ισχύ και αιώνια ζωή, όπως λέγεται στην «Οικονομία του Θεού» του Λόρμπερ:

«Αλήθεια σας λέω ότι, αν έχετε την αγάπη Μου, έχετε τα πάντα, περισσότερα μάλιστα απ' όσα χωράει ο κόσμος. Αληθινά, για όποιον παραμείνει στην αγάπη Μου, απ' αυτόν ο θάνατος θα φεύγει και θα υποχωρεί όπως το χιόνι μπροστά στις ζεστές μεσημεριάτικες ηλιαχτίδες του καλοκαιριού... Γιατί όσο έχετε τις καρδιές σας στραμμένες σε Μένα, θα είμαι κοντά σας με την αγάπη Μου, ευλογώντας σας και προσφέροντας στον καθένα τα ανάλογα με την αγάπη του για Μένα, και χάρη σ' αυτήν για τον αδελφό του. Όσοι δε έχουν φλεγόμενη από αγάπη καρδιά, θα Με βλέπουν

συχνά, ειδικά μάλιστα αν έχουν διατηρήσει από την αρχή της ύπαρξής τους την καρδιά τους καθαρή και δεν άφησαν να τους καταπιέσει ο κόσμος!

Να κρατήσετε αυτή τη ν υπόσχεση μέσα στις καρδιές σας! Γιατί έτσι θα είσαστε και θα παραμείνετε δυνατοί, ισχυροί και ανίκητοι και κάποτε όλος ο φυσικός κόσμος θα είναι υπό την εξουσία σας!»

«²⁰» Προσεύχομαι όχι μόνο γι' αυτούς αλλά και για κείνους που με το κήρυγμα αυτών θα πιστεύουν σ' εμένα, ²¹ώστε να είναι όλοι ένα όπως εσύ, Πατέρα, είσαι μέσα σ' εμένα κι εγώ σ' εσένα να είναι κι αυτοί ενωμένοι μ' εμάς, κι έτσι ο κόσμος να πιστέψει ότι μ' έστειλες εσύ. ²²Κι εγώ τη δόξα που μου έδωσες την έδωσα σ' αυτούς, για να είναι ένα μεταξύ τους, όπως εμείς είμαστε ένα. ²³Εγώ ενωμένος μαζί τους κι εσύ ενωμένος μαζί μου, ώστε ν' αποτελούν μια τέλεια ενότητα, κι έτσι ο κόσμος να το καταλαβαίνει ότι μ' έστειλες εσύ κι ότι τους αγάπησες όπως αγάπησες εμένα.

²⁴ » Πατέρα, αυτοί που μου έδωσες θέλω όπου είμαι εγώ να είναι κι εκείνοι μαζί μου, για να μπορούν να βλέπουν τη δόξα τη δική μου, τη δόξα που μου χάρισες, γιατί με αγάπησες προτού να γίνει ο κόσμος».

Ευ. Ιωάννη 17, 20-24

Η δεύτερη εντολή: αγάπη για το πλησίον

Ο Χριστός απάντησε στο νομομαθή Φαρισαίο που τον είχε ρωτήσει για τη σημαντικότερη εντολή, αφού του είχε αναφέρει ως πρώτη εντολή την αγάπη για το Θεό.

«Η δεύτερη είναι να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Στις δυο αυτές εντολές στηρίζεται όλος ο Νόμος και οι Προφήτες».

Παρόμοια λέγεται στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»: «Η αληθινή αγάπη για τον πλησίον είναι το μόνο αληθινό πνευματικό στοιχείο ζωής, που διατηρεί την τάξη μέσα στην οποία υπάρχουν όλοι οι αισθητοί κόσμοι και όλοι οι ουρανοί. Αν ένας άνθρωπος ασκεί τη γνήσια αγάπη για τον πλησίον, ζει μέσα στη σωστή τάξη και θεμελιώνει μέσα του την αιώνια ζωή της ψυχής του.

Λοιπόν, να έχεις και συ από δω και πέρα αληθινή αγάπη για όλους τους ανθρώπους. Τότε θα αφυπνιστείς από τη δύναμη του πνεύματός Μου στην αιώνια ζωή, θα εισδύσεις στα βάθη της Θεότητάς Μου, ώστε κι εσύ θα αγαπάς αληθινά στο πρόσωπό Μου τον Θεό σου πάνω απ' όλα· αυτό είναι το μόνο που ζητάω από τους ανθρώπους προκειμένου να κερδίσουν την αιώνια ζωή! Όποιος έχει αυτή την αγάπη, αυτός είναι για Μένα αναμάρτητος και δεν χρειάζεται να κάνει μεγάλες, κενές και

χωρίς αξία για Μένα προσευχές, ούτε να ρίχνει πάνω του στάχτη και να κυκλοφορεί φορώντας πένθιμα ρούχα σε ένδειξη μετάνοιας».

Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη

Όσο εξαρτάται από σας, να ζείτε ειρηνικά με όλους. ¹⁹Μην αγωνίζεστε, αγαπητοί, να πάρετε εσείς εκδίκηση, γιατί αυτό είναι δουλειά του Θεού την ώρα της κρίσεως. Όπως λέει η Γραφή: *Δίκη μου είναι η εκδίκηση, εγώ θα τους το ξεπληρώσω, λέει ο Κύριος.* ²⁰Αν λοιπόν πεινάει ο εχθρός σου δώσε του να φάει· αν διψάει, δώσε του να πει· μ' αυτή την τακτική θα τον κάνεις να αισθανθεί τύψεις και ντροπή.

²¹Μην αφήνεις να σε νικήσει το κακό, αλλά να νικάς το κακό με το αγαθό.»

Προς Ρωμαίους 12, 18-21

⁹Όποιος, λοιπόν, λέει πως βρίσκεται ήδη μέσα στο φως αλλά μισεί τον αδερφό του, αυτός βρίσκεται ακόμα μέσα στο σκοτάδι. Όποιος αγαπάει τον αδερφό του, αυτός μένει σταθερά μέσα στο φως, και δε γίνεται αφορμή να σκοντάψει και ν' αμαρτήσει ο αδερφός του».

Επ. Ιωάννη Α' 2, 9-10

Από πού προέρχονται οι πόλεμοι κι από πού οι μεταξύ σας διαμάχες; Δεν προέρχονται από τα πάθη σας που μάχονται μέσα σας; ²Επιθυμείτε κάτι και δεν το έχετε. Για να το αποκτήσετε, φονεύετε και μισείτε· και όμως δεν μπορείτε να το πετύχετε. Αγωνίζεστε και πολεμάτε και δεν αποκτάτε αυτό που επιδιώκετε, γιατί δεν το ζητάτε από το Θεό. ³Ζητάτε κάτι και δεν το παίρνετε, γιατί το ζητάτε με κακό σκοπό, για να το κατασπαταλήσετε, δηλαδή, στην ικανοποίηση τω παθών σας».

Επ. Ιακώβου 4, 1-3

Η αγάπη για το συνάνθρωπο...

...Όσο οι σκέψεις του ανθρώπου είναι αιχμάλωτες τριγυρίζοντας γύρω από τον κόσμο, δεν είναι δυνατό ν' αναπτύξει την αγάπη στο εσωτερικό του. γιατί ο κόσμος προωθεί μόνιμα τη φιλαυτία με αποτέλεσμα να ικανοποιείται πρώτα η εγωιστική αγάπη, πράγμα που μειώνει την αγάπη για τον διπλανό.

Και γι' αυτό χρειάζεται τότε πολλές φορές κανείς να δει φανερά με τα μάτια του την ανάγκη τού διπλανού του, χρειάζεται ν' αντικρύσει πολλή δυστυχία, ούτως ώστε να παρακινηθεί να βοηθήσει. Και τότε μπορεί ν' αναφλεγεί ο σπινθήρας της αγάπης μέσα του, όταν αισθανθεί πάνω στον εαυτό του την ευλογία μίας καλής πράξης.

Και γι' αυτόν το λόγο χρειάζεται η Γη να περάσει ακόμη από πολλή δυστυχία, επειδή η αγάπη έχει ψυχρανθεί μεταξύ των ανθρώπων, επειδή λίγο μόνο δίνουν σημασία στις εντολές Μου για την αγάπη. Έτσι ως συνέπεια η πνευματική δυστυχία και ένδεια είναι επίσης πολύ μεγάλη και μόνο η αγάπη μπορεί να την ανακουφίσει.

Η έλλειψη αγάπης είναι πνευματική δυστυχία και οδηγεί πάντα και σ' επίγεια δυστυχία. Γι' αυτόν το λόγο αυτή θα μεγαλώνει ακόμη περισσότερο την έσχατη Εποχή, προκειμένου να συγκινηθούν ακόμη ανθρώπινες καρδιές και ν' αφυπνιστεί μέσα τους η συμπόνια και η αγάπη για τον πλησίον.

Όμως θα είναι λίγοι μόνον εκείνοι που θα ξεφύγουν από την πνευματική δυστυχία, καθότι η φιλαυτία κυριαρχεί ως επί το πλείστον. Κι αυτό σημαίνει συνάμα ότι μεγαλώνει διαρκώς η αγάπη για τον κόσμο, ότι οι άνθρωποι έχουν υποκύψει στην ύλη.

Επιδιώκοντας όμως να 'χουν όλο και πιο πολλή ύλη, δημιουργούν τη μελλοντική μοίρα τους, οπότε θα γίνουν πάλι και οι ίδιοι μέρος της ύλης, την οποία είχαν αφήσει πίσω τους προ πολλού.

Και υπάρχει μόνο μία διέξοδος για να αποφύγουν αυτήν τη φυλάκιση στην ύλη κι αυτή η διέξοδος είναι και θα είναι πάντα η αγάπη...

Μπέρτα Ντούντε Αρ. 7563 30-3-1960

Ενεργή αγάπη: ο αληθινός δρόμος προς την τελείωση

«Προορισμός όλων των παιδιών Μου είναι να εξασκούνται εδώ στη γη διαρκώς στο μεγάλο καθήκον που θα έχουν κάποτε στους ουραμούς. Γιατί εκεί τα πάντα θα περιστρέφονται μόνο γύρω από την αγάπη. Και κάθε σοφία που δεν πηγάζει από την φωτιά της αγάπης, δεν θα βρει ποτέ ανοιχτούς τους ουραμούς Μου».

Γιάκομπ Λόρμπερ

Επίσης, ο Χριστός λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»: «Πάντα θα υπάρχουν, παράλληλα με τους φωτισμένους, και άτομα χωρίς φώτιση. Όμως πάνω στη γη οι φωτισμένοι δεν θα λείψουν, θα έχουν δε την ευκαιρία να φωτίσουν με το αληθινό φως της ζωής τους εκείνους που δεν έχουν δεχτεί τη φώτιση. Οι φωτισμένοι που θα το κάνουν αυτό εν ονόματί Μου, θα έχουν μεγάλη ανταμοιβή στο βασίλειό Μου. Το να είναι ένας άνθρωπος φωτισμένος ο ίδιος από τη χάρη Μου, είναι μεγάλη, ανεκτίμητη ευτυχία γι' αυτόν. Αλλά είναι πολύ πιο πολύτιμο να φωτίζει με το αληθινό φως της ζωής του και άλλους, που ακόμη βαδίζουν στο σκοτάδι, θέλουν όμως να δεχθούν το φως».

Όμως, σχετικά μ' αυτά ο Ιησούς τονίζει σοβαρά και το εξής: «Το βασίλειό Μου, που τώρα εγκαθιδρύω πάνω στη γη, είναι βασίλειο ειρήνης, και γι' αυτό πρέπει να το

διαδώσετε με ειρήνη στους ανθρώπους, χωρίς χρήση βίας. Να είσαστε όλοι ειρηνικοί εργάτες στο όνομά Μου και να αποφεύγετε κάθε διαφωνία ή έριδα. Να δράτε μόνο μέσω της αγάπης Μου στην καρδιά σας. Γιατί η μεγαλύτερη δύναμη και εξουσία βρίσκεται στην αγάπη».

Η αληθινή Εκκλησία

Κάθε μορφή ένωσης –η δημοκρατική και η μοναρχική, η χαλαρή και η αυστηρή, η απλή και η πολύπλοκη- μπορεί τότε μόνο να εκπληρώσει το σκοπό όλες σύμφωνα με το θείο πνεύμα, αν οι φορείς όλες διαπνέονται και καθοδηγούνται από το ορθό πνεύμα αγάπης όλες τον Θεό και τον πλησίον. Αν το πνεύμα αυτό υπάρχει, τότε ακόμη και μια λιγότερο κατάλληλη μορφή θα επιτύχει πολλά καλά, ενώ στην αντίθετη περίπτωση, μία κατάλληλη, άριστα σχεδιασμένη μορφή θα φέρει μονάχα κακά.

Γι' αυτό, ο Ιησούς λέει στο έργο «Η Οικονομία του Θεού» στον αγγελιοφόρο του Γιάκομπ Λόρμπερ: «Πες στα παιδιά Μου και σε όλους, σε όποια θρησκεία κι αν ανήκουν –είτε ρωμαιοκαθολικοί είναι είτε προτεστάντες, Ιουδαίοι, Τούρκοι, Βραχμάνοι, ειδωλολάτρες- αούλες: Πάνω στη γη υπάρχει μία μόνον αληθινή εκκλησία, κι αυτή είναι η αγάπη για Μένα στο πρόσωπο του Υιού Μου! Η αγάπη αυτή είναι το Άγιο Πνεύμα μέσα όλες και όλες φανερώνεται με το ζωντανό Λόγο Μου. Έτσι, Εγώ βρίσκομαι μέσα όλες, η δε ψυχή όλες, που η καρδιά όλες είναι η κατοικία Μου, είναι η μοναδική αληθινή εκκλησία στη γη. Μόνον εκεί υπάρχει αιώνια ζωή, και μόνον αυτή είναι που όλες κάνει ευτυχισμένους!

Γιατί σκεφτείτε, Εγώ είμαι ο κύριος όλων όσων υπάρχουν. Εγώ είόλες ο αιώνιος και παντοδύναμος Θεός, και ως τέτοιος, είμαι ο Πατέρας όλες, ο άγιος και γεμάτος αγάπη. Και Εγώ είμαι όλ' αυτά μέσα στο Λόγο! Αν τον σεβαστείτε και πράττετε σύμφωνα μ' αυτόν, τον έχετε προσλάβει μέσα όλες. Τότε όλες θα ζωντανέψει μέσα όλες, θα όλες ανυψώσει ψηλότερα από τον εαυτό όλες και θα όλες ελευθερώσει. Δεν θα υπόκειστε τότε πια στο νόμο, θα βρίσκεστε πάνω από αυτόν, στο φως. Αυτό όλες είναι η μακαριότητα ή το βασίλειο του Θεού στο εσωτερικό όλες ή η μόνη εκκλησία όλες γης που εξασφαλίζει τη μακαριότητα. Σε καμία άλλη, εκτός από αυτήν, δεν υπάρχει αιώνια ζωή.

Ή μήπως πιστεύετε ότι κατοικώ μέσα σε τοίχους ή μέσα όλες τελετουργίες ή στην προσευχή και στη λατρεία; Όχι, κάνετε μεγάλο λάθος.

Δεν βρίσκομαι σε τίποτα από αυτά, παρά μόνον εκεί που υπάρχει αγάπη, εκεί είμαι κι Εγώ!»

Ο Ύψιστος όλες δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς. Όλες λέει ο προφήτης:

Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, κι η γη είναι το στήριγμα για ν' ακουμπούν τα πόδια μου.

Τι σπίτι θα μου χτίσετε; Λέει ο Κύριος, και ποιος μπορεί να είναι ο τόπος όλες κατοικίας μου;

Εγώ δεν τα 'φτιαξα όλα αυτά;»

(Πράξεις Αποστόλων 7, 48-50)

Η αληθινή θεία λατρεία

Οι επιμέρους πεποιθήσεις και απόψεις οι σχετικές με την πίστη πάνω στη γη, άλλωστε, πάντοτε θα είναι όλες και ποικίλες, ανάλογα με όλες διάφορες προδιαθέσεις, εμπειρίες και το βαθμό ωριμότητας των ανθρώπων, των τάξεων, των λαών και των φυλών. Αυτό ανταποκρίνεται στην πνευματική σημασία και πολυμορφία του πλανήτη όλες. Όλες, όλες οι ειλικρινείς, σοβαρές κοινότητες πίστης μπορούν άριστα να συνενωθούν πάνω στο θεμέλιο όλες αγάπης για τον Θεό και τον πλησίον. Τότε οι σχετικές μ' αυτό μεγάλες υποσχέσεις που υπάρχουν στα ιερά κείμενα πολλών θρησκειών, ασφαλώς θα εκπληρωθούν.

Στα γραπτά όλες όλες αποκάλυψης εκτίθεται πολύ ανοιχτά αυτό που, σύμφωνα με τον παλιό και το νέο Λόγο του Θεού, λείπει από όλες σημαντικότερες σημερινές εκκλησίες ή είναι ελάττωμά όλες.

Λίγο ως πολύ, όλες όλες αφορά η μομφή ότι έχουν ξεφύγει επικίνδυνα από την αληθινή διδασκαλία όλες σωτηρίας, τη διδασκαλία όλες αγάπης, συγκεκριμένα δε, η καθολική εκκλησία έχει ξεφύγει τείνοντας όλες τα εξωτερικά έργα ενώ η προτεσταντική όλες την εξωτερική πίστη. Για κάθε εξωτερική πλευρά εκκλησίας ισχύει αυτό που λέει ο Χριστός στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» όλες όχθες του Ευφράτη όλες ιερείς όλες Αθηνάς: «Βρίσκομαι ήδη τρεις όλεςρες εδώ, και όλες δίδαξα όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε, να πιστεύετε και να κάνετε για να κερδίσετε την αιώνια ζωή όλες ψυχής. Όλες είπα όλεςποτα για εξωτερικές προσευχές ή για κάποια μυστηριώδη λειτουργία που μόνη αυτή να αρέσει σ' Εμένα; Ή για συγκεκριμένες γιορτές, όλες το άγιο Σάββατο των Ιουδαίων, που το ονομάζουν “ημέρα του Κυρίου^m”; Όχι, τίποτα τέτοιο δεν ακούσατε από το στόμα Μου. Και όλες λέω αληθινά: Καταργήστε κάθε εξωτερική προσευχή, κάθε ημέρα γιορτής, αφού κάθε ημέρα είναι στ' αλήθεια μία ημέρα του Κυρίου, και καταργήστε κάθε ιερατείο! Γιατί κάθε άνθρωπος που γνωρίζει τον Θεό, τον αγαπάει πάνω απ' όλα και εκτελεί το θέλημά του, είναι αληθινός και σωστός ιερέας, και μ' αυτό όλες σωστός δάσκαλος, αφού μεταδίδει στον διπλανό του αυτές τη διδασκαλία που έλαβε από Μένα. Όποιος εκτελεί το θέλημά Μου, όλες προσεύχεται αληθινά, προσεύχεται δε πάντα χωρίς διακοπή: Κάθε μέρα που όλες

άνθρωπος κάνει καλό στον συνάνθρωπό του στο όνομά Μου, είναι πραγματική “ημέρα του Κυρίου” και η μόνη που Μου είναι αρεστή.

Ακόμη, είναι έθιμο και όλες Ιουδαίους να φορούν αυτοί οι τυφλοί άνθρωποι όλες παρακλήσεις και όλες προσευχές όλες καλά και ωραία ρούχα, γιατί πιστεύουν ότι ο άνθρωπος πρέπει να κάνει όσο μπορεί περισσότερο από την άποψη αυτή για να τιμήσει, καθώς λένε, περισσότερο τον Κύριο.

Όλες τέτοιοι ανόητοι δεν αναλογίζονται ότι υπάρχουν πολλοί φτωχοί που δεν έχουν καλά-καλά ρούχα για να κρύψουν τη γύμνια όλες. Πώς θα πρέπει να αισθάνονται οι φτωχοί αυτοί βλέποντας όλες στολισμένους πλούσιους όλες ναούς! Βλέποντας πώς εκείνοι τιμούν τον Θεό, ενώ όλες φτωχός δεν μπορεί να το κάνει, αναγκαστικά σκέφτονται ότι, προσευχόμενοι μέσα στα κουρέλια όλες, το μόνο που μπορούν είναι να προσβάλουν τον Θεό. Όλες λέω αληθινά: όποιος Μου ζητήσει κάτι φορώντας καλά (πολυτελή) φορέματα, ποτέ δεν θα εισακουστεί, ακόμη δε λιγότερο αν είναι ιερέας με στολισμένα άμφια και ράσα!

Τέλος, υπάρχει άλλο ένα σφάλμα όλες προσευχές όλες τον Θεά, ότι χρησιμοποιείται γι’ αυτές κάποια παλιά, ξένη γλώσσα, που θεωρείται η περισσότερο αντάξια όλες λατρείας του. Όπου συνεχιστεί από δω και πέρα αυτή η ανοησία, δεν θα εισακούονται όλες οι παρακλήσεις. Μπροστά Μου, ο άνθρωπος πρέπει να στολίζεται μόνον ως όλες την καρδιά του και να Μου μιλάει στη γλώσσα εκείνη που η καρδιά του καταλαβαίνει καλύτερα, και Εγώ θα εισακούσω την παράκλησή του! Θέλω όλες οι παλιές ανοησίες να εκλείψουν και οι άνθρωποι να γίνουν εντελώς νέοι, αληθινοί, καθαροί άνθρωποι».

Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη

«Κι έτσι με την παράδοσή σας ακυρώσατε την εντολή του Θεού. Υποκριτές! Καλά είπε για σας προφητικά ο Ησαΐας τούτα τα λόγια:

Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια,

και με τα χείλη με τιμά,

η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου.

Δεν ωφελεί που με λατρεύουν,

αφού διδάσκουν εντολές

που επινόησαν οι άνθρωποι».

Τι κάνει τον άνθρωπο ακάθαρτο

¹⁰Αφού φώναξε κοντά του τον κόσμο, τους είπε: «Ακούστε με και καταλάβετε το·

¹¹τον άνθρωπο δεν τον κάνει ακάθαρτο ό,τι μπαίνει στο στόμα, αλλά ό,τι βγαίνει από το στόμα, αυτό κάνει τον άνθρωπο ακάθαρτο».

¹²Τότε πήγαν οι μαθητές του και του είπαν: «Ξέρεις πως οι *Φαρισαίοι σκανδαλίστηκαν μ' αυτά τα λόγια που άκουσαν;» ¹³Κι αυτός τους αποκρίθηκε: «Κάθε φυτεία που δεν τη φύτεψε ο ουράνιος Πατέρας μου θα ξεριζωθεί. ¹⁴Αφήστε τους αυτούς· είναι τυφλοί που οδηγούν τυφλούς. Κι όταν τυφλός οδηγεί τυφλόν, θα πέσουν κι οι δύο στο χαντάκι».

¹⁸ Όσα όμως βγαίνουν από το στόμα προέρχονται από την καρδιά, κι αυτά κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο. ¹⁹Γιατί από την καρδιά βγαίνουν πονηρές σκέψεις, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλαστήμιες. ²⁰ Όλα αυτά κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο, ενώ το να φάει με άνιφτα χέρια δεν κάνει ακάθαρτο τον άνθρωπο».

Ματθ. 15, 6-14. 18-20

«Τότε ο Ιησούς μίλησε στο πλήθος: ²«Τη θέση του Μωυσή ως δασκάλου», τους είπε, «την πήραν οι *γραμματείς και οι *Φαρισαίοι. ³Όσα λοιπόν σας λένε να τηρείτε, να τα τηρείτε και να τα πράττετε· να μην κάνετε όμως κατά τα έργα τους, γιατί λένε μόνο και δεν πράττουν. ⁴Φτιάχνουν φορτία βαριά, που δύσκολα σηκώνονται, και τα φορτώνουν στους ώμους των ανθρώπων, ενώ οι ίδιοι δε θέλουν ούτε με το δάκτυλό τους να τα κινήσουν. ⁵Όλα τα έργα τους τα πράττουν για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους. Πλαταίνουν τα *φυλαχτά τους και φαρδαίνουν τις άκρες από τα μιάτιά τους. ⁶Τους αρέσουν οι καλύτερες θέσεις στα δείπνα και τα πρώτα καθίσματα στη *συναγωγή, ⁷να τους χαιρετούν με σεβασμό στην αγορά και να τους φωνάζουν οι άνθρωποι “δάσκαλέ μου”.

⁸»Εσάς όμως να μη δεχτείτε να σας αποκαλούν “δάσκαλέ μου”. Ένας είναι ο δάσκαλός σας, ο Χριστός· κι εσείς όλοι είστε αδελφοί. ⁹Και πατέρα σας μην ονομάσετε κανέναν στη γη, γιατί ένας είναι ο Πατέρας σας: ο ουράνιος. ¹⁰Μην ονομαστείτε ηγήτορες, γιατί ο ηγήτοράς σας είναι ένας: ο Χριστός. ¹¹Ο πιο σπουδαίος από σας να είναι υπηρέτης σας. ¹²Γιατί όποιος υψώσει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί· κι όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του θα υψωθεί».

Αλίμονο σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί κατατρώτε τις περιουσίες των χηρών, κάνετε όμως μεγάλες προσευχές για να φανείτε καλοί· γι' αυτό η τιμωρία σας θα είναι ιδιαίτερα αυστηρή.

²³Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί δίνετε στο ναό το ένα ' δέκατο από το δυόσμο και το άνηθο και το κύμινο, και δεν τηρείτε τις σπουδαιότερες εντολές του νόμου, τη δικαιοσύνη και την ευσπλαχνία και την πιστότητα. Αυτά

έπρεπε να κάνετε, χωρίς να παραμελήσετε κι εκείνα. ²⁴Τυφλοί οδηγοί, που περνάτε από στραγγιστήρι το κουνούπι και καταπίνετε ολόκληρη καμήλα.

²⁵»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί καθαρίζετε το εξωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, το περιεχόμενό τους όμως προέρχεται από αρπαγή και αδικία. ²⁶Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εσωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, για να έχει αξία και η εξωτερική τους καθαρότητα.

²⁷»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί μοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, που εξωτερικά φαίνονται ωραίοι, εσωτερικά όμως είναι γεμάτοι κόκαλα νεκρών και κάθε λογής ακαθαρσία. ²⁸ Έτσι κι εσείς, εξωτερικά φαίνεστε ευσεβείς στους ανθρώπους, κι εσωτερικά είστε γεμάτοι υποκρισία και ανομία.

«Γι' αυτό κι εγώ θα σας στείλω *προφήτες και σοφούς και *γραμματείς Άλλους απ' αυτούς θα τους σκοτώσετε και θα τους σταυρώσετε, κι άλλους θα τους μαστιγώσετε στις *συναγωγές σας και θα τους καταδιώξετε από πόλη σε πόλη.

³⁹Σας βεβαιώνω, δε θα με δείτε πια, ως την ώρα που θα πείτε:

Ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο!».

Ματθ. 23,1-13.23-28.34.39

Προειδοποίηση ενάντια στο πνεύμα δογματισμού

¹⁰ Και τώρα, αδερφοί, σας ζητώ, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να είστε όλοι σύμφωνοι μεταξύ σας και να μην υπάρχουν ανάμεσά σας διαιρέσεις, αλλά να είστε ενωμένοι, με μία σκέψη και με ένα φρόνημα. Θέλω να πω ότι ο καθένας σας λέει κάτι διαφορετικό. Ο ένας λέει: «Εγώ είμαι του Παύλου», ο άλλος: «Εγώ είμαι του Απολλώ», ένας άλλος: «Εγώ είμαι του Κηφά» και κάποιος άλλος: «Εγώ είμαι του Χριστού». ¹³Διαμοιράστηκε, λοιπόν, ο Χριστός; Μήπως είναι ο Παύλος που πέθανε πάνω στο σταυρό για να σας σώσει; ή μήπως βαφτιστήκατε στο όνομα του Παύλου; ¹⁷Η αποστολή που μου όρισε ο Χριστός δεν ήταν να βαφτίζω, αλλά να κηρύττω το ευαγγέλιο, χωρίς σοφά και περίτεχνα λόγια, ώστε ο θάνατος του Ιησού Χριστού πάνω στο σταυρό να μη χάσει το περιεχόμενό του.

¹⁸Το κήρυγμα για το σταυρικό θάνατο του Χριστού είναι μωρία γι' αυτούς που πάνε προς το χαμό τους· για μας όμως που είμαστε στο δρόμο της σωτηρίας είναι η δύναμη του Θεού. Πράγματι, ο Θεός διακηρύττει στη Γραφή:

Θα αφανίσω τη σοφία των σοφών,

και των έξυπνων την εξυπνάδα θα την καταπατήσω.

²⁰Πού, λοιπόν, να βρεθεί σοφός; πού να βρεθεί έμπειρος στις Γραφές; πού να βρεθεί απολογητής αυτού εδώ του * αιώνα; Δεν απέδειξε ο Θεός μωρία τη σοφία του κόσμου; ²¹Επειδή πράγματι, οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν με τη σοφία τους να αναγνωρίσουν τον αληθινό Θεό μέσα στα δημιουργήματά του, που φανερώνουν τη σοφία του, ο Θεός ευδόκησε να σώσει με τη μωρία του κηρύγματος από τον τελικό όλεθρο εκείνους που θα πιστέψουν. ²²Οι Ιουδαίοι ζητούν ως αποδείξεις θαύματα και οι εθνικοί φιλοσοφικές αλήθειες. ²³Εμείς όμως κηρύττουμε το σωτήρα Χριστό, και μάλιστα σταυρωμένον — κήρυγμα απαράδεκτο για τις μεσσιανικές προσδοκίες των Ιουδαίων και ανόητο για τις αναζητήσεις των εθνικών ²⁴γι' αυτούς όμως που τους κάλεσε ο Θεός, Ιουδαίους και εθνικούς, ο Χριστός που κηρύττουμε είναι του Θεού η δύναμη και του Θεού η σοφία. ²⁵Γιατί αυτό που μοιάζει με μωρία του Θεού είναι σοφότερο απ' τη σοφία των ανθρώπων, κι αυτό που μοιάζει με αδυναμία του Θεού είναι πιο δυνατό από τη δύναμη των ανθρώπων».

Προς Κορινθίους Α' 1, 10.12-13. 17-25

Αρ. 4427 5-9-1948

Αληθινοί και ψεύτικοι εκπρόσωποι...

«Όποιος ακούει τους υπηρέτες Μου, ακούει Εμένα...»

(Λουκά 10,16)

Όποιος υιοθετεί αντίθετη στάση απέναντι στους δικούς Μου, μάχεται εναντίον Μου, καθότι από τους δικούς Μου ανθρώπους προέρχονται επίσης και οι υπηρέτες Μου, οι οποίοι έχουν χρέος να σας φέρουν το Λόγο Μου ως δώρο από τον Κύριό τους. Εάν δεν ακούτε τους υπηρέτες Μου, αρνείστε Εμένα τον Ίδιο, που σας προσεγγίζω με το Λόγο Μου μέσω των υπηρετών Μου.

Δεν μπορείτε να διαχωρίζετε τους επίγειους εκπροσώπους Μου από Εμένα, αφού μόνον εάν έχετε εμφανείς αποδείξεις ότι σας μεταφέρουν κάτι από τον εχθρό της ψυχής σας, επιτρέπεται να τα αρνηθείτε. Κι εμφανώς διαπιστώνετε αυτό που τα ίδια τα δώρα που σας προσφέρονται... Άμα δεν μαρτυρούν αγάπη, άμα σας παρασύρουν προς τον κόσμο, ήτοι επιδιώκουν να σας απομακρύνουν από Εμένα, την αιώνια Θεότητα, τότε είναι δικαιολογημένη η απόρριψή σας.

Ωστόσο οι επιλεγμένοι από Μένα υπηρέτες δεν θα σας προσφέρουν ποτέ κάτι που θα μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες για την αποστολή τους από Μένα, δεδομένου ότι ήδη μια πολύ πρόχειρη εξέταση του Λόγου Μου υποδεικνύει ότι πρόκειται για ένα θείο δώρο... Γιατί ακτινοβολεί μόνον αγάπη, διδάσκει την αγάπη και σας προσφέρεται από την Αγάπη Μου.

Όποιος όμως ισχυρίζεται μεν ότι Με αναγνωρίζει και Με πιστεύει και ότι ανήκει στην Εκκλησία Μου, ωστόσο δεν θέλει ν' αναγνωρίσει τον άμεσο Λόγο Μου, απέχει πολύ μακριά από Μένα, γιατί πώς θέλει να μιλάει για τον Πατέρα, όταν δεν αναγνωρίζει τη φωνή Του; Και όντως μιλάω με σαφήνεια, ούτως ώστε κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος πρέπει να Μ' αναγνωρίσει. Ο μόνος που δεν Μ' αναγνωρίζει είναι εκείνος που δεν είναι πρόθυμος να πιστέψει ότι μιλάω Εγώ ο Ίδιος στους ανθρώπους. Αυτήν την πίστη μπορεί να την αποκτήσει εφόσον σκεφτεί σοβαρά γι' αυτά τα θέματα, άρα πρέπει να είναι πρώτα πρόθυμος και να είναι ανοικτός όταν τον πλησιάζω μ' έναν πλούσιο θησαυρό από χάρες.

Εάν απορρίψει μετά από ενδελεχή εξέταση δεν θα τον κατακρίνω, ακόμη κι αν κρίνει λανθασμένα, εφόσον η κρίση του προήλθε από μία σοβαρή εξέταση. Ωστόσο πρέπει να το τονίζω επανειλημμένα ότι το άτομο αυτό αρνείται κι Εμένα τον Ίδιο, άρα η τοποθέτησή του απέναντί Μου είναι τέτοια που δεν είναι ικανός ν' αναγνωρίσει την αλήθεια.

Έχω επιλέξει υπηρέτες μέσα από το πλήθος των δικών Μου κι αυτούς οφείλετε να τους ακούτε. Επίσης απ' αυτούς θα μάθετε ποια είναι τα γνωρίσματα της Αλήθειας και τότε μπορείτε να αισθάνεστε εσείς οι άνθρωποι ότι κατέχετε την Αλήθεια. Γιατί μιλούν κατ' εντολή Μου, μιλούν στη θέση Μου κι εάν τους ακούτε, ακούτε Εμένα.

Αλλά δεν πρέπει ν' ακούτε εκείνους που ναι μεν κηρύττουν επίσης το Λόγο Μου, όμως τον έχουν παραλάβει παραμορφωμένο και τον μεταδίδουν παραμορφωμένο. Γιατί εάν ήταν αληθινοί εκπρόσωποί Μου θα ενεργούσαν από κοινού με τους υπηρέτες Μου, θα λάμβαναν άμεσα από τα χέρια Μου την αληθινή γνώση μέσω των υπηρετών Μου και θα αναγνώριζαν ότι είναι αλήθεια.

Μα εάν τους αντιμετωπίζουν εχθρικά δεν μπορεί να είναι αληθινοί εκπρόσωποί Μου... και εάν τους πολεμούν, είναι υπηρέτες του Σατανά, ο οποίος χρησιμοποιεί οποιαδήποτε μάσκα, προκειμένου να παραγκωνίσει την Αλήθεια.

Η Αλήθεια μιλάει από μόνη της, την Αλήθεια πρέπει να την αναγνωρίζει ο καθένας, εφόσον είναι προσανατολισμένος με τη θέλησή του προς Εμένα, δηλαδή προς την αιώνια Αλήθεια. Γι' αυτό να θεωρείται αντίπαλός Μου, όποιος ενεργεί ενάντια και δεν θέλει να παραδεχθεί αυτούς που είναι οι μαθητές Μου, που επέλεξα Εγώ αυτοπροσώπως για να μεταδώσουν το Ευαγγέλιο στον κόσμο....

Αμήν

Μπέρτα Ντούντε

Οι μεγάλες διαφορές διδασκαλιών, οργάνωσης και θεσμών μεταξύ των πολυάριθμων θρησκευτικών παραδόσεων και κοινοτήτων έχουν συχνά ως αποτέλεσμα, όπως διδάσκει η ιστορία όλων των λαών, να επέρχεται στην τυφλή ανθρωπότητα πνεύμα

αντιθέσεων και καταδίωξης. Γι' αυτό, ο Χριστός τονίζει σοβαρά: «Πρέπει ν' αναγνωρίζεις κανείς ότι είσαστε μαθητές Μου από το ότι έχετε αγάπη μεταξύ σας». (Ιωάννης 13,35). Επομένως, το γνώρισμα των αληθινών μαθητών δεν είναι η ομολογία πίστης, παρά η αγάπη!

«Η αγάπη όμως», λέει ο Παύλος, «είναι μακρόθυμη, καλή, χωρίς φθόνο. Δεν καυχάται, δεν είναι εγωίστρια, δεν επιζητεί το δικό της όφελος. Δεν είναι ευερέθιστη, δεν μνησικακεί, δεν χαίρεται για το άδικο, χαίρεται όμως για κάθε αλήθεια. Είναι ανεκτική, πιστεύει κάθε τι καλό, ελπίζει τα πάντα κι αντέχει τα πάντα».

Όμως, το εγωιστικό, στενόμυαλο, βίαιο δογματικό πνεύμα, που δυστυχώς τόσο συχνά συναντά κανείς στις κοινότητες πίστης, είναι το αντίθετο αυτού του αληθινού πνεύματος του Χριστού.

Στα γραπτά της νέας αποκάλυψης περιλαμβάνονται επίσης προειδοποιήσεις σχετικά με αυτό το αρνητικό πνεύμα. Ακόμη, τονίζεται ότι πρέπει να αγαπάμε τον αδελφό και στο πρόσωπο εκείνου που έχει διαφορετική πίστη από μας, ν' αναγνωρίζουμε την αξία όσων καλών και αληθινών περιλαμβάνονται στις απόψεις του, να αντιμετωπίζουμε με υπομονή το σφάλμα και να τον αφήνουμε να ωριμάσει με τη βοήθεια από την ουράνια χάρη.

Ο Ιησούς λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»: «Δες, η πρακτική ερμηνεία όλων των νόμων του Μωυσή και όσων είπαν οι Προφήτες, βρίσκεται στην πρόταση: "Να αγαπάτε τον Θεό πάνω απ' όλα, ως τον αιώνιο Πατέρα σας, και τα φτωχά, συχνά άρρωστα, αδέρφια σας, πάντοτε σαν τον εαυτό σας. Έτσι θα είσαστε, ως αληθινά παιδιά του αιώνιου Πατέρα με υγιή ψυχή, στον ουρανό εξίσου τέλειοι με Εκείνον. Φυσικά, το ψέμα και το σκότος που έχουν παρεισφύσει μεταξύ των ανθρώπων είναι δύσκολο να καταπολεμηθούν, γιατί είναι θεμελιώδης ασθένεια της ψυχής. Όμως μπορεί κανείς εύκολα να καταπολεμήσει το ψέμα και το σκότος με την αλήθεια που πηγάζει από την αγάπη, σαν το φως από τη φλόγα. Αν, όμως, χρειάζεσαι το φως για να φωτίσεις ένα σκοτεινό δωμάτιο, ποιος θα σε επαινέσει για τη σοφία σου, αν βάλεις αμέσως φωτιά στο δωμάτιο καταστρέφοντάς το; Γι' αυτό, ο Λόγος και η διδασκαλία Μου δεν πρέπει να διαδοθεί με τη βία. Και κανένας φανατικός δεν θα ευλογηθεί από Μένα για το ζήλο του, αντίθετα μάλιστα, θα ριχτεί και ο ίδιος στο πιο βαθύ σκοτάδι.»

Επίσης πρέπει να πούμε σε όλα τα εριστικά πνεύματα του χώρου της πίστης ότι η γνησιότητα μιας θρησκείας, δηλαδή το ουσιαστικό, θείο περιεχόμενο και η αξία μίας θρησκείας, ενός δόγματος ή μίας αίρεσης καθορίζεται μπροστά στον Θεό μόνον ανάλογα με την αληθινή αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον που περιέχει.

Για το ιερατείο και την πνευματική ηγεσία

Το ιερατείο αρκετά συχνά αποτελεί κύριο φορέα πνεύματος θρησκευτικής αρχομανίας και βίας.

Στην αληθινή εκκλησία του Χριστού δεν χρειάζεται αμοιβόμενο ιερατείο με υπαλληλική ιδιότητα, πράγμα που υποδηλώθηκε ήδη με τα εξής λόγια του Χριστού: «Κάθε άνθρωπος που αναγνωρίζει τον Θεό, τον αγαπάει πάνω απ' όλα κι εκτελεί το θέλημά Του, είναι ένας αληθινός και σωστός ιερέας, είναι δε επίσης σωστός δάσκαλος, εφόσον μεταδίδει στο συνάνθρωπό του τη διδασκαλία που έλαβε από τον Θεό (με λόγια και με το δικό του παράδειγμα)».

Βέβαια, παρ' όλ' αυτά, πρέπει πάντα να υπάρχουν σε μια κοινότητα και «ανεξάρτητοι κι αληθινοί δάσκαλοι», για να κηρύσσουν το θείο Λόγο και να καλλιεργούν το θείο πνεύμα αγάπης. Ακόμη και σήμερα, ισχύουν γι' αυτούς όσα είπε ο Χριστός στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» στον Ρωμαίο βετεράνο Μάρκο:

«Αν έχεις την καλή γνώμη ότι οι άνθρωποι πρέπει το Σάββατο να συγκεντρώνονται κάπου για να διδαχθούν ξανά για τον Θεό και το θέλημά Του, καθώς επίσης για να Τον θυμηθούν, τότε αυτό ας γίνει. Όμως, ο δάσκαλος έχει, εκτός απ' αυτήν, άλλες έξι εργάσιμες ημέρες! Αν είναι αφυπνισμένος ως προς το πνεύμα, τότε δεν χρειάζεται να περνά τις έξι αυτές ημέρες μόνο με κοπιαστική προετοιμασία για τη διδασκαλία του επομένου Σαββάτου. Γιατί σε όποιον μιλάει μέσα από το πνεύμα του Θεού, τα λόγια θα τεθούν τη στιγμή που πρέπει στην καρδιά και στο στόμα του.

Αφού, όμως, αυτό θα γίνει σίγουρα, εφόσον το υποσχέθηκα, όπως άλλωστε συνέβαινε πάντοτε στον καιρό των προπατόρων μας και των προφητών, πιστεύω ότι δεν θα ήταν και για τον ραββίνο κακό αν έκανε, ως πρότυπο για την κοινότητά του, κάποια ωφέλιμη εργασία, κερδίζοντας έτσι τον επιούσιο, ώστε να μην είναι αναγκασμένος να συντηρείται από την κοινότητα. Τότε τα μέλη της ασφαλώς θα τον σέβονταν και θα τον μιμούνταν περισσότερο, γιατί στο γεγονός ότι συντηρεί μόνος τον εαυτό του, θα έβλεπαν την καλύτερη απόδειξη της ανιδιοτέλειας και της αγάπης του για την κοινότητα. Πιστεύω ότι αυτό θα ήταν πολύ καλύτερο από ό, τι συμβαίνει σήμερα με τους ιερείς, που σπαταλούν έξι ολόκληρες μέρες μην κάνοντας τίποτα και αντί να εκτελούν μία ωφέλιμη εργασία, προετοιμάζονται για τον αιώνιο θάνατο.

Διαφορετικά είναι τώρα τα πράγματα για τους περιπλανώμενους αγγελιοφόρους που στέλνω σ' ολόκληρο τον κόσμο για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο σε όλους τους λαούς της γης. Αυτοί οι πρώτοι αγγελιοφόροι Μου δεν έχουν ούτε το χρόνο ούτε τη δυνατότητα να κερδίσουν το ψωμί τους με τα χέρια τους.

Συνεπώς, γι' αυτούς ισχύει: “Να μη νοιάζεστε για την επόμενη μέρα, τι θα φάτε, τι θα πιείτε και με τι ρούχα θα ντυθείτε, παρά να προσπαθείτε αποκλειστικά και πρώτα απ' όλα να διαδώσετε με ζήλο στους λαούς το ουράνιο βασίλειο και τη δικαιοσύνη του. Τότε, όλα τα άλλα θα σας έρθουν από μόνα τους. Γιατί ο Πατέρας στον ουρανό ξέρει τι

χρειάζεστε!" Όπως, όμως, είπαμε, αυτό ισχύει μόνο για όσους Εγώ έστειλα τώρα σε όλο τον κόσμο. Όπου ύστερα θα υπάρχουν σταθερές και μόνιμες κοινότητες στο όνομά Μου, εκεί πρέπει να ισχύσουν όλα όσα είπα πρωτύτερα (για τους μόνιμους αρχηγούς και δασκάλους).»

«Να πορευθείτε κηρύσσοντας ότι έφτασε η βασιλεία του Θεού. Να θεραπεύετε αρρώστους και λεπρούς, ν' ανασταίνετε νεκρούς, να εξορκίζετε τα δαιμόνια. Δωρεάν τα λάβετε, δωρεάν και να τα δίνετε!»

Ματθ. 10, 7-8

«Τα λέω αυτά, για να μη σας ξεγελάσει κανένας με συλλογισμούς που φαίνονται λογικοί, είναι όμως απατηλοί.

Προσέχετε καλά, μη σας εξαπατήσει κανείς με τους απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, που στηρίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και σε μια λαθεμένη πίστη προς τα *στοιχεία του κόσμου και όχι στη διδασκαλία του Χριστού. ⁹Γιατί μόνο στο Χριστό κατοικεί σωματικά όλη η θεότητα. ¹⁰Μόνο αυτός μπορεί να μας δώσει την πληρότητα της ζωής, αυτός που είναι κύριος κάθε *αρχής κι *εξουσίας.

Μην αφήνετε, λοιπόν, κανέναν να σας κρίνει για ζητήματα φαγητών ή ποτών ή πως δεν τηρείτε γιορτές, πρωτομηνιά ή Σάββατο. ¹⁷Αυτά ήταν μόνο η σκιά της πραγματικότητας που επρόκειτο να έρθει, και η πραγματικότητα αυτή είναι τώρα ο Χριστός. ¹⁸Ας μη σας κατακρίνει κανένας απ' αυτούς που τους αρέσει μια δήθεν ταπεινόφρονη λατρεία των *αγγέλων, που βυθίζονται σε ψεύτικα οράματα και χωρίς λόγο υπερηφανεύονται με το υποδουλωμένο στην αμαρτία μυαλό τους. Αυτοί δεν είναι ενωμένοι με το Χριστό, που είναι η κεφαλή από την οποία τρέφεται, συγκρατείται κι αυξάνει όλο το σώμα με τις αρθρώσεις με τους μύνες του, όπως το θέλει ο Θεός. ²⁰Αφού, λοιπόν, πεθάνατε μαζί με το Χριστό και λυτρωθήκατε από τα *στοιχεία του κόσμου, γιατί ζείτε σαν να είστε υποταγμένοι σ' αυτά; Και γιατί δέχεστε να σας επιβάλλουν απαγορεύσεις. ²¹όπως «μην ακουμπήσεις αυτό, μη γευτείς το άλλο, μην αγγίξεις εκείνον»; ²²Αυτές οι απαγορεύσεις αναφέρονται σε πράγματα που είναι καταδικασμένα να φθαρούν μετά τη χρήση τους· πρόκειται για κανόνες που στηρίζονται σε ανθρώπινες διατάξεις και διδασκαλίες. ²³Βέβαια, αυτές οι διατάξεις έχουν μια εξωτερική εμφάνιση σοφίας, που εκδηλώνεται σαν θρησκευία στηριγμένη στο ανθρώπινο θέλημα, σαν ψευτοταπεινοφροσύνη και περιφρόνηση του σώματος. Δεν έχουν όμως καμία αξία και το μόνο που κάνουν είναι να ικανοποιούν το αμαρτωλό φρόνημα».

Προς Κολοσσαείς 2, 4.8-10.16-23

Η εκκλησία του μέλλοντος

Αν οι άνθρωποι ακολουθήσουν τις διδασκαλίες της νέας αποκάλυψης, που παρουσιάστηκαν παραπάνω εν συντομία (και που ουσιαστικά είναι ίδιες με τις διδασκαλίες της Βίβλου, αν αυτές κατανοηθούν σωστά), ανοίγουν το δρόμο για μία εντελώς νέα κοινοτική ζωή, που μπορούμε να την ονομάσουμε «εκκλησία του μέλλοντος». Ο Χριστός συνόψισε στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» τα χαρακτηριστικά της ζωής αυτής με τα λόγια: «Σας δίνω μία διδασκαλία για τον Θεό και για τη ζωή, που απέχει από κάθε ιεροτελεστία όσο απέχει ο ένας πόλος του ουρανού από τον άλλο. Εδώ δεν χρειάζεται ούτε Σάββατο, ούτε ναός ή νηστεία, ούτε ράβδος και ένδυμα του Ααρών ή κάλυμμα της κεφαλής με δύο κέρατα, ούτε κιβωτός και λιβανιστήρι, ούτε-αγιασμένο, πολύ δε λιγότερο καταραμένο νερό. Στη διδασκαλία αυτή, ο ίδιος ο άνθρωπος είναι μέσα του τα πάντα και δεν χρειάζεται (εκτός από την αγάπη και τη χάρη του Θεού) τίποτα άλλο παρά μονάχα τον εαυτό του.

Γιατί σ' αυτήν τη νέα διδασκαλία Μου, ο άνθρωπος είναι τέλεια ενωμένος μέσα στον εαυτό του και με τον εαυτό του (δηλαδή με το θείο σπινθήρα του) σαν ν' αποτελεί ένα μόνο σημείο, όπως κι Εγώ ο ίδιος με την προαιώνια, άπειρη Θεότητα Μου βρίσκομαι ενωμένος σε ένα σημείο εδώ μπροστά σας και ο ίδιος σας λέω: από δω και πέρα, το βασίλειο του Θεού και η δικαιοσύνη του δεν πρέπει ν' αναζητούνται στο ναό της Ιερουσαλήμ ή στο όρος Γαριζίμ, ούτε πρέπει να λατρεύεται εκεί ο Θεός, παρά θα μπορεί να γίνεται λειτουργία παντού, όπου υπάρχει ένας άνθρωπος! Η καρδιά του ανθρώπου θα είναι ο ζωντανός ναός του αληθινού, μοναδικού και ενωμένου Θεού. Και η μόνη γνήσια θεία λειτουργία θα είναι η ενεργή αγάπη, ενώ η αγάπη για τον Θεό θα είναι η μόνη αληθινή λατρεία του.

Αφού, όμως, δεν είναι νοητή ούτε αληθινή αγάπη για τον Θεό χωρίς έμπρακτη αγάπη προς τον πλησίον ούτε το αντίθετο, άρα αυτά τα δύο είδη αγάπης είναι κατά βάθος μία αγάπη, συνεπώς αποτελούν μία και την αυτή λατρεία του Θεού.

Όποιος την έχει μέσα του, αυτός έχει ενωμένα μέσα στην καρδιά του κάθε νόμο και κάθε προφητεία, γι' αυτό δε δεν έχει πλέον ανάγκη τίποτα άλλο». ΜΕΙ

Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι προφήτης· ²²οι προπάτορές μας λάτρεψαν το Θεό σ' αυτό το Βουνό· εσείς όμως λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα βρίσκεται ο τόπος όπου πρέπει κανείς να τον λατρεύει». «Πίστεψέ με, γυναίκα», της λέει τότε ο Ιησούς, «είναι κοντά ο καιρός που δε θα λατρεύετε τον Πατέρα ούτε σ' αυτό το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα. ²³Είναι όμως κοντά ο καιρός, ήρθε κιόλας, που οι πραγματικοί λατρευτές θα λατρεύουν τον Πατέρα πνευματικά κι αληθινά γιατί έτσι τους θέλει ο Πατέρας αυτούς που τον λατρεύουν.

Οδηγίες για σωστή πνευματική δράση

Επίσης, ο Χριστός απορρίπτει με έμφαση κάθε καταναγκασμό κατά τη διάδοση της πίστης, στο έργο του Λόρμπερ:

«Κάθε εσωτερικός, πνευματικός καταναγκασμός είναι μία καταδίκη. Αυτά που ο άνθρωπος δεν δέχεται και δεν κάνει με ελεύθερη βούληση και με απόλυτη πεποίθηση, δεν του φέρνουν τη ζωή αλλά μονάχα το θάνατο. Αν θέλουμε ο άνθρωπος να γίνει καλός και γεμάτος με αληθινή πνευματική ζωή, τότε δεν πρέπει να εξαναγκαστεί από τίποτ' άλλο εκτός από τη δική του, απόλυτα ελεύθερη και σταθερή βούληση. Ούτε νόμος, ούτε έπαινος ή τιμωρία πρέπει να καθορίζουν αυτό που κάνει, αλλά μόνο η εσωτερική του πεποίθηση, η καθαρή του γνώση κι η ελεύθερή του βούληση, που πρέπει να πηγάζει από την καθαρή αγάπη για τον Θεό και για κάθε τι το καλό και αληθινό».

*«Άπιστοι και άπιστες, δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού; Όποιος, λοιπόν, θέλει να είναι φίλος του κόσμου γίνεται εχθρός του Θεού. ⁵Η μήπως νομίζετε ότι μάταια διδάσκει η *Γραφή πως ο Θεός θέλει ζηλότυπα για δικό του το πνεύμα που έβαλε να κατοικήσει μέσα μας; ⁶Μήπως δεν δίνει περίσσεια τη χάρη του σ' όσους του είναι πιστοί; Να τα λόγια της Γραφής:*

Ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους,

στους ταπεινούς όμως δίνει τη χάρη του.

⁷Υποταχθείτε, λοιπόν, στο Θεό. Αντισταθείτε στο διάβολο, κι αυτός θα φύγει μακριά σας. ⁸Πλησιάστε το Θεό, και θα σας πλησιάσει κι εκείνος. Καθαρίστε τα χέρια σας οι αμαρτωλοί, κι εξαγνίστε τις καρδιές σας οι δίγλωμοι. Θρηνήστε και πενθήστε και κλάψτε. Ας γίνει το γέλιο σας πένθος και η χαρά σας θλίψη. ¹⁰Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο, κι εκείνος θα σας ανεβάσει ψηλά».

Επιστ. Ιακώβου 4, 4 –

«Ελέγχετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό!»

Θεσσ. Α' 5,21

«Να εξετάζετε τους εαυτούς σας αν έχετε την πίστη και να δοκιμάζετε τους εαυτούς σας. ή δεν έχετε επίγνωση του ότι ο Ιησούς Χριστός είναι μέσα σας;»

Κορινθ. Β' 13,5

«Σας παρακαλώ να προσφέρετε στον Θεό τον εαυτό σας ως θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη σ' Αυτόν. Αυτή είναι η πραγματική πνευματική λατρεία σας· και μην προσαρμόζεστε με τον κόσμο, αλλά να μεταμορφωθείτε με νέο νου, ούτως ώστε να

εξετάζετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το καλό και αρεστό στον Θεό και το τέλειο».

Ρωμ. 12, 1-2

«Κι όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή με πίστη, θα τα λάβετε».

Ματθ. 21,22

«Όποιος θέλει να εισακούσω την παράκλησή του», λέει επίσης το «Μεγάλο Ευαγγέλιο», «ας πάει προσκνητής στην καρδιά του και ας Μου παρουσιάσει το αίτημά του σιωπηρά, με φυσικά και απέριττα λόγια, και Εγώ θα τον εισακούσω. Ένα σας λέω όμως μην έρθει κανείς σ' Εμένα με ευλαβοφανείς χειρονομίες και εκφράσεις! Γιατί δεν πρόκειται να εισακούσω την παράκληση όποιου παρουσιάζεται μπροστά Μου με ψεύτικη, υποκριτική ευσέβεια.

Όποιος δεν έρχεται σ' Εμένα με φυσικότητα, έτσι όπως είναι, και δεν παρακαλεί με το σωστό πνεύμα, που είναι η απόλυτη αλήθεια, δεν πρόκειται να εισακουσθεί. Θα εισακουσθεί μόνον αυτός που Με αγαπάει αληθινά, εκτελεί το θέλημά Μου και προσφεύγει σ' Εμένα χωρίς τον παραμικρό καταναγκασμό και επίδειξη!»

«Κι όταν προσεύχεστε, να μην είστε σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στις συναγωγές και στα σταυροδρόμια, για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους· σας βεβαιώνω πως αυτή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους. Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Πατέρα σου· κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά.

Όταν προσεύχεστε, μη φλυαρείτε όπως οι ειδωλολάτρες, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν. Να μη γίνετε όμοιοι μ' αυτούς γιατί ο Πατέρας σας ξέρει από τι έχετε ανάγκη, προτού ακόμη του το ζητήσετε».

Ματθ. 6, 5-8

Όχι στους τύπους και στις τελετές

Πολύ συχνά άνθρωποι που έχουν διαπαιδαγωγηθεί στους κόλπους της εκκλησίας, δεν μπορούν να καταλάβουν καλά αυτή την αβίαστη, φυσική επικοινωνία της καρδιάς με τον ουράνιο Πατέρα μέσα στον Ιησού. Έτσι λέει για παράδειγμα ένας απλοϊκός και ευσεβής ψαράς στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»:

«Κοίτα, εμείς οι άνθρωποι έχουμε μάθει από παιδιά, να συνοδεύουμε τις παρακλήσεις και τις ευχαριστίες μας με εξωτερικές χειρονομίες. Θέλουμε να δείξουμε στους ανθρώπους που παρακαλούμε ή ευχαριστούμε, και προς τα έξω αυτό που αισθανόμαστε μέσα μας, γιατί έτσι αρμόζει στην παράκληση. Αφού όμως είμαστε

αναγκασμένοι συχνά να υποκλινόμαστε μπροστά στους ανθρώπους, οι οποίοι στο κάτω-κάτω είναι όμοιοι με μας, πόσο ασύγκριτα περισσότερο αρμόζει τότε να κλίνουμε το γόνατο και εμπρός στον Κύριο της αιωνιότητας! Αν λοιπόν μ' αυτό τον τρόπο η ψυχή πειθαρχεί το σώμα στις πνευματικές της επιδιώξεις και το μετατρέπει μαζί της σε πνεύμα, πώς μπορεί αυτό να είναι ενάντιο στην τάξη Σου και να Σε δυσαρεστεί;»

Και έτσι αποκρίνεται ο Δάσκαλος στο θεοσεβούμενο άνθρωπο: «Φίλε, μίλησες πολύ σωστά και η καρδιά Μου ευχαριστήθηκε με το νόημα αυτών που Μου είπες. Είναι επίσης σωστό, ο άνθρωπος που παρακαλεί και ευχαριστεί, συνάμα να συμπεριφέρεται έτσι όπως το περιέγραψες. Αλλά παράλληλα θα έπρεπε ο άνθρωπος να υιοθετεί και να διατηρεί το δικό σου πιστεύω, αναγνωρίζοντας πως η αληθινή αξία στη ζωή είναι στην εσωτερικότητα. Την εξωτερίκευση θα έπρεπε να την ανέχεται κατά κάποιον τρόπο, και να τη θεωρεί σαν ένα βάρος που πρέπει να υποτάξει στην εσωτερική του δύναμη. Μ' αυτό τον τρόπο, η παράκληση, η ευχαριστία και η λατρεία θα γίνονταν σωστά και θα Μ' ευχαριστούσαν. Όμως οι άνθρωποι δεν παραμένουν έτσι όπως εσύ τώρα εδώ μπροστά Μου.

Πολύ γρήγορα μαθαίνουν να δίνουν μεγαλύτερη αξία στους εξωτερικούς τύπους απ' όσο θα όφειλαν, σύμφωνα με την εσωτερη αλήθεια της ζωής. Θεωρούν την εσωτερικότητα, που ωστόσο είναι η μοναδική αλήθεια, χωρίς την επιφανειακή εξωτερίκευση σαν ανεπαρκή και σε τελευταία ανάλυση σαν εντελώς άνευ αξίας.

Κι αυτό εύκολα οδηγεί στο ότι ορισμένοι ιερείς, που υποτίθεται πως είναι χρισμένοι και εκλεγμένοι απ' το Θεό, παραπλανούν το λαό, ισχυριζόμενοι ότι αρκεί ο κοινός άνθρωπος να τηρεί και να τιμά το εξωτερικό τυπικό που του έχουν επιβάλει εκείνοι. Γιατί λένε, ο προσωπικός, εσωτερικός λόγος που απευθύνει ο καθένας στον Κύριο είναι δίχως αξία και δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα. Υποστηρίζουν μάλιστα πως όταν η προσευχή, η παράκληση και η ευχαριστία γίνονται σε προσωπική βάση, είναι βλασφημία και συνεπώς δεν μπορεί παρά να δυσαρεστούν τον Θεό.

Και ποιο είναι τελικά το αποτέλεσμα; Οι άνθρωποι απομακρύνονται όλο και πιο πολύ από τον Θεό, αντί να τον πλησιάζουν όλο και περισσότερο μέσα στην καρδιά τους με αγάπη, ζωντανή πίστη και εμπιστοσύνη! Η αληθινή, αγνή αγάπη μετατρέπεται σ' έναν αδικαιολόγητο φόβο και η ζωντανή πίστη στην Αλήθεια, σε μια σκοτεινή ειδωλολατρική δεισιδαιμονία.

Αυτή η κατάσταση εξυπηρετεί απόλυτα την αργόσχολη κόστα των ιερέων στα γήινα συμφέροντά της, ενώ οι λεγόμενοι κοινοί άνθρωποι βασανίζονται, αδαείς και αβοήθητοι μέσα στο πνευματικό τους σκοτάδι και σε ένδεια. Βλέπεις λοιπόν, πως όλ' αυτά προκύπτουν σταδιακά από τις εξωτερικές συνήθειες προσευχής, οι οποίες στην αρχή φαίνονταν εντελώς αθώες και μάλιστα ηθικά αρμόζουσες. Και ο Θεός πρέπει στο τέλος να φωνάξει και πάλι στους ανθρώπους μέσα απ' το στόμα ενός νεόσταλτου

προφήτη: «Αυτός ο λαός Με τιμά με τα χείλη και με τις εγκόσμιες ανούσιες και άψυχες τελετές, μα η καρδιά του είναι μακριά από Εμένα!» Γι' αυτό προσέξτε καλά και κάντε το κανόνα στη ζωή σας: ο Θεός είναι στην ουσία Του ένα πνεύμα γεμάτο αγάπη, αλήθεια, σοφία και δύναμη, ίδιο και अपαραάλλακτο προαιώνια. Γι' αυτό ο καθένας μπορεί να το λατρέψει μέσα στο πνεύμα και στην αλήθεια. Κι η αλήθεια βρίσκεται βαθιά μέσα στην καρδιά του κάθε ανθρώπου. Α ν λοιπόν κάποιος έχει ένα πρόβλημα, και θα ήθελε να τον βοηθήσει ο Θεός, που είναι ο Δημιουργός και ο Πατέρας όλων των ανθρώπων και των αγγέλων, δεν χρειάζεται να πάει με το αίτημά του στο ναό ή στη συναγωγή, ή σε έναν ιερέα. Φθάνει να κλειδωθεί σ' ένα καμαράκι, κυρίως στο ήσυχο καμαράκι της καρδιάς του. Ας προσευχηθεί εκεί μέσα στον Θεό και ας παρακαλέσει τον Πατέρα, που είναι γεμάτος αγάπη, για τη σωστή βοήθεια!» (ΜΕΙ)

«Στη βασιλεία του Θεού δε θα μπει όποιος μου λέει «Κύριε, Κύριε», αλλά όποιος κάνει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου».

Ματθ. 7,21

Όχι στην τυπική προσευχή που γίνεται μόνο με τα χείλη και όχι στην προσευχή επί πληρωμή

Σε σχέση με την αληθινή προσευχή που είναι άμεση, πηγαία επικοινωνία της καρδιάς με τον Θεό, είναι αυτονόητο ότι η προσευχή εκείνη που είναι μία σκέτη απαγγελία με το στόμα, δεν έχει την παραμικρή αξία για την ψυχή:

«Όποτε οι άνθρωποι προσεύχονται και Με λατρεύουν με αυτό τον τρόπο, αποστρέφω κατευθείαν το πρόσωπό Μου και ούτε δίνω ποτέ σημασία σε τέτοιες προσευχές και τιμές, για να δείξω ολοφάνερα στους ανόητους ανθρώπους πως για Μένα τέτοια πράγματα δεν έχουν καμία αξία». (ΜΕΙ)

Αλλ' αυτό που απεχθάνεται ο Θεός πάνω απ' όλα είναι η προσευχή επί πληρωμή: «επειδή ο προσευχόμενος, συνήθως χωρίς την παραμικρή πίστη παπαγαλίζει την προσευχή του μόνο και μόνο για το θεαθήναι. Εκείνος δε που περιμένει βοήθεια επειδή έχει πληρώσει, παραείναι τεμπέλης για να γονατίσει ο ίδιος μπροστά στον Θεό και γι' αυτό προτιμάει να προσεύχεται ένας άλλος στη θέση του».

«Τι γίνεται όμως», ρωτούν τον Κύριο στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο», «όταν ένας πιστός με καλή πρόθεση και με πεποίθηση πως είναι ανάξιος να προσευχηθεί στον Θεό, πηγαίνει σ' έναν ιερέα και τον πληρώνει για να προσευχηθεί γι' αυτόν; Ούτε αυτή η προσευχή έχει καμία αξία;»

Κι εδώ αποκρίνεται εκείνος: «Πώς μπορεί να ωφελήσει μια τέτοια προσευχή αυτόν που την πληρώνει; Ο μεν πιστός δεν τολμάει να προσευχηθεί στον Θεό, ο πληρωμένος ιερέας από την άλλη δεν προσεύχεται στον Θεό και δεν μπορεί καν να προσευχηθεί, γιατί μέσα του δεν πιστεύει σε κανένα Θεό. Διότι αν πίστευε σ' ένα

Θεό, δεν θα πληρωνόταν για τις προσευχές του, αλλά θα έλεγε στον πληρωτή: «Κάθε άνθρωπος -ακόμα και αν έχει τόσες πολλές αμαρτίες όπως η γη χορτάρια- μπορεί να προσευχηθεί στον Θεό με μεταμέλεια και ταπεινοφροσύνη και ο Θεός θα εισακούσει την προσευχή του. Η αγάπη για τον πλησίον που μου επιτάσσει ο Θεός, μου επιβάλλει έτσι κι αλλιώς το καθήκον να μνημονεύω όλους τους ανθρώπους στις προσευχές μου. Γι' αυτό πήγαινε και προσευχήσου μόνος σου στον Θεό, κι αυτό είναι το μόνο που μπορεί να σε βοηθήσει. Διότι μία πληρωμένη προσευχή είναι απεχθής για τον Θεό!»

Βλέπεις, έτσι όφειλε να μιλήσει ένας ιερέας με πίστη, σ' αυτόν που θα ήθελε να τον πληρώσει για να προσευχηθεί!

Επειδή όμως ο ίδιος ο ιερέας δεν πιστεύει σε κανένα Θεό, γι' αυτό δέχεται να πληρωθεί για την προσευχή που διαβάσει από ένα βιβλίο χωρίς να σκέφτεται καθόλου, ψαλμουδίζοντας μόνο με ψευτοευλαβή φυσιογνωμία, και γι' αυτό είναι σε όλα του ψεύτης και απατεώνας. Πώς μπορεί ο Θεός να εκτιμήσει μία τέτοια προσευχή;

Πίστεψέ Με, σε περίπτωση ανάγκης ο Θεός μπορεί να βοηθήσει χάρη στην ταπεινοφροσύνη του κάποιον, ο οποίος δεν τολμάει να προσευχηθεί σ' αυτόν λόγω της υποτιθέμενης αναξιοτήτάς του. Στην περίπτωση όμως μιας πληρωμένης προσευχής, είναι βέβαιο πως δεν θα τον βοηθούσε καθόλου, για να τον γλιτώσει μ' αυτό τον τρόπο από τις προκαταλήψεις του». (Μ.Ε.Ι.)

⁶Κι έτσι με την παράδοσή σας ακυρώσατε την εντολή του Θεού.

⁷Υποκριτές! Καλά είπε για σας προφητικά ο Ησαΐας τούτα τα λόγια:

⁶Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια, και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου.

⁹Δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι».

Ματθ. 15,6-9

«Σε κάθε ανάγκη, σε κάθε δυστυχία», λέει σε ένα άλλο σημείο, στο Λόρμπερ, «μπορείτε να Με παρακαλείτε με πηγαία λόγια από την καρδιά σας και δεν θα παρακαλέσετε μάταια».

Βέβαια από την αιώνια, αληθινή σκοπιά, η τελείωση της ψυχής είναι σημαντικότερη από την ευημερία του σώματος, γι' αυτό ο τέλειος Δάσκαλος προειδοποιεί:

«Όταν ζητάτε κάτι απ' τον Πατέρα, μη ζητάτε τόσο τ' αγαθά αυτής της γης, αυτά που επιδιώκουν και οι τυφλοί και ανόητοι ειδωλολάτρες καθώς και οι θεολήσμονες

Ιουδαίοι και Φαρισαίοι. Πιο πολύ να παρακαλείτε για τα άφθαρτα πλούτη που τρέφουν την ψυχή και το πνεύμα-κι αυτά δεν θα τα στερηθεί κανένας. Όσον αφορά όμως τ' αγαθά που είναι απαραίτητα για την επιβίωση σ' αυτήν τη γη, αυτά δίνονται μαζί επιπλέον χάρισμα στον καθένα που στρέφει τις αναζητήσεις και τις παρακλήσεις του προς το βασίλειο του Θεού και την αγαθή δικαιοσύνη του. Όποιος γίνει δυνατός στο πνεύμα και συνεπώς και στο βασίλειο του Θεού, γίνεται και κύριος των πραγμάτων του κόσμου και δεν πρόκειται ποτέ το σώμα του να υποφέρει από ασιτία. Πάντως δε, ακόμη και για τον άνθρωπο που έχει αφυπνίσει το πνεύμα του, είναι προτιμότερο να χορταίνει με τα αγαθά του ουρανού και παράλληλα να υποφέρει μια μικρή έλλειψη στα αγαθά αυτής της γης».

Κατά συνέπεια, τα σημαντικότερα πνευματικά αγαθά για τα οποία παρακαλεί καθημερινά πάνω από όλα ένας αληθινός πνευματικός αναζητητής, είναι η υπέρβαση του εγωισμού του και η έμπρακτη αγάπη.

Για την πνευματική του πορεία ζητάει να έχει το Λόγο του Θεού εξωτερικά και εσωτερικά και να μπορεί να εναρμονίζεται με αυτόν, συν-δεόμενος ζωντανά με τον ουράνιο κόσμο, τόσο στην προσευχή, όσο και στα προβλήματα της ζωής.

«Ο Ιησούς όμως του αποκρίθηκε: «Ο άνθρωπος, λέει η Γραφή, δε ζει με μόνο το ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού».

Ματθ. 4,4

Παράκληση για χάρη των συνανθρώπων μας

Στην «Οικονομία του Θεού» αναφέρονται τα εξής σχετικά με την αληθινή συμπόνια και ευσπλαχνία που εκφράζεται σαν παράκληση για τους άλλους:

«Αμα δεις κάποιον φτωχό, είτε από αδυναμία ή φθορά του σώματός του είτε φτωχό στην καρδιά, φτωχό στην αγάπη, στο νου, στην κατανόηση, στη θέληση, στη δύναμη και στην πράξη, και τον συμπονέσεις χάρη στην αγάπη που έχεις στην καρδιά σου για τον Θεό, τότε η συμπόνια σου είναι τέλεια.

Είναι τέλεια, γιατί είναι κομμάτι της δικής Μου ευσπλαχνίας, με τον ίδιο τρόπο που ο άνεμος, φυσώντας μέσα στο δάσος, κουνάει το δέντρο και πάλλει κάθε φυλλαράκι. Τότε τρέμει το κάθε φυλλαράκι χωριστά και με το τρεμούλιασμά του προκαλεί και αυτό ένα αεράκι, το οποίο συμμετέχει στο μεγάλο γενικό ρεύμα του αέρα, λες και σε σύγκριση μαζί του έχει κάτι να συνεισφέρει. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να βοηθάει ο ένας αδελφός τον άλλον όσο μπορεί, με όλη του την αγάπη που προέρχεται και ζωογονείται από Εμένα. Κι Εγώ θα υπολογίσω την πράξη του και την παράκλησή του σαν να έχει πραγματική αξία για Μένα».

⁹»Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο αλλά γι' αυτούς που μου έδωσες, γιατί ανήκουν σ' εσένα. ¹⁰Κι όλα όσα είναι δικά μου είναι και δικά σου, και τα δικά σου είναι και δικά μου, και δι' αυτών θα φανερωθεί η δόξα μου. ¹¹ Τώρα δεν είμαι πια μέσα στον κόσμο- ενώ αυτοί μένουν μέσα στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι σ' εσένα. Άγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματος σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς.

¹⁵ Σε παρακαλώ, όχι να τους πάρεις από τον κόσμο, αλλά να τους προστατέψεις από το διάβολο. ¹⁶Δεν προέρχονται από τον πονηρό κόσμο, όπως κι εγώ δεν προέρχομαι από τον κόσμο αυτόν. ¹⁷Με την αλήθεια σου ξεχώρισέ τους από τον κόσμο· ο δικός σου ο λόγος είναι αυτή η αλήθεια».

Ιωάν. 17, 9 – 11 . 15-17

Αρ. 5571β 7-1-1953

Εξωτερικοί τύποι και τελετές σε αντιδιαστολή προς τη σωστή λατρεία...

«Σε όλες τις εκκλησίες όπου διδάσκουν το Λόγο Μου μαθαίνετε τις βασικές αρχές με τις οποίες μπορείτε να φθάσετε στην αιώνια μακαριότητα. Εάν οι διδασκαλίες αυτές απλώς μπαίνουν από το ένα αυτί και βγαίνουν από το άλλο, δεν θα σας ωφελήσουν ιδιαίτερα. Αλλά εάν τις αφήσετε να μπουν στην καρδιά σας, ο σπόρος που έχει εμφυτευτεί μέσα σας γονιμοποιείται και βλασταίνει παράγοντας σε λίγο πλούσια βλάστηση σε ολόκληρο το περιβολάκι της καρδιάς σας. Η Ζωή αφυπνίζεται στο εσωτερικό σας, οπότε η διδασκαλία του Χριστού, ο Λόγος Μου τον οποίο διδαχθήκατε, αποφέρει εξαιρετικούς καρπούς. Έτσι ωριμάζουν οι ψυχές σας και προχωράτε στην τελειοποίησή σας.

Ως εκ τούτου **κάθε εκκλησία** μπορεί να σας βοηθήσει να κατακτήσετε τη μακαριότητα, εφόσον σας μεταφέρει το Λόγο Μου. ωστόσο **η πρώτη και κύρια** προϋπόθεση είναι να ασπαστείτε **το Λόγο Μου**, ο οποίος σας δίνεται με τη διδασκαλία του Χριστού, που σας παρέχει επίσης μία γνώση σχετικά με τον Ιησού Χριστό, τον Γιο του Θεού και Λυτρωτή του κόσμου. Μόνο μέσω του Ιησού Χριστού μπορείτε να γίνετε μακάριοι σεις οι άνθρωποι και γι' αυτό πρέπει να σας παρέχεται η γνώση για τον ίδιο και για **το λυτρωτικό Του έργο**. Μόνο με την τήρηση των εντολών Του για την αγάπη μπορείτε να προχωρήσετε προς την τελείωση και γι' αυτό το λόγο είναι ανάγκη να γνωρίζετε για τη διδασκαλία Του.

...Επομένως οτιδήποτε φέρνει στους ανθρώπους τη γνώση για τα πάθη και το σταυρικό θάνατό Μου, οτιδήποτε αφορά την ενανθρώπιση και το λυτρωτικό έργο Μου, και οτιδήποτε τους παροτρύνει να μιμηθούν το παράδειγμα του Ιησού και τους παρακινεί να ζουν με ανιδιοτελή αγάπη, εκφράζει και τη δική Μου βούληση. Γι' αυτό

οτιδήποτε σχετικό έχει την ευλογία Μου, χωρίς να παίζει ρόλο από **ποια** πνευματική κοινότητα προέρχεται.

Όμως οτιδήποτε ξεφεύγει από αυτό το πλαίσιο, ό,τι δεν εναρμονίζεται με τη διδασκαλία Μου για την αγάπη, ό,τι ο άνθρωπος αισθάνεται ως καθήκον, επειδή του επιβάλλει υποχρεώσεις που περιορίζουν την ελεύθερη βούλησή του, Μου προκαλεί δυσαρέσκεια. Το ίδιο ισχύει για καθετί που είναι αντίθετο με τον πολύ απλό τρόπο ζωής που είχα Εγώ στη Γη και επιπλέον για τις εντολές που πρόσθεσαν οι άνθρωποι στις θεϊκές εντολές της αγάπης. Όλα αυτά δεν είναι κατάλληλα για να διαπλαστούν πραγματικά μέλη της Εκκλησίας **αυτής** που ίδρυσα Εγώ ο Ίδιος στη Γη. Διότι όπου διδάσκουν την αγάπη, θα πρέπει επίσης να την ασκούν...».

Μπέρτα Ντούντε

* Αποσπάσματα από το βιβλίο του Β. Λουτς «Η διδασκαλία του Χριστού» εκδ. Πύρινος Κόσμος

Γ. Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

32«Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ». Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά ζωντανών». *33*Τα πλήθη, όταν τα' άκουσαν έμειναν κατάπληκτοι με τη διδασκαλία του».

Ματθαίος 22,32

Ένα άφθαρτο σώμα

Στο έργο του Λόρμπερ, «*Η θεία Οικονομία*» διαβάζουμε ότι «*όταν το πνεύμα, σύμφωνα με το θεϊκό θέλημα εγκαταλείπει την ύλη, δεν την εγκαταλείπει σαν ένα ολοκληρωτικά καθαρό, ελεύθερο (δηλ. ασώματο) πνεύμα, αλλά πάντοτε με ένα καινούργιο αιθερικό σώμα (που αποτελείται από τους πνευματοποιημένους σπινθήρες της ψυχής), το οποίο δεν μπορεί να εγκαταλείψει πια*».

Αυτή την αναμόρφωση εννοεί και ο Παύλος με τα λόγια: «*σπείρεται σώμα ψυχικόν, εγείρεται σώμα πνευματικόν· έστι σώμα ψυχικόν, και έστι σώμα πνευματικόν*».

(Κορινθ. Α' 15, 44)

Η ανάσταση του σώματος

Άλλη μια αμφιλεγόμενη, παρεξηγημένη έννοια είναι αυτή της ανάστασης της σάρκας. Στο «*Μεγάλο Ευαγγέλιο*» ο Ιησούς διαλύει τις σχετικές παρανοήσεις των μαθητών του:

«Είναι αυτονόητο, πως όταν εγκαταλείψει η ψυχή το γήινο σώμα, δεν πρόκειται ποτέ πια αυτό να αναστηθεί και να ξαναζωντανέψει στο σύνολό του. Γιατί αν υπήρχε μια τέτοια περίπτωση, τότε την «ημέρα της κρίσης» θα έπρεπε να αφυπνισθούν και να

ζωντανέψουν ταυτόχρονα όλα τα μέρη του σώματος επίσης, τα οποία είχε αποβάλλει κατά την – καμιά φορά μάλιστα μακρόχρονη – διάρκεια της επίγειας ζωής του. Και όχι μόνο τα μαλλιά, τα νύχια, τα χαμένα δόντια, τα κομμάτια της επιδερμίδας που έφυγαν με το πλύσιμο, αλλά επιπλέον το αίμα που χύθηκε σε ορισμένες δύσκολες καταστάσεις, ο ιδρώτας και διάφορα άλλα.

Φαντασθείτε λοιπόν μια τέτοια ανθρώπινη μορφή που θα είχε αναστηθεί την ημέρα της κρίσης, τι αστεία όψη που θα είχε!

Εκτός αυτού υπάρχει επίσης κάτι άλλο το οποίο δεν συμφωνεί με την αιώνια Τάξη του Θεού. Από την άποψη ότι ο ίδιος ο Θεός είναι ένα αγνότατο πνεύμα και όλοι οι άνθρωποι έχουν τον αποκλειστικό προορισμό να γίνουν στο τέλος αγνά πνεύματα, όμοια με το Θεό για την αιωνιότητα. Σε τί θα τους εξυπηρετούσαν τότε τα σώματα; Βέβαια οι άνθρωποι θα διαθέτουν και τότε σώματα. Όμως δεν πρόκειται να είναι αυτά τα χονδροφυή υλικά σώματα της γης, παρά εντελώς καινούργια πνευματικά. Αυτά τα πνευματικά σώματα θα έχουν προέλθει από τα καλά έργα που θα έχουν κάνει εδώ, ακολουθώντας όσα διδάσκει η διδασκαλία που σας δίνω τώρα».

Στο «Γη και Σελήνη» διαβάζουμε σχετικά:

«Και το ανθρώπινο σώμα επομένως αποτελείται καθαρά από ψυχικά συστατικά, μόνο που το αποτελούν αυτά που όπως είπαμε εξακολουθούν να είναι χονδροφυή, ακάθαρτα και κακοήθη. Γι' αυτό πρέπει να επιστρέψουν στη γη, ώστε να αποσυντεθούν και στη συνέχεια να ανυψωθούν με τον τρόπο που σας είναι ήδη γνωστός, προκειμένου να συντείνουν στην ολοκλήρωση εκείνης της οντότητας της οποίας κάποτε αποτελούσαν το σώμα της. Αυτό συνήθως γίνεται (όπως σας είναι γνωστό) στο πεδίο της τρίτης ατμοσφαιρικής ζώνης, όπου κάθε καθαρό πνεύμα ολοκληρώνεται μόνον εφόσον ενσωματώσει όλα εκείνα τα συστατικά που κάποτε ήταν δικά του. Αυτή η ενσωμάτωση είναι η λεγόμενη ανάσταση της σάρκας και δικαιολογεί τη γνωστή ρήση του Παύλου που λέει: «Με το σώμα μου θα βλέπω το Θεό».

Η Ψυχή στον Πνευματικό Κόσμο

«Κοίτα, εάν ο Θεός είχε δημιουργήσει τον άνθρωπο μόνο γι' αυτή τη γη, τότε η όλη υπόθεση δεν θα ήταν παρά ένας περιέργος ερασιτεχνισμός από πλευράς του, καθώς από τη μια μεριά διαρκώς θα δημιουργούσε και από την άλλη θα κατάστρεφε πάλι οτιδήποτε θα είχε δημιουργηθεί.

Αλλά ακριβώς επειδή ο Θεός δημιούργησε τους ανθρώπους για μια ανώτερη, αιώνια ζωή, γι' αυτό τους αφήνει να παραμένουν στη γη, μόνο για όσον καιρό είναι απαραίτητο, προκειμένου να ολοκληρώσουν την αναγκαία δοκιμασία της θέλησής τους, ή τουλάχιστον προκειμένου να περάσουν από το δρόμο της ενσάρκωσης. Γι' αυτό από πλευράς του είναι μια πράξη πραγματικής και ζωντανής αγάπης προς τους

ανθρώπους, τους οποίους κρατάει σε αυτό τον τόπο της δοκιμασίας μόνο για όσο διάστημα είναι απολύτως απαραίτητο. Εγκαταλείποντας ο άνθρωπος αυτή τη γη, οδηγείται στον άλλο κόσμο σε κατάλληλα σχολεία όπου του δίνεται η ευκαιρία να κατακτήσει την πραγματική πληρότητα της ζωής». ΜΕΙ

Ο Πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

¹⁹ «Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λαμπρό. ²⁰ Κάποιος φτωχός όμως, που τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος κοντά στην πόρτα του σπιτιού του πλουσίου, γεμάτος πληγές. ²¹ Αυτός προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Έρχονταν και τα σκυλιά και του έγλειφαν τις πληγές. ²² Πέθανε ο φτωχός, και οι *άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ. Πέθανε κι ο πλούσιος και θάφτηκε. ²³ Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του το Λάζαρο. ²⁴ Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: “πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε το Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ’ αυτή τη φωτιά”.

²⁵ Κι ο Αβραάμ του απάντησε: “παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα όμως αυτός χαίρεται εδώ, κι εσύ υποφέρεις. ²⁶ Κι εκτός απ’ όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από ’δω σ’ εσάς να μην μπορούν, ούτε οι από ’κει να περάσουν σ’ εμάς”. ²⁷ Είπε πάλι ο πλούσιος: “τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι του πατέρα μου, ²⁸ να προειδοποιήσει τους πέντε αδερφούς μου, ώστε να μην έρθουν κι αυτοί σ’ αυτό τον τόπο των βασάνων”. ²⁹ Ο Αβραάμ του λέει: “έχουν τα λόγια του Μωυσή και των *προφητών ας υπακούσουν σ’ αυτά”. ³⁰ Εκείνος τότε του είπε: “όχι, πατέρα μου Αβραάμ· αν όμως κάποιος από τους νεκρούς πάει σ’ αυτούς, θα μετανοήσουν”. ³¹ Του είπε ο Αβραάμ: “αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, δε θα πειστούν ούτε κι αν αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς”».

Λουκά 16, 22

Ο ερχομός της βασιλείας

²⁰ Όταν ρωτήθηκε από τους *Φαρισαίους πότε έρχεται η *βασιλεία του Θεού, τους απάντησε: «Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με τρόπο φανερό σε όλους. ²¹ Δε θα πούνε “να, εδώ είναι” ή “εκεί”, γιατί η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας».

Λουκά 17, 21

Στο λορμπερικό «Ρόμπερτ Μπλουμ» ένας μακάριος λέει στον Ιησού: «Αφού ανάμεσα σ' εκείνους που βρίσκονται στους ουρανούς στους κόλπους του Αβραάμ και σ' εκείνους που η φοβερή τους μοίρα είναι η κόλαση υπάρχει ένα χάσμα που πια δεν γεφυρώνεται, τότε πώς είναι άραγε δυνατή η λύτρωση από την κόλαση; Άλλωστε, το ότι η λύτρωση από την κόλαση είναι κάτι δύσκολο, φαίνεται καθαρά και από ένα άλλο κομμάτι της Γραφής, εκεί δηλαδή όπου εκείνοι που αμάρτησαν απέναντι στο Άγιο Πνεύμα προειδοποιούνται ότι η λύτρωσή τους είναι είτε πάρα πολύ δύσκολη είτε αδύνατη. Κι αυτό, Κύριε, το διαβεβαίωσες εσύ ο ίδιος! Πώς, λοιπόν, έχει η κατάσταση σχετικά με το αγεφύρωτο χάσμα και με όσους αμάρτησαν απέναντι στο Άγιο Πνεύμα;»

Ο Κύριος απαντά: «Το χάσμα εδώ και πάλι συνίσταται στην αγεφύρωτη διαφορά ανάμεσα στη δική Μου, απόλυτα ελεύθερη Τάξη στους ουρανούς και στην καθ' όλα αντιτιθέμενη προς αυτήν αταξία στον κάτω κόσμο. Το κείμενο αυτό, συνεπώς, επισημαίνει απλώς το ασύμβατο της τάξης και της αταξίας, όχι όμως και μία αιώνια κλειστή πύλη για όσους βρίσκονται μέσα στην κόλαση.

Είναι, όμως, αυτονόητο ότι κάποιος τόσο κακός, ώστε να έχει γίνει ο ίδιος εσωτερικά ήδη μία κόλαση, μόνο μετά από πολύ καιρό και με μεγάλη δυσκολία μπορεί να βγει απ' αυτήν. Γιατί πρέπει να έχεις ήδη καταλάβει πολύ καλά πόσο δύσκολο είναι για έναν κακό, περήφανο άνθρωπο, δέσμιο της υπεροψίας και της μανίας για κυριαρχία πάνω στους άλλους, να περάσει από αυτά στην ηπιότητα και την ταπεινοφροσύνη των ουρανών. Βέβαια, κάτι τέτοιο δεν είναι και εντελώς αδύνατον, ωστόσο είναι εξαιρετικά δύσκολο. Στο μέλλον θα διαπιστώσεις πολλές φορές ακόμα πόσο δύσκολα κατορθώνεται το να ανασύρεις κάποιον από την κόλαση. Ο περήφανος επιστρέφει πάντα στην περηφάνια του, ο λάγνος στη λαγνεία, ο οκνηρός στην οκνηρία, ο φθονερός στο φθόνο, ο φιλάργυρος στη φιλαργυρία, ο ψεύτης στο ψέμα, ο άνθρωπος της απόλαυσης στην απόλαυση, ο κλέφτης στην κλοπή, ο ληστής στη ληστεία, ο φονιάς στο φόνο, ο βίαιος στη βία, ο φιλήδονος στη φιληδονία κ.ο.κ. και χίλιες φορές ακόμη αν τους επιπλήξεις για την εκτός τάξεως ιδιότητά τους, και πάλι αυτοί ξαναπέφτουν στα ίδια πάθη, μόλις τους δοθεί, όπως είναι απαραίτητο για την αιώνια ζωή, η ελευθερία να κατευθύνουν μόνοι τον εαυτό τους. Και όσο συχνότερα υποτροπιάζουν, τόσο πιο αδύναμοι γίνονται και τόσο δυσκολότερο γίνεται γι αυτούς να απαλλαγούν από τα πάθη τους και να περάσουν ως εξαγνισμένα πνεύματα στη δική Μου, αληθινή, θεία ελευθερία. Αλλά προφανώς πολλά που για Μένα είναι, παρ' όλ' αυτά, τελικά δυνατά, είναι αδύνατα για τα πνεύματα των ανθρώπων. Το καταλαβαίνεις αυτό;»

Τότε λέει το πνεύμα: «Ναι, Κύριε! Τώρα είναι σαφή όλα εκείνα τα κείμενα, που στη γη τα πίστευα, βέβαια, μου φαίνονταν όμως όχι και πολύ ευεργετικά. Αλλά είναι περίεργο το ότι εγώ πάντοτε (ως ηγέτης στην γη) στο βάθος της καρδιάς μου δεν συμπαθούσα τους σκληρούς και αυστηρούς δικαστές. Όποιος από τους πολλούς δικαστές μου δίκαιζε με μεγάλη αυστηρότητα, ποτέ δεν είχε την εύνοιά μου. Όποιος,

αντίθετα, δικάζε τους παραβάτες ανάλογα με το παράπτωμά τους, δείχνοντας με ακρίβεια στον παραβάτη το μέγεθος και τη βαρύτητα του αδικήματός του, λέγοντάς του ακόμη με βάση τον ποινικό νόμο ποια τιμωρία του αρμόζει, αλλά δίνοντας χάρη στ' όνομά μου σε όσους μετανοούσαν και επιβάλλοντας αντί για ποινή πέντε χρόνων κάθειρξης μόνο έναν χρόνο φυλάκισης με σκοπό τη βελτίωσή του, αυτόν τον σημείωνα στη λευκή βίβλο και ήμουν πάντα σίγουρος φίλος του.

Έτσι συνέβαινε και όταν διάβαζα το Ευαγγέλιο! Όταν διάβαζα τους στίχους για τον άσωτο υιό, τον καλό ποιμένα, όταν παρατηρούσα τη μοιχαλίδα να στέκεται μπροστά σου στο Ναό, όταν Σε άκουγα να φωνάζεις το Ζακχαίο να κατέβει από το δέντρο, όταν άκουγα τον τελώνη να λέει στο ναό: "Κύριε, δεν είμαι άξιος να σηκώσω τα μάτια μου πάνω Σου!", όταν σε άκουγα, ω Κύριε, ν' ανταλλάσσεις γεμάτα νόημα, άγια λόγια με τη Σαμαρείτιδα στο πηγάδι του Ιακώβ, ποτέ δεν μπορούσα να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Τίδυνατό συναίσθημα ξυπνούσαν μέσα μου πάντοτε τα λόγια σου πάνω στο σταυρό: "Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασιν τί ποιούσιν!" Όμως, στα σημεία εκείνα όπου Εσύ, αν και απόλυτα δίκαια, έστελνες τους αμαρτωλούς στην κόλαση εκστομίζοντας βαριά αναθέματα, και που γενικά αντιλαμβανόμουν μέσα στα λόγια Σου μία κάποια άρνηση συμφιλίωσης, (Κύριε, συγχώρησέ με που τολμώ να Σου μιλήσω έτσι ελεύθερα!), πραγματικά, δεν μου έκαναν μέσα στην καρδιά μου καθόλου καλή εντύπωση. Ναι μεν έβλεπα μέσα σ' αυτά έναν δίκαιο, παντοδύναμο Θεό, αλλά απέναντι του δεν έβλεπα παρά εντελώς αδύναμα πλάσματα, που είναι αναγκασμένα να υποστούν το άπειρο βάρος της εξουσίας του Δημιουργού και αιώνιου Δικαστή τους.

Τώρα, όμως, Κύριε, - για Σένα όλη η αγάπη, όλη η δόξα - βρίσκομαι πια στο σωστό δρόμο. Τώρα καταλαβαίνω τον άγιο λόγο Σου. Κι Εσύ, Κύριε, τώρα είσαι για μένα η ύψιστη αγάπη! Με δυο λόγια, τώρα είμαι πια εντελώς μακάριος, και θα ήθελα να είναι έτσι όλοι οι άνθρωποι!»

Δυσκολίες της εξέλιξης στον άλλο κόσμο

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο»επισημαίνεται: «Όπως κατά την επίγεια ζωή, οι ψυχές κάποιων ανθρώπων μόνο μέσα από μεγάλη δυστυχία και πόνο - που οι ίδιες επιφέρουν στον εαυτό τους με το να μην ζουν σύμφωνα με την Θεία τάξη - γίνονται νηφάλιες, υπομονετικές, μετριόφρονες, καθαρές και η δράση τους σχετικά με την εσωτερική τους ζωή αποκτά περισσότερη δύναμη, σοβαρότητα και βάθος, έτσι και στον άλλο κόσμο, οι ψυχές εξαγνίζονται με τον καιρό μέσα από διάφορες ταλαιπωρίες, αντιξοότητες, αλλά και πόνους, που μόνες τους δημιουργούν. Αυτό επιτυγχάνεται με το να γεννιέται μέσα τους απέχθεια προς την άτακτη ζωή τους, ώστε να τους απωθεί, με αποτέλεσμα να αλλάζουν ριζικά τον τρόπο που βλέπουν και εκτιμούν τα πράγματα, κι έτσι να περνούν

βαθμιαία (χάρη στο φως του πνεύματος) σε μια ύπαρξη πιο φωτεινή και πιο ευτυχισμένη.

Όμως, στον άλλο κόσμο όλα αυτά γίνονται πιο δύσκολα και κοπιαστικά απ' ό, τι εδώ, και για πάρα πολλές ψυχές που έχουν πέσει πολύ χαμηλά, προφανώς θα χρειαστεί χρόνος ασύλληπτα μάκρος για τα δικά σας μέτρα, μέχρι να βρουν το δρόμο προς την αιώνια και αναλλοίωτη Τάξη Μου!

Πάνω στη γη αυτή, κάθε άνθρωπος πατάει σε σταθερό έδαφος- μπροστά του ανοίγεται πλήθος δρόμων, καλών και κακών, και ο ίδιος περιβάλλεται από διάφορους συμβούλους, οδηγούς και δασκάλους. Μπορεί, λοιπόν, εύκολα και με μικρό μόνο έλεγχο να επιλέγει το καλό, να αλλάζει αυτό που θέλει και προτιμά κι έτσι, ενώ θα βλέπει όλο και καθαρότερα τη δική Μου Τάξη, η δράση του θα γίνεται όλο και πιο τέλεια. Αλλά στην άλλη ζωή, η ψυχή του ανθρώπου δεν έχει κανέναν άλλο εκτός από τον ίδιο της τον εαυτό και είναι η ίδια δημιουργός του κόσμου της, όπως γίνεται στα όνειρα. Σ' έναν τέτοιο κόσμο, δεν μπορούν, πάλι, να υπάρξουν άλλοι δρόμοι εκτός απ' αυτούς που ανοίγει η ίδια η ψυχή με τις προτιμήσεις, τη βούληση και τη φαντασία της.

Αν οι προτιμήσεις και η θέληση μιας τέτοιας ψυχής είναι, έστω και μόνο κατά το μεγαλύτερο μέρος τους, καλές και δίκαιες σύμφωνα με την Τάξη Μου, τότε αυτή, αφού ζήσει μερικές πικρές εμπειρίες ακολουθώντας τον ένα ή τον άλλο εκτός ηθικής τάξεως δρόμο, θα επιλέξει, φυσικά, ευκολότερα το σωστό δρόμο και θα προχωρήσει σ' αυτόν, περνώντας έτσι από τη φανταστική και ονειρική της ύπαρξη σε μια ύπαρξη αληθινή και πραγματική, στην οποία όλα θα της γίνονται όλο και πιο κατανοητά χάρη σ' ένα όλο και πιο δυνατό φως. Μια τέτοια ψυχή προσδεύει γρηγορότερα και ευκολότερα. Αντίθετα, μία αλλοτριωμένη, ισχυρογνώμων ψυχή, που στον ονειρικό κόσμο της συχνά δεν υπάρχει ούτε ένα δρομάκι που να οδηγεί στην τάξη, ασφαλώς πολύ δύσκολα και μετά από πολύ καιρό θα αποφασίσει να βαδίσει, σ' έναν δρόμο σύμφωνο με την Τάξη, προς το αληθινό φως της ζωής και, αφού παλέψει με κάποια εμπόδια ακόμη, να ανυψωθεί στην τέλεια Τάξη Μου.

Πόσο δύσκολα, όμως, θα είναι τα πράγματα στον άλλο κόσμο για μια ψυχή που δεν έχει Προχωρήσει ούτε μισό ή, έστω, ένα τέταρτο του δρόμου που οδηγεί στην Τάξη Μου και, επομένως, δεν θα μπορέσει να βρει έναν τέτοιο δρόμο! Κοίτα, αυτό ουσιαστικά είναι ήδη η κόλαση! Μία τέτοια ψυχή θα βαδίσει όλους τους συχνά αμέτρητους κακούς δρόμους του σκοτεινού ονειρικού και φανταστικού κόσμου της, και θα θελήσει να κυριαρχήσει ακόμη και πάνω Μου. Μια και, όμως, με όλα αυτά όχι μόνο δεν θα πετύχει τίποτα, αλλά αντίθετα θα χάνει όλο και περισσότερο, γι αυτό θα οργίζεται όλο και πιο πολύ έτσι ώστε, μέσα στην οργή της, θα γίνεται διαρκώς εκδικητικότερη, και συνάμα σκοτεινότερη και πιο αδύναμη.

Φαντάσου, λοιπόν, όλους αυτούς τους αναρίθμητους κακούς δρόμους μέσα στον τρελό φανταστικό κόσμο μιας τέτοιας ψυχής! Πόσος καιρός πιστεύεις ότι θα χρειαστεί για να τους διατρέξει όλους, μέχρι που επιτέλους ν' αρχίσει κάπως να υποψιάζεται ότι όλες της οι βλέψεις, οι επιδιώξεις και οι προσπάθειες δεν είναι παρά μία ματαιόδοξη ανοησία, για να ξυπνήσει τότε μέσα της κάποια επίγνωση του ότι μελλοντικά καλύτερο θα είναι να υπακούει, παρά να κυριαρχεί η ίδια πάνω σε όλα;».

Αιώνια καταδίκη

Εφ' όσον η κόλαση δεν είναι «κάτεργο», αλλά «πνευματική κατάσταση της ψυχής», είναι φανερό ότι τα αναγγελόμενα για τα αμαρτωλά πνεύματα από την Αγία Γραφή «αιώνια μαρτύρια» δεν είναι υλικοί ποταμοί πυρός, αλλά πνευματικά βάσανα και πόνοι, που οι ίδιες οι ψυχές προκαλούν στον εαυτό τους μέσα στα βιώματα της εσωτερικής πνευματικής ζωής τους, εξ αιτίας του κακού τους φρονήματος.

Αφού οι ψυχές αυτές απομακρύνονται μόνες τους από την πρωταρχική πηγή κάθε φωτός και ζωής, ούτε και η εσωτερική ζωή τους έχει φως και ζεστασιά, δηλαδή θεία αγάπη, σοφία και δύναμη. Μέσα τους απλώνεται όλο και περισσότερο το σκοτάδι, το κρύο, κι όλ' αυτά αγγίζουν τον ύψιστο βαθμό του πνευματικού μαρτυρίου. Εκεί ακριβώς συνίσταται το μαρτύριο της κόλασης.

Κατά πόσον, όμως, είναι αιώνιο το μαρτύριο αυτό; Ο σκοπός του είναι να μαλακώσει τις σκληρές ψυχές, να τις προετοιμάσει να θελήσουν να δεχθούν γνώση ανώτερη και καλύτερη και να γίνουν ώριμες για την ουράνια αγάπη. Επομένως, το μαρτύριο παραμένει «αιώνιο» μόνο για όσο διάστημα ο «αμαρτωλός» δεν επιστρέφει στη θεία τάξη. Όταν μεταστραφεί, πράγμα βέβαιο που είναι για τις πεισματικές ψυχές του κάτω κόσμου εξαιρετικά δύσκολο κι επιτυγχάνεται μόνο αφού περάσουν τις πιο δύσκολες εμπειρίες, τότε απαλλάσσεται από το μαρτύριο. Φως και ζεστασιά έρχονται στην εσωτερική ζωή της ψυχής, δηλαδή νέες, ευτυχισμένες εικόνες την αναζωογονούν. Τότε η ψυχή μπορεί, έστω και με μεγάλες δυσκολίες, να επιστρέψει από το πρώτο και το δεύτερο επίπεδο της κόλασης. Αυτό, όμως, είναι σχεδόν αδύνατον όσον αφορά το τρίτο επίπεδο, όπου κατοικεί η πιο ασυμβίβαστη περιφρόνηση του Θεού και της ζωής - αλλά κι εδώ τίποτε δεν αποκλείεται χάρη στη θεία μεγαλοψυχία.

«Όποιος βρίσκεται, εξ αιτίας της διαστροφής των προτιμήσεων του, στο πρώτο ή δεύτερο επίπεδο της κόλασης, μπορεί μετά από πολύ πικρές εμπειρίες να ξαναγίνει αυτό που ήταν πρωταρχικά. Θα διατηρήσει τη συνείδηση και τη μνήμη του και θα έχει τη δυνατότητα να φθάσει στην τελείωση.

Αλλά αν ο άνθρωπος δεν είναι ούτε ψυχρός ούτε θερμός παρά χλιαρός, πράγμα που Εγώ θεωρώ το πιο ανυπόφορο απ' όλα, κι έτσι δεν νοιάζεται για τίποτα, ούτε για καλό ούτε για κακό, ή αυτά τα δύο σημαίνουν γι αυτόν το ίδιο, έτσι ώστε να μπορεί να

εκτελεί ατάραχος τις φρικτότερες πράξεις, κι ανάμεσα σ' αυτές πότε-πότε και κάποια καλή, αν δηλαδή γι αυτόν είναι ίδια ο Θεός κι ο διάβολος, η μέρα και η νύχτα, η ζωή και ο θάνατος, η αλήθεια και το ψέμμα, -αυτός ουσιαστικά είναι ήδη αιώνια νεκρός και στην πραγματικότητα βρίσκεται στο κατώτατο επίπεδο της κόλασης, από την οποία δεν νοείται πια διαφυγή με την πρωταρχική οντότητά του, εκτός κι αν υποστεί το **δεύτερο θάνατο**⁵. Η αιτία μίας τέτοιας κατάστασης είναι η έπαρση που έχει φθάσει πια τον ύψιστο βαθμό συγκέντρωσης, έχει περάσει από όλα τα στάδια του εγωισμού και της φιλαυτίας και με τον τρόπο αυτό έχει πνίξει τον ίδιο της τον εαυτό, χάνοντας μαζί και την πρωταρχική ζωή του πνεύματος. Σ' αυτό, όμως, ακριβώς συνίσταται και ο ουσιαστικός αιώνιος θάνατος, που είναι το μεγαλύτερο απ' όλα τα κακά, γιατί σημαίνει το τέλος της καθαυτό πρωταρχικής οντότητας.

Μια ψυχή που φθάνει σ' αυτό το σημείο, είναι ολοκληρωτικά διεφθαρμένη. Η ολόκληρη, που αρχικά αποτελούσε, πρέπει να αποσυντεθεί με τη δύναμη του θείου πυρός στα συστατικά στοιχεία της, να αναμιχθεί ύστερα με άλλα νέα και κατόπιν να διατρέξει μακρές περιόδους φυτικής και ζωικής ζωής σε κάποιον άλλο πλανήτη, σε κάποιο άλλο ηλιακό σύστημα, για να περάσει τελικά σε μία εξαιρετικά κατώτερη ανθρώπινη μορφή».

Ξέρω καλά τα έργα σου, ότι δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός. Μακάρι να 'ταν κρύος ή ζεστός. Επειδή όμως δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός αλλά χλιαρός, γι' αυτό θα σε ξεράσω από το στόμα μου!

Αποκάλυψη Ιωάννη 3, 15 – 16

Τότε ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη του πυρός. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος, η λίμνη του πυρός· και όποιος δεν βρέθηκε γραμμένος στη βίβλο της ζωής, ρίχτηκε στη λίμνη του πυρός.

Αποκάλυψη Ιωάννη 20, 14 – 15

Ούτε δειλοί, οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι φονιάδες, οι πόρνοι, οι μάγοι, οι ειδωλολάτρες και όσοι ψεύδονται θα έχουν μερτικό στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι, κι αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.

Αποκάλυψη Ιωάννη 21, 8

«Κόλαση» σημαίνει αυτοκαταδίκη

Ο Κύριος λέει σε ένα πνεύμα που δεν συμφωνεί με τη θεία αγάπη και δικαιοσύνη:

«Σε όλη την αιωνιότητα, δεν θα βρεις ούτε μια περίπτωση καταδίκης έστω κι ενός μόνο πνεύματος από τον Θεό! Μπορώ όμως να σου επισημάνω αναρίθμητες

5 * Σ.τ.μ. Αιώνιος ή δεύτερος θάνατος «η εκ νέου αποσύνθεση της ψυχής στα συστατικά της στοιχεία, τα οποία πρέπει τότε να ολοκληρώσουν ξανά το πέρασμα από όλα τα στάδια της ύλης. Βλ. Αποκάλυψη του Ιωάννη, 20, 14-15 και 21,8

περιπτώσεις πνευμάτων που, συνεπεία της πλήρους ελευθερίας τους, μισούν και καταριούνται τη Θεότητα και δεν θέλουν με κανένα τίμημα να εξαρτώνται από την άπειρη αγάπη της, αφού πιστεύουν ότι τάχα είναι οι ίδιοι κύριοι, και μάλιστα ανώτεροι από τη Θεότητα!

Όμως, εφ' όσον η Θεότητα μπορεί να δώσει απεριόριστα την άπειρη αγάπη της μόνο σ' εκείνους που την θέλουν, είναι φανερό ότι εκείνοι που μισούν περισσότερο από κάθε τι άλλο, περιφρονούν και ειρωνεύονται χονδροειδώς τη Θεότητα και την άπειρη αγάπη της, δεν μπορούν να την λάβουν, ακριβώς επειδή οι ίδιοι δεν το θέλουν.

Τέτοια πλάσματα αγαπούν μονάχα τον εαυτό τους και μισούν οτιδήποτε δεν θεωρούν απόλυτα χρήσιμο και υποταγμένο στον εγωιστικό εαυτό τους. Η αγάπη για τον Θεό και τον πλησίον είναι γι αυτούς κάτι που σιχαίνονται φρικτά, μια κατάρα μέσα στην καρδιά τους! Γι αυτούς, ο Θεός είναι μονάχα σκέτη φλυαρία του παραμορφωμένου πνεύματος ενός ζηλωτή, μία ανοησία ενός εντελώς αποβλακωμένου νου, ο δε πλησίον δεν αξίζει ούτε καν να του ρίξεις μια ματιά.

Αν, όμως, πνεύματα ελεύθερα παραμένουν προσκολλημένα σ' αυτά και δεν μπορούν να θεραπευθούν από τις χίμαιρές τους με κανένα από τα μέσα που τους διατίθενται μέσα στην ελευθερία τους, προτιμώντας να υποστούν όλη την πίκρα και τα δεινά που μόνοι τους προκαλούν - παρά να δεχθούν ακόμη και τον ηπιότερο θείο νόμο - πες μου, πώς μπορεί η Θεότητα να ευθύνεται γι' αυτή την αυτοκαταδίκη τους; Και αφού η παντοδύναμη και σοφή Θεότητα από καθαρή αγάπη απομονώνει αυτούς τους αποστάτες από τους μακάριους φίλους τους, αφήνοντάς τους εν τούτοις στα μέρη της απομόνωσής τους πλήρη ελευθερία, πώς τότε μπορεί να κατηγορηθεί ότι είναι σκληρή και δεν έχει αγάπη;»

«Αν η παντοδύναμη Θεότητα κατεύθυνε τα πνεύματα, που ο προορισμός τους είναι να γίνουν απόλυτα ελεύθερα, τότε αυτά θα έχαναν για πάντα την ελευθερία τους. Τότε, η Θεότητα θα είχε δημιουργήσει μαριονέτες αντί για ελεύθερα πνεύματα, αντί για πνεύματα με αυτοδιάθεση, τελείως ελεύθερα και ανεξάρτητα απ' αυτήν, που όταν φθάσουν στην τελείωση θα γίνουν τα ίδια θεοί! Για το λόγο αυτό, η Θεότητα βάζει τους ανθρώπους που έχουν παραστρατίσει μέσα σε συνθήκες τέτοιες, που να μπορούν να τους φέρουν πίσω στο δρόμο που οδηγεί στο σωστό στόχο. Βέβαια, και αυτό είναι κατά κάποιον τρόπο μια καταδίκη και ένας καταναγκασμός, που όμως αγγίζει μόνο τον εξωτερικό άνθρωπο, για να ξυπνήσει γρηγορότερο και ευκολότερα ο εσωτερικός και να ακολουθήσει και πάλι τον αληθινό του προορισμό».

Γιάκομπ Λόρμπερ «Ρόμπερτ Μπλουμ»

Παράδεισος και αναγέννηση

«Έχω όμως κάτι εναντίον σου: Η αγάπη σου δεν είναι όπως στην αρχή. ⁵Θυμήσου λοιπόν από πού έπεσες· μετανόησε και γύρνα ξανά στην αρχική διαγωγή σου.

Όποιος έχει αυτιά ας ακούει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Σ' όποιον νικήσει θα δώσω να φάει τον καρπό από το δέντρο της ζωής, που βρίσκεται στον παράδεισο του Θεού μου».

¹⁰Μη φοβάσαι καθόλου για όσα σου μέλλεται να πάθεις. Ο διάβολος θα ρίξει μερικούς από σας στη φυλακή για να δοκιμαστείτε. Ο διωγμός θα κρατήσει δέκα μέρες. Κράτα την πίστη σου, ακόμη κι αν σου στοιχίσει τη ζωή, κι εγώ θα σου δώσω στεφάνι της νίκης, την αιώνια ζωή.

¹¹Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Το νικητή δε θα μπορέσει να τον πειράξει ο δεύτερος θάνατος».

¹⁷Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Όποιος νικήσει, θα του δώσω από το κρυμμένο μάννα. Θα του δώσω και μια άσπρη ψηφίδα, μ' ένα καινούριο όνομα γραμμένο πάνω της, που δε θα το ξέρει κανένας άλλος εκτός απ' αυτόν που θα την πάρει».

²⁶Όποιος μένει πιστός ως το τέλος στη διαγωγή που εγώ του ζητώ και φτάσει έτσι στη νίκη, θα του δώσω εξουσία πάνω στα έθνη. ²⁸Θα του δώσω το άστρο το πρωινό».

Αποκάλυψη του Ιωάννη 2,4.5.7.10.11.17.26.28

Το Βασίλειο των Ουρανών

Αυτή η βαθμίδα πνευματικής τελείωσης που αποκτάται μέσα από την αναγέννηση του πνεύματος ονομάζεται «Βασιλεία των Ουρανών». Ένας τέτοιος κάτοικος των Ουρανών (σε αντιδιαστολή προς τα αγνά, αρχέγονα πνεύματα ή επίσης τους πεσμένους αγγέλους, που ακόμη δεν έχουν περάσει από τη γήινη ανθρώπινη ζωή, ονομάζεται «αναγεννημένος άγγελος».

Από πλευράς τόπου παραμονής, αυτά τα εξαγνισμένα όντα ανυψώνονται, ανάλογα με την πνευματική τους άνοδο, από την ατμόσφαιρα των πλανητών στον αιθερικό χώρο, που αποτελεί τη φωτεινή τους κατοικία. Όμως, δυνάμει της απεριόριστης πια ελευθερίας της βουλήσεώς τους, μπορούν να κατέβουν και σε οποιαδήποτε χαμηλότερη σφαίρα στην υπηρεσία της αιώνιας αγάπης.

«Όμως, υπάρχουν τεράστιες διαφορές ακόμη και στη ζωή που έχει φθάσει στην τελείωση. Γιατί μία ζωή που πρόσφατα άρχισε ν' αναγνωρίζει τον εαυτό της, προφανώς δεν μπορεί να είναι τόσο ισχυρή όσο μία που τον έχει αναγνωρίσει και αποδεχθεί εδώ και καιρό με την πληρότητα και το βάθος της φωτεινότερης αλήθειας.»

Έτσι και στους ουρανοί υπάρχουν τρεις βαθμίδες, που στα γραπτά της νέας αποκάλυψης ονομάζονται: ο ουρανός της σοφίας, ο ουρανός της σοφίας που προέρχεται από την έμπρακτη αγάπη και ο ύψιστος ουρανός της αγάπης.

«Αν ένας άνθρωπος ακούει το Λόγο Μου και τον δέχεται στα βάθη της καρδιάς του, όπου αυτός γίνεται ζωντανά κατανοητός, είναι σαν ένας καλός αγρός, όπου πέφτει ο σπόρος και ανάλογα με τη θέληση και τη δύναμη του ανθρώπου αποφέρει άλλοτε εκατονταπλάσια, άλλοτε εξηκονταπλάσια κι άλλοτε τριακονταπλάσια σοδειά καλών έργων. Εκατονταπλάσια είναι για όποιον κάνει τα πάντα για Μένα, εξηκονταπλάσια για όποιον κάνει πολλά για Μένα και τριακονταπλάσια για όποιον κάνει αρκετά για Μένα. Επίσης, όμως, και οι ουρανοί του βασιλείου Μου είναι τρεις: ο ανώτατος για την εκατοπλάσια σοδειά, ο κατώτερος για την εξηκονταπλάσια και ο κατώτατος για τη τριακονταπλάσια».

«²⁰Γιατί η βασιλεία του Θεού δεν φαίνεται στα λόγια, αλλά στη δύναμη».

Προς Κορινθ. Α' 4,20

Η ζωή αυτών που έφθασαν στην τελείωση

Στον «Πνευματικό Ήλιο» του Λόρμπερ ο Κύριος λέει σε μια ομάδα μακαρίων: «Ήδη όταν είσασταν στη γη είχατε ακούσει ότι εσοδεία Μου είναι μεγάλη. Όμως, υπάρχουν ακόμη λίγοι εργάτες στον αγρό Μου. Εδώ επομένως είναι ο τόπος όπου θα γίνετε οι αληθινοί εργάτες και συνεργάτες Μου για τη συγκομιδή, και μάλιστα έτσι, όπως ήδη έχουν γίνει πολλοί από τους αδελφούς σας. Εδώ ούτε θα οργώνετε ούτε θα θερίζετε σιτηρά, ούτε θα καλλιεργείτε αμπέλια ή θα μαζεύετε φρούτα. Όλα αυτά δεν είναι παρά μία αντιστοιχία που συμβολίζει τη γεμάτη αγάπη δράση που πρέπει να έχετε για τους αδελφούς σας πάνω στη γη. Όμως όχι μόνο γι' αυτούς. Εδώ θέλω να σας μιλήσω με ευρύ πνεύμα, και γι αυτό σας λέω: έχω ακόμη πολλά κοπάδια που δεν κατοικούν στους σταύλους της γης, παρά ζουν σύμφωνα με το είδος τους σε αναρίθμητους άλλους πλανήτες και ουράνια σώματα. Όλοι αυτοί πρέπει να οδηγηθούν σε αυτόν το σταύλο της αιώνιας ζωής.

Γι' αυτό τώρα σας δίνω σε αφθονία τη δύναμή Μου, ώστε όπου και να σας στείλω, να μπορέσετε να δράσετε σαν να δρούσα Εγώ ο ίδιος. Φυσικά θα μπορούσα να τα κάνω όλα αυτά μόνος Μου, όμως σας μοιράζω όλο αυτό το έργο, για να μεγαλώνει διαρκώς η μακαριότητά σας στο πλευρό Μου από αιωνιότητα σε αιωνιότητα. Για το λόγο αυτό, πρέπει όταν σας στέλνω για έναν μεγάλο σκοπό σε κάποιο μέρος, να μπορείτε όπως Εγώ, να δείτε όλον το φυσικό κόσμο από τα βάθη του μέχρι το εξώτατό του περίβλημα και αντίστροφα, από το εξώτατο περίβλημα μέχρι τα βάθη του. Το τί πρέπει να κάνετε σε μια τέτοια αποστολή, αυτό θα το καταλαβαίνετε πάντοτε τέλεια. Τώρα, λοιπόν, σας έδειξα τον μεγάλο σας προορισμό, όπου μπορείτε να ενεργοποιηθείτε στο μέγιστο βαθμό σύμφωνα με την αγάπη Μου, τη σοφία και την τάξη Μου.»

«Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είναι ο Ηλίας που έμελλε να 'ρθει»!

Ματθ. 11,14

Σχετικά με τη μετενσάρκωση:

«Πρέπει να ξέρετε όλοι σας ότι δεν μπορείτε να επανέρχεσθε ως άνθρωποι στη Γη όσες φορές θέλετε. Αντίθετα, πρέπει να εκμεταλλευτείτε αυτή τη μία και μοναδική ευκαιρία, εάν δεν θέλετε να σας βασανίζουν κάποτε οι τύψεις που θα έχετε περάσει στον άλλο κόσμο χωρίς να έχετε ωριμάσει, πράγμα για το οποίο θα φταίτε εσείς. Επειδή νομίζετε πως μπορείτε να επαναλαμβάνετε τη γήινη ζωή όσες φορές θέλετε μέχρι τελικά να φθάσετε στο βαθμό της τελείωσης, οι προσπάθειές σας να κατακτήσετε την τελειοποίηση γίνονται χλιαρά. Για τούτο το λόγο μία τέτοια διδασκαλία είναι αρνητική για την πρόοδο των ψυχών σας. Πράγματι αποτελεί ένα κίνδυνο, δεδομένου ότι πολλοί άνθρωποι εξαιτίας αυτής της διδασκαλίας παραμελούν την καλλιέργεια της ψυχής τους, επειδή διατηρούν συνεχώς την ελπίδα πως θα μπορέσουν να κατορθώσουν σε μία νέα ζωή όσα παρέλειψαν στην παρούσα. Όμως η διδασκαλία αυτή είναι **λάθος...**

Η ενσάρκωση είναι ένα δώρο της θείας χάρης το οποίο οφείλετε να αξιοποιήσετε ολοκληρωτικά. Γιατί από τη στιγμή που περνάτε στον άλλον κόσμο η πορεία της επίγειας εξέλιξής σας τερματίζεται. Από εκεί και ύστερα η οποιαδήποτε εξέλιξη εξαρτάται από την πνευματική σας τοποθέτηση και μπορεί να ποικίλει. Εφόσον υπάρχει καλή θέληση από την πλευρά σας, έμπρακτη βοήθεια από τις φωτεινές οντότητες και αποτελεσματικές προσευχές από άλλους ανθρώπους για χάρη σας, είναι δυνατό να πραγματοποιήσετε και στον άλλο κόσμο πρόοδο. Είναι επίσης δυνατό να φθάσετε κάποτε στη μακαριότητα, όμως γι' αυτό χρειάζεται να καταβάλλετε πολύ περισσότερη ενέργεια από όσο στη Γη. Συνάμα όμως μπορείτε επίσης να κατρακυλήσετε πολύ βαθιά, εάν η καρδιά σας παραμένει εντελώς αμετανόητη και δεν έχετε καθόλου καλή θέληση. Σε αυτήν την περίπτωση θα ήταν μία ενέργεια πραγματικά ανάξια του Θεού να σας επιτρέψει να ενσαρκωθείτε πάλι στη Γη. Γιατί αποκλείεται μία νέα ενσάρκωση να σας εξασφάλιζε μία πνευματική πρόοδο, αφού δεν θα είχατε ανάμνηση της περασμένης ζωής σας λόγω της ελευθερίας της βούλησης, η οποία είναι πάντοτε καθοριστικός παράγοντας. Εφόσον όμως έχετε καλή θέληση, μπορείτε να αποκτήσετε και στον άλλον κόσμο τέτοια ωριμότητα που σας εξασφαλίζει παροχή φωτός και συνάμα ένα βαθμό μακαριότητας, ο οποίος μπορεί να αυξάνεται διαρκώς. Τότε δεν έχετε πια καμία επιθυμία να ντυθείτε πάλι με σάρκα και να ενσαρκωθείτε πάλι στη Γη.

Αυτό μπορεί να συμβαίνει μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις που έχουν μία ιδιαίτερη αιτία. Τέτοιες ειδικές περιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν ποτέ ότι αποτελούν τον κανόνα και άρα δεν μπορεί να στηριχθεί πάνω τους η διδασκαλία ότι

υπάρχει συστηματική μετενσάρκωση. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι ότι κάποιοι **δεν είχαν τη δυνατότητα** να αποκτήσουν έναν ορισμένο βαθμό ωριμότητας. Διότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε στο σταυρό προκειμένου να έχει ο καθένας αυτήν τη δυνατότητα, ώστε να μπορεί μετά από μία μοναδική ενσάρκωση στη Γη να απαλλαγεί οριστικά από κάθε υλική μορφή. Το πρόβλημα είναι αποκλειστικά ότι ο άνθρωπος που αποτυγχάνει να επιδείξει τη σωστή θέληση πρέπει να αντιμετωπίσει τις συνέπειες γι' αυτό. Αυτό σημαίνει ότι στον κόσμο των πνευμάτων βρίσκεται σε μία κατάσταση μακριά από τη μακαριότητα, μία κατάσταση που δεν μπορεί να διακόπτεται και να αλλάζει κατά βούληση.

Εκτός αυτού, σύμφωνα με τη βούληση του Θεού τα πάντα εξελίσσονται ανοδικά και μόνο η βούληση του ανθρώπου μπορεί οπισθοδρομήσει. Επομένως θα ήταν αντίθετο προς το σχέδιο της θείκης τάξης, εάν η βούλησή **Του** επανέφερε κάποιο ον πίσω σε μία περασμένη μορφή ενσάρκωσης, την οποία αυτό δεν αξιοποίησε σωστά. Ως εκ τούτου μπορούμε να πούμε σε αυτήν την περίπτωση ότι το ον καταχράστηκε το δρόμο της θείας χάριτος και γι' αυτό πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του και να επωμιστεί τις συνέπειες.

Είναι γεγονός ωστόσο ότι σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να λαμβάνει χώρα μία μετενσάρκωση. Πρόκειται για φωτεινές ψυχές που ενσαρκώνονται στη Γη με σκοπό να βοηθήσουν την ανθρωπότητα που υποφέρει. Με τον τρόπο αυτόν εκδηλώνουν τη μεγάλη αγάπη τους γι' αυτήν, αφού δέχονται να περάσουν πάλι ως άνθρωποι από τη Γη, προκειμένου να βοηθήσουν τους συνανθρώπους τους που βρίσκονται σε πνευματική ανάγκη. Κατά συνέπεια είναι σωστό ότι όντως υπάρχουν άτομα στη Γη που έχουν έλθει από ψηλά, αλλά τα ίδια δεν το ξέρουν και γι' αυτό άλλωστε οι συνάνθρωποί τους μπορεί μεν να το υποθέτουν δεν μπορούν όμως να το υποστηρίξουν με βεβαιότητα. Μα με κανέναν τρόπο δεν πρέπει να πιστεύει κανείς ισχυρισμούς ότι ενσαρκώνονται επανειλημμένα στη Γη άνθρωποι, για τους οποίους είναι προφανές πως δεν έχουν να εκτελέσουν μία πνευματική αποστολή.

Η διδασκαλία της μετενσάρκωσης συνιστά ένα κίνδυνο για τους ανθρώπους, για το λόγο ότι οι μεμονωμένες περιπτώσεις ανάγονται σε γενικό κανόνα. Έτσι ο άνθρωπος παραβλέπει την ευθύνη που φέρει για το σύντομο διάστημα της επίγειας ζωής του. Τη θέση του αισθήματος ευθύνης παίρνει η αμεριμνησία, επειδή πιστεύει ότι θα έχει επανειλημμένα τη δυνατότητα να αναπληρώσει στις μελλοντικές ζωές όσα παρέλειψε ως τώρα. Όμως όταν στον άλλον κόσμο συνειδητοποιήσει πως δεν είναι έτσι, θα υποφέρει για το λάθος του. Γιατί ποτέ πια δεν έχει τη δυνατότητα να αναπληρώσει ό,τι παρέλειψε να κάνει στη Γη από δικό του φταίξιμο. Βέβαια μπορεί και εκεί να φθάσει σε ένα βαθμό φωτός και να τον αυξάνει συνεχώς, μα δεν θα μπορέσει ποτέ να κατακτήσει την υιοθεσία από τον Θεό, γιατί αυτός ο βαθμός μόνο επί Γης μπορεί να κατακτηθεί. Επιπλέον διατρέχει ένα μεγάλο κίνδυνο όταν βρεθεί στο βασίλειο των

πνευμάτων να κατρακυλήσει και να πέσει πολύ χαμηλά, εάν δεν αρπάξει την ευκαιρία και δεν αγωνιστεί να ανέβει ψηλότερα με τη βοήθεια των όντων του φωτός».

Μπέρτα Ντούντε αρ. 7312

20-3-1959

Δ. Η ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ

Η συντέλεια του κόσμου

(Μκ 13, 3-31· Λκ 21, 7-33)

«Υστερα ο Ιησούς πήγε και κάθισε στο όρος των Ελαιών. Κι ήρθαν οι μαθητές του και τον ρώτησαν ιδιαιτέρως: «Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά, και ποιο *σημάδι θα δείξει πως πλησιάζει η παρουσία σου και η συντέλεια του κόσμου;»

⁴Ο Ιησούς τους απάντησε: «Προσέχετε μη σας ξεγελάσει κανείς. ⁵Γιατί πολλοί θα εμφανιστούν σαν μεσσίες και θα ισχυριστούν: “εγώ είμαι ο Μεσσίας”, και θα παραπλανήσουν πολλούς. ⁶Τότε θ’ ακούσετε πως γίνονται πόλεμοι, ή προετοιμάζονται πόλεμοι· προσέξτε να μην ταραχτείτε, γιατί όλα αυτά πρέπει να γίνουν, αλλά δεν είναι ακόμη το τέλος. "Γιατί το ένα έθνος θα ξεσηκωθεί εναντίον του άλλου και το ένα βασίλειο εναντίον του άλλου, θα έρθουν πείνα, αρρώστιες και σεισμοί σε διάφορα μέρη. ⁸ Όλα αυτά όμως είναι σαν τους πρώτους πόνους της γέννας.

⁹»Τότε θα σας παραδώσουν σε βασανιστήρια και θα σας σκοτώσουν, κι όλοι οι λαοί θα σας μισούν εξαιτίας μου. ¹⁰Τότε πολλοί θα αποστατήσουν, θα καταδώσουν ο ένας τον άλλο και θα μισούν ο ένας τον άλλο. ¹¹Θα εμφανιστούν και πολλοί ψευδοπροφήτες και θα παραπλανήσουν πολλούς. ¹²Κι επειδή θα πληθύνει η κακία, η αγάπη των πολλών θα ψυχρανθεί. ¹³Όποιος όμως μείνει σταθερός ως το τέλος, αυτός θα σωθεί. ¹⁴Πρώτα θα κηρυχτεί σ’ όλη την οικουμένη αυτό το ευαγγέλιο για τη *βασιλεία του Θεού, για να το ακούσουν όλα τα έθνη, κι ύστερα θα έρθει το τέλος.

¹⁵»Όταν λοιπόν θα δείτε να στήνεται στο ιερό το βδέλυγμα της ερημώσεως, που προφήτεψε ο Θεός μέσω του προφήτη Δανιήλ — ο αναγνώστης ας καταλάβει — ¹⁶τότε, όσοι βρεθούν στην Ιουδαία να φύγουν στα βουνά· ¹⁷όποιος βρεθεί στο λιακωτό, να φύγει χωρίς να κατεβεί να πάρει τα πράγματα απ’ το σπίτι του. ¹⁸Το ίδιο κι όποιος βρεθεί στο χωράφι, να φύγει χωρίς να γυρίσει πίσω να πάρει το πανωφόρι του. ¹⁹Κι αλίμονο σης γυναίκες που θα ’ναι έγκυες ή θα θηλάζουν εκείνον τον καιρό!

²⁰»Να προσεύχεστε να μην αναγκαστείτε να φύγετε χειμώνα ή μέρα Σάββατο.
²¹Γιατί τα δεινά που θα συμβούν τότε θα 'ναι τέτοια, που δεν ξαναγίναν απ' την αρχή του κόσμου έως σήμερα κι ούτε θα ξαναγίνουν. ²²Κι αν δε λιγότευε ο Θεός τις ημέρες των δεινών, δε θα γλίτωνε κανένας· αλλά για χάρη των εκλεκτών θα λιγοστέψει τις ημέρες εκείνες.

²³»Αν κάποιος τότε σας πει, “να, εδώ είναι ο Μεσσίας” ή “να, εκεί είναι”, μην τον πιστέψετε. ²⁴Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα και όσους διάλεξε ο Θεός. ²⁵Να, σας τα είπα πριν γίνουν. ²⁶Αν, λοιπόν, σας πουν, “νάτος, είναι στην έρημο”, μην πάτε· κι αν σας πουν, “να τος, εκεί είναι κρυμμένος”, μην τους πιστέψετε. ²⁷Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει τόσο φανερά, όπως η αστραπή που βγαίνει στην ανατολή και φαίνεται ως τη δύση. ²⁸Κι όπως λέει η παροιμία, όπου το πτώμα, εκεί και τα όρνεα.

²⁹»Αμέσως ύστερα από τα δεινά εκείνης της εποχής,

ο ήλιος θα σκοτεινιάσει,

και το φεγγάρι θα πάψει πια να φέγγει·

τ' άστρα θα πέσουν από τον ουρανό,

και οι ουράνιες δυνάμεις

που κρατούν την τάξη του σύμπαντος,

θα σαλευτούν.

³⁰Τότε θα εμφανιστεί στον ουρανό το σημάδι του Υιού του Ανθρώπου, και θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης· και θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού, με δύναμη και πολλή λαμπρότητα. Ο σημερινός κόσμος θα πάψει να υπάρχει, τα λόγια μου όμως ποτέ».

Ο αφνίδιος ερχομός του τέλους

³⁶Ποια όμως μέρα και ώρα θα έρθει το τέλος, κανένας δεν το ξέρει· ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά μόνο ο Πατέρας μου.

³⁷»Η παρουσία του Υιού του Ανθρώπου θα είναι όμοια με ό,τι έγινε την εποχή του Νώε. ³⁸Εκείνη την εποχή, πριν από τον κατακλυσμό, οι άνθρωποι έτρωγαν και έπιναν, παντρεύονταν και πάντρευαν ως την ημέρα που μπήκε ο Νώε στην κιβωτό.

³⁹Δεν κατάλαβαν τίποτε, ώσπου ήρθε ο κατακλυσμός και τους αφάνισε όλους. Έτσι θα γίνει και με την παρουσία του Υιού του Ανθρώπου. ⁴⁰Τότε, από δύο ανθρώπους

που θα βρεθούν στο χωράφι, ο ένας θα σωθεί κι ο άλλος θα χαθεί. Γι' αυτό κι εσείς να είστε έτοιμοι, γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν τον περιμένετε».

⁴⁶Μακάριος ο δούλος εκείνος που όταν έρθει ο κύριός του, θα τον βρει να κάνει σωστά τη δουλειά του. ⁴⁷Σας βεβαιώνω πως θα τον βάλει υπεύθυνο σ' όλα του τα υπάρχοντα. ⁴⁸Αν όμως ο κακός εκείνος δούλος πει μέσα του: "αργεί να 'ρθει ο κύριός μου" ⁴⁹κι αρχίσει να χτυπάει τους συνδούλους του και να τρώει και να πίνει μαζί με μέθυσους, ⁵⁰θα 'ρθει ο κύριός του, την ημέρα που δεν τον περιμένει και σε ώρα που δεν την ξέρει. ⁵¹Θα του επιβάλει σκληρή τιμωρία και θα τον ρίξει στον τόπο όπου τιμωρούνται οι υποκριτές. Εκεί θα κλαίει και θα τρίζουν τα δόντια του».

Ματθ. 24, 3-30, 35-40, 44, 46-51

Η πνευματική επιστροφή του Χριστού στη νέα αποκάλυψη

Ο Ιησούς λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» σε έναν μαθητή για τη διδασκαλία, που θα δοθεί κατά την τελευταία εποχή στους ανθρώπους σαν φως από τον ουρανό:

«Φίλε μου, η διδασκαλία που σας δίνω τώρα είναι ο Λόγος του Θεού και θα είναι αιώνια! Γι' αυτό και οι άνθρωποι για τους οποίους μιλάμε τώρα δεν θα λάβουν από Μένα παρά αυτήν τη διδασκαλία, που εσείς έχετε λάβει από Μένα. Όμως, στον καιρό εκείνο αυτή δεν θα συγκαλυφθεί, παρά θα δοθεί με εντελώς αποκαλυμμένο το ουράνιο και πνευματικό της νόημα, και σ' αυτή θα συνίσταται η Νέα Ιερουσαλήμ, που θα έρθει στη γη από τον ουρανό. Μόνο μέσα στο φως της διδασκαλίας οι άνθρωποι θα καταλάβουν πόσο εξαπατήθηκαν οι πρόγονοί τους από τους ψευδοπροφήτες, όπως τώρα οι Ιουδαίοι από τους Φαρισαίους.

Τότε δεν θα θεωρούν πια Εμένα και τη διδασκαλία Μου υπεύθυνους για όλα τα μεγάλα δεινά του κόσμου, αλλά τους εγωιστές και αρχομανείς ψευδοδιδάσκαλους και ψευδοπροφήτες, και θα έχουν πια καταλάβει καλά στο φως των επιστημών και των τεχνών τους ποιου πνεύματος αυτοί ήταν παιδιά. Όταν όμως θα λάμψει πάνω σ' όλη τη γη το λαμπρό φως της Νέας Ιερουσαλήμ, τότε οι ψεύτες και οι απατεώνες θ' αποκαλυφθούν τελείως και θα τους δοθεί ο μισθός που τους αξίζει.

«Όσο πιο ψηλά νομίζει καθένας τους ότι βρίσκεται, τόσο πιο βαθιά θα πέσει.»

Ο Ιησούς διαλύει σε ένα σημείο στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» ως υπερβολικά υλιστικές ιδέες κάποιων Χριστιανών που περιμένουν με νοσταλγία την προσεχή σωματική επάνοδό του με τον ίδιο τρόπο που είχε ζήσει παλιότερα στη γη λέγοντας:

«Κατά τη δεύτερη έλευσή Μου δεν θα γεννηθώ κάπου ως παιδί μίας γυναίκας. Γιατί αυτό το σώμα θα παραμείνει αιώνια ως μεταμορφωμένο

σώμα, όπως Εγώ ως πνεύμα. Κι έτσι δεν χρειάζομαι πλέον ένα δεύτερο σώμα με την έννοια που πιστεύεις εσύ.

Πρώτα όμως θα έρθω αόρατος μέσα στα σύννεφα, πράγμα που σημαίνει το εξής: Θα αρχίσω να πλησιάζω τους ανθρώπους πρώτα μέσω πραγματικών ενορατικών, σοφών και νέων αφυπνισμένων προφητών. Την εποχή εκείνη, θα προφητεύουν και γυναίκες και οι μαθητές Μου θα έχουν φωτισμένα όνειρα, μέσα από τα οποία θα ανακοινώνουν στους ανθρώπους τον ερχομό Μου. Πολλοί θα τους ακούσουν και θα βελτιωθούν, όμως ο κόσμος θα τους κατηγορεί σαν τρελούς και φαντασιόπληκτους χωρίς να τους πιστεύει, όπως άλλωστε έγινε και με τους προφήτες.

Επίσης κατά καιρούς θα αφυπνίζω ανθρώπους, στους οποίους θα λέω μέσα στην καρδιά τους όλα όσα συμβαίνουν και λέγονται τώρα εδώ παρουσία Μου, κι αυτοί θα τα καταγράφουν. Τότε, τα γραπτά θα πολλαπλασιάζονται σε πολλές χιλιάδες όμοια αντίτυπα με έναν τρόπο κοινό για τους τότε ανθρώπους και θα μπορούν έτσι να κυκλοφορήσουν ανάμεσα στους ανθρώπους. Και αφού την εποχή εκείνη σχεδόν όλοι θα ξέρουν να διαβάζουν και να γράφουν, τότε θα μπορούν και να διαβάσουν και να καταλάβουν τα νέα βιβλία. Με αυτόν τον τρόπο διάδοσης, η διδασκαλία Μου που θα έχει δοθεί εκ νέου και καθαρή από τον ουρανό θα μπορεί να φθάσει πολύ πιο γρήγορα και αποτελεσματικά σε όλους τους ανθρώπους όλης της γης απ' ό, τι τώρα που μεταδίδεται από τους αγγελιοφόρους Μου εξ ονόματος Μου από στόμα σε στόμα.»

«Όταν η διδασκαλία Μου θα έχει φθάσει με τον τρόπο αυτό στους ανθρώπους με καλή θέληση και ενεργή πίστη και θα έχει ενημερωθεί τουλάχιστον το ένα τρίτο των ανθρώπων, τότε θα εμφανίζομαι ο ίδιος κατά καιρούς, προσωπικά και ορατός (με το μεταμορφωμένο σώμα), σ' εκείνους που μ' αγαπούν περισσότερο κι έχουν την πιο ισχυρή επιθυμία να επιστρέψω, καθώς και πλήρη και ζωντανή πίστη.

Και Εγώ ο ίδιος θα τους οργανώσω σε κοινότητες, που καμία εξουσία στον κόσμο δεν θα μπορεί πια να τους αντισταθεί. Γιατί Εγώ θα είμαι ο στρατηγός τους και ο αιώνιος, ανίκητος ήρωάς τους, θα περάσω δε από κρίση όλους τους νεκρούς και τυφλούς ανθρώπους, τους προσκολλημένους στα εγκόσμια. Και έτσι θα καθαρίσω τη γη από την παλιά της βρωμιά».

Εξαγνισμός με τετραπλό πυρ

Στο έργο του Λόρμπερ για τον αυστριακό επαναστάτη «*Ρόμπερτ Μπλουμ*» μνημονεύεται μία προφητεία που δόθηκε στον οίκο των Αψβούργων. Εκεί, το πνεύμα του αυτοκράτορα Ροδόλφου, του ιδρυτού του οίκου, ανακοινώνει:

«Είδα μεγάλη κίνηση στον αέρα και ένας πύρινος ιππότης με πλησίασε και είπε: Ο οίκος σας θα ερημωθεί και δεν θα μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα. Η γη θα καθαρθεί με πυρ και αίμα. Ένα δυνατό Αλίμονο!" θ' αντηχήσει από τα στόματα των ισχυρών,

και φωτιά και λοιμός θα θερίσει εκατομμύρια φτωχών. Και θα έρθει το τέλος του κόσμου!

Όμως, πριν απ' αυτό, ο Θεός θα καλέσει όλους τους ανθρώπους, ακόμη και τους πιο διεφθαρμένους. Ο Κύριος θα έρθει ο ίδιος στο βασίλειο των πνευμάτων και θα φανερωθεί σε όλους εκείνους, που τους κρατά δέσμιους η νύχτα τους. Αυτούς που θα στραφούν προς Αυτόν, θα τους δεχθεί. Όμως, πριν απ' αυτόν θα έρθουν οι δούλοι του Πέτρος, Παύλος και Ιωάννης, κι αυτοί θα κηρύξουν στους δέσμιους το φως που έρχεται από το όνομα του παντοδύναμου Θεού. Κι εκείνοι που θα δεχθούν το όνομα στη ν καρδιά τους, θ' αποκτήσουν οι ίδιοι ένα νέο όνομα, κι ο Κύριος θ' ανεγείρει ξανά τα σαθρά οχυρά και τα ερειπωμένα κάστρα τους.

Παρόμοια θα έρθει ο Κύριος και στη γη, και μάλιστα πρώτα μόνο μέσα από τα λόγια που βγαίνουν απ' την καρδιά και το στόμα των σοφών, που Εκείνος αφύπνισε και που παρόμοιους θα αφυπνίσει αρκετούς ακόμη. Έπειτα όμως, μόλις θα έχει καθαρθεί η γη, θα έρθει και Εκείνος με το ίδιο το πανάγιό του πρόσωπο σε όλους εκείνους που τον αγαπούν και που έχουν καθαρή και συμπονετική καρδιά!"»

Σε ένα άλλο σημείο, ο Ιησούς εξηγεί στο «*Μεγάλο Ευαγγέλιο*» σε έναν πνευματικό αναζητητή για το τετραπλό πυρ της κάθαρσης της γήινης ανθρωπότητας:

«*Ναι, φίλε μου, το (πρώτο) πυρ θα σημάνει μεγάλη και γενική δυστυχία και θλίψη, που μεγαλύτερή της δεν θα έχει δει η γη. Η πίστη θα σβήσει κι η αγάπη θα παγώσει, κι όλοι οι φτωχοί θα θρηγούν και θα οδύρονται. Όμως οι μεγάλοι και οι ισχυροί και οι βασιλείς αυτού του κόσμου δεν θα βοηθήσουν, παρ' όλ' αυτά, αυτούς που παρακαλούν, εξ αιτίας της υπέρμετρης αλαζονείας τους και της μεγάλης σκληρότητας της καρδιάς τους, που η πρώτη έχει ως αποτέλεσμα.*

Έτσι, θα εξεγείρεται επίσης ο ένας λαός εναντίον του άλλου και θα τον πολεμά με πυροβόλα όπλα. Για το λόγο αυτό, οι κυβερνήτες θα αποκτήσουν μεγάλα χρέη και θα βασανίζουν τους υπηκόους τους με υψηλούς φόρους, που αυτοί δεν θα μπορούν να πληρώσουν. Απ' όλ' αυτά θα προκύψουν ανατιμήσεις, πείνα, πολλές κακές αρρώστιες, επιδημίες και λοιμός στους ανθρώπους, στα ζώα, ακόμη και στα φυτά. Ακόμη, θα έρθουν μεγάλες καταιγίδες σε ξηρά και θάλασσα, και σεισμοί, σε πολλά μέρη δε η θάλασσα θα πλημμυρίσει τις ακτές. Τότε οι άνθρωποι θα νιώσουν μεγάλο τρόμο και φόβο προσδοκώντας τα πράγματα που πρόκειται να συμβούν στη γη. Όλα αυτά θα επιτραπεί να γίνουν με σκοπό να απομακρύνουν τους ανθρώπους από την υπεροψία τους, τον εγωισμό τους και τη μεγάλη τους αδράνεια. Ιδού λοιπόν, αυτό είναι το πρώτο είδος πυρός, μέσω του οποίου οι άνθρωποι θα καθαρθούν για την εκ νέου επιστροφή Μου».

«Όμως, θα υπάρξει κι έ να τρίτο είδος πυρός, που θα συνίσταται στο ότι Εγώ θα αφυπνίσω, αρκετούς αιώνες πιο πριν, όλο και πιο φωτισμένους ενορατικούς, προφήτες

και εργάτες, που θα διδάξουν στο όνομά Μου με αλήθεια και σαφήνεια τους λαούς όλων των τόπων, απελευθερώνοντάς τους έτσι από διάφορες απάτες και ψεύδη, μέσω των οποίων οι ψευδοπροφήτες και οι ψεύτικοι ιερείς (ακόμη και εν ονόματί Μου) ανοίγουν το δρόμο για την ίδια τους την καταστροφή...

Αυτοί οι τελευταίοι, όπως και οι ιερείς των ειδωλολατρών, θα κάνουν ψεύτικα σημεία και τέρατα και θα παραπλανήσουν πολλούς ανθρώπους, αποκτώντας έτσι μεγάλα γήινα πλούτη, ισχύ και μεγάλο γόητρο. Αλλά με το τρίτο πυρ και το λαμπρό του φως θα τα χάσουν όλα και θα καταστραφούν τελείως. Επίσης οι βασιλείς και οι ηγεμόνες που θα θελήσουν να τους βοηθήσουν, θα χάσουν κάνοντάς το όλη την εξουσία, την περιουσία και τους θρόνους τους. Γιατί Εγώ θα αφυπνίσω εναντίον τους τους δικούς μου βασιλείς και στρατηλάτες και θα τους χαρίσω τη νίκη. Κι έτσι, θα πάρει τέλος πάνω στη γη η παλιά νύχτα της κόλασης και των υπηρετών της.

Όπως, όμως, τώρα η νύχτα αυτή υφίσταται μέσα στην ειδωλολατρική, τυφλή και στερημένη νοήματος τελετή που ονομάζουν θεία λειτουργία, έτσι θα υπάρχει και σ' εκείνους τους καιρούς, αλλά θα καταστραφεί πλήρως με το τρίτο είδος πυρός από τον ουρανό. Γιατί το ψεύδος θα είναι τόσο λίγο ικανό ν' αντέξει τον αγώνα ενάντια στο φως της αλήθειας των ουρανών, όσο λίγο μπορεί η φυσική νύχτα να προβάλλει αντίσταση στον ήλιο που ανατέλλει. Αναγκάζεται να καταφύγει στις σκοτεινές της σπηλιές και βάθη, κι εκείνοι, που μια φορά βρέθηκαν στο φως, δεν θ' αναζητήσουν ποτέ πια τη νύχτα».

Οι έσχατες ημέρες

«Να ξέρεις ακόμα και τούτο: Τις έσχατες ημέρες θα έρθουν καιροί δύσκολοι. ²Γιατί οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς τους, αγάριστοι, ασεβείς, ³άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, άσωτοι, άγριοι, εχθροί του καλού, ⁴προδότες, αυθάδεις, φουσκωμένοι από εγωισμό. Θα αγαπάνε πιο πολύ την ηδονή παρά το Θεό. ⁵ Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της με τις πράξεις τους. Κι αυτούς να τους αποφεύγεις. ⁶Απ' αυτούς είναι κι εκείνοι που εισχωρούν μέσα στα σπίτια και προσηλυτίζουν γυναικάρια φορτωμένα ένα σωρό αμαρτίες, που παρασύρονται από κάθε λογής επιθυμίες. ⁷που συνεχώς μαθαίνουν και ποτέ δεν μπορούν να φτάσουν στην τέλεια γνώση της αλήθειας. ⁸Κι όπως ο Ιαννης κι ο Ιαμβρής ανηστάθηκαν στο Μωυσή, έτσι κι αυτοί αντιστέκονται στην αλήθεια· άνθρωποι με διεφθαρμένο μυαλό, με κίβδηλη πίστη».

«³Γιατί θα 'ρθεί καιρός που οι άνθρωποι δε θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία, αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους πλήθος από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις

επιθυμίες τους, για ν' ακούνε αυτά που τους αρέσουν. ⁴Θα κλείσουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στραφούν στα παραμύθια.

Προς Τιμόθεο Β' 3, 1 – 8 4,3-4

Το τέταρτο εξαγνιστικό πυρ, με το οποίο πρόκειται να εξαγνιστεί η γη, οι άνθρωποι και ολόκληρη η Δημιουργία πριν από την «επιστροφή του Χριστού», περιγράφεται ως εξής:

«Αυτό το είδος πυρός θα συνίσταται σε μεγάλες φυσικές καταστροφές διαφόρων ειδών που θα συμβούν πάνω στη γη, και συγκεκριμένα στα σημεία εκείνα όπου οι άνθρωποι θα έχουν χτίσει πόλεις υπερβολικά μεγάλες και πολυτελείς και όπου θα βασιλεύουν η μεγαλύτερη αλαζονεία, η έλλειψη αγάπης, ήθη κακά, διαβλητά δικαστήρια, εξουσία και γόητρο, αδιαφορία, συνάμα δε η πιο μεγάλη φτώχεια, εξαθλίωση και δεινά κάθε είδους, που θα τα έχει προκαλέσει η υπερβολική αγάπη των μεγάλων και ισχυρών για τις απολαύσεις. Εξ αιτίας της υπέρμετρης μανίας για κέρδος, στις πόλεις αυτές θα έχουν χτιστεί και διάφορα μεγάλα εργοστάσια, όπου αντί για τα ανθρώπινα χέρια θα εργάζονται η φωτιά και το νερό μαζί με πολλών ειδών περίτεχνες μηχανές από μέταλλα. Η φωτιά θα παράγεται από τα κάρβουνα, που οι άνθρωποι θα εξάγουν σε τεράστιες ποσότητες από τα έγκατα της γης.

Όταν οι δραστηριότητες αυτές με τη δύναμη της φωτιάς θα έχουν φθάσει κάποτε το μέγιστο βαθμό τους, τότε η ατμόσφαιρα στα σημεία αυτά θα γεμίσει με πάρα πολλά είδη εύφλεκτου αιθέρα, ο οποίος σε διάφορα σημεία θα αναφλεγεί μετατρέποντας τις πόλεις και τους κατοίκους τους σε στάχτη και σκόνη. Αυτό βέβαια θα αποτελεί τότε ένα μεγάλο και αποτελεσματικό εξαγνισμό. Ότι, όμως, τύχει να μην καταστραφεί από τις φωτιές αυτές, θα το καταστρέφουν, όπου πρέπει, τεράστιες θεομηνίες».

Κ. Εγγενστάιν «Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΓΙΑΚΟΜΠ ΛΟΡΜΠΕΡ»

⁶ Οι επτά *άγγελοι που κρατούσαν τις επτά σάλπιγγες ετοιμάστηκαν να σαλπίσουν.

⁷ Σάλπισε ο πρώτος κι ήρθε χαλάζι και φωτιά ανακατωμένα με αίμα και ρίχτηκαν πάνω στη γη. Και κατακάηκε το ένα τρίτο της γης και το ένα τρίτο των δέντρων και κάθε χλωρό χορτάρι.

⁸ Σάλπισε κι ο δεύτερος άγγελος· και κάτι σαν μεγάλο βουνό που καιγόταν ρίχτηκε στη θάλασσα. Το ένα τρίτο της θάλασσας έγινε αίμα, ⁹πέθανε το ένα τρίτο από τα ζωντανά πλάσματα που είναι στη θάλασσα και καταστράφηκε το ένα τρίτο από τα πλοία.

¹⁰ Σάλπισε κι ο τρίτος άγγελος κι έπεσε απ' τον ουρανό ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα. Έπεσε στο ένα τρίτο από τα ποτάμια και τις πηγές. ¹¹ Το

όνομα του αστεριού ήταν Αψιθιά, και πίκρισε το ένα τρίτο των υδάτων, και πολλοί άνθρωποι πέθαναν, γιατί το νερό έγινε φαρμάκι.

¹²Σάλπισε κι ο τέταρτος άγγελος· και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου, το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο από τ' αστέρια για να σκοτεινιάσουν κατά το ένα τρίτο τους. Έτσι, η μέρα έχασε το φως της κατά το ένα τρίτο, το ίδιο και η νύχτα.

Σάλπισε κι ο πέμπτος *άγγελος κι είδα ένα αστέρι να πέφτει απ' τον ουρανό στη γη· του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού που οδηγεί στην *άβυσσο. ²Το αστέρι άνοιξε το πηγάδι της άβυσσου απ' όπου βγήκε καπνός, σαν τον καπνό που βγάζει ένα αναμμένο καμίνι· ο ήλιος κι η ατμόσφαιρα σκοτείνιασαν απ' τον καπνό του πηγαδιού.

¹³Σάλπισε κι ο έκτος άγγελος· κι άκουσα μια φωνή από τις τέσσερις γωνίες του χρυσού θυσιαστηρίου, που βρισκόταν μπροστά στο Θεό, ¹⁴να λέει στον έκτο *άγγελο που κρατούσε τη σάλπιγγα: «Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στο μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη». ¹⁵Λύθηκαν τότε οι τέσσερις άγγελοι που είχαν προετοιμαστεί για τη συγκεκριμένη αυτή ώρα και μέρα και μήνα και χρονιά να σκοτώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.

²⁰Ωστόσο, οι υπόλοιποι άνθρωποι, όσοι δεν εξολοθρεύτηκαν απ' αυτές τις συμφορές, δε μετανόησαν που λάτρευαν τα είδωλα· δεν έπαψαν να προσκυνούν τα δαιμόνια και τα χρυσά, τα ασημένια, τα χάλκινα, τα πέτρινα και τα ξύλινα είδωλα, που μήτε ν' ακούν μήτε να περπατούν μπορούν. ²¹Και δε μετανόησαν για τα φονικά τους ούτε για τις μαγανείες τους ούτε για την *πορνεία τους ούτε για τις κλεψίες τους.

«⁷Αλλά στις μέρες που θα σαλπίσει ο έβδομος άγγελος θα ολοκληρωθεί το μυστικό σχέδιο του Θεού, σύμφωνα με το χαρμόσυνο άγγελμα που έδωσε στους δούλους του, τους *προφήτες».

Αποκάλυψη Ιωάννη Κεφ. 8,9,10

Πρόσθετες πληροφορίες του Λόρμπερ για την τελευταία εποχή των έσχατων καιρών

...«Προς το τέλος της περιόδου που σας ανέφερα, θα αφυπνίζω όλο και μεγαλύτερους προφήτες. Παράλληλα οι κρίσεις θα πληθαίνουν και θα διαρκούν όλο και περισσότερο. Θα γίνονται μεγάλοι σεισμοί και τα στοιχεία της φύσης θα προ- καλούν τρομακτικές καταστροφές. Επίσης πόλεμοι, ακρίβεια, πείνα και πολλά άλλα δεινά θα έρχονται απανωτά. Επιπλέον θα εξαπλωθούν επιδημικές αρρώστιες τόσο όσο δεν έχει ξαναγίνει στην ανθρωπότητα. Η πίστη με ελάχιστες εξαιρέσεις θα σβήσει, ενώ η αγάπη θα παγώσει τελείως από την ψυχρότητα της αλαζονείας. Προφήτες και ειδικά σημάδια στο στερέωμα θα προειδοποιήσουν τους ανθρώπους, αλλά οι εγκόσμιοι δοκησίσοφοι θα τα

αποδίδουν στις τυφλές δυνάμεις της φύσης, θεωρώντας τα απλά σαν ασυνήθιστα φυσικά φαινόμενα...».

«Σε μια μελλοντική μεγάλη καθαρτήρια κρίση, θα δώσω ένα τέλος στην πόρνη της Βαβέλ με μια καταστροφή όπως έγινε τον καιρό του Νώε. Θα συμβούν μεγάλα σημεία στη γη, στη θάλασσα και στον ουρανό. Θα στείλω προφήτες οι οποίοι θα προφητεύουν μέσω του Λόγου Μου και θα προαναγγέλουν την επικείμενη καταστροφή. Αλλά οι υπερφίαλοι άνθρωποι θα τους ειρωνεύονται και θα γελούν μαζί τους περνώντας τους για τρελούς. Αυτό όμως θα είναι το πιο σίγουρο σημάδι ότι η μεγάλη Κρίση πλησιάζει και θα εξολοθρεύσει όλους τους κακούργους με τη φωτιά της. Εξάλλου τον ίδιο καιρό ορισμένοι νέοι θα τα βλέπουν σε οράματα και οι υπηρέτριές Μου θα προφητεύουν αυτά που θα γίνουν. Και αυτό θα είναι σωτηρία για όσους ακούγοντάς τα βελτιωθούν και μετανοήσουν πραγματικά...».

«Ύστερα απ' αυτά άκουσα στον ουρανό κάτι σαν δυνατή φωνή, που έβγαινε από το μεγάλο πλήθος κι έλεγε:

«Αλληλούια!

Η σωτηρία και η δόξα και η δύναμη ανήκουν στο Θεό μας.

Αληθινές και δίκαιες είναι οι κρίσεις του, γιατί τιμώρησε την πόρνη τη μεγάλη που διέφθειρε τη γη με την πορνεία της.

Και την τιμώρησε ο Θεός, επειδή σκότωσε τους δούλους του».

⁶Κι άκουσα κάτι σαν φωνή από μεγάλο πλήθος και σαν βοή καταρράχτη και σαν κρότο από δυνατές βροντές να λέει:

«Αλληλούια!

Ο Κύριός μας, ο Θεός παντοκράτορας είναι πια κυρίαρχος του κόσμου!

⁷ Ας χαρούμε, ας αναγαλλιάσουμε κι ας τον δοξάσουμε, γιατί έφτασε η ώρα για το γάμο του Αρνιού, κι η νύφη στολίστηκε·

⁹ Τότε ο άγγελος μου λέει: Γράψε: Μακάριοι όσοι είναι καλεσμένοι στο γαμήλιο τραπέζι του Αρνιού». Και πρόσθεσε: «Τούτα τα λόγια είναι από το Θεό κι είν' αληθινά».

Αποκάλυψη Ιωάννη 19, 1.2.6,7.9

Οι ενδείξεις της εποχής του τέλους

...«Τώρα έρχεται ο καιρός της Κρίσης, γι' αυτό θα ανακαλέσω τον άγγελο στον οποίον είχα αναθέσει την αποστολή να εμποδίζει τον αντίχριστο να δρα δημόσια, τον άγγελο του λαού Μου, τον άγγελο φύλακα των πιστών Μου!

Θα αποσύρω για ένα σύντομο διάστημα τον άγγελο των πιστών του Θεού από αυτή τη γη και θα την αφήσω στη διάθεση του σατανά. Γιατί έχει έρθει πάλι ο καιρός του σατανά. Στους εχθρούς του Φωτός παραχωρείται χρόνος να δράσουν και έτσι το σκοτάδι αποκτά προσωρινή δύναμη. Τότε θα σας χρησιμοποιήσω εσάς που Με αγαπάτε με όλη σας την καρδιά. Ορισμένοι από σας θα παραδοθούν στο σατανά και στην εξουσία του σκότους για να δοκιμασθούν για ένα σύντομο διάστημα.

Και σε αυτούς θα πω: “Στρέψτε τα βλέμματά σας σε Μένα! Μπορεί τότε να έχετε άλλη μοίρα από Μένα, που είμαι η κεφαλή σας;”.

Έτσι και αυτοί θα μείνουν σταθεροί χάρις στο έλεος Μου. Τότε αποδεικνύεται η Δύναμη, η Εξουσία και η Δόξα Μου μέσα από τα παιδιά Μου. Αυτά θα αποκαλύψουν τη ζωή που έφερε η ανάστασή Μου. Και θα λάμπουν σαν δικά Μου φώτα ως το τελευταίο λεπτό. Διότι πάνω τους θα είναι η Χάρις Μου.

Όμως και εσάς τους άλλους θα σας οδηγώ και θα σας προστατεύω, ώστε να Με υπηρετήσετε σαν πιο μικρά Μου φώτα. Έχετε και εσείς την προστασία Μου, γιατί είμαι πιστός Φύλακας.

Είμαι πιστός. Κι όταν θα έχει λήξει ο χρόνος του σατανά, τότε θα έρθω και θα εμφανιστώ ΕΓΩ. Τότε θα κρίνω τους πάντες. Θα κρίνω τους δούλους Μου και θα κρίνω τον κόσμο.

Τους νικητές, τους δικούς Μου, τα μέλη του σώματός Μου, θα τους πάρω τότε κοντά Μου.

Οι προφητείες Μου εκπληρώνονται. Τις έχετε ήδη ακούσει και θα τις ακούσετε ακόμη εδώ και εκεί. Εγώ κρατώ το Λόγο Μου: θα τραβήξω τους δικούς Μου κοντά Μου και αυτοί θα Με αναγνωρίσουν και ακολουθώντας το κάλεσμά Μου θα ανυψωθούν.

Και μετά την ανύψωση θα μιλήσω ξανά, και η γη θα σειστεί και πάλι. Όλη η γη θα περάσει από Κρίση, κανένας λαός δεν θα την αποφύγει. Μην θαρρείτε πως θα υπάρχει έστω ένας τόπος όπου θα μπορεί κανείς να διαφύγει γιατί θα κρίνω τους πάντες και τα πάντα!

Και αφού πρώτα γίνει αυτή η Κρίση, τότε μόνο πια θα επανέλθει ειρήνη επάνω στη γη, στη Νέα Γη. Τότε θα δεθεί ο σατανάς για χίλια χρόνια. Τότε θα έρθω με τους πιστούς Μου, οι οποίοι θα έχουν βγει νικητές από αυτή τη ζωή όλο βάσανα, όλο πάθη, πόνο και δάκρυα και θα κυβερνήσω μαζί τους.

Έναν νέο Ουρανό θα δημιουργήσω τότε και μια Νέα Γη...».

Προφητεία της Γιοχάνα Χέντσελ

Η χιλιόχρονη βασιλεία

Είδα τότε έναν * άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό κρατώντας στο χέρι του το κλειδί της *αβύσσου και μια μεγάλη αλυσίδα. ²Κι αιχμαλώτισε το δράκοντα, τον όφη τον αρχαίο που είναι ο διάβολος κι ο *σατανάς, που παραπλανάει την οικουμένη, και τον έδεσε για *χίλια χρόνια* ³τον έριξε στην άβυσσο, την οποία έκλεισε και σφράγισε από πάνω του, για να μην μπορέσει άλλο να πλανέψει τα έθνη ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί για λίγον καιρό.

Ύστερα είδα να κάθονται σε θρόνους αυτοί στους οποίους δόθηκε η εξουσία να κρίνουν: ήταν οι ψυχές αυτών που αποκεφαλίστηκαν για τη μαρτυρία που έδωσαν για τον Ιησού και για το λόγο του Θεού, και δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε το άγαλμά του, κι ούτε δέχτηκαν το χάραγμά του στο μέτωπο και στο χέρι τους. Και ξαναγύρισαν στη ζωή και βασίλευσαν μαζί με το Χριστό χίλια χρόνια. ⁵Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς δεν ξαναγύρισαν στη ζωή ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση. ⁶Μακάριοι και άγιοι αυτοί που θα πάρουν μέρος στην πρώτη ανάσταση* σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει καμιά εξουσία. Αυτοί θ' αποτελέσουν το ιερατείο του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί του χίλια χρόνια.

Η ήττα του σατανά

Όταν τελειώσουν τα *χίλια χρόνια, θα λυθεί ο * σατανάς από τη φυλακή του ⁸ και θα βγει έξω να πλανέψει τον Γωγ και τον Μαγώγ, τα έθνη που είναι σκορπισμένα στις τέσσερις γωνίες της γης. Θα τους μαζέψει όλους για πόλεμο και θα 'ναι αμέτρητοι σαν την άμμο της θάλασσας. ⁹Τους είδα να σκορπίζονται σ' όλο το πλάτος της γης και να περικυκλώνουν το στρατόπεδο του Θεού και την πόλη την αγαπημένη. Και κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους έκανε στάχτη. ¹⁰Κι ο διάβολος που τους παραπλανούσε ρίχτηκε στη λίμνη που ήταν από φωτιά και θειάφι, όπου βρισκόταν το θηρίο κι ο ψευδοπροφήτης. Εκεί θα βασανίζονται μέρα και νύχτα για πάντα.

Η τελική κρίση

¹¹Μετά είδα έναν άσπρο θρόνο κι εκείνον που καθόταν σ' αυτόν. Η γη κι ο ουρανός έφυγαν από μπροστά του κι εξαφανίστηκαν. ¹²Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο. Ανοίχτηκαν βιβλία, κι ύστερα ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, το βιβλίο της ζωής. Και κρίθηκαν οι νεκροί κατά τα έργα τους, που ήταν γραμμένα στα βιβλία. ¹³ Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους νεκρούς που φύλαγαν. Κι ο καθένας κρίθηκε κατά τα έργα του. ¹⁴Τότε ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος, η λίμνη της φωτιάς. ¹⁵ και όποιος δε βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς».

«Ρωτάτε γιατί μόνο τώρα μαθαίνετε γι' αυτά τα πράγματα, για τα οποία προηγουμένως δεν ξέρατε παρά ελάχιστα ή και καθόλου και θέλω να σας εξηγήσω το γιατί.

Υπήρξαν επανειλημμένα άνθρωποι που χάρις στην πνευματική τους ωριμότητα μπορούσαν να μνηθούν σε βαθύτατα μυστικά της δημιουργίας. Έτσι γνώριζαν για την αρχή όλων των όντων, για την αποστασία τους και την πτώση τους από Μένα καθώς και το προαιώνιο λυτρωτικό σχέδιο. Ήταν όμως αδύνατον να μεταδώσουν αυτή τη γνώση στους συνανθρώπους τους, εφόσον εκείνοι βρίσκονταν σε μία χαμηλότερη βαθμίδα από πλευράς ωριμότητας, από αυτούς που ε- λάμβαναν αυτή τη γνώση από Μένα.

Δεν επρόκειτο σε καμία περίπτωση να τη συλλάμβαναν σε όλο της το βάθος και θα την είχαν εκλάβει κατά λέξη μόνο. Κι επειδή ένα μη αφυπνισμένο πνεύμα δεν θα μπορούσε ποτέ να τη συλλάβει, η λογική τους θα τους οδηγούσε τελικά να την απορρίψουν εντελώς σαν φαντασιοπληξίες κάποιου μυθομανούς.

Έτσι και την εποχή που πορεύτηκα στη γη, οι άνθρωποι βρίσκονταν σε μια πολύ χαμηλή πνευματική βαθμίδα, γιατί ήταν εντελώς κάτω από την εξουσία του αντιπάλου Μου, ο οποίος ήταν ο υπαίτιος για το βαθύ πνευματικό σκοτάδι. Γι' αυτό το λόγο ήταν πολύ λίγοι οι άνθρωποι τους οποίους μπορούσα να διδάξω σχετικά με αυτά τα μυστήρια της Δημιουργίας κι ακόμη και αυτοί με μεγάλη δυσκολία τα καταλάβαιναν, επειδή ήταν ακόμη βεβαρυμμένοι με την αμαρτία της πρώτης πτώσης των πνευμάτων και αυτό σήμαινε ότι είχαν περιορισμένη αντιληπτικότητα. Εννοείται ότι Με ρωτούσαν επανειλημμένα σχετικά με αυτά τα θέματα. Το μόνο όμως που μπορούσα να κάνω ήταν να τους παραπέμπω στο θάνατό Μου στο σταυρό και στη φώτιση του πνεύματός τους που θα συνέβαινε μετά το έργο της λύτρωσης, η οποία έβγαλε από το πυκνό σκοτάδι εκείνους που Με αγαπούσαν με αφοσίωση.

Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν έφθασαν σιγά-σιγά να καταλάβουν κάποτε όσα τους είχα διδάξει· παρ' όλα αυτά δεν είχαν τη δυνατότητα να μεταδώσουν αυτή τη γνώση παραπέρα, ακριβώς για το λόγο ότι οι συνάνθρωποί τους, που δεν είχαν αφυπνίσει ακόμη το πνεύμα τους, δεν θα ήταν σε θέση να την καταλάβουν.

Θα πρέπει να ξέρετε επίσης, ότι οι μαθητές Μου, οι οποίοι κατέγραφαν κατ' εντολή Μου τη διδασκαλία Μου για τους μεταγενέστερους, έγραφαν κι αυτοί μόνο όσα τους επιφόρτιζα να γράψουν. Γιατί ακόμη και οι ίδιοι δεν μπορούσαν ακόμη να διεισδύσουν στις πιο βαθύτερες σοφίες. Ως εκ τούτου περιορίζονταν να γράψουν αυτά που τους είχα αναθέσει, αναφέροντας μόνο όσα είχα πει στους ανθρώπους εκείνους που Με ακολουθούσαν, οι οποίοι Με έβλεπαν σαν έναν προφήτη και περίμεναν από Μένα θαύματα ή να τους γιατρέψω από τις αρρώστειες τους,

αντλούσαν από Μένα παρηγοριά και δύναμη και Εγώ μπορούσα να ενισχύω την πίστη τους στον μοναδικό Θεό, γιατί ήταν άνθρωποι με καλή θέληση.

Ήταν ελάχιστοι όμως εκείνοι οι οποίοι ήθελαν να διεισδύσουν βαθύτερα και αυτούς τους παρακινούσε πιο πολύ ο νους τους παρά η καρδιά τους να ρωτήσουν πράγματα που μόνο Εγώ μπορούσα να απαντήσω.

Τέτοιοι άνθρωποι αποδέχονταν βέβαια τις εξηγήσεις Μου, αλλά δεν άφηναν μέσα τους κάποιες βαθύτερες εντυπώσεις, εκτός από λίγους μεμονωμένους οι οποίοι είχαν περισσότερη αγάπη στην καρδιά τους και Με αναγνώριζαν σαν Θεό και Δημιουργό τους. Είναι αυτονόητο βέβαια ότι εισήγαγα και αυτούς επίσης σε μία τέτοια γνώση, πράγμα που τους έκανε ιδιαίτερα ευτυχισμένους. Έτσι όμως ήταν μόνο αυτοί οι οπαδοί Μου, τους οποίους δίδασκα προσωπικά, που χάρονταν αυτή τη γνώση, χωρίς να τη μεταδίδουν παραπέρα στους συνανθρώπους τους ή στους απογόνους τους, αφού εκείνοι δεν ήταν σε θέση να την καταλάβουν. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε οι μαθητές Μου δεν ανέφεραν τέτοιους διαλόγους. Συν τοις άλλοις, μια τέτοια γνώση γύρω από την αρχή και τον τελικό προορισμό της δημιουργίας δεν ήταν απαραίτητη για τους ανθρώπους· πολλές φορές μάλιστα ούτε καν ωφέλιμη. Γιατί το να διδαχθούν σχετικά με αυτά τα πράγματα, θα μπορούσε από κάποια άποψη να επηρεάσει αναγκαστικά τη θέλησή τους.

Διότι στην περίπτωση που τα πίστευαν, θα συλλογίζονταν με φρίκη την εξέλιξή τους ώσπου να γίνουν άνθρωποι και συνεπώς δεν θα αισθάνονταν ελεύθεροι ή δεν θα μπορούσαν να αγαπήσουν έναν Θεό που το σχέδιό του δεν θα μπορούσαν να το καταλάβουν καθόλου.

Όποτε όμως έδινα τις αποκαλύψεις Μου στη γη, τότε οι άνθρωποι μάθαιναν γι' αυτή τη γνώση. Τώρα δε η εγγύτητα του τέλους είναι ο λόγος που γίνονται όλο και πιο σαφείς οι σχετικές εξηγήσεις. Γιατί τώρα είναι επιταγή να έρθουν αντιμέτωποι οι άνθρωποι με την ευθύνη τους, δεδομένου ότι **τώρα πρόκειται για τη νέα φυλάκιση μέσα στην ύλη**, η οποία συμβαίνει μόνο στο τέλος μιας λυτρωτικής περιόδου και είναι εξαιρετικά σημαντική για όλες τις ψυχές που βρίσκονται στη διαδικασία της ανέλιξής τους.

Προηγουμένως, οι ψυχές οι οποίες δεν έφθαναν στην ωριμότητα πάνω στη γη, είχαν πάντα τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν την ωρίμανσή τους στο επέκεινα. Όμως στο τέλος μιας λυτρωτικής περιόδου δεν υπάρχει πια αυτή η δυνατότητα!

Τότε επέρχεται το πιο τρομακτικό για τις ψυχές, διαλύονται δηλαδή εκ νέου στα συστατικά τους μέρη και έτσι, κατακερματισμένες μέσα σε απομονωμένα μόρια εγκλείονται μέσα στη συμπαγή ύλη⁶...».

Αποκάλυψη μέσω της Μπέρτα Ντούντε

¹¹Υστερα είδα ένα άλλο θηρίο να βγαίνει από τη στεριά. Είχε δύο κέρατα που μοιάζαν με αρνιού, και η φωνή του έμοιαζε με δράκοντα.

¹²Με εντολή του πρώτου θηρίου ασκούσε όλη την εξουσία, κι έκανε όλη τη γη και τους κατοίκους της να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, που είχε θεραπευτεί η θανατηφόρα πληγή του. ¹³Έκανε τερατουργίες μεγάλες, ως και φωτιά να κατεβαίνει από τον ουρανό μπροστά στα μάτια των ανθρώπων. ¹⁴ Και παραπλανάει τους κατοίκους της γης με τις τερατουργίες που του επιτράπηκε να κάνει με εντολή του θηρίου, προτρέποντάς τους να κατασκευάσουν ένα άγαλμα του θηρίου, που είχε δεχτεί την πληγή της μάχαιρας κι ωστόσο έζησε. ¹⁵Επίσης του επιτράπηκε να ζωντανέψει το άγαλμα του θηρίου, ώστε να μιλήσει το άγαλμα και να κάνει να θανατωθούν όσοι δεν προσκυνήσουν το άγαλμα του θηρίου. ¹⁶ Και υποχρεώνει όλους, μικρούς και μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς, ελεύθερους και δούλους, να χαράξουν σημάδι πάνω στο δεξιό τους χέρι ή πάνω στο μέτωπό τους. ¹⁷ Κανείς δε θα μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μόνο αυτός που έχει χαραγμένο το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματος του. ¹⁸Εδώ χρειάζεται η σοφία. Όποιος έχει μυαλό ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου, που είναι αριθμός ανθρώπου* ο αριθμός του είναι χξς: (εξακόσια εξήντα έξι)».

Αποκάλυψη Ιωάννη 13, 11-18

Εσείς όμως που είστε παιδιά Μου, μη φοβάστε, γιατί και στην ερχόμενη περίοδο της δοκιμασίας δεν θα σας λείψει τίποτα, ακόμη και αν σας στερήσουν τα υλικά μέσα που είναι απαραίτητα-για την επιβίωσή σας. Εάν πιστέψετε ότι Εγώ ο Ίδιος θα φροντίσω για σας που καταδιώκεστε προς χάριν Μου, δεν πρέπει να σας τρομάζουν τα μέτρα που θα λάβουν οι αντίπαλοί σας εναντίον σας. Διότι ό, τι σας παίρνουν με τη βία θα το πάρετε πίσω από Εμένα, αν και υπό άλλη μορφή. Πάντως δεν θα χρειαστεί να υποφέρετε από υλική άποψη, γιατί ΕΓΩ ο Ίδιος θα χορταίνω την πείνα σας. Διότι “κοιτάξτε τα πουλιά, δεν σπέρνουν, ούτε θερίζουν, ούτε αποθηκεύουν την τροφή τους και όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει!”

Σκεφτείτε αυτά τα λόγια, σκεφτείτε ότι Εκείνος που δημιούργησε τα πάντα, θα μπορεί χωρίς αμφιβολία να συντηρήσει όσα δημιούργησε. Και ότι δίχως άλλο το κάνει όταν οι

⁶* Αυτή είναι η έννοια του «δεύτερου θανάτου» σύμφωνα με την Αποκάλυψη του Ιωάννη 20,6 και 21,8

δικοί Του είναι σε κίνδυνο. Ωστόσο θα έρθει ο καιρός που θα επιχειρήσουν με βίαια μέσα να σας εξαναγκάσουν να εγκαταλείψετε την πίστη σας. Και όποιος δεν έχει ακλόνητη πίστη, δεν θα μπορεί να αντέξει μπροστά σε αυτά τα τρομακτικά μέτρα. Θα περάσετε από σκληρές δοκιμασίες της πίστης σας, όμως ακριβώς γι' αυτό το λόγο θέλω να σας προετοιμάσω, ώστε τότε να μπορείτε να είσαστε επίσης ένα φωτεινό παράδειγμα για τους συνανθρώπους σας και να τους αποδείξετε τι μπορεί να κατορθώσει μια δυνατή πίστη. Γιατί ζείτε, παρ' όλο που θα σας έχουν αφαιρέσει τα απαραίτητα προς το ζην. Γι' αυτό ν' αναζητάτε μόνο το Βασίλειό του Θεού και τη δικαιοσύνη Του, όλα τα άλλα θα σας δοθούν χάρισμα επιπρόσθετα. Και αυτή εδώ η υπόσχεση θα εκπληρωθεί φανερά για σας δικούς Μου, για εκείνους που υπερασπίζονται Εμένα και το Όνομά Μου ενώπιον του κόσμου, που δεν φοβούνται την κοσμική εξουσία, γιατί αισθάνονται ασφαλείς και προστατευμένοι από Μένα. Τότε πλέον θα αποδειχθεί ποιοι πιστεύουν ολοζώντανα και αυτοί θα είναι μόνο λίγοι. Τότε θα καταρρεύσουν εκείνα τα οικοδομήματα που είναι κτισμένα πάνω στην άμμο, τα οποία δεν είναι θεμελιωμένα πάνω στο βράχο σας πίστης, το βράχο που έκτισα Εγώ, την Εκκλησία Μου. Θα είναι μια δυσχερέστατη περίοδος, την οποία κανένας άνθρωπος δεν θα άντεχε εάν δεν σας αποκάλυπτα πρώτα την Αλήθεια, η οποία δίνει την ερμηνεία για όλα και μόνο η οποία μπορεί να γεννήσει την ακλόνητη πίστη. Γιατί η πλάνη δεν θα δώσει σε κανένα τη δύναμη να αντέξει όσα θα συμβούν και μόνο όπου υπάρχει αγάπη, υπάρχει επίσης και η δύναμη σας πίστης».

Αποκάλυψη στην Μπέρτα Ντούντε

Επειδή σας βλέπω ότι υφίσταται ακόμη μια τελευταία ελπίδα σωτηρίας για ορισμένες μεμονωμένες ψυχές, γι' αυτό κρατώ το χέρι Μου προστατευτικά πάνω από όσους Με εκπροσωπούν μπροστά στον κόσμο. Έτσι με το παράδειγμα σας δυνατής σας πίστης μπορούν να ενθαρρυνθούν και οι υπόλοιποι και να αναγνωρίσουν ότι υπάρχει μία εξουσία η οποία είναι ισχυρότερη από κάθε εγκόσμια εξουσία. Γι' αυτό το λόγο θα προμηθεύω με ασυνήθιστο τρόπο σας δικούς Μου με ό, τι χρειάζονται ούτως ώστε θα μπορούν, παρά τα σαςτρα καταπίεσης, να επιβιώσουν σωματικά και πνευματικά. Όλα αυτά θα συμβούν σύντομα.

Ό,τι σήμερα δεν διανοείτε καν, θα γίνει ολοκληρωμένα τότε, γι' αυτό το λόγο σας επιστώ σήμερα κιόλας την προσοχή, ούτως ώστε σας που διδάσκεστε από Εμένα, ξέρετε το γιατί θα συμβούν όλα αυτά. Σας σας συνειδητοποιείτε την πνευματική κατάπτωση που ήδη επικρατεί στη γη και από τα σημεία των καιρών μπορείτε να αντιληφθείτε τι ώρα είναι στο κοσμικό ρολόι. Όταν επομένως αρχίσει ο διωγμός σας πίστης, μπορείτε να υπολογίζετε ότι ο εναπομένον χρόνος είναι ελάχιστος, γιατί τότε πια τα πάντα εξελίσσονται με εξαιρετική ταχύτητα.

Διότι εκείνος ο άντρας τον οποίο έχει επιλέξει ως φορέα του ο αντίμαχός Μου, δεν έχει μεγάλη διάρκεια ζωής και η ηγεμονία του δεν κρατάει πολύ σε αυτή τη γη. Θα τον αναγνωρίσετε εξάλλου από σας υπερφυσικές του ικανότητες, διότι ο αντίμαχός Μου θα τον εξοπλίσει με εκπληκτικές ιδιότητες, γι' αυτό άλλωστε υπηρετεί αυτόν και τα σχέδιά του. Κι έστω αν ολόκληρος ο κόσμος τον προσκυνάει, σας τον αναγνωρίζετε και διακρίνετε τι κρύβεται μέσα του. Θα πρέπει σας παράλληλα να δείξετε μεγάλη προσοχή και ο ζήλος σας να μη σας παρασύρει να προκαλέσετε τον κίνδυνο. Θα πρέπει να είσαστε τότε εύστροφοι σαν τα φίδια και ήπιοι σαν τα περιστέρια.

Αλλά όταν θα σας ζητήσουν να αποφασίσετε, τότε θα πρέπει να μείνετε ακλόνητοι έχοντας ακράδαντη εμπιστοσύνη σ' Εμένα και τη βοήθειά Μου».

Προφητεία που δόθηκε μέσω σας Μπέρτα Ντούντε σας 8-2-1957

«...Θα περάσουν τρία ολόκληρα χρόνια μέχρι να δοκιμασθεί η πίστη ολόκληρης σας χριστιανοσύνης, έτσι ώστε είτε θα πιστεύουν ακράδαντα ή θα έχουν χάσει εντελώς την πίστη σας στον Ιησού Χριστά σαν λυτρωτή του κόσμου. Σε αυτά τα τρία χρόνια θα φανεί καθαρά σας διαχωρισμός, διότι ο κόσμος και όσοι τον ακολουθούν θα επιχειρήσουν να επιβάλουν την πλήρη απομάκρυνση από την πίστη, ενώ οι άλλοι θα ενώνονται όλο και πιο πολύ μεταξύ σας, νιώθοντας όλο και πιο θερμή αφοσίωση στο Σωτήρα και Λυτρωτή σας. Ο αριθμός των τελευταίων θα είναι βέβαια πολύ μικρότερος και γι' αυτό θα πρέπει να βρει ακόμη μια μεγάλη συμφορά τη γη, ώστε να σωθούν όσοι δεν είναι εντελώς δέσμιοι του σατανά. Το μεγάλο πλήθος που αρνείται τον Κύριο το περιμένει ένα εφιαλτικό μέλλον.

Ο Κύριος είναι χωρίς έλεος όταν δεν δίνουν σημασία στα λόγια και σας προειδοποιήσεις Του, αλλά αντίθετα τα λαιδορούν και τα ειρωνεύονται. Είναι πολύ σημαντικό να αναγνωρίσει κανείς πως ο Θεός προσπαθεί επανειλημμένα να πλησιάσει σας ανθρώπους με αγάπη και πραότητα, αλλά συναντάει όλο και πιο σκληρές καρδιές... Πως η επιδίωξή Του είναι σταθερά να επιτύχει την επιστροφή των αποστατημένων παιδιών Του, αλλά αυτό δεν αναγνωρίζεται. Και έτσι μένει μόνο σας τρόπος για να μαλακώσουν οι καρδιές γιατί η πιο μεγάλη ηπιότητα και ευσπλαχνία είναι μάταιες αφού δεν λαμβάνονται υπ' όψιν. Μόνο στη μεγάλη συμφορά και στον κίνδυνο βρίσκουν οι άνθρωποι το δρόμο του γυρισμού σας το Δημιουργό σας. Σας θα πρέπει τότε να μιλήσει και η καρδιά, γιατί σας προσευχές που γίνονται μόνο με τα χείλη, δεν θα σας λάβει υπ' όψιν του ο Κύριος».

«Τότε θα αρχίσει μια τέτοια περίοδος θλίψης που δεν έχει ποτέ ξαναγίνει στον κόσμο. Παντού θα κυριαρχεί το κακό ενώ το καλό θα καταδιώκεται· παντού οι κακοί θα απολαμβάνουν, ενώ οι καλοί θα υποφέρουν.

Στο τέλος δε, θα κινδυνέψει ακόμη και η ζωή εκείνων που μένουν πιστοί στον Θεό και δεν θα έχουν καμία προστασία ούτε καν από το νόμο. Γιατί οι άνθρωποι θα διαστρέψουν σας νόμους, το δίκαιο δεν θα αναγνωρίζεται πλέον και θα ισχύει μόνο η εξουσία του ισχυρότερου. Και την εξουσία θα την έχουν εκείνοι που τα ήθη σας θα σας έχουν φέρει στο στρατόπεδο του Σατανά. Στην προσωρινή ζωή σας θα απολαύσουν την εύνοιά του, αφού του έχουν πουλήσει σε αντάλλαγμα σας ψυχές σας. Για τούτο το λόγο γίνονται οι δυνάστες των αδύναμων. Παρακινημένοι από τον Σατανά, σας κάνουν κακό με κάθε τρόπο και σας στερούν κάθε τι που χρειάζονται για να επιβιώσουν. Η δυστυχία θα πάρει τέτοιες διαστάσεις ώστε οι πιστοί θα χρειάζονται ιδιαίτερη ενίσχυση που θα λάβουν με υπερφυσικό τρόπο για να μην υποκύψουν σε αυτό τον τελευταίο αγώνα που θα κρατήσει λίγο μόνο καιρό. Γιατί η περίοδος αυτή θα συντομευτεί για χάρη των λίγων εκλεκτών, ώστε να μην λιποψυχήσουν καθώς θα βλέπουν τη δυστυχία στο δικό σας στρατόπεδο και την ευημερία στο στρατόπεδο του αντιπάλου. Σαςτε θα έρθει η λύτρωση από τα ουράνια, σας έχει προαγγελθεί. Τότε θα έρθει ο σας ο Κύριος μέσα στα σύννεφα και θα φέρει τη σωτηρία σε όσους του μένουν πιστοί. Τότε θα παύσει η θλίψη και θα αρχίσει μια νέα ζωή επί γης...».

Σε πρώτη φάση θα θελήσουν να σας αφαιρέσουν όλα τα μέσα που σας επιτρέπουν να ασχοληθείτε με πνευματικές δραστηριότητες. Αλλά κυρίως θα καταδιώκουν τον καθένα σας προσωπικά και θα βρεθείτε αναγκασμένοι να δώσετε λόγο σας κοσμικές αρχές για σας σκέψεις και σας πράξεις σας. Επιπλέον, θα σας στερήσουν τα απαραίτητα για να ζήσετε με διατάγματα που θα εκδώσουν, που σας πιστούς θα φαίνονται υπερβολικά σκληρά και απάνθρωπα. Και όντως είναι υπερβολικά σκληρά, αλλά Εγώ σας συμπαραστέκομαι φανερά και σας κρατώ στη ζωή με πνευματικά μέσα... (8.9.1948) «Τότε θα γίνει μια απίστευτα δραματική εξέλιξη σε βάρος των πιστών που παραμένουν αφοσιωμένοι στον Θεό. Θα είναι η τελευταία επίθεση κατά σας πίστης όπου όλοι οι πιστοί θα στερηθούν όλα τα δικαιώματά σας και θα εκδιωχθούν από την κοινωνία. Θα έρθει μια περίοδος απεριγράπτων μαρτυριών για σας, αλλά μόνο στα μάτια των συνανθρώπων σας. Γιατί οι ίδιοι δεν υποφέρουν τόσο όσο φαίνεται από έξω, καθότι ο Θεός σας συμπαραστέκεται με τη δύναμή Του και σας κάνει ικανούς να αντέξουν τη μοίρα που σας επιβλήθηκε. Το σαςγεθος των παθών είναι ανάλογο με το μέγεθος σας πίστης. Στα μάτια του κόσμου τα πάθη αυτά φαίνονται αβάστακτα, σας για τον πιστό κανένα μαρτύριο δεν είναι τόσο πολύ βαρύ που να μην μπορεί να το βαστάξει. Σε αντίθεση ο κόσμος προσπαθεί να θριαμβεύσει και οι άνθρωποι θα είναι προσκολλημένοι στην ύλη περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Θα κυνηγούν γήινες ηδονές, θα αρπάζουν χωρίς κανένα ηθικό ενδιασμό ό,τι σας αρέσει χωρίς να υπολογίζουν σας συνανθρώπους σας. Έτσι θα επισωρεύουν τη μια αδικία πάνω στην άλλη, τη μια αμαρτία πάνω στην άλλη. Θα καταπατούν σας θεϊκούς νόμους επειδή δεν αναγνωρίζουν πια τον Θεό, πράγμα που μαρτυρεί ο

ανοιχτός πόλεμος εναντίον των πιστών στην αγάπη. Οι δε πιστοί είναι μόνο μια μικρή μειοψηφία που ζει σκορπισμένη μεταξύ των ανθρώπων, γνωρίζει ότι έρχεται το τέλος και το περιμένει γαλήνια»... (10.9.1944)

«Τον τελευταίο καιρό πριν έρθει το τέλος θα κηρυχθεί ανοικτός πόλεμος ενάντια σε κάθε εκδήλωση του πνεύματος. Από αυτό θα καταλάβετε ποια ώρα έχει σημάνει για σας κοσμικές εξελίξεις, ότι δηλαδή η μέρα πλησιάζει στη δύση σας. Θα έχετε τότε ν' αντιμετωπίσετε τεράστια προβλήματα εξαιτίας των βάνουσιων καταπιεστικών μέτρων που θα επιβάλει η εγκόσμια εξουσία. Θα σας κατατρέχουν με ερωτήσεις και με απειλές για τη σχέση σας με τον Χριστό και γενικά με την πίστη. Δεν θα διστάσουν να σας παρακολουθήσουν ή να λαθρακούσουν σας συνομιλίες σας και να σας σύρουν στα δικαστήρια, προκειμένου να λογοδοτήσετε για τα λόγια και σας πράξεις σας. Και τότε θα έχει έρθει η ώρα που θα πρέπει να διακηρύξετε ανοιχτά την πίστη σας σε Μένα και να μιλήσετε χωρίς φόβο για το πώς σκέφτεστε και τοποθετήστε απέναντι Μου.

Αυτή την ανοικτή διακήρυξη μπροστά στον κόσμο την απαιτώ από σας ως απόδειξη ότι είσαστε δικοί Μου. Φυσικά Εγώ ξέρω τι σκέφτεστε και τι αισθάνεστε μέσα στην καρδιά σας, αλλά από εκείνη την ώρα πρόκειται για έναν ύστατο αγώνα, για να πραγματοποιηθεί ο διαχωρισμός ανάμεσα στα πρόβατα και τα ερίφια». (15.9.1948)

Ανακοινώσεις στην Μπέρτα Ντούντε

Διευκρινίσεις σχετικά με τον ερχομό του Χριστού

«Θέλω να σας δώσω μια μεγάλη διαφώτιση για το πνεύμα σας, η οποία θα σας βοηθήσει στην τελείωση της ψυχής σας. Θα σας προσφέρω την πρόσβαση σε ένα πεδίο στο οποίο δεν θα μπορούσατε ποτέ να εισχωρήσετε χωρίς την επενέργεια του Πνεύματός Μου. Γιατί θα σας εισάγω σε έναν κόσμο, από τον οποίο μόνο ο πνευματικά αφυπνισμένος άνθρωπος μπορεί να έχει μία άποψη, δεδομένου ότι προϋποτίθεται μια ορισμένη γνώση κάποιων πραγμάτων τα οποία διαφορετικά οι άνθρωποι τα αγνοούν.

Σας έχω δώσει την υπόσχεση ότι θα επιστρέψω στη γη όταν έρθει η ημέρα του τέλους. Αλλά αυτή η υπόσχεση γέννησε μέσα σας τις πιο διαφορετικές αντιλήψεις χωρίς να βρείτε όμως την ερμηνεία που ανταποκρίνεται στην Αλήθεια. Γιατί ακριβώς αυτό το γεγονός της επιστροφής Μου στη γη -όπως και η αρπαγή των δικών Μου- ερμηνεύεται με τόσους διαφορετικούς τρόπους και τοποθετείται σε τόσους διαφορετικούς χρόνους ώστε έχουν προκύψει πάρα πολλές λανθασμένες αντιλήψεις και τις οποίες θέλω εδώ να διορθώσω.

Η επιστροφή Μου στη γη δεν θα συμβεί σωματικά ώστε το "πόδι Μου ν' ακουμπήσει αυτή τη γη", αλλά θα εμφανισθώ με το πνευματικό Μου σώμα, ακολουθούμενος από

ανώτατες φωτεινές οντότητες και θα Με δουν όλοι όσοι είναι δικοί Μου. Αλλά όποιος έχει συνταχθεί με τον αντίμαχό Μου, δεν θα μπορεί ποτέ να Με δει μέσα σε όλη Μου τη δόξα, μια και το σκοτάδι δεν θα έχει ποτέ τη δυνατότητα να δει το Φως, γιατί τότε οι άνθρωποι θα έσβηναν εντελώς, επειδή δεν μπορούν να αντέξουν το Φως που ακτινοβολώ. Θα έρθω έτσι λοιπόν στη γη, κρυμμένος μέσα στα σύννεφα ακόμη και για τους δικούς Μου. Ωστόσο αυτοί θα είναι σε θέση να αντέξουν την πληρότητα του Φωτός και θα Με ζητωκραυγάσουν απέραντα ευτυχισμένοι όταν θα Με δουν να έρχομαι με τις στρατιές των αγγέλων, γιατί θα τους ανοίξω τα μάτια για να το δουν.

Επομένως είναι λάθος να λείπει κανείς ότι θα Με δουν όλοι όταν θα έρθω να κρίνω τους ζωντανούς και τους νεκρούς. Διότι η “Κρίση” θα γίνει διαφορετικά, δεν πρόκειται δηλαδή το κάθε άτομο χωριστά να δώσει λόγο σ’ Εμένα, αφού Εγώ γνωρίζω κάθε μεμονωμένη ψυχή και ξέρω σε ποιον ανήκει. Και η τελική Κρίση πάνω σε αυτή τη γη συνίσταται στο ότι **ολόκληρη η γη αναπλάθεται και αποσυντίθεται σε όλα τα δημιουργήματα στα εξ ων συνετέθη**, ούτως ώστε να απελευθερωθούν όλα τα πνευματικά στοιχεία που είναι φυλακισμένα μέσα τους, προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν νέα μορφή. Γι’ αυτό η αποσύνθεση αυτή σημαίνει το θάνατο για τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι απέτυχαν κατά την τελευταία ευκαιρία που τους δόθηκε για να αποδείξουν τον προσανατολισμό της θέλησής τους στη διάρκεια μιας ζωής πάνω στη γη και υποδουλώθηκαν στον αντίπαλό Μου.

Αυτοί τότε βλέπουν το θάνατο με τα μάτια τους και δεν μπορούν να ξεφύγουν πράγμα, που φέρνει τους ανθρώπους σε φρίκη και απόγνωση. Ωστόσο, πριν συμβεί αυτό το έργο της τελικής καταστροφής οι δικοί Μου θα ανυψωθούν· θα έρθω Εγώ ο Ίδιος για να τους πάρω. Θα μπορέσουν να Με δουν όπως θα κατεβαίνω αιωρούμενος από τα ύψη προς το μέρος τους, θ’ απλώνουν με λαχτάρα τα χέρια τους σ’ Εμένα, με ιαχές ανάτασης και φλογερή αγάπη για Μένα και Εγώ θα τους τραβήξω κοντά Μου, θα τους αρπάξω και θα τους σηκώσω στα ύψη και τότε θα βιώσουν μια εμπειρία η οποία είναι ενάντια σε όλους τους νόμους της φύσης.

Κι αυτή την υμνολογία των δικών Μου θα την αντιληφθούν και οι άλλοι άνθρωποι, χωρίς να μπορούν στην αρχή να την εξηγήσουν, επειδή οι ίδιοι δεν θα βλέπουν τίποτα, με αποτέλεσμα να τους καταλάβει τότε μια αγωνία, η οποία θα μετατρέπεται όλο και πιο πολύ σε απέραντο τρόμο και πανικό, καθώς θα διαπιστώνουν την ξαφνική εξαφάνιση των δικών Μου και δεν θα μπορούν να εξηγήσουν πως όλοι οι δικοί Μου θα είναι πια μακριά. Θα υπάρχει γύρω βέβαια ένα αστραφτερό φως, το οποίο όμως για εκείνους θα είναι ανυπόφορο, αλλά δεν θα έχουν πια πολύ χρόνο για να σκεφθούν, γιατί αμέσως ακολουθεί η τελευταία στιγμή του τέλους. Το αστραφτερό φως θα το διαδεχθεί ένα σχεδόν αδιαπέραστο σκοτάδι, το οποίο θα φέρει τους ανθρώπους σε απόγνωση. Και τότε θα ακολουθήσουν εκρήξεις, φωτιά θα

ξεπηδάει από παντού, η γη θα ανοίξει στα δύο, έτσι που κανένας δεν θα μπορέσει να γλυτώσει και θα τον καταπιεί η γη.

Ανάμεσα στην αρπαγή των δικών Μου και σε αυτή την τελευταία καταστροφή, δεν μεσολαβεί πολύς χρόνος, γιατί αλλιώς η ανύψωσή τους θα ανάγκαζε τους υπόλοιπους ανθρώπους να πιστέψουν. Μια τέτοια πίστη όμως θα ήταν χωρίς καθόλου αξία, γιατί θα αποκλείε μια ελεύθερη απόφαση από πλευράς τους. Οι άνθρωποι δε είχαν προηγουμένως αρκετό χρόνο στη διάθεσή τους για ν' αποφασίσουν ελεύθερα, όπως και συνεχείς προειδοποιήσεις και υποδείξεις και ο καθένας που συνετίζεται πριν έρθει ακόμη το τέλος, θα γίνει δεκτός. Θα περάσει στο επέκεινα πριν τη διάλυση της γης ώστε να βοηθηθεί να προχωρήσει παραπέρα.

Αυτή η πράξη της ανύψωσης είναι εντελώς αντίθετη με τους νόμους της φύσης, αλλά μπορώ να τους θέσω εκτός ισχύος σε αυτή την περίπτωση, διότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί πια να βλάψει κανενός την ψυχή. Επίσης, ο “ερχομός Μου μέσα στα σύννεφα” δεν εξαναγκάζει κανέναν να πιστέψει, δεδομένου ότι εκείνοι οι άνθρωποι που Με βλέπουν, έχουν ήδη κατακτήσει την ανάλογη ψυχική ωριμότητα, ώστε τότε πλέον να βιώνουν την εκπλήρωση όσων είχαν ήδη ακλόνητα πιστέψει από πριν και γι' αυτό το λόγο προσδοκούσαν καθημερινά την επιστροφή Μου.

Γι' αυτό ακριβώς, ως προς τα τελευταία γεγονότα, σπάνια μπορεί να δοθεί μια σωστή εξήγηση στους ανθρώπους, γιατί όλοι έχουν ήδη σχηματίσει μια εικόνα μέσα στο μυαλό τους και δεν είναι διατεθειμένοι ν' αλλάξουν γνώμη. Είναι αδύνατον η αρπαγή, η ανύψωση να συμβεί πολύ πρωτύτερα, επειδή ένα τέτοιο υπερφυσικό γεγονός θα υποχρέωνε αναγκαστικά τους ανθρώπους να αλλάξουν τον τρόπο της σκέψης τους. Και το τέλος αυτής της γης σημαίνει επίσης το τέλος όλων των ανθρώπων που ζουν ακόμη εκεί. Αυτό το τέλος θα τό ζήσουν και οι δικοί Μου, μόνο που θα βρίσκονται σε μια κατάσταση όπου δεν θα αισθάνονται θλίψη, παρ' όλο που θα μπορούν να παρακολουθήσουν την όλη διαδικασία, διότι είναι αυτή η θέλησή Μου. Γιατί αφού τώρα πιστεύουν απόλυτα, τους αξίζει να βιώσουν τη δύναμη και τη λαμπρότητά Μου. Θα μπορούν δε να δουν επίσης την τεράστια στρατιά των αγγέλων που Με περιτριγυρίζουν. Έτσι θα είναι τώρα άξιοι να γίνουν οι πατριάρχες που θα ζωντανέψουν τη Νέα Γη, η οποία βέβαια θα είναι για Μένα το έργο μιας στιγμής, όπου θα δώσω πάλι μια νέα εξωτερική μορφή σε όλα τα απελευθερωμένα πνευματικά στοιχεία για την περαιτέρω ωρίμανσή τους. Οι ίδιοι οι άνθρωποι όμως δεν έχουν καμία αίσθηση του χρόνου μέχρι να βρεθούν ξανά πάνω στη Νέα Γη. Βρίσκονται ακόμη μέσα στο παλαιό σάρκινο σώμα τους, το οποίο όμως είναι πλέον πολύ πνευματοποιημένο. Αυτό το γεγονός θα πρέπει επίσης να αναφερθεί, προκειμένου να αντικρουσθεί η λανθασμένη αντίληψη ότι στη Νέα Γη θα ζουν εντελώς πνευματοποιημένα όντα. Γιατί και η Νέα Γη έχει τον προορισμό να λειτουργεί σαν

σταθμός στην ανοδική εξέλιξη των όντων, ως εκ τούτου οι παλαιοί νόμοι θα έχουν την ισχύ τους και στη Νέα Γη.

Τα έκπτωτα πνεύματα θα διανύσουν όλη την πορεία μέσα από τη Δημιουργία μέχρι να φθάσουν στη βαθμίδα του ανθρώπου όπου ο καθένας θα πρέπει να περάσει την τελευταία δοκιμασία της θέλησής του. Στην αρχή η δοκιμασία αυτή θα στέφεται πάντα με επιτυχία, επειδή θα εκλείπουν οι πειρασμοί από πλευράς του αντίθεου, δεδομένου ότι θα είναι δέσμιος για μεγάλο διάστημα και αφού οι άνθρωποι θα είναι γεμάτοι αγάπη, άρα θα επιτυγχάνουν την άμεση σύνδεση μαζί Μου, με αποτέλεσμα πολύ γρήγορα να φθάνουν στην πλήρη ωριμότητα.

Μην παρασύρεσθε από λανθασμένες θεωρίες ώστε να παραμελείτε ή να αναβάλλετε την καλλιέργεια της ψυχής σας, διότι η προθεσμία θα τηρηθεί όπως και η ημέρα που θα έρθω μέσα στα σύννεφα και με αυτή την ημέρα η τελευταία κρίση πάνω σε αυτή τη γη».

Προφητεία που δόθηκε στην Μπέρτα Ντούντε στις 3-2-1964

**Αποσπάσματα από τη Βίβλο και τη Νέα Αποκάλυψη
για τον εξαγνισμό μέσω του πυρός και για τον νέο εγκλεισμό
των ψυχών μέσα στην ύλη.**

«Εκείνο τον καιρό ο Κύριος θα τιμωρήσει τη στρατιά των ουρανών στους ουραμούς και τους βασιλιάδες της γης πάνω στη γη, θα συναχθούν ως δεσμώτες στο δεσμοτήριο και θα κλεισθούν στη φυλακή και θα τιμωρηθούν για πολλές γενεές».

Ησαΐας 24, 21-22

«Ο Κύριος θα έρθει ως πυρ, τα άρματά του σαν ανεμοστρόβιλος, για να φέρει το θυμό του με ορμή, την επιτίμησή του με φλόγες πύρινες. Διότι ο Κύριος θα κρίνει όλη τη γη με το πυρ του και κάθε σάρκα με τη ρομφαία του και οι φονευμένοι από τον Κύριο θα είναι πολλοί».

Ησαΐας 66, 15-16

«Διότι ιδού, έρχεται ημέρα που θα καίει σαν κλίβανος. Όλοι οι ασεβείς και οι άνομοι θα είναι σαν άχυρα και η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει λέει ο Κύριος των δυνάμεων ώστε δεν θα αφήσει ρίζα ή κλαδί!»

Μαλαχίας 3,19

«Το τσεκούρι είναι ήδη στη ρίζα των δέντρων. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό θα κοπεί και θα πεταχτεί στη φωτιά. Κρατάει το λιχνηστήρι στο χέρι του για να καθαρίσει το αλώνι του, το μεν σιτάρι θα το συνάξει στην αποθήκη, το δε άχυρο θα το κατακάψει στη φωτιά που δεν σβήνει ποτέ».

«Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του και σημαδεύεται με ένα χάραγμα στο μέτωπο ή στο χέρι, αυτός θα πει επίσης από το κρασί του θυμού του Θεού, που έχει χυθεί ανόθευτο στο ποτήρι της οργής του και θα βασανισθεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και στο Αρνίο».

...«Και ο θάνατος και ο άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο **δεύτερος θάνατος**, η λίμνη της φωτιάς, και όποιος δεν βρέθηκε να είναι γραμμένος στο βιβλίο της ζωής, ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς».

...«Οι δε δειλοί και οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι δολοφόνοι, οι πόρνοι, οι μάγοι και οι ειδωλολάτρες και όλοι οι ψεύτες, θα έχουν μοίρα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος».

Αποκάλυψη του Ιωάννη 14, 9 και 10. 20, 14 και 15. 21,8

«Θα έρθει ο καιρός όπου όλα αυτά τα απόκρυφα πράγματα θα αποκαλυφθούν στους ανθρώπους. Προηγούμενα θα πρέπει πολλά δέντρα να αφήσουν τους άγουρους καρπούς να πέσουν από τα κλαδιά τους, γιατί μετά βίας θα φθάσει το ένα τρίτο από αυτούς στην ωρίμανση. Ενώ τα δύο τρίτα που θα πέσουν στη γη, θα καταπατηθούν πρωύτερα και θα πρέπει να σαπίσουν και να μαραθούν. Έτσι θα μπορέσει να τα διαλύσει η βροχή και ένας δυνατός άνεμος να φυσήξει μέσα στον κορμό για τη **δεύτερη γέννηση...»**.

Γιάκομπ Λόρμπερ

«Το πρόβατά Μου θα σκορπισθούν μεν όταν θα διωχθώ από ποιμένας τους, αλλά θα τα συμμαζέψω πάλι Εγώ ο Ίδιος, έτσι που στο μέλλον θα είναι μόνο ένα ποιμνίο πια με έναν ποιμένα από εκεί και στο εξής. Αλλά τα ερίφια και οι λύκοι που φοράνε προβιά προβάτου, θα διωχθούν από το κοπάδι και θα αφεθούν στην καταδίκη τους και στο θάνατο της ύλης».

Γιάκομπ Λόρμπερ

«Τότε του είπα: φίλε Μου, δεν το έχεις καταλάβει ακόμη καλά! Κοίτα, πάρε για παράδειγμα έναν αγγειοπλάστη που φτιάχνει ένα αγγείο από πηλό στον τροχό του. Εάν λοιπόν το αγγείο, εκεί που έχει γίνει ήδη κατά το ήμισυ, αποτύχει, από κάποια ας πούμε τυχαία αιτία, τι κάνει τότε ο αγγειοπλάστης;

Απλά κομματιάζει το ημιτελές αγγείο, παίρνει τον πηλό από τον τροχό και αφού πρώτα τον ανακατέψει με άλλο, φρέσκο πηλό, τον ξαναβάζει πάνω στον τροχό για να φτιάξει αυτή τη φορά ένα άλλο πιο εύκολο σκεύος, το οποίο φέρει σε πέρας με επιτυχία.

Έτσι λοιπόν το υλικό μεν δεν πρόκειται και αποκλείεται ποτέ να πάει χαμένο, όμως η χαρακτηριστική ιδιαιτερότητα του πρωτόφτιαχτου έργου είναι πια για πάντα χαμένη και νεκρή. Με λίγα λόγια, το **πρώτο εγώ έχει εξαφανισθεί εντελώς** και αυτός είναι κατά την καθαυτό έννοια ο **αιώνιος θάνατος**, τον οποίο καμία αγάπη και καμία ανάμνηση της πρωταρχικής οντότητας δεν μπορεί να επαναφέρει στη ζωή. Όπου όμως αυτό δεν μπορεί ποτέ πια να συμβεί, τότε είναι αδύνατη για πάντα και η πλήρης τελείωση στο τέλος. Η διατήρηση της ατομικότητας που δόθηκε εξ αρχής είναι ανυπολόγιστα σημαντική, γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορεί κανείς να επιτύχει την υιοθεσία από τον Θεό. Διότι μια δεύτερη γέννηση δεν πρόκειται ποτέ πια να γίνει όπως η πρώτη...».

Γιάκομπ Λόρμπερ στο βιβλίο «Ρόμπερτ Μπλουμ»

«Κάποιος που από το πρωταρχικό πνεύμα που ήταν κάποτε, κατέληξε στο πρώτο ή στο δεύτερο επίπεδο της κόλασης, επειδή η αγάπη του πήρε λανθασμένη κατεύθυνση, μπορεί παρ' όλα αυτά να ξαναγίνει αυτό που ήταν πρωταρχικά μετά από πολλές πικρότατες εμπειρίες. Συνείδηση και μνήμη θα διατηρήσει και μπορεί να φθάσει ως την τελείωση.

Υπάρχουν όμως άνθρωποι που είναι αυτό που Εγώ απεχθάνομαι πάνω απ' όλα, δηλαδή οι χλιαροί που δεν τους κάνει ούτε κρύο ούτε ζέστη, δεν ενδιαφέρονται για τίποτα, ούτε για το καλό ούτε για το κακό ή το ένα τους είναι το ίδιο με το άλλο, έτσι ώστε μπορούν τη μια φορά να διαπράξουν εν ψυχρώ τα μεγαλύτερα ανουσιουργήματα και την άλλη να κάνουν και κάτι το καλό. Με λίγα λόγια, όλα τους είναι το ίδιο, ο Θεός ή ο διάβολος, η ημέρα ή η νύχτα, η ζωή ή ο θάνατος, η αλήθεια ή το ψέμα. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν καταπέσει στον καθαυτό αιώνιο θάνατο και βρίσκονται στην πιο κατώτατη κόλαση, από την οποία είναι αδιανόητο πια να διαφύγουν έχοντας την ίδια και την αυτή πρωταρχική οντότητα.

Ο λόγος αυτής της κατάστασης είναι η εξαιρετικά συμπαγής αλαζονεία, η οποία έχει περάσει από όλα τα στάδια και τους βαθμούς της εγωπάθειας και της φιλαυτίας. Σε αυτό τον υψηλό βαθμό συμπύκνωσης κατά κάποιον τρόπο αυτοσυνθλίβεται, με αποτέλεσμα να σημαίνει το τέλος για την πρωταρχική ζωή του πνεύματος.

Σε αυτό ακριβώς συνίσταται ουσιαστικά ο αιώνιος θάνατος, ο οποίος είναι το χειρότερο από όλα τα κακά, επειδή η καθαυτό ύπαρξη λαμβάνει οριστικό τέλος. Μια τέτοια ψυχή είναι τότε εντελώς διαβρωμένη. Η ολότητα από την οποία αποτελείτο κατ' αρχάς θα πρέπει να διαλυθεί από την ορμή της φωτιάς σε όλους τους μεμονωμένους σπινθήρες αρχέγονης ζωής και στη συνέχεια, αναμειγμένη με άλλους καινούργιους, να διανύσει μέσα από μια μακριά πορεία το φυτικό και το ζωικό βασίλειο ενός άλλου πλανήτη, σε μια εντελώς ξένη ηλιακή περιοχή, ώσπου να περάσει τελικά σε μια εξαιρετικά υποδεέστερη ανθρώπινη μορφή.

Με αυτό τον τρόπο δεν απομένουν τελικά παρά τραγικά ελάχιστα χαρακτηριστικά από την πρωταρχική οντότητα μιας τέτοιας ψυχής. Κι αυτό είναι το μεγαλύτερο κακό, γιατί μια τέτοια ψυχή είναι πια αδύνατον να καταφέρει να Με δει ποτέ, γιατί τότε πλέον, χωρίς το δικό Μου πνεύμα μέσα της, είναι και παραμένει μόνιμα απλά ψυχή».

«Είναι πάρα πολλοί άνθρωποι ιδίως αυτή την εποχή, οι οποίοι έχουν φθάσει στο άκρο άωτο με τη λατρεία που τρέφουν για τα εγκόσμια πράγματα και για τον εαυτό τους και κατά συνέπεια βρίσκονται σαν ζώες μέσα σε βαθύ σκοτάδι. Στον άλλο κόσμο αυτοί οι άνθρωποι θα αρχίσουν πάλι από το ίδιο σημείο που βρίσκονται τώρα και ανάλογα με τις περιπτώσεις, μπορούν να γίνουν ακόμη χειρότεροι και πιο υλιστές.

Κι όσο αληθινό είναι ότι είμαι Εγώ ο Κύριος που σας τα λέω αυτά, άλλο τόσο είναι αλήθεια ότι **Θα εγκλεισθούν πάλι μέσα στη νεκρή ύλη-** και μάλιστα μέσα από μια αφάνταστα οδυνηρή διαδικασία και αυτό για πάρα-πάρα πολύ καιρό, **ώσπου να γίνουν και οι ίδιοι σκληρή αδρανής ύλη,** να κατακερματισθούν τελικά σε πάρα πολλά μέρη και **μετά από πολύ μεγάλο διάστημα να ξανασταλθούν σε αυτή τη γη, ή σε άλλα ουράνια σώματα, σαν άνθρωποι ή σαν άλλα πλάσματα.** Γιατί για Μένα χίλια γήινα χρόνια είναι το ίδιο με μια μέρα.

Επομένως, όποιος χάρη στην έμφυτη ελεύθερη θέλησή του, δεν θέλει να εναρμονισθεί με το θέλημά Μου που έχω αποκαλύψει σε όλους τους ανθρώπους, δεν πρόκειται να χαθεί εντελώς γι' αυτό το λόγο, αλλά εντούτοις τον περιμένει ένας μεγάλος και μακροχρόνιος σωφρονισμός».

Γιάκομπ Λόρμπερ «Τα δώρα του ουρανού»

«Όταν ήμουν δώδεκα χρόνων, η παιδική Μου ακόμη ηλικία ήταν η εποχή της άνοιξης για Μένα. Τα χρόνια της διδασκαλίας ήταν το καλοκαίρι Μου οι τελευταίες σαράντα μέρες ως την ανάληψή Μου ήταν η εποχή της συγκομιδής. Θα δείτε λοιπόν, πως όλα θα εξελιχθούν σύμφωνα με αυτούς τους νόμους και τις περιόδους. Μετά τα χρόνια της άνοιξης, της εποχής της ζύμωσης, θα ακολουθήσουν τα θερινά χρόνια της ωρίμανσης με τις μπόρες και τις καταιγίδες. Στη συνέχεια θα έρθουν τα χρόνια του φθινοπώρου, όπου θα ξεχωρίσω σαν θεριστής τα άχυρα από το σιτάρι, παίρνοντας το καλύτερο μέρος στον πνευματικό Ουρανό. Το χειρότερο όμως μέρος, θα το δεσμεύσω μέσα στη συμπαγή ύλη, μέσα από την οποία θα πρέπει διανύοντας έναν μακρύ δρόμο, να φθάσει στο σημείο εκείνο στο οποίο δεν αξιόθηκε να φτάσει ακολουθώντας την πιο σύντομη οδό...».

...«Αυτή η αλληγορία μαρτυρεί ότι Εγώ μεν θέλω να στρέψω τους ανθρώπους προς το καλύτερο με πράξεις και με λόγια. Επειδή ανακατεύεται όμως ο κόσμος με τις απολαύσεις του, ο καλός ο σπόρος ευδοκιμεί μόνο μεμονωμένα σε ορισμένα σημεία,

αλλά σε γενικές γραμμές δεν αποδίδει τον καρπό που θα περιμένει κανείς να αποδώσει, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι πρόκειται για λόγια που προέρχονται απευθείας από το στόμα Μου.

Αυτό σας δίνει την απόδειξη ότι το τέλος, ο θερισμός, θα ξεχωρίσει το καλό από το κακό, όπου οι καλοί θα λάβουν το δίκαιο μισθό τους, ενώ οι αδιόρθωτοι και οι κακοί θα πρέπει να διανύσουν το μακρύ δρόμο της ύλης, μέχρι να αποβάλουν καθετί το ακάθαρμο, ώστε σαν μια πνευματική νότα να συμβάλουν στην αρμονία που επικρατεί στο ουράνιο και πνευματικό βασίλειό Μου».

Από το νεοαποκαλυπτικό βιβλίο του Γκότφριντ Μαγερχόφερ

«Τα κηρύγματα του Κυρίου»

«Η τελική καταστροφή της γης θα αποτελεί ταυτόχρονα μία πράξη μέγιστης ευσπλαχνίας. Επομένως είναι αναπόδραστο να συμβεί, για να αποφευχθεί ένας ακόμη μεγαλύτερος ξεπεσμός των ανθρώπων, οι οποίοι έχοντας χάσει την αγάπη, έχουν διαλύσει κάθε δεσμό με τον Θεό και έχουν μεγαλώσει τόσο πολύ το χάσμα που τους χωρίζει από Αυτόν, ώστε δεν έχουν πλέον καμία δύναμη για να εξελιχθούν προς τα πάνω.

Γι' αυτό το λόγο έρχεται ο Θεός να τους βοηθήσει. Τους αφαιρεί την εξωτερική μορφή και δεσμεύει εκ νέου το πνευματικό στοιχείο. Με αυτόν τον τρόπο το απέραντο χάσμα που άνοιξε η ελεύθερη βούληση των ανθρώπων, γίνεται πάλι μικρότερο στην κατάσταση της απόλυτης υποταγής στους νόμους της ύλης. **Έτσι το πνευματικό στοιχείο όντας σε κατάσταση δέσμευσης, πλησιάζει πάλι πιο κοντά στον Θεό και του δίνεται ξανά η δυνατότητα να χρησιμοποιήσει σωστά την ελευθερία της βούλησής του, ώστε να φθάσει κάποτε στον Θεό έστω και αν είναι μετά από ένα ατέλειωτα μακρύ διάστημα».**

Μπέρτα Ντούντε

«Εσείς οι άνθρωποι βρίσκεστε μπροστά σε ένα τέτοιο τέλος, ακόμη και αν σας φαίνεται απίστευτο και ο νους σας αντιδρά αρνητικά απέναντι σε μια τέτοια προοπτική. Συλλογισθείτε όμως αυτούς που είναι δέσμιοι ακόμη, σκεφθείτε όλα τα δημιουργήματα κάτω από τα πόδια σας και αναρωτηθείτε πώς μπορεί να λυτρωθεί όλο αυτό το πνευματικό στοιχείο, εάν δεν του δοθούν κάθε τόσο οι δυνατότητες γι' αυτό;

Σκεφθείτε επιπλέον τους ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται εντελώς μακριά από τον Θεό και βέβαια δεν πρόκειται να ζήσουν αιώνια πάνω στη γη!

Τότε θα συνειδητοποιήσετε ότι η Αγάπη του Θεού μεριμνά ευσπλαχνικά για όλα τα αλύτρωτα πνεύματα κι ότι ένα τέτοιο φαινομενικά καταστροφικό έργο αποτελεί μια πράξη μέγιστης ευσπλαχνίας. Διότι οι νέες δημιουργίες που θα ακολουθήσουν,

προσφέρουν στα πνεύματα που έχουν πέσει στο μέγιστο δυνατό βάθος τη δυνατότητα να εξελιχθούν και πάλι προς τα πάνω, ώστε να φθάσουν κάποτε ως το Θεό, αν και μετά από ένα ατέλειωτα μακρύ διάστημα».

Μπέρτα Ντούντε

«Μέσα στο προαιώνιο σχέδιό Μου είναι καθορισμένη η ημέρα που θα σημαίνει το τέλος αυτής της γης και θα φέρει μια ολοκληρωτική ανατροπή των υφισταμένων, τόσο από γήινη όσο και από πνευματική σκοπιά.

Και το σχέδιό Μου αυτό θα πραγματοποιηθεί αμετάκλητα, διότι είχα προβλέψει από αιωνιότητες, σε ποιο κατώτατο σημείο πνευματικής υποστάθμης θα έφθανε η σημερινή ανθρωπότητα. Σε συνάρτηση λοιπόν με αυτό το σημείο, έχω καθορίσει τα χρονικά πλαίσια του λυτρωτικού σχεδίου Μου, το οποίο περιλαμβάνει κάθε τόσο νέες εποχές εξέλιξης, ανάλογα με το τι έκρινε ότι είναι καλό για το πνευματικό στοιχείο που πρέπει να εξελιχθεί ανοδικά, η Αγάπη και η Σοφία Μου.

Συνεπώς, μια περίοδος εξέλιξης λήγει και αρχίζει ξανά μια καινούργια, ως εκ τούτου το τέλος αυτής της γης δεν μπορεί με καμία δυνατότητα να θεωρηθεί αποκλειστικά σαν έργο καταστροφής! Θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι το πνευματικό στοιχείο που είναι δεσμευμένο χρειάζεται βοήθεια για να εξελιχθεί παραπέρα. Γ'/' αυτό το λόγο επομένως είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί μια Νέα Γη, πράγμα όμως που απαιτεί προηγουμένως τη διάλυση όλων των δημιουργημάτων της παλαιάς γης.

Ωστόσο δεν αφήνω να συμβεί τίποτα στην ανθρωπότητα, χωρίς να το αναγγείλω προηγούμενα, ούτως ώστε να μπορούν να προετοιμασθούν κατάλληλα για να κάνουν όλα τα δυνατά προκειμένου να αποφύγουν τη φοβερή μοίρα μιας νέας φυλάκισης μέσα στην ύλη...!»

Μπέρτα Ντούντε

«Πιστεύω πραγματικά πως όσα υποφέρουμε τώρα δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον. ¹⁹Γιατί όλη η κρίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού. ²⁰Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχτηκε κι αυτή στη φθορά, όχι γιατί έφταιγε αλλά γιατί έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε. Έχει όμως πάντοτε την ελπίδα, κι αυτή ακόμη η κτίση, πως θ' απελευθερωθεί από την υποδούλωσή της στη φθορά, και θα μετάσχει στην ελευθερία που θ' απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού. ²²Ξέρουμε καλά ότι ως τώρα όλη η κτίση στενάζει και κραυγάζει από πόνο, σαν την ετοιμόγεννη γυναίκα. ²³Κι όχι μόνο η κτίση. Το ίδιο κάνουμε κι εμείς: έχουμε ως αρραβώνα του νέου κόσμου το Άγιο Πνεύμα, εσωτερικά όμως στενάζουμε κι εμείς, γιατί λαχταρούμε να γίνουμε για πάντα παιδιά του Θεού και να γλιτώσει το σώμα μας από τη φθορά».

«Αν ήξεραν οι άνθρωποι γι' αυτή τη μαρτυρική κατάσταση (της νέας φυλάκισης μέσα στην ύλη σ.τ.μ.) προς την οποία βαδίζουν, θα έκαναν παν το δυνατόν για να την αποφύγουν. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να τα γνωρίζουν αυτά τα πράγματα.

Όμως δεν υπάρχει αρκετή πίστη, αλλά και ούτε μπορούν να τους δοθούν αποδείξεις, γιατί δεν θα είχε καμία αξία εάν συμμόρφωναν τη ζωή τους γι' αυτό το λόγο, δηλαδή μόνο από φόβο, με το θέλημα του Θεού. Η εναρμόνιση αυτή είναι απαραίτητο να γίνει με ελεύθερη θέληση, προκειμένου να αποφύγει κανείς τη νέα φυλάκιση της ψυχής του».

Μπέρτα Ντούντε

Η τελευταία Κρίση είναι και αυτή μια πράξη αγάπης του Θεού!

«Η τελευταία Κρίση θα πρέπει μεταξύ άλλων να θεωρηθεί σαν μια πράξη αγάπης από πλευράς του Θεού, γιατί μια αιτία γι' αυτή την Κρίση είναι επίσης και η περαιτέρω εξέλιξη του πνευματικού στοιχείου που απέτυχε κατά την τελευταία δοκιμασία της ενσάρκωσής Του στη γη. Γι' αυτό πρέπει να εισαχθεί εκ νέου σε μια καινούργια διαδικασία ωρίμανσης, προκειμένου να φθάσει κάποτε στον τελικό του στόχο.

... Ένας Θεός-κριτής εξακολουθεί να είναι Θεός της Αγάπης, γιατί η Δικαιοσύνη Μου επιβάλλεται μόνο όπως κρίνει η Αγάπη Μου για το τι είναι ωφέλιμο για το πνευματικό στοιχείο, ενώ επανορθώνει ταυτόχρονα τις εσφαλμένες σκέψεις και πράξεις των ανθρώπων, οι οποίες υπόκεινται σε αυτή την Κρίση.

... Σώζω τις ψυχές από την πτώση στην πιο βαθιά άβυσσο. Τις φυλακίζω εκ νέου μέσα στη συμπαγή ύλη, εισάγοντάς τες έτσι στην εξελικτική διαδικασία. Πρόκειται τότε για **μια Κρίση η οποία έχει αποκλειστικό στόχο τη λύτρωση και όχι τον αιώνιο θάνατο, πράγμα που αποδεικνύει σαφώς την Αγάπη Μου** για όλα όσα έχω δημιουργήσει, για όλα όσα είναι νεκρά και προορισμός τους είναι να αποκτήσουν αιώνια ζωή».

Μπέρτα Ντούντε

Ο καινούριος ουρανός και η καινούρια γη

Τότε είδα έναν καινούριο ουρανό και μια καινούρια γη. Ο πρώτος ουρανός κι η πρώτη γη εξαφανίστηκαν, κι η θάλασσα δεν υπάρχει πια. ² Κι είδα την άγια Πόλη, τη νέα Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό, έτοιμη σαν τη νύφη που στολισμένη περιμένει τον άντρα της. ³ Τότε άκουσα μια δυνατή φωνή απ' τον ουρανό να λέει: «Τώρα πια η κατοικία του Θεού είναι μαζί με τους ανθρώπους. Θα κατοικήσει μαζί τους, κι αυτοί θ' αποτελούν το λαό του. Ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί

τους, ⁴θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, κι ο θάνατος δε θα υπάρχει πια· ούτε πένθος ούτε κλάμα ούτε πόνος θα υπάρχει πια, γιατί τα παλιά πέρασαν».

⁵ Και είπε αυτός που καθόταν στο θρόνο: «Τώρα, όλα τα κάνω καινούρια». Και μου λέει: «Γράψε, γιατί τα λόγια μου είναι αξιόπιστα κι αληθινά». ⁶ Και πρόσθεσε: «Εκπληρώθηκαν όλα· εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος· εγώ σ' όποιον διψάει θα δώσω δωρεάν να πει από το νερό που δίνει ζωή. ⁷ Αυτά θα τα κληρονομήσει ο νικητής· κι εγώ θα είμαι Θεός του, κι αυτός παιδί μου. ⁸ Οι δειλοί όμως, οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι φονιάδες, οι πόρνοι, οι μάγοι, οι ειδωλολάτρες κι όσοι αντιστρατεύονται την αλήθεια θα 'χουν το μερίδιό τους στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι. Αυτός είναι ο **δεύτερος θάνατος**».

Η νέα Ιερουσαλήμ

⁹ Τότε ήρθε ένας απ' τους επτά *αγγέλους που κρατούσαν τις επτά φιάλες, που ήταν γεμάτες απ' τις επτά πληγές τις τελευταίες, και μου είπε: «Έλα να σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του * Αρνιού». ¹⁰ Και μ' έφερε, καθώς ήμουν σε έκσταση, σ' ένα μεγάλο και ψηλό Βουνό και μου έδειξε την άγια Πόλη, την Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό.

²² Δεν είδα ναό σ' αυτή την πολιτεία, γιατί ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός ο παντοκράτορας, και το Αρνίο. ²³ Ούτε έχει ανάγκη η πολιτεία από ήλιο ούτε από σελήνη για να τη φωτίζουν, γιατί τη φωτίζει η λαμπρότητα του Θεού, και λυχνάρι της είναι το Αρνίο. ²⁴ Και τα έθνη θα περπατούν με το φως της, κι οι Βασιλιάδες της γης θα της φέρνουν τα μεγαλεία και τον πλούτο τους. ²⁵ Οι πύλες της ποτέ δε θα κλείνουν την ημέρα, αφού εκεί δε θα υπάρχει νύχτα. ²⁶ Και θα της φέρνουν τα μεγαλεία και τον πλούτο των εθνών. ²⁷ Δε θα μπει όμως σ' αυτήν τίποτα μολυσμένο, μήτε όσοι κάνουν βδελυρά και ψεύτικα πράγματα, παρά μονάχα όσοι είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής του Αρνιού.

Αποκάλυψη Ιωάννη 21, 1-10. 22-27

Η ανάπλαση της γης

«Ένα είναι βέβαιο, ότι ο Λόγος Μου είναι Αλήθεια και θα παραμείνει Αλήθεια, επομένως δεν χρειάζεται να αμφιβάλετε οι άνθρωποι για αυτά που έχουν την πηγή τους σ' Εμένα. Κι επειδή πλησιάζει η ώρα που θα λήξει μια περίοδος λύτρωσης για να μπορεί να αρχίσει μια άλλη καινούργια, γι' αυτό το λόγο οι διαφωτίσεις που σας δίνω γίνονται όλο και πιο ασυγκάλυπτες.

Προτού έρθει το τέλος θα σας μιλήσω στο προαιώνιο σχέδιο που έχω καταστρώσει από αιωνιότητες για την τελειώσή σας. Συνάμα θα σας προσφέρω γνώσεις γύρω από

πράγματα, τα οποία ήταν μέχρι τώρα για σας κρυφά, δεδομένου ότι αυτές οι γνώσεις μέχρι τώρα δεν ήταν απαραίτητες για την ψυχική σας σωτηρία.

Τώρα όμως έχει έρθει ο καιρός που το σωτήριο σχέδιό Μου θα εκτελεσθεί, όσον αφορά τη μεταμόρφωση της γης, η οποία έχει γίνει πλέον ακατάλληλη σαν πεδίο εκπαίδευσης για τα πνευματικά στοιχεία και συνεπώς πρέπει να ανανεωθεί, προκειμένου να μπορέσει και πάλι να εκπληρώσει τον προορισμό της.

...Επομένως για τη γη ως δημιούργημα δεν έρχεται η συντέλεια, διότι η θέλησή Μου στερεοποιεί πάλι όλη τη διαλυμένη ύλη, δίνοντάς της νέες μορφές, γι' αυτό άλλωστε γίνεται λόγος για μια "Νέα Γη".

Συνεπώς ο τερματισμός της παρούσας λυτρωτικής περιόδου συνιστά μια πράξη μέγιστης φιλευσπλαχνίας προς όλα τα πνευματικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται εγκλεισμένα πάνω στη γη μέσα στα διάφορα δημιουργήματα. Σημαίνει δηλαδή μια **ολοκληρωτική μεταμόρφωση, όχι όμως τη συντέλεια του πλανήτη Γη.**

Ωστόσο, αυτή η μεταμόρφωση θα είναι ορατή μόνο στην επιφάνεια της γης, δεδομένου ότι οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να διαπιστώσουν ή να παρακολουθήσουν τη διαδικασία της εσωτερικής ανάπτυξης, ακόμη κι αν παρατηρούσαν συνειδητά τη μεταμόρφωση αυτή. Όμως κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να συμβεί, διότι όλα θα γίνουν μέσα σε μια στιγμή, μια και υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για να ξαναζωντανέψουν τα νέα δημιουργήματα της γης με πνευματικά στοιχεία τα οποία έχουν ήδη κατακτήσει τον αναγκαίο βαθμό ωριμότητας. Διότι βέβαια όλες αυτές οι πνευματικές μονάδες υφίστανται ήδη, οπότε χρειάζεται απλά να τοποθετηθούν μέσα στις κατάλληλες για εκείνες εξωτερικές μορφές.

...Επειδή η ύλη αυτή καθαυτήν αποτελείται από πνευματικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται ακόμη στην αρχή της εξέλιξής τους, γι' αυτό το λόγο δεν μπορεί ακόμη να εξαφανισθεί εντελώς. Κατ' ακολουθία λοιπόν και το δημιούργημα Γη" δεν πρόκειται να εξαφανισθεί, παρά μόνο να μεταμορφωθεί. Αυτά τα λόγια μπορείτε να τα πιστέψετε χωρίς επιφύλαξη, ακόμη και εάν όλη η διαδικασία του τέλους της παλαιάς γης παραμένει αδιανόητη για σας. Για Μένα όμως όλα είναι δυνατά και η απέραντη αγάπη Μου είναι η αιτία για τα πάντα.

Εάν λοιπόν το γεγονός ότι επιτρέπω να συμβεί μια τέτοια καταστροφή το εκλαμβάνετε σαν έλλειψη αγάπης από μέρους Μου, τότε είσαστε ακόμη πολύ μακριά από τη σωστή αντίληψη. Θέλετε να βλέπετε μόνο τη μοίρα των ανθρώπων, χωρίς να σκέφθεσθε τα πνεύματα τα οποία είναι ακόμη φυλακισμένα μέσα στη συμπαγή ύλη, για τα οποία πρέπει επίσης να έρθει κάποτε η ώρα να ελευθερωθούν από τη μορφή στην οποία εγκλείονται τώρα, ούτως ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν την ανοδική τους εξέλιξη σύμφωνα με το σχέδιο που έχω εκπονήσει από αιώνων. Κι επειδή η ώρα

του τέλους πλησιάζει όλο και πιο κοντά, γι' αυτό το λόγο σας αποκαλύπτω το σχέδιό Μου για τη σωτηρία σας, ώστε να μπορείτε να συμμορφωθείτε ακολουθώντας πιστά τις εντολές Μου, έτσι ώστε να μην ανήκετε σ' εκείνους οι οποίοι σπαταλούν άδικα το δώρο της ανθρώπινης ζωής πάνω στη γη και διατρέχουν τον κίνδυνο να φυλακισθούν μέσα στην ύλη. Σας αποκαλύπτω αληθινά όλη την αλήθεια! Αλλά την Αλήθεια θα την αποδεχτεί μόνο εκείνος που θέλει να γνωρίζει την Αλήθεια και έχει την ακράδαντη θέληση να κατακτήσει το στόχο του σε αυτή τη γη».

Προφητική αποκάλυψη στην Μπέρτα Ντούντε στις 20-10-1962

«Επειτα (κατά την επιστροφή του Χριστού) εμάς τους ζωντανούς μαζί με τους αναστημένους θα μας αρπάξουν σύννεφα και θα ανυψωθούμε για να προϋπαντήσουμε τον Κύριο στον αέρα κι έτσι θα είμαστε για πάντα μαζί με τον Κύριο».

Επιστολή προς Θεσσαλονικείς Α' 4, 17

Ύστερα ο *άγγελος μου έδειξε το ποτάμι με το ζωογόνο νερό, λαμπερό σαν κρύσταλλο, να αναβλύζει από το θρόνο του Θεού και του * Αρνιού. ²Στη μέση της πλατείας, από 'δω κι από 'κει από το ποτάμι, ήταν το δέντρο της ζωής, που καρποφορεί δώδεκα φορές, μία κάθε μήνα, και που τα φύλλα του χρησιμεύουν για τη θεραπεία των εθνών. ³ Καμιά αφορμή για κατάρρα δε θα υπάρχει πια εκεί. Ο θρόνος του Θεού και του Αρνιού θα βρίσκονται σ' αυτήν, κι οι δούλοι του θα τον λατρεύουν. ⁴Θα τον βλέπουν κατά πρόσωπο και θα 'χουν το όνομά του στα μέτωπά τους. ⁵Νύχτα δε θα υπάρχει πια, και δε θα χρειάζεται το φως του λυχναριού ή του ήλιου, γιατί ο Κύριος ο Θεός θα φέγγει πάνω τους, και θα βασιλέψουν αιώνια.

Ο ερχομός του Κυρίου

⁶Ύστερα μου λέει ο *άγγελος: «Τα λόγια τούτα είναι αληθινά κι άξια εμπιστοσύνης. Ο Κύριος ο Θεός, που με το Πνεύμα του μίλησαν οι * προφήτες, έστειλε τον άγγελό του να δείξει στους δούλους του όσα είναι να γίνουν πολύ σύντομα». ⁷ «Ακούστε! Έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς. «Μακάριος είναι όποιος τηρεί τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου».

¹² «Ακούστε! Έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς, «και φέρνω μαζί μου την αμοιβή για ν' ανταποδώσω στον καθένα κατά τα έργα του. ¹³ Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος».

¹⁴Μακάριοι όσοι τηρούν τις εντολές του, για να έχουν δικαίωμα να φάνε από το δέντρο της ζωής και να περάσουν τις πύλες για να μπουν στην πολιτεία. ¹⁵ Έξω θα μείνουν όσοι είναι αδιάντροποι σαν τα σκυλιά, οι μάγοι, οι πόρνοι, οι φονιάδες, οι ειδωλολάτρες κι εκείνοι που τους αρέσει ν' αντιστρατεύονται την αλήθεια.

¹⁶«Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου να σας τα αναγγείλει ετούτα στις εκκλησίες. Εγώ είμαι από τη ρίζα και τη γενιά του Δαβίδ, το άστρο το λαμπερό, το πρωινό». ¹⁷Και το Πνεύμα κι η νύφη λένε: «Έλα». Κι όποιος ακούει ας πει: «Έλα». Όποιος διψάει ας έρθει, όποιος θέλει ας πάρει δωρεάν το νερό της ζωής».

Αποκάλυψη Ιωάννη 22, 1-7. 12-17

Η αρμονική ζωή στη Νέα Γη

«Θα κάνω τα πάντα καινούργια! Οι άνθρωποι που δεν έχετε τη Γνώση, που δεν έχετε ακόμη αφυπνίσει το πνεύμα που έχετε μέσα σας, δεν ξέρετε τι σημαίνουν αυτά Μου τα λόγια. Γιατί δεν πιστεύετε σε μία μεταμόρφωση αυτής της γης, δεν πιστεύετε ότι θα υπάρξει μία τελική Κρίση, ο τερματισμός μιας περιόδου εξέλιξης και η έναρξη μιας άλλης. Δεν ξέρετε τίποτα για το προαιώνιο σχέδιό Μου, για την τελειώσή σας, γι' αυτό δεν καταλαβαίνετε και τι θέλουν να πουν τα λόγια: Ιδού, ορίστε τα κάνω όλα καινούργια!»

Το κάθε ένα από τα λόγια Μου έχει μια πολλαπλή έννοια, την οποία δεν γνωρίζουν ούτε οι αφυπνισμένοι στο πνεύμα, γιατί αυτή η γνώση είναι ακόμη πολύ υψηλά για τους ανθρώπους ετούτης της γης- εντούτοις, καταλαβαίνουν την απλή σημασία, ότι δηλαδή θα ανανεώσω όλα όσα έχουν ξεφύγει από την προαιώνια Τάξη Μου. Θέλω να φέρω μια αλλαγή, μια και από μόνοι τους οι άνθρωποι δεν την επιδιώκουν πλέον και συνεπώς δεν καταφέρνουν να εκπληρώσουν το σκοπό για τον οποίο βρέθηκαν στη γη. Έχουν δε αποτύχει εντελώς εφόσον δεν αξιοποίησαν τη ζωή τους αυτή για την αιωνιότητα.

Παρ' όλα αυτά δεν θέλω να τους αφήσω να πάνε χαμένοι, γι' αυτό θα τους δώσω πάλι την ευκαιρία να διατρέξουν άλλη μια φορά την εξελικτική πορεία που παραμέλησαν ως τώρα. Δεν θα πρόκειται όμως για μια επανάληψη, αλλά για μια εντελώς καινούργια πορεία, δεδομένου ότι μια νέα δυνατότητα εξέλιξης σημαίνει ένα μεγαλύτερο έλεος το οποίο θα πρέπει να αντισταθμισθεί με δική τους περισσότερη απόδοση, πράγμα για το οποίο είναι αναγκαίο να υπάρχουν εντελώς νέα δημιουργήματα.

Γι' αυτό λοιπόν ανανεώνω για πρώτη φορά το σχολείο των πνευμάτων, που είναι η Γη Μου, η οποία οφείλει να προωθήσει και πάλι την ανοδική εξέλιξη των πνευματικών στοιχείων ως το τέλος, που είναι η ανθρώπινη βαθμίδα. Θα την εφοδιάσω με εντελώς καινούργια δημιουργήματα ποικίλων ειδών και μορφών ώστε να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν μέσα σ' αυτά πολυαριθμότατα πνευματικά στοιχεία. Θα φροντίσω να υπάρξει ένα νέο ανθρώπινο γένος που θα προέλθει από ανθρώπους που θα έχω ευλογήσει, οι οποίοι θα έχουν ολοκληρώσει την πνευματική τους τελειοποίηση έχοντας αγάπη και πίστη σ' Εμένα. Αυτοί θα έχουν φθάσει σε έναν

τέτοιο υψηλό βαθμό ωριμότητας, χάρη στον οποίον θα μπορούν να επιστατούν με μια ανώτερη πνευματική επιμέλεια στο νέο ανθρώπινο γένος. Έτσι οι νέοι άνθρωποι θα έχουν κάθε εγγύηση ότι θα πετύχουν την ανώτατη δυνατή πνευματική τελειοποίηση. Ταυτόχρονα, τα πνευματικά στοιχεία τα οποία θα βρίσκονται έγκλειστα μέσα στην ύλη, θα μπορούν να φθάσουν ταχύτατα στην ωριμότητα χάρη στην εξαιρετικά ευνοϊκή επίδραση που θα ασκούν οι άνθρωποι στην κτίση που θα τους περιβάλλει. Κάνω τα πάντα καινούργια, κάνω επίσης πιο ελαστικές τις προϋποθέσεις για την απελευθέρωση των πνευματικών στοιχείων, χωρίς ωστόσο να παρεκκλίνω από το Νόμο Μου. Αλλά βοηθώ με μεγάλη ευσπλαχνία και αγάπη τα πνεύματα που ζουν ακόμη σε κατάσταση ανελευθερίας.

Οι άνθρωποι θα είναι χωρίς κανένα πρόβλημα, γεμάτοι δύναμη θα τείνουν προς τα ύψη. Γιατί Εγώ θα είμαι ο πιο ποθητός τους στόχος, ενώ δεν θα μπορεί να τους παρασύρει προς τα κάτω ο αντίθεος, ο οποίος θα έχει δεσμά για πολύ χρόνο. Δημιουργώ έναν νέο Ουρανό και μια νέα γη, αυτό σημαίνει ότι κάνω τους ανθρώπους ευτυχισμένους από πνευματική και από γήινη άποψη. Γιατί τώρα ανήκουν σ' Εμένα και οφείλουν να δείξουν το δρόμο που οδηγεί σ' Εμένα και στους απογόνους τους. Ποιος από σας τους ανθρώπους μπορεί να το συλλάβει αυτό; Και ποιος από σας τους ανθρώπους πιστεύει σθεναρά και ακράδαντα ότι το παλαιό θα πάψει να υπάρχει; Επίσης ότι δεν θα υπάρχουν πια οι άνθρωποι που είναι ακόμη απομακρυσμένοι από Εμένα; ότι μόνο η μικρή ποίμνη, η οποία Με ακολουθεί πιστά σαν τον ποιμένα της δεν θα χάσει τη ζωή της, διότι αυτή τη μικρή ποίμνη την έχω ευλογήσει και την έχω προορίσει να συνεχίσει τη ζωή στον παράδεισο της νέας Γης; ότι μια καινούρια λυτρωτική φάση αρχίζει, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο σωτηρίας, το οποίο έχει καθορίσει η Αγάπη και η Σοφία Μου προκειμένου να εξασφαλισθεί μια αιώνια ζωή για τα πνεύματα;

Ιδού, τα κάνω όλα καινούργια! Εσείς που πιστεύετε σ' Εμένα, συλλογισθείτε αυτά τα λόγια, ζυγίστε τα μέσα στην καρδιά σας και να ξέρετε ότι ήρθε η ώρα που αυτά τα λόγια Μου θα γίνουν αληθινά. Να τα πιστεύετε ακράδαντα, να ελπίζετε και να υπομένετε με καρτερία, υποταγή και αφοσίωση στο θέλημά Μου τα βάρη που σας περιμένουν να βαστάξετε ως το τέλος. Διότι πολύ σύντομα έρχεται η μέρα, όπου θα έρθω να πάρω τους δικούς Μου για να τους αποκαλύψω τον παράδεισο, για τον οποίο είναι γραμμένο: “Έναν καινούργιο Ουρανό θα φτιάξω και μια καινούργια Γη...”. Κι Εγώ ο Ίδιος θα βρίσκομαι ανάμεσα στους δικούς Μου και θα τους καθοδηγώ και θα τους διδάσκω, όπως το έχω υποσχεθεί».

Μπέρτα Ντούντε 14-10-1951

...«Εκεί όπου θα βρίσκεται ο καθένας, θα μπορεί και να καρπώνεται τους καρπούς της γης και να ικανοποιεί τις βιοτικές του ανάγκες. Ο ένας θα βοηθάει τον άλλον και

κανένας δεν θα λέει πια: αυτό είναι δική μου ιδιοκτησία και μόνον εγώ είμαι κύριός της! Βέβαια θα έπρεπε ήδη να είναι έτσι τα πράγματα ανάμεσα στους ανθρώπους. Εντούτοις θα παραμείνουν όπως είναι, για όσο κρατάει αυτή η μεσαία περίοδος διαπαιδαγώγησης των ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη εξαγνιστεί από τη μεγάλη φωτιά της ζωής. Ωστόσο δεν πρόκειται να συμπληρωθούν δύο χιλιάδες χρόνια από τώρα...».

«Αφού την εποχή εκείνη οι άνθρωποι δεν θα επιθυμούν πια γήινους και εφήμερους θησαυρούς πάνω στη γη, θα ζουν εκατό ή χίλιες φορές περισσότεροι άνθρωποι απ' ό,τι τώρα, ευτυχισμένοι και σε ευημερία. Συγχρόνως δε θα εξαλειφθούν από τη γη όλες οι κακές αρρώστιες που βασανίζουν τη σάρκα. Οι άνθρωποι θα φθάνουν ευτυχισμένοι σε μεγάλη ηλικία και θα μπορούν να κάνουν πολλά καλά ενώ κανείς δεν θα φοβάται το θάνατο του σώματος, γιατί θα βλέπει καθαρά μπροστά του την αιώνια ζωή της ψυχής».

Γιάκομπ Λόρμπερ

«Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη»

«Ζητάτε και θα σας δοθεί...»

Τα πιο δύσκολα προβλήματα θα μπορούν να λυθούν χωρίς κόπο εάν ο άνθρωπος αξιοποιήσει την πνευματική δύναμη που του προσφέρεται για βοήθεια. Αυτά που στον ίδιο μόνο του φαίνονται αδύνατα, θα μπορεί να τα πραγματοποιήσει, εφόσον χρησιμοποιήσει την πνευματική δύναμη που είναι στη διάθεσή του. και όπου έχουν τεθεί όρια στην εγκόσμια γνώση, εκεί δεν υφίσταται κανένας περιορισμός για εκείνον που χρησιμοποιεί την πνευματική δύναμη...

Κατά συνέπεια ο άνθρωπος μπορεί να πραγματοποιήσει πράγματα που φαίνονται υπερφυσικά κι εντούτοις εξηγούνται πολύ απλά χάρη στη δύναμη που παρέχει ο Θεός στους ανθρώπους, την οποία όμως μόνο σπάνια αξιοποιούν. Ως εκ τούτου δεν χρειάζεται να θεωρεί κανείς κάτι υπερφυσικό, δεδομένου ότι τα πάντα εξηγούνται από τη στιγμή που αναγνωρίζει ότι ο Θεός τού δίνει όλα όσα του λείπουν, άμα ο ίδιος θέλει να τα λάβει.

Θα είναι ικανός να πραγματοποιήσει πράγματα που διαφορετικά του είναι αδύνατα, θα εισχωρήσει σε τομείς της γνώσης που διαφορετικά είναι κλειστοί γι' αυτόν και θα μπορεί να κατορθώσει επιτεύγματα που ξεπερνούν τις ανθρώπινες δυνάμεις. Γιατί πάντοτε εργάζονται οι πνευματικές δυνάμεις, πάντοτε μπορεί να χρησιμοποιήσει μία δύναμη που έχει απεριόριστες δυνατότητες.

Γιατί είναι θεϊκή δύναμη, μια ακτινοβολία που προέρχεται από τον Θεό, την οποία διοχετεύει η αγάπη Του σε όλα τα πλάσματά του με τη μοναδική προϋπόθεση ότι θέλουν να την παραλάβουν....

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2357 στις 4-6-1942

Ο Ουράνιος Άρτος τροφή για την ψυχή...

«Ζητάτε πρώτα απ' όλα τη βασιλεία του Θεού...»

... Ο Θεός θα μεριμνά διαρκώς για σας, πνευματικά και σωματικά, από τη στιγμή που έχετε δεσμό μαζί Του και θέλετε να πάρετε τις δωρεές Του. Ωστόσο πρέπει πρώτα απ' όλα να επιθυμείτε την πνευματική τροφή, γιατί αυτήν έχει ανάγκη η ψυχή σας για να πραγματοποιήσει την άνοδό της· άλλωστε ο Θεός σας έδωσε τη ζωή στη Γη για χάρη της ψυχής σας, πράγμα που προϋποθέτει ότι χρειάζεται και επίγεια τροφή. Επομένως θα σας δώσει πράγματι ό,τι χρειάζεστε για να συντηρήσετε το σώμα σας, εφόσον σας ενδιαφέρει να το διατηρήσετε προς χάριν της ψυχής σας.

Και η πνευματική τροφή, ο Λόγος του Θεού, θα μπορεί να συντηρήσει επίσης και το σώμα, γιατί είναι δύναμη από τον Θεό που διοχετεύεται μέσω του Λόγου Του άμεσα στον άνθρωπο· και αυτή η δύναμη συντηρεί τα πάντα, συντηρεί και το σώμα επίσης, εάν του στερήσουν τη φυσική τροφή. Γιατί είναι η θεία δύναμη που συντηρεί το κάθε δημιουργήμα που εκπορεύτηκε απ' αυτήν. Επομένως από τη στιγμή που ο άνθρωπος δέχεται άμεσα τη δύναμη που ακτινοβολεί ο Θεός, δεν θα χρειάζεται ούτε και καμία άλλη τροφή κι εντούτοις θα διατηρείται στη ζωή, εάν είναι θέλημά Του.

Και στο μέλλον θα είναι θέλημά Του να φανεί καθαρά μέσα από υπερφυσικά φαινόμενα η δύναμη του θείου Λόγου, η οποία παρέχεται σ' εκείνους που πιστεύουν σταθερά κι ακλόνητα και τηρούν τις εντολές Του. γιατί άμα ο άνθρωπος είναι πρόθυμος να φροντίσει πρώτα απ' όλα για την ψυχή του και επιθυμεί να της δοθεί ο ουράνιος Άρτος, τότε θα χορταίνει ψυχικά και σωματικά. Γιατί η αγάπη του Θεού είναι απαράλλακτη και ο Λόγος Του είναι αλήθεια:

«Μη νοιάζεστε τι θα φάτε και τι θα πιείτε, αλλά ν' αναζητάτε πρώτα απ' όλα τη βασιλεία του Θεού κι όλα τ' άλλα θα σας δοθούν χάρισμα....»

Αμήν

Καταγραφή της

Μπέρτα Ντούντε με αρ. 2362 στις 8-6-1942

Η δύναμη της πίστης την προσεχή εποχή

«Ό,τι ζητήσετε στο Όνομά Μου από τον Πατέρα θα σας το δώσει – Θα κάνετε ακόμη μεγαλύτερα πράγματα απ' ό,τι Εγώ...»

Η δύναμη της πίστης θα γίνει εμφανής με τέτοιο τρόπο που θα εκπλήξει ακόμη και τους μεγαλύτερους αρνητές της. Ο άνθρωπος που πιστεύει θα αποτελεί ζωντανή

μαρτυρία για την αλήθεια αυτών που εκπροσωπεί. Γιατί θα κατορθώνει πράγματα που είναι αντίθετα στους νόμους της φύσης, καθώς κάνοντας επίκληση στον Ιησού Χριστό θα γίνεται κάτοχος της δύναμής Του, ούτως ώστε τότε θα ενεργεί ο Ίδιος ο Κύριος μέσω αυτού. Γιατί οι άνθρωποι θα βρεθούν σε καταστάσεις, όπου μόνο η ισχυρή πίστη στον Θεό τους κάνει ν' αντέξουν κι αυτήν την πίστη ο Θεός δεν την αφήνει να χαθεί.

Επομένως οι πιστοί μπορούν να περιμένουν ατρόμητοι την προσεχή εποχή, αφού παρά τα πολλά βάσανα, θα βρίσκονται υπό την προστασία του Υψίστου κι όταν τα κοσμικά μέτρα εναντίον τους τους φαίνονται αφόρητα, τους διοχετεύεται δύναμη για να τ' αντιμετωπίσουν. Και αυτή η εποχή έχει προβλεφθεί εδώ και αιωνιότητες· ο σκοπός είναι ν' αναγνωρίσει η ανθρωπότητα ότι ο Θεός συμπαραστέκεται σ' εκείνους που Τον υποστηρίζουν. Η ανθρωπότητα χρειάζεται ν' αναγνωρίσει την αλήθεια του θείου Λόγου και να μπορέσει να διαπιστώσει τι μπορεί να καταφέρει η δύναμη της πίστης.

Ο πιστός θα διαθέτει ένα όπλο που μπροστά του θα είναι ανίσχυρος ο εχθρός, γιατί ακόμη και οι δυνάμεις της φύσης θα υπακούνε στη βούληση όποιου πιστεύει, εφόσον τις έχει ανάγκη για να τον προστατέψουν ή για να τεκμηριώσουν την αλήθεια του θείου Λόγου. Και θα μπορεί ν' αποτρέπει το κακό όταν κινδυνεύει να τον βλάψει. Θα βρίσκεται ολοφάνερα υπό την προστασία του Θεού, μολονότι θα αναμένεται το επίγειο τέλος του.

Και αυτή επίσης η εποχή έχει προαγγελθεί τόσο προφορικά όσο και γραπτά· γιατί ο Θεός είχε προβλέψει ότι θα έρχονταν αυτοί οι καιροί, καθώς και την αναγκαιότητα να ενεργήσει οφθαλμοφανώς μέσω συγκεκριμένων ανθρώπων. Γι' αυτό χρησιμοποιεί εκείνους που Του είναι αφοσιωμένοι αταλάντευτα και τους εφοδιάζει με μεγάλη δύναμη, ούτως ώστε να εκπληρωθεί η υπόσχεσή Του: «Θα κάνετε ακόμη μεγαλύτερα πράγματα από Μένα...» και «Ό,τι ζητήσετε στο Όνομά Μου από τον Πατέρα, θα σας το δώσει...»

Και τα δεινά αυτής της εποχής θα αποφέρουν μία δυνατή πίστη. Γιατί οι οπαδοί του Ιησού θα βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο κι ο Λόγος του Θεού θα είναι η μοναδική πηγή παρηγοριάς και δύναμης γι' αυτούς. Απ' αυτόν θ' αντλούν και η δύναμή του θα μεταδίδεται φανερά πλημμυρίζοντάς τους. Ατρόμητοι θ' αντιμετωπίζουν τα πάντα με σιγουριά, έχοντας πάντα επίγνωση της βοήθειας του Θεού, την οποία εξασφαλίζει ο Λόγος Του.

Και έτσι ο Λόγος έχει ζωή, αφού επαληθεύεται καθώς γίνεται ζωντανός, δεδομένου ότι οι άνθρωποι ζουν ακολουθώντας τον με ακρίβεια. Ως εκ τούτου υποχρεωτικά εκπληρώνονται οι επαγγελίες πάνω τους, όπως είχε προφητευτεί. Και όποιος έχει αυτήν τη βαθιά πίστη κατασυντρίβει την εγκόσμια εξουσία, καθότι την αντιμετωπίζει

διαρκώς με την ισχύ του Θεού και είναι άφοβος και βέβαιος για τη βοήθειά Του. Και έτσι θα είναι άτρωτος απέναντι στην κοσμική εξουσία, όσο μάχεται για τον Θεό...

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2367 στις 14-6-1942

«Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με το ψωμί, μα και με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού» (Ματθαίος 4,4)

Ο Λόγος του Θεού, που έρχεται από τα ουράνια, μαρτυρεί τη θεία δύναμη, την Αγάπη και τη σοφία Του και γι' αυτό είναι ένα δώρο της χάρις Του, δοθέντος του ότι ο Θεός το προσφέρει στους ανθρώπους, αν και δεν έχουν φτάσει ακόμη στο επίπεδο εκείνο ωριμότητας που απαιτείται για να τους διοχετευτεί η δύναμή Του. γι' αυτό για να μπορεί να επενεργήσει ο Λόγος του Θεού πάνω στον άνθρωπο, με άλλα λόγια για να μπορεί να αισθανθεί ότι τον διαπερνά η δύναμή του, είναι πρώτα απαραίτητος όρος να θέλει να τον λάβει.

Ασφαλώς ο Λόγος μπορεί ν' ακουστεί απ' όλους, δηλαδή να τους προσφερθεί, αλλά παρ' όλα αυτά να μπει και να βγει από το άλλο αυτί κάποιου χωρίς να φέρει αποτέλεσμα· γιατί ο άνθρωπος αυτός δεν είναι ανοικτός να τον δεχτεί κι έτσι γι' αυτόν παραμένει ανενεργός. Συνεπώς ο καθένας είναι ελεύθερος να πάρει όποια στάση θέλει απέναντι στο Λόγο που η αγάπη του Θεού διοχετεύει στη Γη, ωστόσο πάντοτε η προθυμία του να τον λάβει είναι αναγκαία προϋπόθεση προκειμένου να τον πλημμυρίσει η χάρη και η δύναμή του. Όταν είναι μάλιστα ολόψυχη η αφοσίωση στον Θεό, ως επακόλουθο ο Λόγος επενεργεί στον άνθρωπο κατά τρόπο τέτοιο που τον προωθεί στην ψυχική του ωρίμανση.

Όποιος δέχεται τον θείο Λόγο χωρίς αντίσταση, θα διαισθανθεί την επενέργειά του, καθώς θα προσφέρει περισσότερη αγάπη με τις πράξεις του. Θα αισθάνεται την ώθηση να κάνει πράξεις σύμφωνες με την εντολή της αγάπης για τον Πλάστη και για το διπλανό του· επιπλέον θα μεγαλώνει συνεχώς η επιθυμία του να λάβει πνευματική τροφή, συνάμα θ' αντιλαμβάνεται πράγματα που πριν δεν καταλάβαινε και η γνώση σχετικά με πνευματικές αλήθειες θα τον κάνει ευτυχισμένο. Επομένως το ρεύμα της δύναμης θα τον πλημμυρίζει και θα τον οδηγεί έτσι ώστε οι επίγειες δραστηριότητές του, η πορεία του στη ζωή, να είναι αρεστές στον Θεό.

...Συνεπώς ο Θεός παρέχει ασταμάτητα, μα οι άνθρωποι δεν είναι δεκτικοί· και γι' αυτό όποιος στέκεται αρνητικά απέναντι στο Λόγο διακυβεύει την τελειώσή του, δεδομένου ότι χρειάζεται απαραίτητα δύναμη απ' τον Θεό για να την κατορθώσει, μα αυτή η δύναμη μόνο μέσω του Λόγου μπορεί να του παρασχεθεί. Έτσι δεν κάνει σημαντικά έργα αγάπης και άρα δεν κάνει τίποτα για να βελτιώσει την πνευματική του κατάσταση...

Δεν αναγνωρίζει την αγάπη του Θεού ούτε τη σοφία και την παντοδυναμία Του, αφού προσπερνάει τυφλός τα πάντα, όμως είναι μόνιμα ο ίδιος υπεύθυνος για την τυφλότητα του, γιατί δεν προσλαμβάνει αυτά που του προσφέρονται. Γιατί δεν αφήνει να μιλήσει στην καρδιά του ο Λόγος που διοχετεύει ο Θεός στη Γη και γιατί δεν ακολουθεί αυτά που του συνιστά. Γιατί μόνον η θέλησή του αποφασίζει αν θα έχει αποτελεσματικότητα πάνω του η δύναμη και το έλεος του Θεού.

Πάντως η αγάπη Του προσφέρει διαρκώς στους ανθρώπους τη χάρη Του, διαρκώς διοχετεύεται η δύναμή Του στη Γη και διαρκώς προσπαθεί να τους βοηθήσει να ξεφύγουν από τη δυστυχία τους... Γιατί η αγάπη Του δεν παύει ποτέ...

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2368 στις 15-6-1942

«Μη μαζεύτετε θησαυρούς πάνω στη Γη, όπου τους αφανίζει ο σκόρος και η σκουριά... Να μαζεύτετε θησαυρούς στον Ουρανό... γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί είναι και η καρδιά σας» (Ματθαίος 6, 19-21)

Το νόημα και ο σκοπός της επίγειας ζωής είναι να ελευθερωθεί οριστικά η ψυχή από την υλική φόρμα που την περιβάλλει. Ο Θεός δεν απαιτεί κάτι το αδύνατο από τα πλάσματά Του και καθώς τους έθεσε αυτό το σκοπό για όσο διαρκεί η επίγεια ζωή τους, θέτει επίσης στη διάθεσή τους και όλα τα μέσα, ούτως ώστε να μπορούν να αντεπεξέλθουν σ' αυτό το καθήκον. Και παρ' όλα αυτά οι άνθρωποι αποτυχαίνουν, αφήνουν να περνάει ανεκμετάλλευτα ο χρόνος και τα δώρα της ενσάρκωσής τους.

Και αυτή η αβουλία ωθεί τον Θεό να επέμβει με τρόπο τέτοιο που θα έχει τρομερές συνέπειες. Με την επέμβασή Του καταστρέφει αυτό που τους εμποδίζει να εκπληρώσουν τον ουσιαστικό προορισμό τους. Είναι η επίγεια ιδιοκτησία, που αιχμαλωτίζει σκέψη και θέληση των ανθρώπων, έτσι ώστε δεν εκπληρώνουν την αποστολή τους στη Γη.

Η γήινη ιδιοκτησία δεν είναι βέβαια καθόλου απαραίτητο να συνιστά εμπόδιο, εφόσον αξιοποιείται σωστά επί Γης. Αντίθετα μπορεί επιπλέον να δώσει ώθηση στην ψυχή να ελευθερωθεί, εάν ξεπεράσει τη λαχτάρα της για ύλη και αντίθετα την χρησιμοποιήσει με αγάπη στην υπηρεσία του πλησίον. Τότε η ψυχή έχει υπερβεί το μεγαλύτερο εμπόδιο στη Γη και έχει ελευθερωθεί καθώς έχει ξεπεράσει την ύλη. Αλλά εάν η ιδιοκτησία μεγαλώνει την επιθυμία της ψυχής να κατέχει ύλη, τότε αυτό σημαίνει δεσμά γι' αυτήν, τα οποία εμποδίζουν την απελευθέρωσή της.

Αυτό που αποφάσισε η σοφία του Θεού, από γήινη άποψη αποτελεί ένα καταστροφικό έργο τεραστίων διαστάσεων και καταληστεύει τους ανθρώπους από την ιδιοκτησία τους που υπερασπίζονται με τρόπο. Ως συνέπεια τους ελευθερώνει από μία αλυσίδα και στη συνέχεια θα μπορούσε να είναι πιο εύκολη η άνοδος για την

ψυχή τους. Αυτό θα γίνει όμως υπό την προϋπόθεση ότι αξιοποιεί σωστά τη θεία επέμβαση αντλώντας όφελος από αυτήν, εάν αναγνωρίσει το εφήμερο της ύλης και στρέψει στο εξής το ενδιαφέρον της σε αγαθά που είναι άφθαρτα, δηλαδή η αξία τους είναι αιώνια.

Επομένως ο άνθρωπος αποφασίζει τότε με τη θέλησή του και γι' αυτήν τη θέληση είναι υπεύθυνος. Τα γήινα αγαθά που του κλάπηκαν μπορούν να αναπληρωθούν στο χιλιαπλάσιο, άμα υποταχθεί πρόθυμα στο θείο θέλημα και σε αντιστάθμισμα επιθυμεί πνευματικά αγαθά. Αντικρίζοντας την τεράστια δυστυχία που θα επιφέρει η θεϊκή επέμβαση, μερικοί άνθρωποι θα συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι σωστό να πασχίζουν για τα εγκόσμια αγαθά, αφού η μόνη τους χρησιμότητα είναι για να δοκιμάζεται η ανθρώπινη βούληση.

Μα τη σημερινή εποχή οι άνθρωποι είναι αφοσιωμένοι αποκλειστικά στην ύλη και ως εκ τούτου η καταστροφή θα τους στοιχίσει ακόμη πιο βαριά και όλος ο καημός τους θα είναι να επαναποκτήσουν τα χαμένα αγαθά τους. Και έτσι μετά από τη θεϊκή επέμβαση θ' ακολουθήσει μία εποχή που θα χαρακτηρίζεται ολοφάνερα από την πνευματική κατάσταση των ανθρώπων. Με ακόμη μεγαλύτερη θέληση θα πασχίζουν να διαμορφώσουν πάλι έτσι τη ζωή τους που να ικανοποιεί το σώμα και την καλοπέρασή του. Έτσι όμως δεν είναι δυνατό να χαλαρώσουν τα δεσμά της ψυχής και να την αφήσουν ελεύθερη.

Μονάχα ελάχιστοι θα στραφούν στον εσώτερο εαυτό τους και θα ακολουθήσουν τη θεϊκή φωνή που τους νουθετεί, τους προειδοποιεί και τους προκαλεί να σκεφτούν για τον πραγματικό σκοπό της επίγειας ύπαρξής τους. Για χάρη αυτών των λίγων επιτρέπει ο Θεός να βρει αυτό το μεγάλο κακό την ανθρωπότητα, επειδή θα μπορούσε να βοηθήσει όλους να ξεφύγουν από τον κίνδυνο της ψυχής τους. Ωστόσο η βούληση του ανθρώπου είναι ελεύθερη και μπορεί να αποφασίσει μόνος του τι θα επιλέξει...

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2296 στις 10-4-1942

Τι εννοεί ο Χριστός λέγοντας «η Εκκλησία Μου...»

Δεν είναι σύμφωνο με τη θέλησή Μου να καταφρονούνται οι ευλογίες της Εκκλησίας, γιατί Εγώ ο Ίδιος την ίδρυσα, προκειμένου να διδάσκεται μέσα στο περιβάλλον της ο Λόγος Μου, προκειμένου να μεταδίδεται εκεί κατ' εντολή Μου ο Λόγος Μου στους ανθρώπους για τη σωτηρία των ψυχών τους... Όμως τι είναι η Εκκλησία Μου; Ποιος ανήκει στην Εκκλησία Μου και ποιες ευλογίες υποσχέθηκε σ' εκείνους που συμμετέχουν σ' αυτήν;

Επανειλημμένα πρέπει να εξηγηθεί στους ανθρώπους ότι Εγώ μιλούσα μόνο για τους πιστούς ακολούθους Μου και επίσης σήμερα ακόμη ως Εκκλησία Μου εννοώ τους ανθρώπους που πιστεύουν βαθιά· ως εκ τούτου συμπορεύονται χάρη στην πίστη τους σ' Εμένα και αποτελούν μία κοινότητα. Μία κοινότητα των πιστών, αυτή είναι η σωστή έννοια των λόγων Μου «η Εκκλησία Μου...» Εγώ αυτοπροσώπως ίδρυσα αυτήν την κοινότητα όταν διάλεξα τους αποστόλους Μου και τους έστειλα σε όλον τον κόσμο. Τους έδωσα την εντολή να κηρύξουν το Λόγο Μου σ' εκείνους που πιστεύουν καλοπροαίρετα και σ' εκείνους τους πιστούς υποσχέθηκα την ευλογία Μου... τη συμπαράστασή Μου, το Πνεύμα Μου... Τους έδωσα την υπόσχεση να βρίσκομαι ανάμεσά τους, εφόσον δέχονται με πίστη αυτόν το Λόγο Μου. Η παρουσία Μου ανάμεσά τους σημαίνει ότι τους μοιράζω την αγάπη Μου, καθότι όπου βρίσκομαι Εγώ πρέπει να γίνεται επίσης αισθητή η αγάπη Μου, η οποία εκδηλώνεται με μετάδοση δύναμης, άρα με παροχή ελέους από πλευράς Μου.

Άρα ευλογώ τον καθένα που αφομοιώνει το Λόγο Μου με πίστη σ' Εμένα, γιατί αυτός θα ζει επίσης σ' αρμονία με το Λόγο Μου και ως εκ τούτου θα είναι άξιος για τη χάρη Μου. Επομένως ευλογώ τους πιστούς που ενωμένοι αποτελούν την Εκκλησία Μου. Όπως είναι ευνόητο δεν είναι δυνατό να το εγκρίνω, όταν αποδίδεται μικρή αξία στην ευλογία Μου...

Οι ευλογίες της Εκκλησίας Μου αποτελούν το θεμέλιο της πίστης, καθώς άμα είμαι κοντά στους δικούς Μου και τους συμπαραστέκομαι, θα είναι πλημμυρισμένοι από την αγάπη και τη χάρη Μου, οπότε θα μπορούν επίσης να πιστεύουν σταθερά κι ακλόνητα. Τότε θα είναι αληθινά μέλη της Εκκλησίας Μου, γιατί μέσα τους είναι το πνεύμα που έλκεται από το δικό Μου πατρικό Πνεύμα.

Επομένως η Εκκλησία Μου δεν είναι κάτι το εξωτερικό, αλλά βαθιά εσωτερική και ως εκ τούτου δεν είναι αναγκαίο να φαίνεται ορατά προς τα έξω. Πρέπει η Εκκλησία Μου να συμπεριλαμβάνει αληθινά πιστούς ανθρώπους, ούτως ώστε να έχουν πάνω τους αποτέλεσμα οι ευλογίες της, και απ' αυτό διακρίνεται επίσης η αληθινή Εκκλησία Μου.

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2306 στις 19-4-1942

Γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό....

«Λύτρωσέ μας από τον πονηρό...»

Χωρίς το θέλημα του Θεού δεν μπορεί να γίνει τίποτα στη Γη, άρα οτιδήποτε συμβαίνει είτε καλό είτε κακό βασίζεται υποχρεωτικά καταρχάς στη θεία βούληση.

Ακόμη και το κακό που κάνει ο ένας άνθρωπος στον άλλο θα ήταν αδύνατο να γίνει, εάν το εμπόδιζε η θεία βούληση.

Ωστόσο θα ήταν λάθος να υποστηρίξει κάποιος ότι ο Θεός θέλει το κακό, επειδή επιτρέπει να συμβαίνει. Σε καμία περίπτωση το κακό δεν έχει την έγκρισή Του, όμως ο Θεός δεν εμποδίζει τη βούληση του ανθρώπου, ούτως ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί ελεύθερα και έτσι να μπορεί να επιλέγει. Μόνο με αυτή την ελευθερία της βούλησης μπορεί να διανύσει το τελευταίο στάδιο ενσάρκωσης και επομένως δεν επιτρέπεται να του τεθούν περιορισμοί. Όμως ακριβώς αυτό θα γινόταν εάν εμποδιζόταν κάθε κακή πράξη προτού πραγματοποιηθεί. Γιατί ναι μεν τότε θα υπήρχε μόνο το καλό στον κόσμο, αλλά ο άνθρωπος θα είχε στερηθεί τη δυνατότητα να ανελιχθεί προς το καλύτερο.

Συνεπώς όποιος κάνει κακό σπάνια εμποδίζεται να πραγματοποιήσει ό,τι θέλει, εκτός εάν πρόκειται για ένα άτομο που αγωνίζεται και που προσεύχεται στον Θεό, καθώς το προστατεύει η αγάπη Του από απερίσκεπτες πράξεις. Κατά τ' άλλα ο άνθρωπος απολαμβάνει πλήρη βουλητική ελευθερία, μολοντί αυτό συνεπάγεται πολύ πόνο στη Γη.

Επομένως κατά βάση πρέπει πιο πολύ να θεωρείται ότι πρόκειται για θεία παραχώρηση, εφόσον ο Θεός δεν αντιτάσσεται με τη βούλησή Του. τέτοια γεγονότα οφείλονται περισσότερο στην ανθρώπινη βούληση, στην οποία ο Θεός δεν θέτει φραγμούς. Συνεπώς μία πράξη μπορεί να πραγματοποιηθεί μεν, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι θα έχει υποχρεωτικά πάντοτε αποτέλεσμα. Το τι συνέπειες έχει η κακή πράξη για τον άνθρωπο εξαρτάται αποκλειστικά από τη θεία βούληση και από το εάν είναι απαραίτητη για την ωρίμανση της ψυχής εκείνου του ατόμου που την υφίσταται.

Όσο πιο πολύ αγωνίζεται για την πνευματική του τελειοποίηση, τόσο πιο άτρωτο θα είναι απέναντι σε όλες τις κακόβουλες ενέργειες των άλλων. Άρα συγκριτικά θα πρέπει να υποφέρει περισσότερο το άτομο που δεν κάνει κανένα πνευματικό αγώνα, ενώ εκείνο που ενδιαφέρεται για τη σωτηρία της ψυχής του θα δίνει πολύ λίγη σημασία στα κακά που του προξενούν.

Επομένως η θεία βούληση ορίζει τις επιπτώσεις του κάθε πράγματος αντίστοιχα με την πνευματική ωριμότητα των ανθρώπων. Κατά συνέπεια, σε τελευταία ανάλυση ακόμη και η κακόβουλη ενέργεια λειτουργεί ως παιδευτικό μέσο, ως μέσο διαπαιδαγώγησης, αντίστοιχα πάλι με την προθυμία του ανθρώπου να πάρει το μάθημά του. Γιατί ο πνευματικός αγωνιστής συνειδητοποιεί την ατελή κατάσταση της ψυχής του και παρακαλεί τον Θεό να τον βοηθήσει να τελειοποιηθεί. Ως εκ τούτου δέχεται με καρτερία οτιδήποτε αντιμετωπίζει, πράγμα όμως που σε καμία

περίπτωση δεν δικαιολογεί τον κακόβουλο άνθρωπο που κάνει κακές πράξεις εις βάρος των συνανθρώπων του.

Ο Θεός δεν εμποδίζει την αντίθετη δύναμη όταν βάζει σ' εφαρμογή όλα τα μέσα προκειμένου να υποσκάψει τη θέληση του ανθρώπου ή να τον ωθήσει σε κακοήθεις ενέργειες. Ούτε εμποδίζει και τον ίδιο τον άνθρωπο να κάνει οτιδήποτε θέλει. Ωστόσο προστατεύει τους δικούς Του ώστε να μην υποφέρουν τα πάνδεινα από ανθρώπους που επηρεάζονται από τον αντίθεο. Άρα δεν εμποδίζει τις κακές πράξεις, γιατί παραχωρεί στους ανθρώπους πλήρη ελευθερία.

Εντούτοις ο άνθρωπος δεν είναι ποτέ απροστάτευτος απέναντι σε αδίστακτες επιθέσεις των άλλων. Με τη θέλησή του μπορεί να μειώσει το αποτέλεσμά τους ή και να το ακυρώσει εντελώς, εφόσον καταφεύγει σ' Αυτόν που είναι Κύριος πάνω απ' όλους. Η δική Του βούληση αρκεί για να τον γλυτώσει από κάθε κακό, και όντως το κάνει, εφόσον Τον παρακαλεί ολόψυχα στην προσευχή του: «Γλύτώσέ μας από κάθε κακό...»

Αμήν

Καταγραφή της Μπέρτα Ντούντε με αρ. 1925 στις 19.5.1941

«Αγιασμένο να είναι τ'Όνομά Σου...»

Να είναι αγιασμένο το Όνομά Σου... αυτό οφείλετε να λέτε με βαθιά κατάνυξη και κάθε μέρα να συνειδητοποιείτε πόσο καταπληκτική είναι η αγάπη Εκείνου που σας έδωσε τη ζωή και πώς το πνεύμα Του είναι μέσα σας, όταν έχετε συνδεθεί μαζί Του. Οφείλετε να προσεύχεστε σ' Αυτόν, να μιλάτε μαζί Του με πολύ βαθιά πίστη, οφείλετε να Του ομολογείτε αυτήν την πίστη καθώς προφέρετε το Όνομά Του, καθώς Τον καλείτε με την προσευχή σας, Τον δοξάζετε και Τον υμνείτε και Τον ευχαριστείτε χωρίς διακοπή.

Και όταν προφέρετε το Όνομά Του, θα πρέπει να συνειδητοποιείτε ότι μιλάτε με το ύψιστο και τελειότατο Ον, το Οποίο οφείλετε να πλησιάσετε με βαθύτατη λατρεία, παρακαλώντας να σας δώσει την αγάπη και το έλεός Του. Και όταν θα συνειδητοποιείτε πόσο μικροί και ασήμαντοι είσαστε απέναντί Του, όταν σηκώνετε το βλέμμα σας μ' ανάταση και Τον αντικρύζετε με δέος και βουβή κατάνυξη κι αφήγεστε στα χέρια Του, έτσι θα προφέρετε μέσα από την καρδιά σας το Όνομά Του· θα σημαίνει για σας ό,τι πιο ιερό και θα κλίνετε ταπεινά το γόνατο μπροστά Του.

Γιατί ο Κύριος θέλει να αναφέρετε επίσης και το Όνομά Του, θέλει να το ομολογείτε απέναντι στον κόσμο. Δεν είναι αρκετό να Τον αναγνωρίζετε μόνο μέσα στην καρδιά σας και να καλλιεργείτε το δεσμό μαζί Του σιωπηλά, αποκλειστικά και μόνο για τον εαυτό σας. Χρειάζεται να το ομολογείτε ανοιχτά ενώπιον όλων ότι θέλετε να είσαστε δικοί Του. Με πίστη και θάρρος οφείλετε να προφέρετε το αγιασμένο Όνομά Του, να

ομολογείτε την αγάπη σας γι' Αυτόν και ν' αντιστέκεστε σε κάθε έξωθεν πειρασμό να Τον αρνηθείτε.

Όταν προφέρετε το θείο Όνομά Του αποκομίζετε τεράστιο πλούτο ευλογίας, γιατί το Όνομά Του κρύβει δύναμη· και ο καθένας μπορεί να κάνει τη δική του αυτήν τη δύναμη, εφόσον Τον εμπιστεύεται και προφέρει με πάθος το Όνομά Του, με το που προσεύχεται ολόψυχα: «Να είναι αγιασμένο το Όνομά Σου...»

Αμήν

Καταγραφή της Μπέρτα Ντούντε με αρ. 1849 στις 15.3.1941

«Εξετάζετε τα πάντα και κρατάτε ό,τι είναι καλό»

...Ο άνθρωπος έχει ασφαλώς χρέος να εξετάζει τα πάντα και να κρατάει ό,τι είναι καλύτερο. Ωστόσο υπάρχουν πράγματα για τα οποία δεν υπάρχουν αποδείξεις, τα οποία συνεπώς επί Γης σχεδόν μόνο διά της πνευματικής οδού μπορούν να ερευνηθούν διεξοδικά. Μα ποιος άλλος εκτός από τον ίδιο τον Θεό θα μπορούσε να δια φωτίσει τους ανθρώπους σχετικά;

Πού μπορεί ν' αναζητήσει κάποιος την ανόθευτη αλήθεια αν όχι στον ίδιο τον Θεό;...

Κατά συνέπεια όποιος αμφιβάλλει πρέπει καταρχάς να ελέγξει τον εαυτό του για την τοποθέτησή του απέναντι στον Θεό. Πρέπει να ελέγξει το κατά πόσον αναγνωρίζει ότι ο Θεός είναι η Αλήθεια, κατά πόσον την ζητάει από τον Ίδιο τον Θεό και κατά πόσον είναι σε θέση να σταθεί μπροστά Του. Αυτό σημαίνει ότι οφείλει ν' αναρωτηθεί εάν έχει διαπλάσει έτσι τον εαυτό του που να είναι άξιος να λάβει την αλήθεια από τον Ίδιο.

Γιατί το μόνο που έχει σημασία είναι το αν οι συλλογισμοί του προέρχονται από οντότητες που έχουν τη γνώση ή όχι. Προκειμένου να του απαντήσει ο Θεός στις ερωτήσεις του, πρέπει πρώτα να Του το ζητήσει στην προσευχή του. Κατά συνέπεια ο άνθρωπος που παρακαλεί να έχει ορθή επίγνωση αυτός και θα την έχει. Εάν όμως ο άνθρωπος αφήνει μόνο το νου του να μιλήσει αντί για την καρδιά του, τότε θα του απαντήσει εκείνος που προσπαθεί να φέρει σύγχυση στους λογισμούς των ανθρώπων.

Γιατί πασχίζει να προβάλλει κάθε δυνατό αντεπιχείρημα με αποκλειστικό σκοπό να βάλει εμπόδια στην αλήθεια. Και είναι ασύλληπτα σημαντικό να πιστεύει ο άνθρωπος άνευ όρων τις αποκαλύψεις που μεταδίδει ο Θεός στη Γη, γιατί μόνο αυτές είναι εγγυημένα η απολύτως καθαρή Αλήθεια. Και όντως το Πνεύμα εκ Θεού θα διδάξει σωστά τους ανθρώπους που ζητάνε απ' Αυτόν την Αλήθεια...

Καταγραφή Μπέρτα Ντούντε με αρ. 1935 στις 1-6-1941

...Η θέληση του ανθρώπου να φτάσει στον Θεό και ο πόθος του να βρει την αλήθεια αποτελούν εγγύηση ότι μιλάει ο Ίδιος ο Θεός και παρέχει την Αλήθεια. επομένως δεν χρειάζεται να ερίζουν οι άνθρωποι μεταξύ τους (για το ποιο αντιπροσωπεύουν την αλήθεια), αλλά να εξετάζουν πρώτα και μετά να ασπάζονται ό,τι τους φαίνεται εκ των έσω ότι μπορούν να το υιοθετήσουν. Και εάν η θέληση κάποιου είναι ισχυρή, πολύ σύντομα θα φτάσει στην επίγνωση...

Αρ. 2291 7.4.1942

«Πρώτα απ' όλα ν' αναζητάτε τη βασιλεία του Θεού....» ήταν η υπόσχεση του Ιησού

(Ματθαίος 6, 33)

Για την επίγεια ζωή ο άνθρωπος χρειάζεται μόνο λίγα πράγματα, εφόσον ακολουθεί τον πνευματικό στόχο του, άρα φροντίζει μόνο για την ψυχή του. Και για τις επίγειες ανάγκες του φροντίζει επαρκώς ο Θεός, ούτως ώστε δεν θα στερείται τίποτα, όπως το είχε υποσχεθεί ο Κύριος. Ως εκ τούτου οι εγκόσμιες έγνοιες είναι περιττές, καθόσον ο ουράνιος Πατέρας γνωρίζει την κατάσταση των παιδιών Του και τι χρειάζονται για τη σωματική τους ευημερία. Και τα φροντίζει από εγκόσμια και από πνευματική άποψη, δεν συντηρεί μόνο το σώμα, αλλά παρέχει επίσης και στην ψυχή οτιδήποτε χρειάζεται, προκειμένου να γίνει ώριμη για την αιωνιότητα.

Ωστόσο ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώκει πρώτα απ' όλα τ' άλλα τη φροντίδα για τη σωτηρία της ψυχής του, προκειμένου να μπορεί να εκπληρωθεί η υπόσχεση του Ιησού που είπε: «Μη νοιάζεστε τι θα φάτε και τι θα πείτε και πώς θα ντυθείτε. Ν' αναζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού κι όλα τ' άλλα θα σας δοθούν χάρισμα...».

Όμως οι άνθρωποι δεν έχουν άλλη έγνοια εκτός από την καλοζωία του σώματός τους και επειδή δεν σκέφτονται την ψυχή τους, ο Θεός τούς αφήνει μόνους με τις έγνοιες τους, αφού δεν Του δίνουν σημασία. Και έτσι αποτραβιέται κι Αυτός.

Χρειάζεται ν' αναγνωρίσουν ότι μάταια αγωνίζονται για τα εγκόσμια και γι' αυτό συχνά φροντίζει να χάσουν ό,τι έχουν αποκτήσει με κόπο. Και έτσι ζουν με τη συνεχή έγνοια για τη σωματική τους ευημερία, ενώ θα μπορούσαν να περνούν εύκολα κι ανέμελα την επίγεια ζωή τους εάν θα ήταν πρόθυμοι ν' ακολουθήσουν έναν άλλον στόχο, ο οποίος ταυτόχρονα εξασφαλίζει και την κάλυψη των βιοτικών αναγκών.

Αλλά οι άνθρωποι δεν έχουν καμία πίστη, δεν δίνουν σημασία στο θείο Λόγο ούτε στην επαγγελία του Ιησού. Δεν πιστεύουν ότι είναι αλήθεια αυτά που δίδαξε στη Γη ο Ιησούς Χριστός και κατά συνέπεια δεν μπορούν να αποκτήσουν την ευλογία αυτής της επαγγελίας. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατό να τους δοθεί καμία άλλη διευκόλυνση κι έτσι πρέπει να αγωνιστούν για την επιβίωσή τους από δικό τους

φταιξιμο, αφού πάντοτε η απουσία πίστης αποβαίνει σε βάρος του σώματος και της ψυχής του ανθρώπου.

Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο για ένα σκοπό και τον έπλασε έτσι που να πρέπει να φροντίζει το σώμα του, προκειμένου να διατηρηθεί στη ζωή στη Γη. Και εάν εκπληρώνει το σκοπό του που αποβλέπει στην ωρίμανση της ψυχής του, οπωσδήποτε δεν χρειάζεται να φοβάται ότι θα μπορούσε να υποφέρει το σώμα του, ακόμη κι όταν δίνει προτεραιότητα στον πνευματικό αγώνα και αφήνει σε δεύτερη μοίρα τις εγκόσμιες ασχολίες. Γιατί τότε νοιάζεται γι' αυτόν ο Ίδιος ο Θεός και του παρέχει όλα όσα χρειάζεται στην καθημερινή ζωή του.

Πόσο ανέμελα θα μπορούσε να ζει η ανθρωπότητα στη Γη, εάν λάμβαναν σοβαρά υπόψη τα λόγια του Θεού και ήθελαν να ζήσουν σε αυτήν τη βάση. Αντίθετα όλη η έγνοια των ανθρώπων είναι μόνο πώς να συντηρήσουν το σώμα τους, ενώ αδιαφορούν για τις πνευματικές τους ανάγκες. Μα όποιος αγωνίζεται για τη βασιλεία του Θεού, απολαμβάνει μόνιμα τη φροντίδα Του· του παρέχονται όλα όσα χρειάζεται για να ζήσει, ποτέ δεν θα χρειαστεί να στερηθεί τ' αναγκαία. Ούτε θα χρειαστεί ν' αγωνιά ακόμη και στην περίπτωση που χάσει ό,τι έχει στην κατοχή του, γιατί ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες και τις έγνοιες του και είναι έτοιμος να βοηθήσει την κατάλληλη ώρα. Γιατί δοκιμάζει την πίστη των παιδιών Του και επιδιώκει να τη δυναμώσει όπου είναι ακόμη υποτονική.

Επομένως ποτέ δεν θα υποφέρει μεγάλα βάσανα σωματικά όποιος έχει τον Θεό μέσα του, είναι δεμένος μαζί Του και αγωνίζεται με ζήλο να κατακτήσει τη βασιλεία Του. Ο Θεός θα φροντίζει γι' αυτόν διαρκώς και θα προνοεί έτσι που να μην υποφέρει σωματικά εκείνος που ενστερνίζεται την υπόσχεση του Ιησού που είπε: «Ν' αναζητάτε πρώτα απ' όλα τη βασιλεία του Θεού κι όλα τ' άλλα θα σας δοθούν χάρισμα...».

Αμήν

Καταγραφή της Μπέρτα Ντούντε με αρ. 2801 στις 6.7.1943

«Το πνεύμα είναι πρόθυμο, αλλά η σάρκα αδύναμη...»

(Ματθ. 26, 41)

Το πνεύμα είναι πρόθυμο, όμως η σάρκα είναι αδύναμη, γιατί η σάρκα ανήκει ακόμη στην αντίθετη δύναμη, καθότι κρύβει μέσα της ακόμη πολλές πνευματικές ουσίες που είναι ανώριμες, δηλαδή βρίσκονται ακόμη στην αρχή της ανέλιξής τους. Και αυτές οι ουσίες βρίσκονται ακόμη ως επί το πλείστον υπό την κυριαρχία του αντίθετου, έλκονται απ' αυτόν και προσπαθούν να συμπαρασύρουν και την ψυχή του ανθρώπου. Ως εκ τούτου το πνεύμα του παλεύει μόνιμα με όλες τις ανώριμες οντότητες που το περιτριγυρίζουν.

Μπορεί η ψυχή να έχει επιλέξει να συμπορευτεί με το πνεύμα, ωστόσο βρίσκεται κι αυτή ακόμη περιτριγυρισμένη από οντότητες που χρειάζονται ακόμη να εξαγνιστούν. Αυτές την πιέζουν αδιάκοπα να στραφεί προς τον κόσμο, πράγμα που σημαίνει προς οτιδήποτε είναι προς όφελος της σάρκας και της δίνει ευχαρίστηση. Η ψυχή πολλές φορές είναι αδύναμη και δεν μπορεί να φέρει αρκετή αντίσταση σε αυτές τις επιθυμίες. Και όμως πρέπει να πάει ενάντια στο ρεύμα, σ' αυτό που την παρασύρει, πρέπει να παλέψει με τον εαυτό της, πρέπει να στρέψει τη θέλησή της αποκλειστικά σ' αυτά που της μεταδίδει το πνεύμα και πρέπει να έχει λαχτάρα να ακούσει αυτά που την διδάσκει. Επιπλέον πρέπει να απωθεί κάθε πειρασμό που έρχεται απ' έξω με το να τον αγνοεί και συνάμα να λαχταράει αποκλειστικά και μόνο ν' ακούει τη φωνή του πνεύματος.

Είναι απαραίτητο δε να προσεύχεται παρακαλώντας θερμά να της δίνεται δύναμη· δεν επιτρέπεται να κουραστεί ν' αγωνίζεται, γιατί ο Θεός επιτρέπει όλους αυτούς τους πειρασμούς με σκοπό να δυναμώσουν η βούληση και η πίστη της, προκειμένου ν' ανταπεξέλθει η ψυχή και σε μεγαλύτερες δοκιμασίες που θα την βρουν έξωθεν.

Τώρα ο άνθρωπος αγωνίζεται ακόμη απλώς με τις σωματικές επιθυμίες και δοκιμασίες. Όμως θα έρθει μία εποχή όπου θα πρέπει να αντισταθεί στους έξωθεν πειρασμούς, όπου θα πρέπει να μείνει ακλόνητος απέναντι στον κόσμο κι όπου το σώμα του δεν θα πρέπει μόνο να στερηθεί, αλλά και να αντέξει επίσης βάσανα, προκειμένου να δώσει στον κόσμο ένα παράδειγμα ισχυρής αταλάντευτης πίστης. Γι' αυτό θα του παρέχεται σταθερά και αδιάκοπα δύναμη, ούτως ώστε να γίνει ισχυρή η θέλησή του.

Κι αυτή η θέληση χρειάζεται να δυναμώσει ήδη από τώρα με το να αντιστέκεται και να ξεπερνάει μικρές δοκιμασίες. Χρειάζεται η ψυχή να μένει σταθερά σε σύνδεση με το πνεύμα εντός της, χρειάζεται να μάθει να περιφρονεί καθετί εγκόσμιο χωρίς να της κάνει εντύπωση και χωρίς να την αποτρέπει από τον πνευματικό αγώνα της. Είναι ανάγκη να παλέψει με την αδυναμία της σάρκας και ως αποτέλεσμα θα δυναμώνει όλο και περισσότερο η θέληση, έτσι ώστε να υπερνικά το οποιοδήποτε εμπόδιο.

...Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να παρασύρεται ο άνθρωπος άβουλος απέναντι στους πειρασμούς, στους δελεασμούς από τον κόσμο. Δεν πρέπει να γίνει τόσο αδύναμος που να μην είναι πια ούτε καν ικανός να προσευχηθεί. Είναι ανάγκη σε κάθε κίνδυνο για την ψυχή να καταφεύγει στην προσευχή, στον Θεό, ο οποίος αληθινά δεν θα τον αφήσει αβοήθητο. Γι' αυτό πρέπει να δίνει προσοχή στη λεπτή φωνή του πνεύματος που θα τον παροτρύνει να προσεύχεται, να παρακαλεί τον Θεό να του προσφέρει δύναμη και έλεος. Τότε θα ξεπεράσει τελειωτικά την αδυναμία της σάρκας, θα γίνει ισχυρός πνευματικά και η θέλησή του θα υπερνικά κάθε αντίσταση....

Καταγραφή της Ντούντε με αρ. 2802 στις 6.7.1943

Θαύματα, «σημεία και τέρατα» από ψευδόχριστους

(Ματθαίος 24, 11– Θεσσ. Β΄ 2,9)

Θα εμφανιστούν ψεύτικοι χριστοί και θα κάνουν θαυματουργικά σημεία και τέρατα χρησιμοποιώντας το Όνομά Μου. Αυτό σας το είχα προαγγείλει και τα λόγια Μου είναι αληθινά. Όμως πόσο μεγάλο λάθος κάνετε εσείς όταν προσπαθείτε να ερμηνεύσετε αυτά τα λόγια, υποθέτοντας ότι μια κακή δύναμη, ένας απεσταλμένος του Σατανά, διαθέτει την ίδια εξουσία μ' Εμένα η οποία Μου επέτρεψε να κάνω θαύματα όταν πορευόμουν στη Γη. Ουρανοί και Γη υπόκεινται διαρκώς στη **δική Μου** τη βούληση, η βούλησή Μου τα κυβερνά κι αυτή η βούλησή Μου συντηρεί κάθε δημιούργημα, καθότι εάν επέτρεπα σε μία ενάντια βούληση ν' αποκτήσει εξουσία πάνω στα δημιουργήματά Μου, αυτό θα σήμαινε το τέλος τους.

Παρ' όλα αυτά θα γίνουν σημεία και θαύματα, αλλά μόνον οι άνθρωποι που είναι οπαδοί του αντίθεου θα τα εκλάβουν σαν τέτοια. Γιατί αυτοί είναι τυφλοί πνευματικά και δεν ξέρουν την αληθινή εξάρτηση όλων των πραγμάτων. Γι' αυτό θα θεωρούν θαύμα οτιδήποτε τους φαίνεται ασυνήθιστο, που όμως ο καθένας μπορεί να το πραγματοποιήσει, άμα ενεργοποιήσει όλη τη δύναμη της θέλησής του.

Όλοι σας έχετε ικανότητες μέσα σας και το μόνο που χρειάζεται είναι να τις αναπτύξετε ώστε να μπορείτε να πραγματοποιήσετε πολλά θαυμαστά. Όμως η αδύναμη θέλησή σας σας εμποδίζει ν' αξιοποιήσετε τις ικανότητές σας και ως εκ τούτου σας φαίνεται σαν θαύμα κάτι, που ωστόσο είναι μέσα στις δυνατότητες του καθενός.

Έτσι όλα τα σημεία και θαύματα, τα οποία είχα αναφέρει, εξηγούνται για τον καθένα που πορεύεται στο Φως, ενώ εκείνοι που περιπλανιώνται ακόμη στο σκοτάδι νομίζουν ότι προέρχονται από κάποια υπερφυσική δύναμη. Ως εκ τούτου θα αποδώσουν θεϊκή δύναμη σε άτομα που είναι αντίπαλοί Μου, όμως αυτοπαρουσιάζονται ότι ενεργούν δήθεν στο Όνομά Μου, προκειμένου να τυφλώσουν την ανθρωπότητα.

Όσο μεγαλύτερο πνευματικό σκοτάδι περιβάλλει τους ανθρώπους, τόσο πιο εύκολο θα είναι να τους κάνει κάποιος να πιστέψουν σε θαύματα. Έτσι θα θεωρούν θαύμα κάθε ασυνήθιστη ενέργεια που προέρχεται από δυνάμεις του κακού, ενώ αντίθετα δεν αναγνωρίζουν την ασυνήθιστη ενέργεια του Φωτός στους ανθρώπους που η βούλησή τους είναι αφιερωμένη στον Θεό. Και αυτό από μόνο του είναι ήδη ένα σημάδι ότι η ανθρωπότητα είναι υποχέριο εκείνου που προσπαθεί να πολεμήσει τον Θεό.

Και όμως θα χρησιμοποιούν το Όνομά Μου, πράγμα που σημαίνει πως θα αυτοανακηρυχτούν σωτήρες και θα υπόσχονται ότι με την προσωπικότητα και τις διδασκαλίες τους θα φέρουν στην ανθρωπότητα τη σωτηρία από κάθε δυστυχία. Γιατί μόνο έτσι προσπαθούν να την κερδίσουν με το μέρος τους, με το να αυτοχαρακτηρίζονται απεσταλμένοι και εκπρόσωποι Εκείνου που έχει κάθε εξουσία σε Ουρανό και Γη. Μα ο καθένας τους είναι ένας ψευδοχριστός, που διαδίδει μια ψεύτικη διδασκαλία χρησιμοποιώντας το Όνομά Μου... και προσπαθεί να ισχυροποιήσει αυτήν τη διδασκαλία με ασυνήθιστες ενέργειες οι οποίες όμως δεν είναι σε καμία περίπτωση θαύματα....

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2353 στις 31.5.1942

«Από τους καρπούς τους θα τους αναγνωρίσετε....»

(Ματθαίος 7, 15)

Οι αληθινοί ακόλουθοί Μου είναι διαποτισμένοι με το Πνεύμα Μου κι όταν κάνουν σημεία και θαύματα στο Όνομά Μου, μέσα απ' αυτούς ενεργώ Εγώ ο Ίδιος... Επιπλέον η πορεία της ζωής τους πρέπει να είναι όμοια με τη δική Μου ανθρώπινη πορεία στη Γη, άρα πρέπει να την χαρακτηρίζουν έργα αγάπης. Αμα λοιπόν διαδίδουν τη διδασκαλία Μου και Μ' επικαλούνται για να επιβεβαιώσουν όσα διδάσκουν, θα μπορούν επίσης να πράττουν όπως Εγώ, δηλαδή να κάνουν θαύματα, από τα οποία οι υπόλοιποι θ' αναγνωρίζουν την αλήθεια της αποστολής τους.

Όμως έρχονται και άτομα που χρησιμοποιώντας τ' Όνομά Μου και με την πρόθεση να φέρουν τη σωτηρία στον κόσμο, ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός. Αλλά εάν δεν ζουν συνάμα όπως ο Χριστός, τότε ούτε τα σημεία και τα θαύματα που κάνουν θα είναι αυθεντικά. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρόκειται για έργα που γίνονται με τη βοήθεια της δύναμής Μου, αλλά οι άνθρωποι αυτοί απλώς ξέρουν πώς να εκμεταλλευτούν τις δυνάμεις της φύσης. Ωστόσο δεν θα παραδέχονται ανοιχτά αυτή την ικανότητα, παρά θα κάνουν τους άλλους να πιστεύουν πως επειδή είναι απεσταλμένοι του Θεού έχουν στη διάθεσή τους κάθε δύναμη. Σκοπός τους είναι να κερδίσουν πολλούς οπαδούς και να μπορέσουν ν' αυξήσουν την εγκόσμια εξουσία τους. Γιατί οι ψεύτικοι Χριστοί και οι ψεύτικοι προφήτες επιδιώκουν αποκλειστικά αναγνώριση, δόξα και τιμές από τους άλλους. Επιζητούν ν' αποκτήσουν πλούτη, εξουσία και φήμη, δεν αποδίδουν τιμή στον Θεό, παρά επιδιώκουν να Τον παραγκωνίσουν και να πάρουν αυτοί τη θέση Του...

Από εκεί επομένως μπορείτε ν' αναγνωρίσετε την πολιτεία τους, από το ότι ναι μεν κάνουν κήρυγμα με το Όνομά Μου, όμως τα σημεία και τα θαύματα που κάνουν επικαλούμενοι το Όνομά Μου δεν είναι αληθινά θαύματα. Γιατί ψεύτικα θαύματα **μπορεί** να κάνει μεν ο κάθε ένας, μα **θέλουν** δε να τα κάνουν μόνον εκείνοι που είναι

εντελώς άπιστοι. Άρα έχουν πολύ στενό δέσιμο με τον άρχοντα του σκότους, ο οποίος εκμεταλλεύεται την ισχύ του για να κάνει τους ανθρώπους υποχείρια στη θέλησή του. Και με τη θέλησή του πραγματοποιεί πράγματα που στους ανθρώπους φαίνονται σαν θαύματα, όσο οι ίδιοι βρίσκονται σε πνευματικό σκοτάδι...

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 2354 στις 31.5.1942